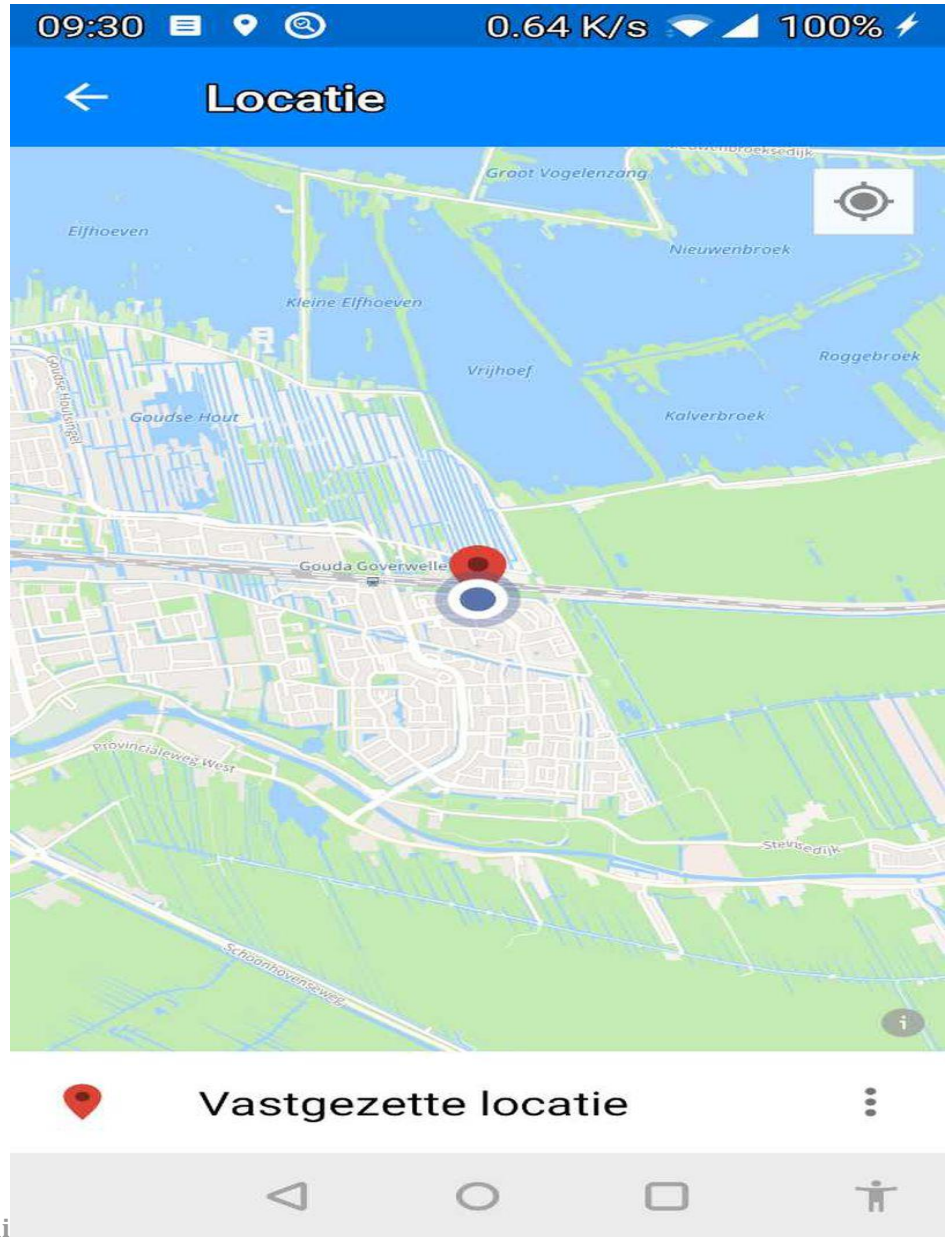
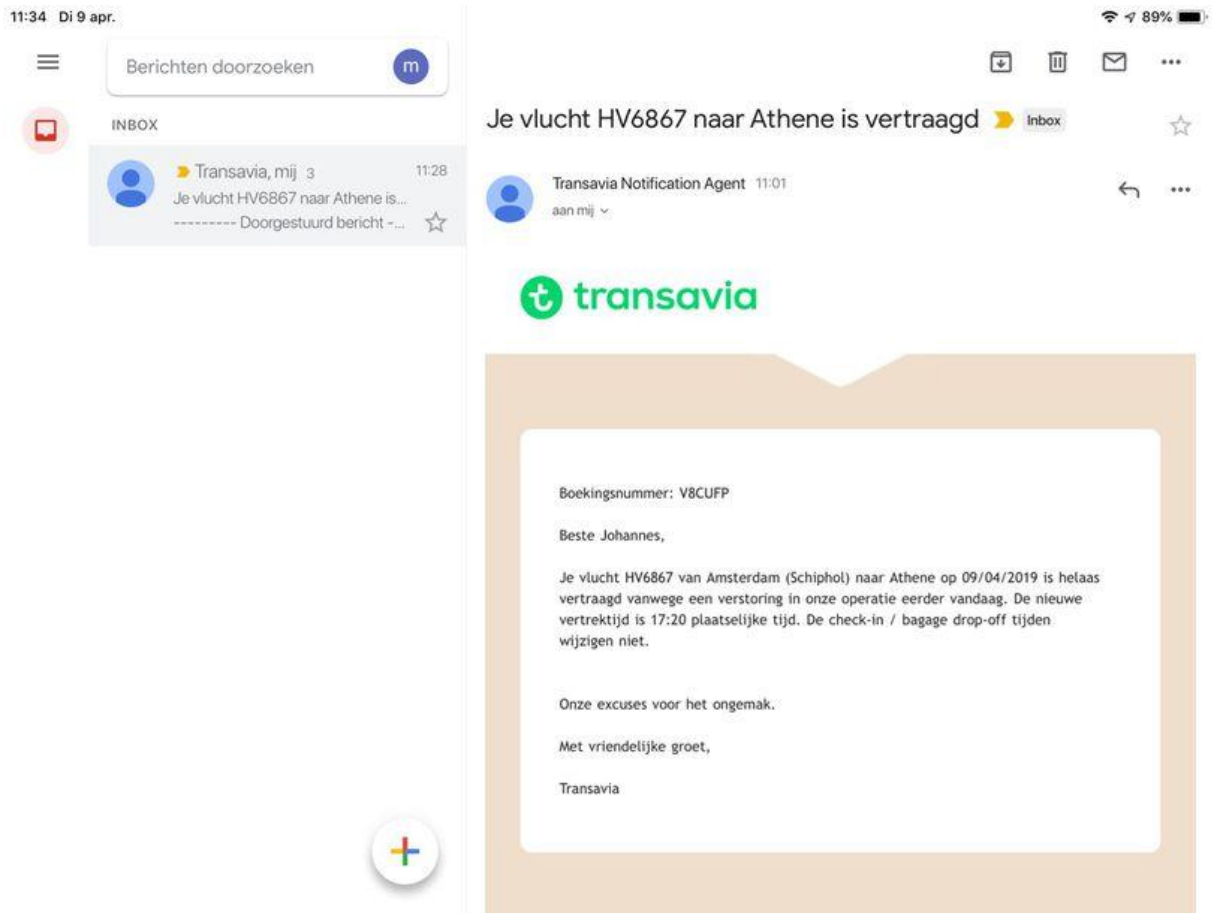
Griekenland 2019

DAY 1

Dat begint al goed.

Op Schiphol bij la Place gegeten. Een broodje met soep. Soep was niet denderend. Rondgekeken waar we volgende keer zullen eten. Er kwam wel wat in aanmerking. Daarna nog wat rondgelopen. Om half vier afgesproken bij la Place. Vond daar mooie

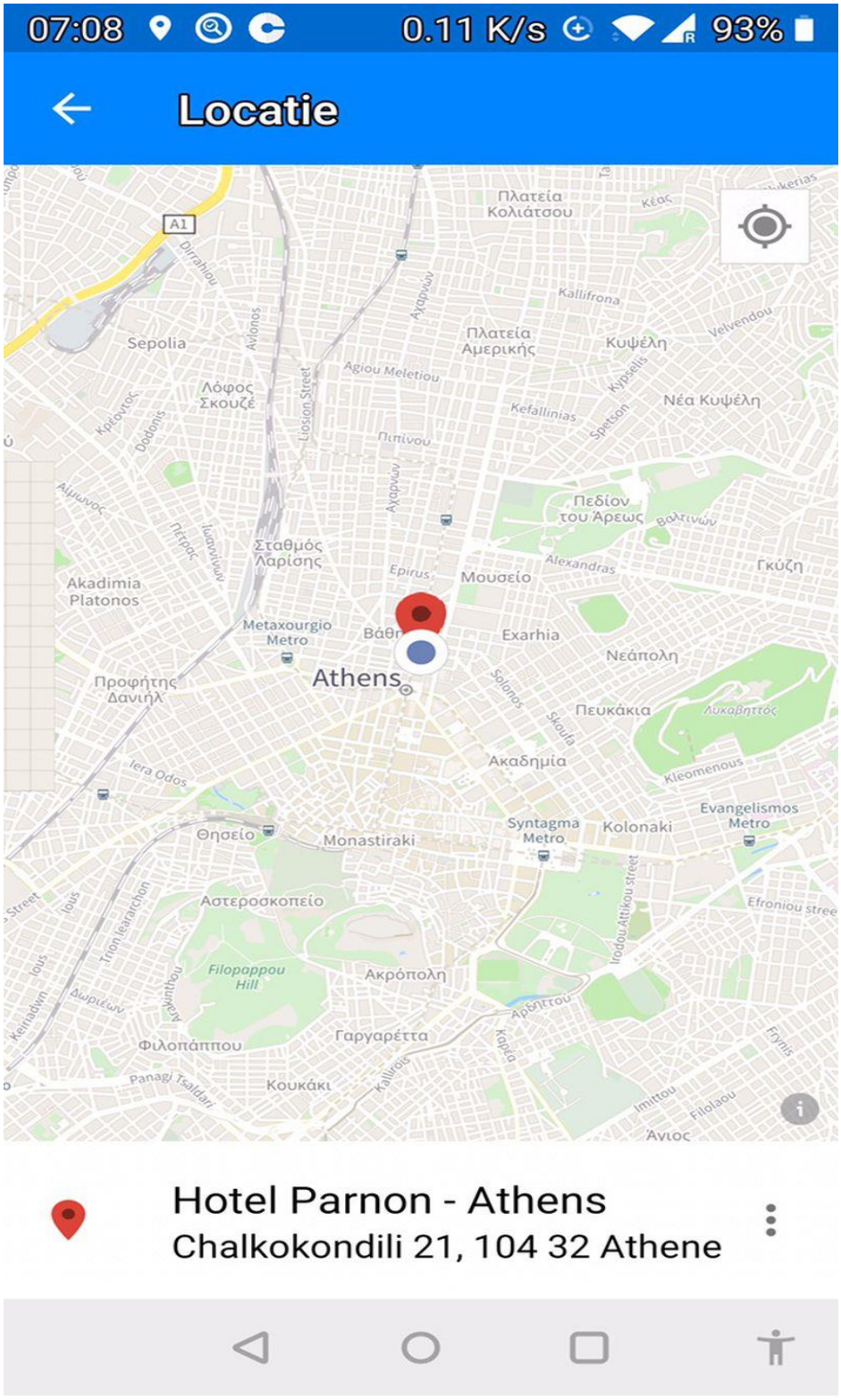
plek, bankstel aan het raam. Elly kwam later. Ik maar zwaaien maar nee hoor. Niets zien en liep natuurlijk verkeerde kant op. Het was nogal druk en ik wilde deze mooie plaats niet afstaan. Eindelijk na half uur ging ze nog een keer zoeken en zag ze me. We wilden nog koffie drinken en Elly zei dat ze rustige plek wist. Vond het jammer om deze mooie plek in de steek te laten. Een paar honderd meter zaten we bij een tentje koffie te drinken. Was verschrikkelijke plek. Na vijf minuten had ik al pijn in mijn kont van de houten banken. Het leek poli GHZ wel. Uiteindelijk vertrokken we dan. In vliegtuig namen we een flesje water en een bekertje soep die we samen met müsli bollen opaten.

De vlucht naar Athene duurde drie uur. Aangekomen op de luchthaven van Athene moesten we daar een heel eind lopen naar de bagage droppoff. Was een enorm lange gang maar gelukkig waren er lopende banden. Op gegeven moment kwamen we langs een wc. Ik gebaarde tegen Elly dat ik daar heen ging. Ik heb daar tijdje staan wachten maar Elly kwam niet. Dus ik nam aan dat ze verder was gelopen. Bij de dropoff zag ik mijn koffer al rondraaien. Elly was nergens te bekennen. Na tijdje wachten dacht ik dat ze al door douane was gegaan en liep ik naar de reisleider met bordje Kras. Elly was nergens te bekennen. Ik probeerde nog terug te gaan, maar werd tegengehouden. En ja hoor na enige tijd kwam ze aan zonder koffer. Heb haar tegen gehouden en gezegd dat ze eerst koffer moest halen. Nou dat duurde wel erg lang. Uiteindelijk kwam ze eraan. Ik zwaaien maar nee hoor, stekeblind. Ze liep verder naar uitgang. Moest hard schreeuwen om aandacht te trekken. Nou dat was weer een goed begin van de reis. Zo is een scheiding snel nabij.

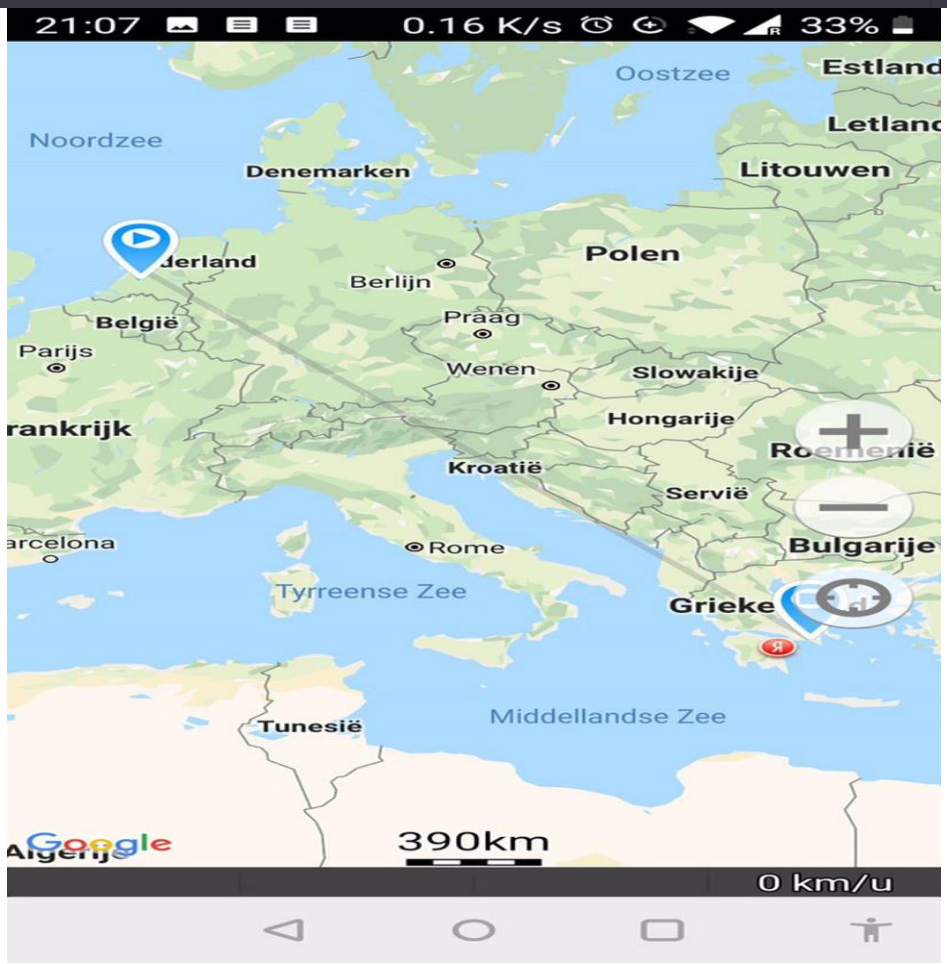
Uiteindelijk vertrokken we naar de bus. De reisleider was een aardige kerel en hield van moderne technieken. Gaf meteen zijn telefoonnr op en zei dat is voor whatsapp groep. Ik heb website en ik kan jullie allerlei foto's sturen. De bus was splinternieuw en was aangelegd met WiFi.

Na aankomst werd er een korte stadsrondrit gemaakt door Athene. Reisafstand ca. 40 km. Het hotel was prima. Alleen was erg gehorig. Sliep slecht en was al over slaap heen. We zouden vroeg vertrekken omdat de gids zei dat erg druk zou worden.

08:43 Zo 4 nov.
100%
kras.nl
Prespesmeren
Kastoria
Thessaloniki
GRIEKENLAND
Meteora
Ioannina
Dodoni
Nekromanteion
Nikopolis
Delphi
Korinthe
Athene
Stymfalia
Nemea
Nafplion
Olympia
Oud Messini
Kalamata
Areopolis
Mani-streek

21:07
0.16 K/s
33%
Oostzee
Estland
Letland
Litouwen
Noordzee
Denemarken
Polen
Berlijn
België
Praag
Parijs
Wenen
Slowakije
Hongarije
Kroatië
Servië
Bulgarije
Rome
Tyrreense Zee
Middellandse Zee
Tunesië
Google
390km
0 km/u

DAY 2

19.04.10.**wo**

In de ochtend brengen we een bezoek aan de Akropolis, het symbool van het antieke Athene. Het meest in het oog springende gebouw is wel het Parthenon, zichtbaar vanuit elk plekje in de stad. Deze tempel, beschouwd als het hoogtepunt van de klassieke bouwkunst, was gewijd aan Athena Polias, de stadsgodin. Verder bezienswaardig op deze 'Heilige Rots' zijn het Erechtheion met de bekende Kariatiden, de Propyleeën en het Athena Niketempeltje. Aan de voet liggen het theater van Dionysos en het odeon van Herodes Atticus. Het laatste wordt in de zomer nog gebruikt voor voorstellingen. Vervolgens gaan we naar het imposante Nationaal Archeologsch Museum van Athene, met vondsten uit alle perioden van de Griekse Oudheid. Beiden waren erg indrukwekkend. Ik vond dat de akropolis een goed voorbeeld van hoe het Troje van Priamos eruit zou zien. In de middag vrije tijd. S middags hebben we nog wat door centum gelopen en wisten we nog wat leuke dingen te kopen. Dodelijk vermoeid kwamen we bij hotel aan waar we meteen in slaap vielen. Om 19:45 gingen we verzamelen om te gaan eten.

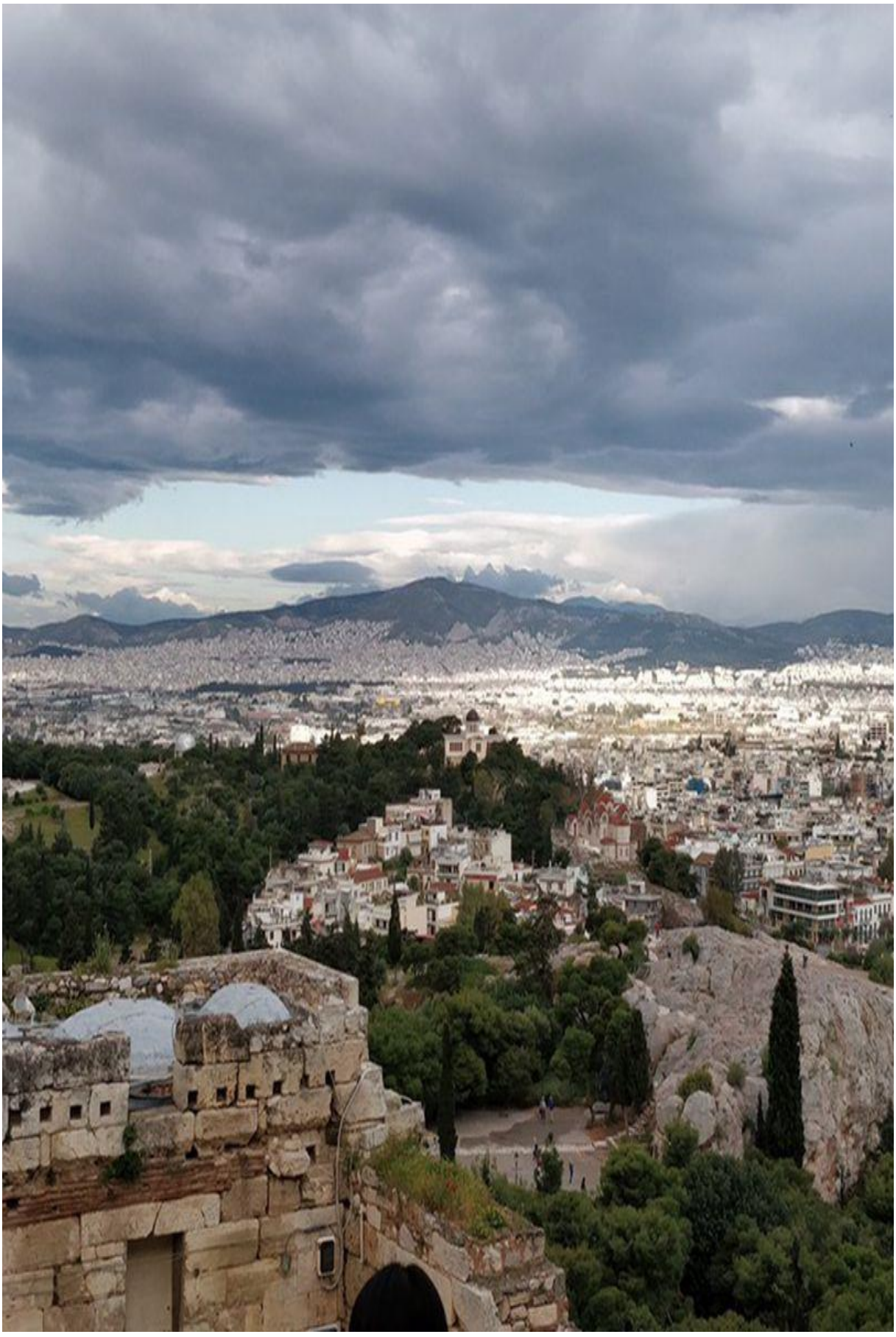

Akropolis

Parthenon

Akropolis

Myceense schat. Dodenmasker Agamennon? In archeologisch museum

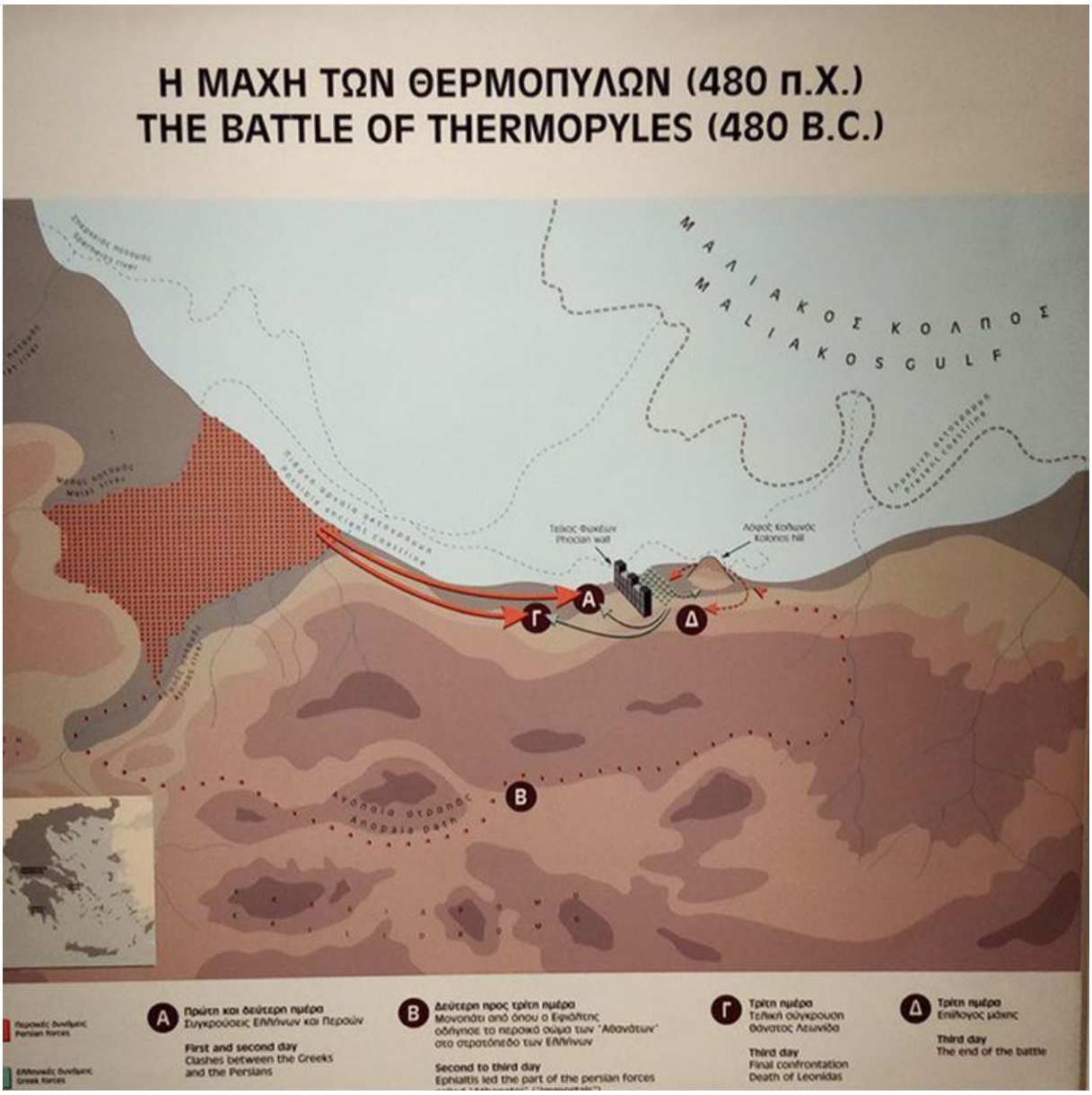

Η ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΘΕΡΜΟΠΥΛΩΝ (480 π.Χ.)
THE BATTLE OF THERMOPYLES (480 B.C.)
ΜΑΛΙΑΚΟΣ ΚΟΛΠΟΣ
MALIAKOS GULF
Τείχος Φωκέων
Phocian wall
Λόφος Κολωνός
Kolonos hill
Α
Β
Γ
Δ
Ανήφορι στενωπός
Anopaia path
Περσικές δυνάμεις
Persian forces
Ελληνικές δυνάμεις
Greek forces
Α Πρώτη και δεύτερη ημέρα
Συγκρούσεις Ελλήνων και Περσών
First and second day
Clashes between the Greeks and the Persians
Β Δεύτερη προς τρίτη ημέρα
Μονοπάτι από όπου ο Εφιάλτης οδήγησε το περσικό σώμα των "Αθανάτων" στο στρατόπεδο των Ελλήνων
Second to third day
Ephialtis led the part of the persian forces
Γ Τρίτη ημέρα
Τελική σύγκρουση
Θάνατος Λεωνίδα
Third day
Final confrontation
Death of Leonidas
Δ Τρίτη ημέρα
Επίλογος μάχης
Third day
The end of the battle

28

Augustus

Wisseling wacht bij parlementsgebouw

PTV

ATHENS
FLEA MARKET

Wandeling door stad.

Athene, Akropolis en Akropolismuseum

De stad wordt omgeven door drie bergen die meer dan 1000 m hoog zijn: de Parnes, de Pendeli en de Hymettos. De Acropolis zelf is ongeveer 80 m hoog, maar hij beheerst het gehele stadsbeeld. Tegenover de Acropolis ligt de Lykabettos, die 227 m hoog is. Athene is pas in 1835, na Nauplion, hoofdstad van Griekenland geworden en het centrum vormt een driehoek, die de drie grote pleinen met elkaar verbindt: Omoniaplein (hier wat oppassen voor criminaliteit) -Syntagmaplein (met Parlementsgebouw, wachters met witte plooirokken, nationale tuin, postkantoor, Ermou(winkel)straat) - Monastirakiplein (met gezellige vlooienmarkt en daarachter de volkswijk Plaka aan de voet van Acropolis, met Griekse en Romeinse Agora en straatjes met leuke winkeltjes en straatnamen die nog doen denken aan de oude ambachten van weleer, die nog steeds worden uitgeoefend, zoals bijv. straat Ifestou = van de smid)

Mythe:

• Poseidon en Athene streden op de Acropolis over de macht van de stad. Poseidon beloofde de inwoners veroveringen op zee; hij stak zijn drietand in de aarde en voilà, hij schonk de bewoners een bron. De bron stond voor water maar water betekende ook zee met zeeslgan, oorlog. Athene, echter, beloofde hen welvaart en vrede en schonk de bewoners een olijfboom. Hiertoe plantte ze haar zwaard op de plek van het Eréchtion in de grond en er groeide een olijfboom uit = symbool van de vrede. De Grieken van de stad waren het oorlog voeren moe en wilden rust en vrede. Daarom kozen ze Athene als hun godin en beschermvrouw. De olijfboom bracht voedsel, olijven, en spijsolie. Zo werd de stad naar de godin genoemd.

• Volgens een andere mythe maakte Theseus, zoon van koning Aigeus, Athene tot hoofdstad van een gebied wat nu Attica is. Net als Herakles voert hij ook allerlei heldendaden uit, die zich hier op Attica afspelen.

Geschiedenis:

• De glorietijd van Athene in de Oudheid speelt zich af in de .5e eeuw v.Chr. Om precies te zijn vanaf de Slag bij Salamis (479 v.Chr.) tot aan de eerste Peloponnesische Oorlog (431-421). Die periode heet ook wel "het tijdperk van Perikles", dé grote staatsman die Athene opnieuw opbouwde nadat het door de Perzen verwoest was. Hij deed dit met behulp van de beeldhouwer Phydias. Alle mooie monumenten op de Acropolis stammen uit deze tijd. Tijdens die oorlog brak de pest uit waarbij een derde deel van de bevolking van Athene omkwam, inclusief Perikles.
• Tijdens de periode van Romeinse overheersing kreeg Athene vele mooie bouwwerken geschonken. Een echte "phil-helleen" was de Romeinse keizer Hadrianus, van wie we de Boog van Hadrianus zullen zien tijdens de stadsrondrit.
• Na de opkomst van het Christendom spreken we van het Byzantijnse Rijk. Constantijn de Grote verlegde de hoofdstad van het Oost-Romeinse Rijk naar Constantinopel (330). Athene bleef een belangrijk cultureel centrum tot de 6e eeuw toen het onderwijs in klassieke filosofie werd verboden ten gunst van de christelijke theologie. Talloze Byzantijnse Kerkejes en kloosters getuigen van deze periode
• Van 1200-1450 werd Athene bezet door o.a. de Kruisvaarders en de Venetianen.
• Vanaf 1456 kwam Athene onder Ottomaans bewind. Zo'n 400 jaar zou Athene Ottomaans blijven. De Akropolis werd de zetel van de Ottomaanse gouverneur, het Parthenon werd een moskeeen het Erechtheion werd gebruikt als harem. De Turkse macht werd kort onderbroken in 1687 toen een Venetiaanse generaal 2 maanden lang de Akropolis belegerde. Tijdens deze campagne werd het Parthenon opgeblazen toen Venetiaanse artillerie het kruitpoeder raakte wat in het Parthenon lag opgeslagen.
• Op 25 maart 1821 (Annunciatie) kwamen de Grieken in opstand tegen de Ottomanen: begin Onafhankelijkheidsoorlog. Het duurde nog tot 1834 totdat de laatse Ottomaan uit Athene verdreven was. Koning Otto verplaatst zijn hof van Nafplio naar Athene. Otto bracht een aantal Beierse architecten mee om Athene te voorzien van statige neo-klassieke gebouwen, o. a. zijn paleis (nu parlement), de bibliotheek, de kunstacademie en de universiteit. Tijdens de stadsrondrit zullen we erlangs rijden.
• Als gevolg van de "Grote Catastrophe" en de bevolkingsuitwisseling verdubbelde in 1923 de bevolking van de stad.
• Tijdens W.O.II stierven er meer mensen de hongerdood dan door vijandig vuur. De burgeroorlog die volgde, tussen de monarchisten en communisten, liet de stad en het land in een economische en politieke chaos. Op zoek naar een veiligere en voorspoedigere toekomst verlieten bijna een miljoen mensen het land in een exodus naar de nieuwe wereld, Canada, USA en Australië.
• Vandaag de dag is Athene een moderne miljoenenstad (bijna 5 miljoen). Veel van de groei stamt uit de laatste 50 jaar. En nog steeds dijt de stad uit. De Olympische Spelen hebben voor een prima openbaar vervoersysteem gezorgd. Toch is de stad één verkeersinfarct. Maar als er gestaakt of

gedemonstreerd wordt, en dat is vaak, wordt het centrum verboden gebied voor auto's en is de voetganger de koning te rijk.
• De stad beperkt zich voor de toerist tot de driehoek Omonia - Syntagma - Monastiraki met de volksbuurt Plaka aan de voet van de Acropolis.

Acropolis:
ácro = uiterste rand, hoogste gedeelte, polis = stad. Citadel. De heuvel waarop de hoge stad is gebouwd: 150 meter boven zeespiegel (ca. 100 m. boven de stad). Het plateau bovenop is ca. 270 m. bij 156 m., ca. 4 ha. Er zijn veel meer Acropolissen in Griekenland, maar deze is de bekendste.
• Op de Acropolis zijn resten van bouwwerken gevonden vanaf 2000 v chr (Mykeense periode). O.a. tempels, gewijd aan de godin Athene. De belangrijkste tempels dateren uit de 5e eeuw v. Chr. In 480 v. Chr. werd de stad ingenomen door de Perzen. Alles op de Acropolis werd door hen in puin geslagen. In de Slag bij Salamis uit datzelfde jaar werden de Perzen zwaar de pan ingehakt. Door deze overwinning kregen de Atheners een groot gevoel van zelfvertrouwen. Het ambitieus programma van staatsman Perikles om de Acropolis weer op te bouwen is hier uiting van. Onder hem kwamen de belangrijkste gebouwen op de Acropolis tot stand. In 1466 maakten de Turken er een moskee van. In 1667 ontplofte een vuurpijl in de door de Turken bezette Acropolis en stond de boel in brand. In 1833 werden de Turken verslagen en ontruimden de Atheners de Acropolis van alles wat niet uit de eeuw van Perikles dateerde. Er staat dus nu alleen het klassieke geraamte.

Parthenon:
• Dorische Tempel uit de vijfde eeuw voor Chr, gewijd aan de godin Athena Parthenon, de beschermvrouwe van de stad. Afgezien van deze godsdienstige functie symboliseert het Parthenon ook de macht van Athene, politieke functie.
• Gebouwd door architect Iktinos tijdens de regering van staatsman Pericles
• Beeldhouwwerk (pedimenten, friezen en metopen) van beeldhouwer Phydias.
• Het merendeel van deze beelden staat echter niet hier maar in Engeland, in het Brits Museum te Londen. Lord Elgin, een 19e eeuwse Britse archeoloog die op de Acropolis archeologisch onderzoek deed, maakte een deal met de Turkse overheersers: hij nam ze mee naar Engeland. Sindsdien staan de beelden bekend als de "Elgin Marbles". Griekenland wil ze graag terug, maar ondanks de inspanningen van o.a. Melina Mercouri is dat nog niet gelukt (men hoopt op prins Charles bij zijn troonsbestijging).
• De tempel is 70 meter lang, 30 meter breed (stylobaat 70 x 30 m). De tempel heeft 8 bij 17 zuilen van 10,5 meter hoog (zgn. Klassieke Dorische tempel: 2x8 zuilen+1). De zuilen bolden iets naar buiten vanwege het harmonische effect.
• In de tempel stond een prachtig beeld van de godin Athena. Het beeld was van hout, bedekt met goud en ivoor (chryselefantine) en woog 1100 kg. De Byzantijnen verhuisde het beeld naar Constantinopel alwaar het in 1203 werd vernietigd tijdens de Belegering van de stad door de Kruisvaarders (Latijnse bezetting)
• De tempel heeft aardbevingen, bezettingen, en brand doorstaan.Tijdens de Kruistochten werd het Parthenon gebruikt als christelijke kerk. Tijdens de bezetting door de Turken werd het Parthenon gebruikt als moskee en kreeg het een minaret.
• In 1687, het Parthenon deed toen dienst als opslagplaats voor kruit, blies een explosie het hele bouwwerk op.
• Toen de Turken werden verslagen in 1833 hebben de Grieken alles van de Acropolis verwijderd wat niet uit de eeuw van Perikles dateerde.
• Koning Otto van Beieren heeft er nog aan gedacht hier zijn koninklijk paleis te vestigen. Tegenstanders hebben dit gelukkig kunnen voorkomen.
• Het Parthenon staat in de stijgers. Delen worden delen weer opnieuw opgebouwd volgens de Anastylosis-methode. Hij is alleen van buiten te bezichtingen.

Propyleeën:

• toegangspoort, met flinke hoge treden, tot de Acropolis
• gebouwd door architect Mnesikles
• bestaat uit een centraal deel en twee asymmetrische vleugels
• de “Heilige Weg”liep hier onderdoor vanaf beneden de Dypilonpoort (stadspoort) via de Agora naar het Parthenon

Tempel van Athene Nike:
• Volgens de mythe wierp de oude koning Aigeus zich hier van de rotsen in de overtuiging dat zijn zoon Theseus dood was toen hij diens schip met zwarte i.p.v. witte zeilen getooid zag bij terugkomst uit Kreta na de dood van de Minotaur
• Kleine ca. 8x5,5 m, ionische tempel,
• Onder koning Otto door Beierse archeologen gereconstrueerd
• Recent steen voor steen afgebroken om te worden gerestaureerd. Moest klaar zijn voor 2004.

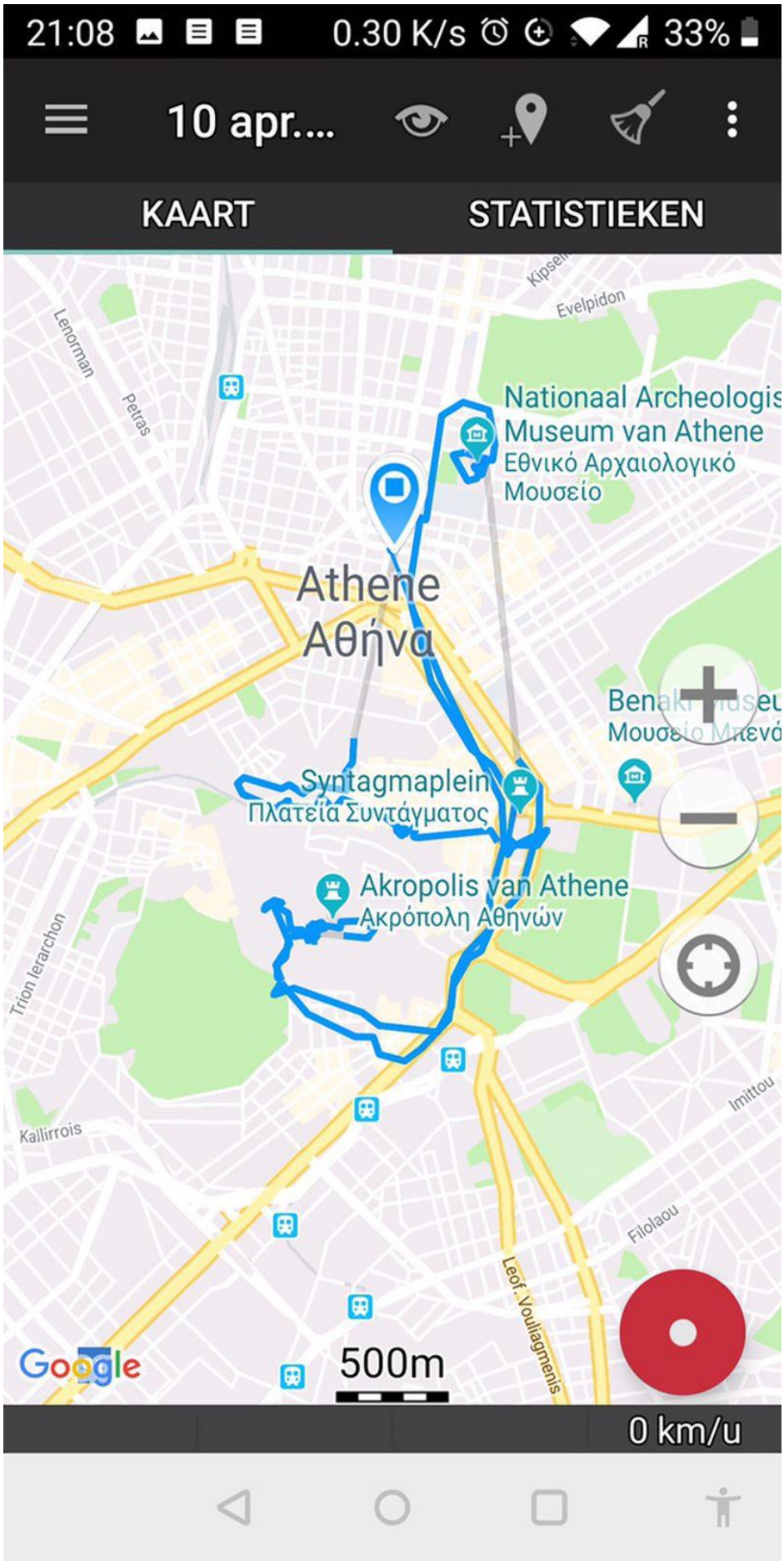
Mnimío Agrípa:
• Een voetstuk van grijze Hymettos marmer waarop de quadriga van Agrippa (Augustus’ schoonzoon) stond.
• Vanaf het terras aan de noord- (= stads-) zijde van de mnimío Agripa een mooi uitzicht over de 3 heuvels aan de westkant: Philopappos, de Pnyx en de Areopagus.

Eréchtio,
• tempel die gebouwd is over bestaande heiligdommen heen, zoals de Archaische schrijnen van Athene en Poseidon en van Eréchtios en Kekrops (koningen van Athene).
• Kariathidenhal, waarvan het dak wordt gesteund door 6 maagden. Een maagd is als Elgin marble in Londen verzeild geraakt. De overigen staan in het museum om ze te beschermen tegen de vervuiling. Ter plekke staan kopieën. De dames hebben een kalme en nobele uitdrukking op hun gezicht. In hun geplooide kleren herkennen we de cannelures uit de zuilen die ze vervangen. Kariathiden waren dames uit Kariés (dorp bij Sparta). Zij waren beroemd vanwege hun schoonheid en stonden model voor deze beelden.

Nieuwe Acropolis Museum

In 1865 werd naast het Parthenon op de Acropolis het Acropolis Museum gebouwd, dat echter al snel niet groot genoeg bleek, voor alle ontdekkingen van vondsten die in de jaren daarna tijdens opgravingswerkzaamheden op de Acropolis werden gedaan. Er volgden verbouwingen en uitbreidingen van het museum, maar het museum bleef te klein, vooral door het in de jaren 80 toenemende aantal bezoekers. De museumstukken kwamen in alle drukte niet meer tot hun recht. In 1989 maakte Melina Mercouri, als minister van cultuur, zich sterk voor het terughalen van de gestolen marmerstukken (door lord Elgin) van het Parthenon, die nog steeds in het British Museum staan. Zij hoopte het marmer terug te kunnen krijgen en daarom was er het plan meteen een nieuw en groter museum te bouwen. Engeland werkte niet mee, maar uiteindelijk besloot men toch het museum alvast te bouwen. De bouwplek echter, bleek later bij het bouw rijp maken resten van een oude wijk (daterend vanaf de Archaïsche periode tot aan de vroeg-christelijke tijd) te bevatten. Daarop ontstond het plan, deze opgraving in het nieuwe museum zelf te verwerken. Dit is gerealiseerd, door deels de vloer waarover men loopt, uit glasplaten te maken, zodat je als bezoeker onder je in de diepte, door het glas heen, delen van de opgraving kunt zien. Ook in het museumgebouw, dat in 2007 af kwam, is veel glas verwerkt, zodat vanuit de Parthenon zaal, met zijn beeldgroepen (deels kopie) van het dak van de tempel door grote ramen een prachtig uitzicht is op de Acropolis zelf. De oppervlakte van de expositieruimte in het museum is maar liefst tien keer

groter dan dat van zijn voorganger. Alle stukken zijn heel ruimtelijk opgesteld in de verschillende zalen (zaal van objecten gevonden aan de flanken van de Acropolis, archaïsche periode, parthenon zaal, voorwerpen van prophyleeën, Nike tempel en Erechteion, voorwerpen van 5-de eeuw BC tot 5-de eeuw AD.) Het overbrengen van alle kunstvoorwerpen, vooral de grote beelden, vanaf de Acropolis naar het nieuwe museum toe was een grote klus, die veel tijd in beslag nam, evenals het maken van de juiste opstelling in het museum zelf. In 2009 opende het Acropolis museum eindelijk officieel haar deuren. Toegangsprijs 5 euro (3 euro voor 65+) Voorgaande jaren moesten mensen via internet entreebewijzen reserveren,omdat er zoveel belangstelling was. Individueel bezoek was vorig jaar geen probleem, zonder reservering. De hoofdingang bevindt zich aan de Dionysiou Areopagitou 15. (dichtbij is het metrostation Acropoli, lijn 2, Agios Antonios-Agios Dimitrios) De website vermeldt dat er voor groepen een speciale ingang is, aan de Mitseon straat, waarbij er in de Hatzichristou straat een stopplaats is voor de bus. In het museum wordt je tas door een X-ray scan gehaald en rugzakken en dergelijke dienen gebracht te worden naar de foyer. De site vermeldt ook dat er geen foto's gemaakt mogen worden. (Vorig jaar mocht dat wel, alleen natuurlijk niet flitsen)
In okt. 2008 kon een kleine tentoonstelling bezocht worden met Griekse kunstvoorwerpen, die verkregen zijn middels illegale opgravingen en die daarna hun weg vonden naar allerlei musea en privé-collecties buiten Griekenland. Vele van deze kunstvoorwerpen zijn uiteindelijk teruggeschonken aan Griekenland en waren nu te zien op deze tentoonstelling. In heb ik deze voorwerpen helaas niet meer terug gezien. En het marmer dat door Lord Elgin gestolen is, bevindt zich nog steeds in het British Museum.

21:08
0.30 K/s
33%
10 apr....
KAART
STATISTIEKEN
Evelpidon
Lenorman
Petras
Nationaal Archeologis
Museum van Athene
Εθνικό Αρχαιολογικό
Μουσείο
Athene
Αθήνα
Syntagmaplein
Πλατεία Συντάγματος
Akropolis van Athene
Ακρόπολη Αθηνών
Trion Ierarchon
Kallirrois
Filolaou
Leof. Vouliagmenis
Google
500m
0 km/u

DAY 3

19.04.11.**do**

Wat me opviel was dat de feta hier verdomd lekker is. Vanmorgen om half negen vertrokken. Verkeersdrukte is groot. Het is zonnig weer maar nog wel aan de frisse kant.

We laten Athene achter ons en rijden naar het grootste schiereiland van Griekenland, de Peloponnesos. Onderweg stoppen we na een uurtje rijden bij het smalle Kanaal van Korinthe, dat de Saronische Golf verbindt met de Golf van Korinthe. Elly maakt weer stennis, die durft de brug niet op. Reis je daarvoor duizenden kilometers. Het is ondertussen heerlijk weer. Zonnig en kan zelfs zonder ja.Vervolgens gaan we naar Akrokorinthos , de Akropolis van de stad Korinthe. Hierna bezoeken we Oud Korinthe en wandelen door de overblijfselen van de antieke stad met ondermeer de Apollo-tempel. In de buurt is ook een burcht die we gaan beklimmen. Het uitzicht is adembenemend mooi. In het stadje eten we weer overheerlijk. De komende twee nachten verblijven we in Nafplion. Reisafstand ca. 145 km.

Kanaal van Korinthe

Op weg van Athene zullen we stoppen bij het beroemde Kanaal van Korinthe. Dit kanaal maakt van de Peloponnesos eigenlijk een eiland i.p.v. een schiereiland.

Keizer Nero was ooit al begonnen een kanaal te graven, vanwege de omweg welke schepen altijd moesten maken om de Peloponnesos heen. Die reis was ook niet zonder gevaren vanwege de winden rond de zuidkust van de Peloponnesos, met name bij Kaap Malea.

Vandaar dat er ook wel schepen over de rotsen werden getrokken door middel van paardenkracht, terwijl de vracht op karren werd vervoerd over de zogeheten 'diolkos', een geplaveide weg die als rolbaan fungeerde.

Al sinds de Oudheid dacht men aan een kanaal om de omweg rond de Peloponnesos niet meer te hoeven maken. Periander, 7e eeuw VC, wilde al een kanaal graven, maar kreeg een negatief advies van het orakel in Delphi. Het ontbrak hem natuurlijk ook aan technische middelen.

Ook Poliorcetes dacht over een kanaal, maar vermoedde dat het hoogteverschil tussen de beide golven catastrofaal zou zijn voor de eilanden in de Saronische golf.

De Romeinse keizer Nero is de eerste die daadwerkelijk begonnen is met de graafwerkzaamheden, maar staakte zijn pogingen, nadat hij aan beide kanten een kort stukje had gerealiseerd.

Het kanaal is pas gerealiseerd met Frans kapitaal eind 19e eeuw. Toen het geld op was heeft de Griek Andreas Syngros het laatste stuk gefinancierd. Er is meer dan 10 jaar aan gewerkt en de officiële opening was 25 juli 1893. Het is 6343 meter lang en 24 meter breed en 8 meter diep.

Er loopt een verkeersweg, een snelweg en een treinbaan overheen. Ook zijn er loopbruggen voor voetgangers. Deze liggen 70 meter boven de waterspiegel. Men kan er bungyjumpen.

In de Goody's kan men aan de wand zien hoe het kanaal is gegraven.

Grote schepen worden erdoorheen getrokken, kleinere kunnen op eigen kracht er door, maar het kost wel veel geld. Er gaan ook toeristische boten doorheen.

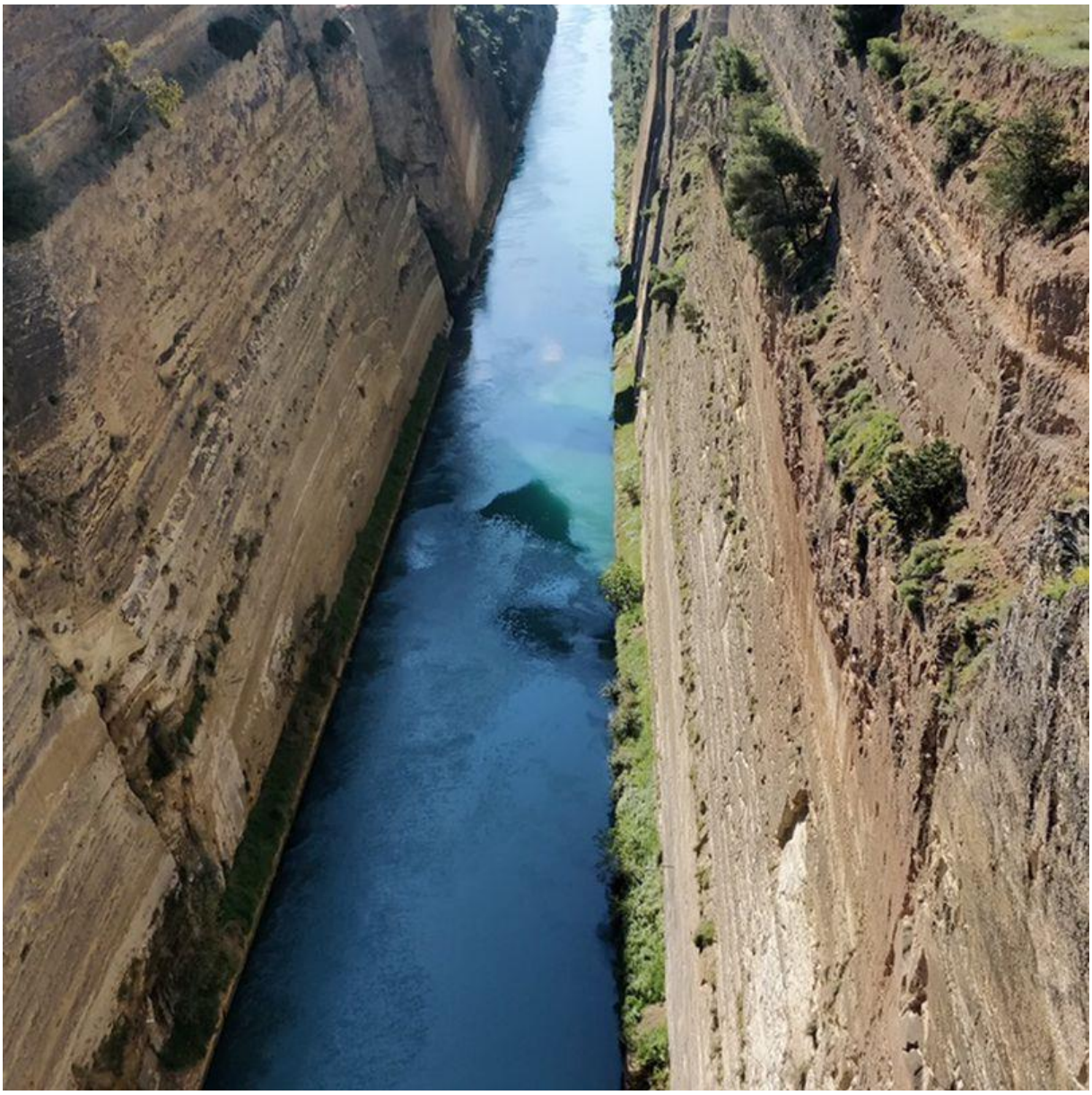
Bij het kanaal ligt het dorpje Isthmia, waar in de oudheid elke twee jaar de Isthmische Spelen werden gehouden ter ere van Poseidon onder voorzitterschap van de Korinthiers. Na de Olympische en Pythische spelen het belangrijkste feest van de Grieken. De winnaar kreeg een palmtak en een krans van eppe (selderie) Isthmius was de bijnaam van Poseidon.

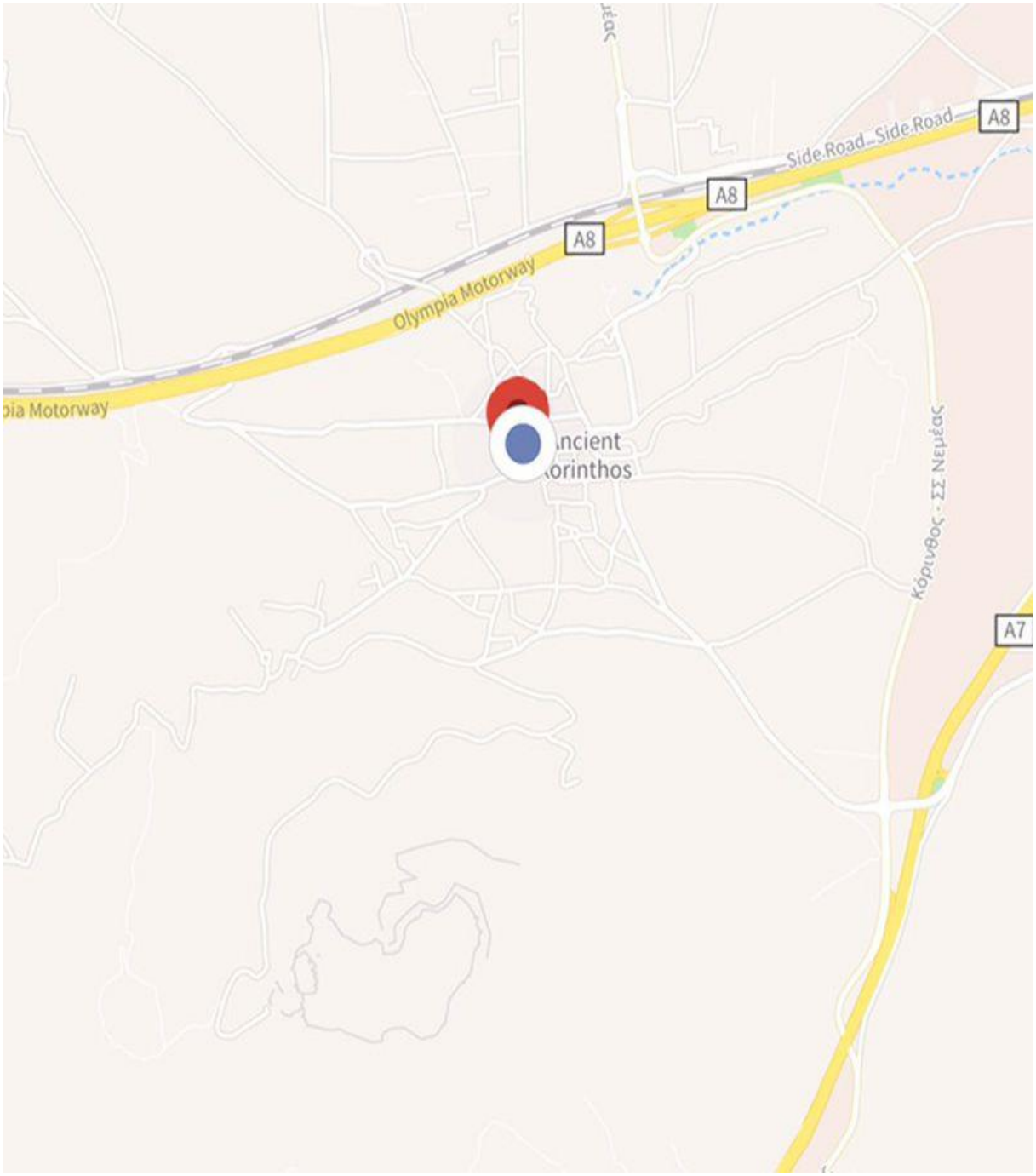

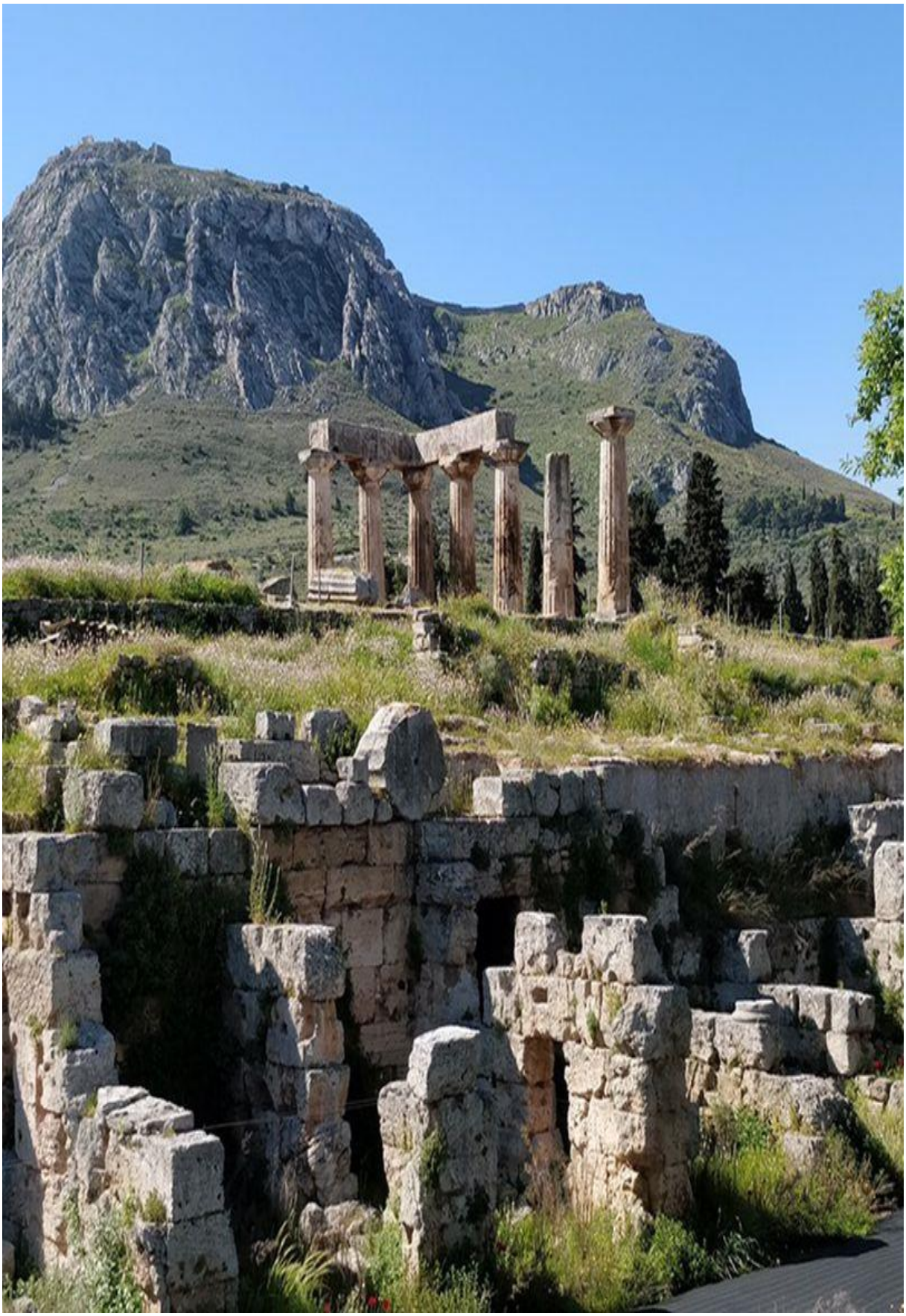
Kanaal van Korinthe

Korinthe

Men kan de burcht van Korinthe al van verre zien, de Akrokorinth. Korinthe was een welvarende stad in de oudheid, een belangrijk handelscentrum met twee havens, een aan de golf van Korinthe bij Lechaion en een aan de Saronische golf, genaamd Kenchreae. Daar zijn nog restanten van de Romeinse haven en hier kwam Paulus aan uit Athene toen hij in Korinthe het evangelie kwam brengen. Men kan ook nog een stukje over de marmeren Lechaionweg lopen, de weg die vroeger naar de haven liep.

De opgraving wordt beheerst door de Apollotempel, een Dorische tempel, 12 x 6 zuilen, waar nog 7 zuilen van overeind staan.

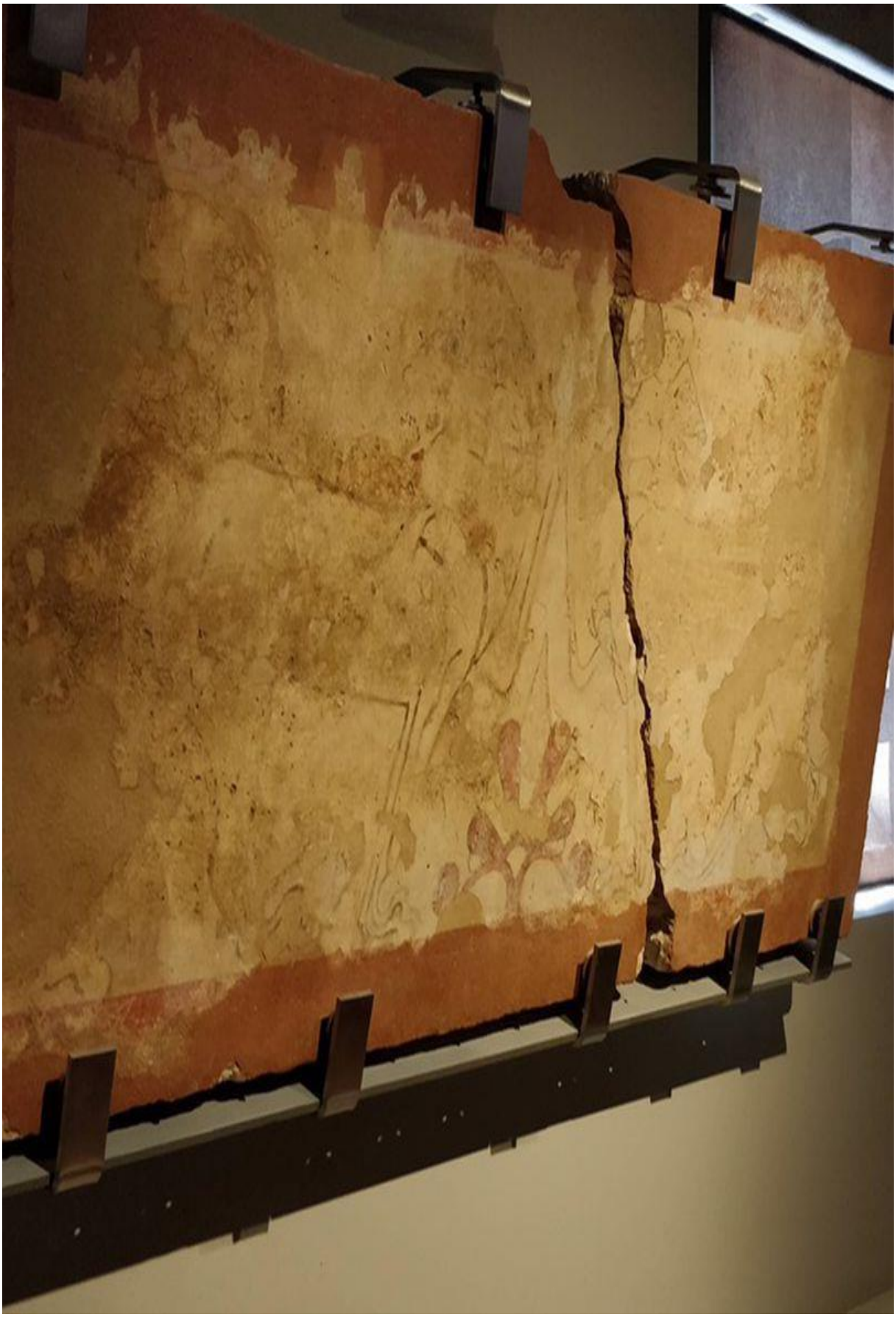

A8
Side Road
Side Road
A8
A8
Olympia Motorway
ncient
orinthos
A7

Αρχαιολογικός Χώρος και
Μουσείο Αρχαίας Κορίνθου
Ancient Corinth
Archaeological Site and Museum

Korinthe

As for the famous "Corinthian capital", the Roman Vitruvius mentions
that the sculptor Kallimachos drew his inspiration for it in Corinth,

1
Χάλκινο κορινθιακό τύπου
500-475 π.Χ.
Corinthian helmet
500-475 B.C.
2
Εγχειρίδιο με διακόσμηση
από χρυσό
825-800 π.Χ.
Dagger with gold decoration
825-800 B.C.
3
Αρμά δόρατα
900-825 π.Χ.
Spearhead
900-825 B.C.

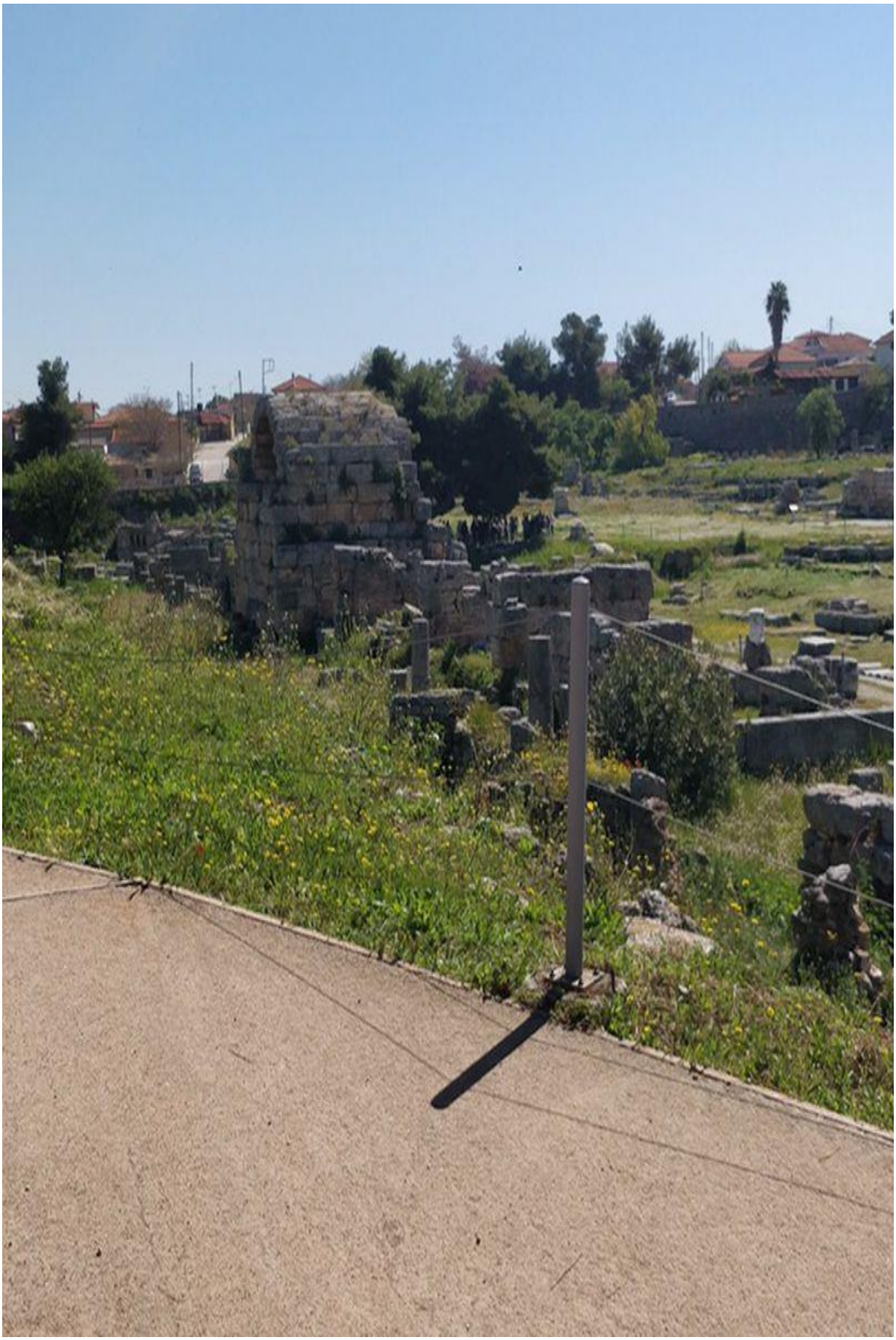

Head of Aphrodite.

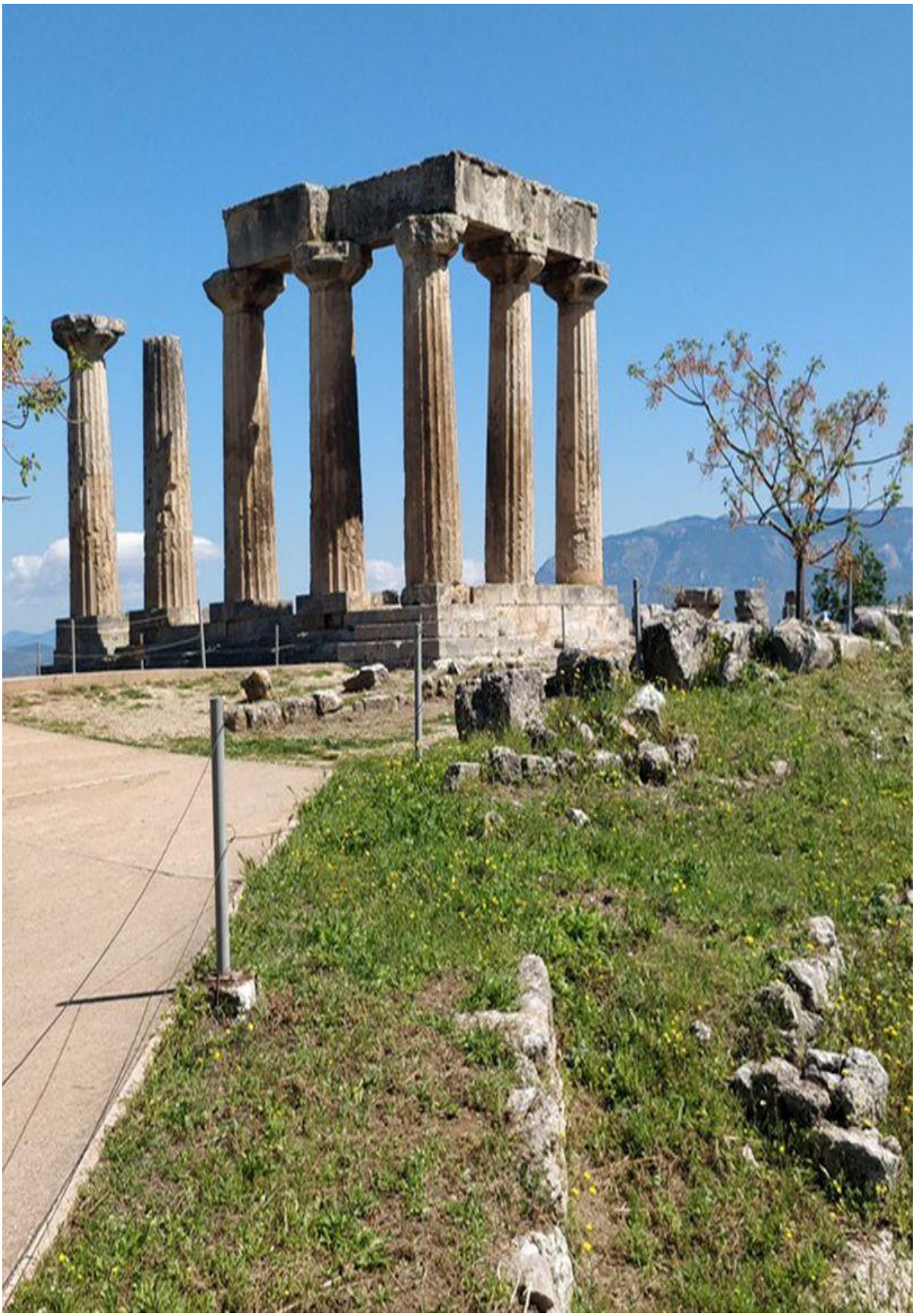

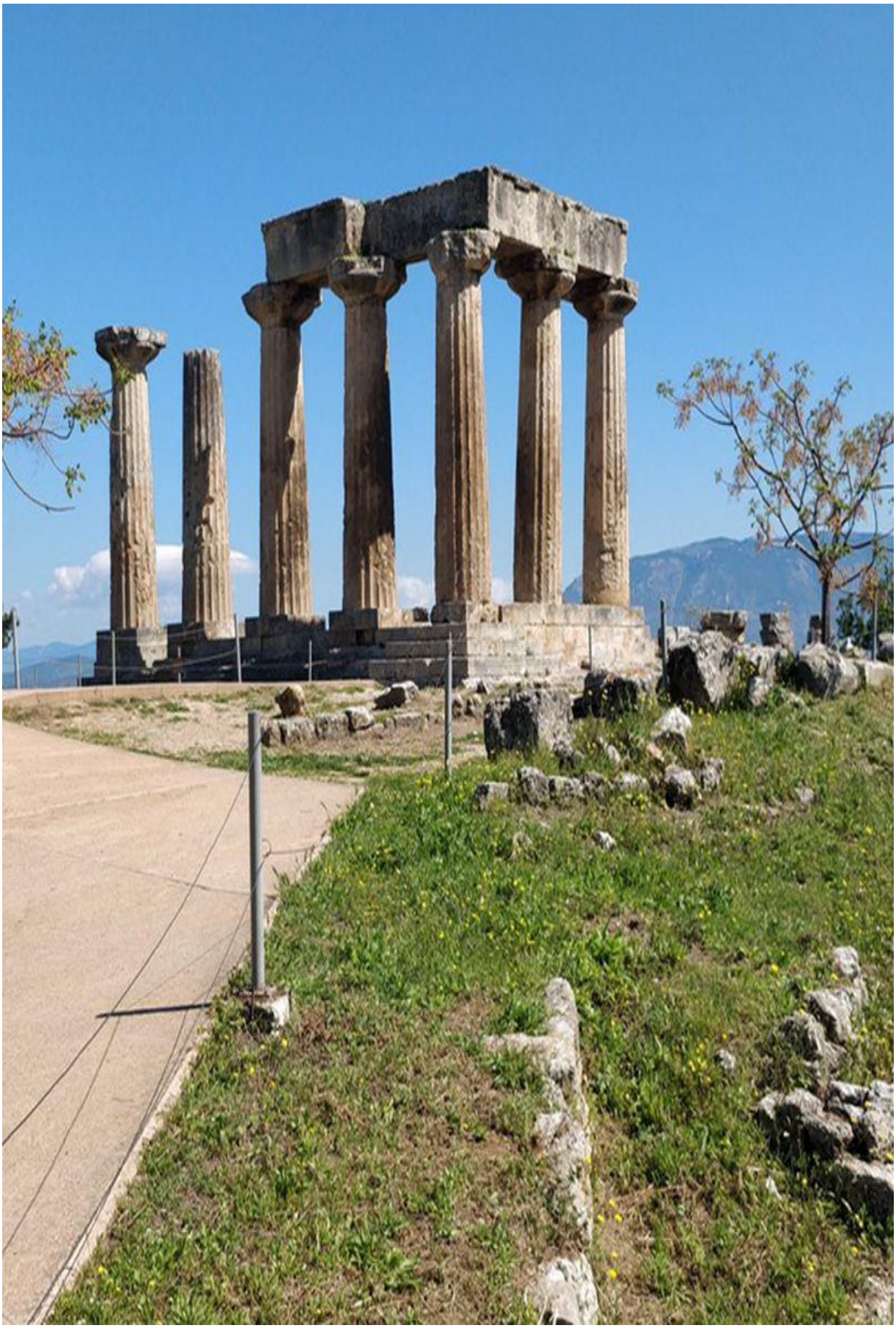

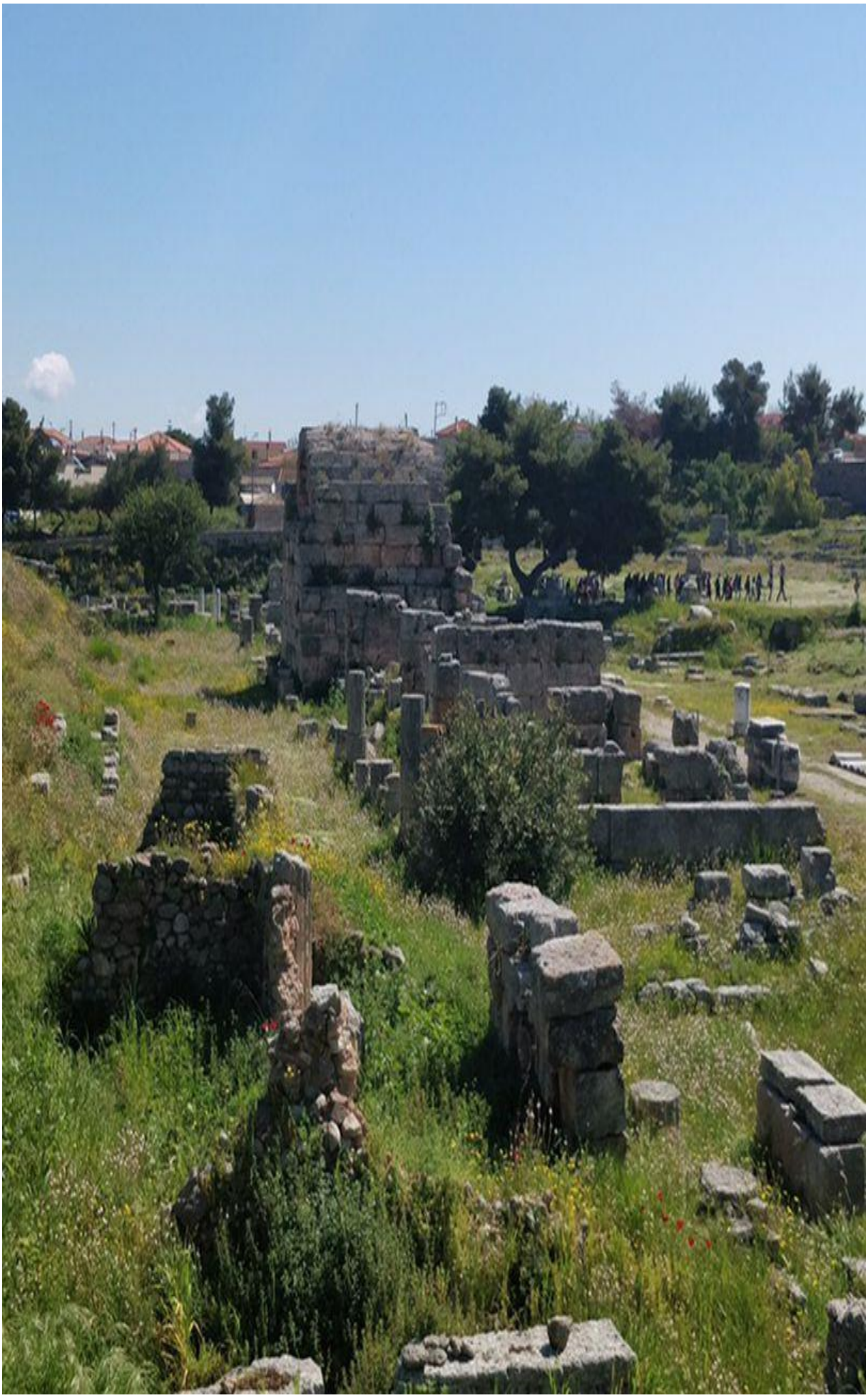

Korinthe

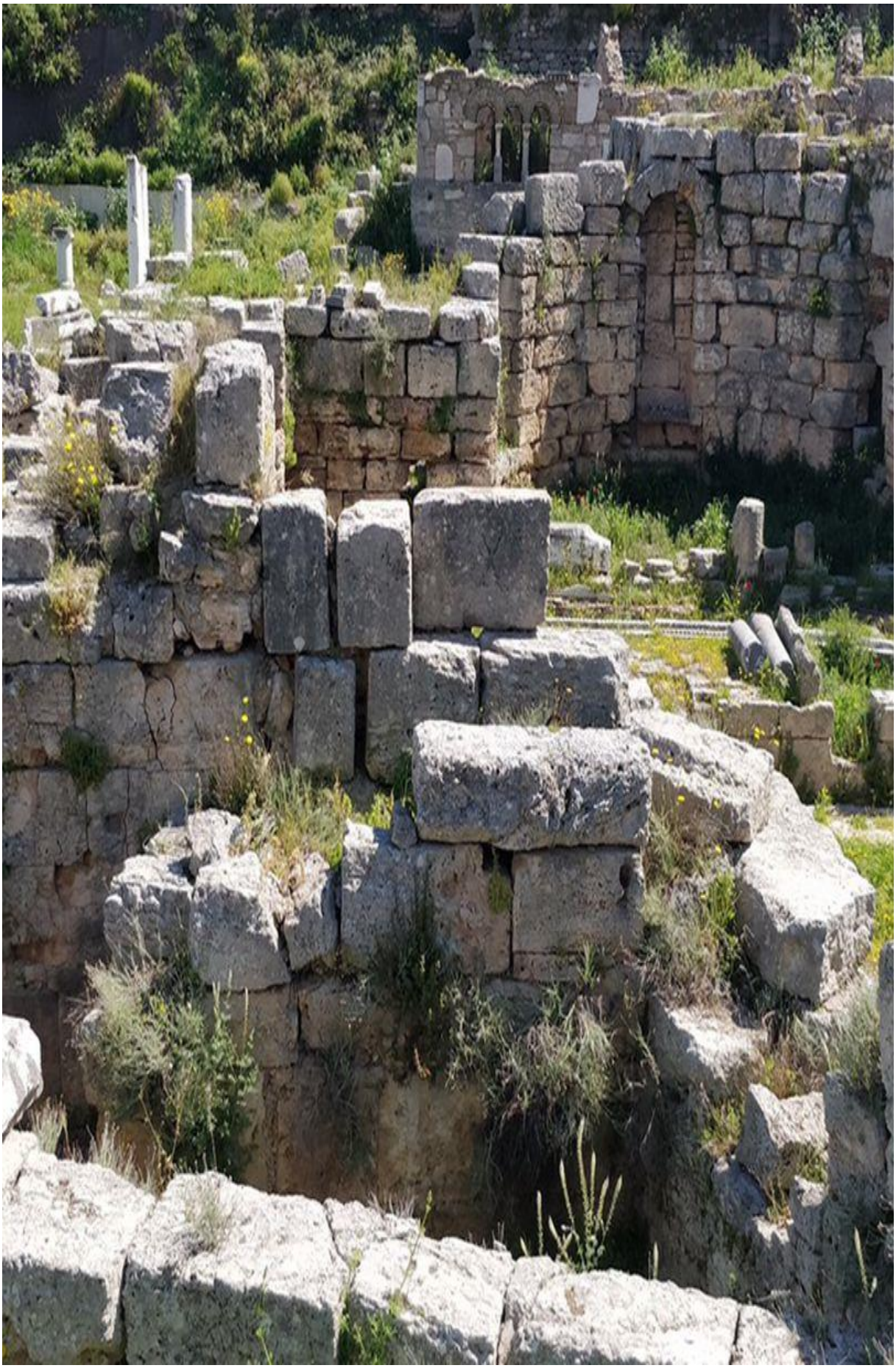

Korinthe

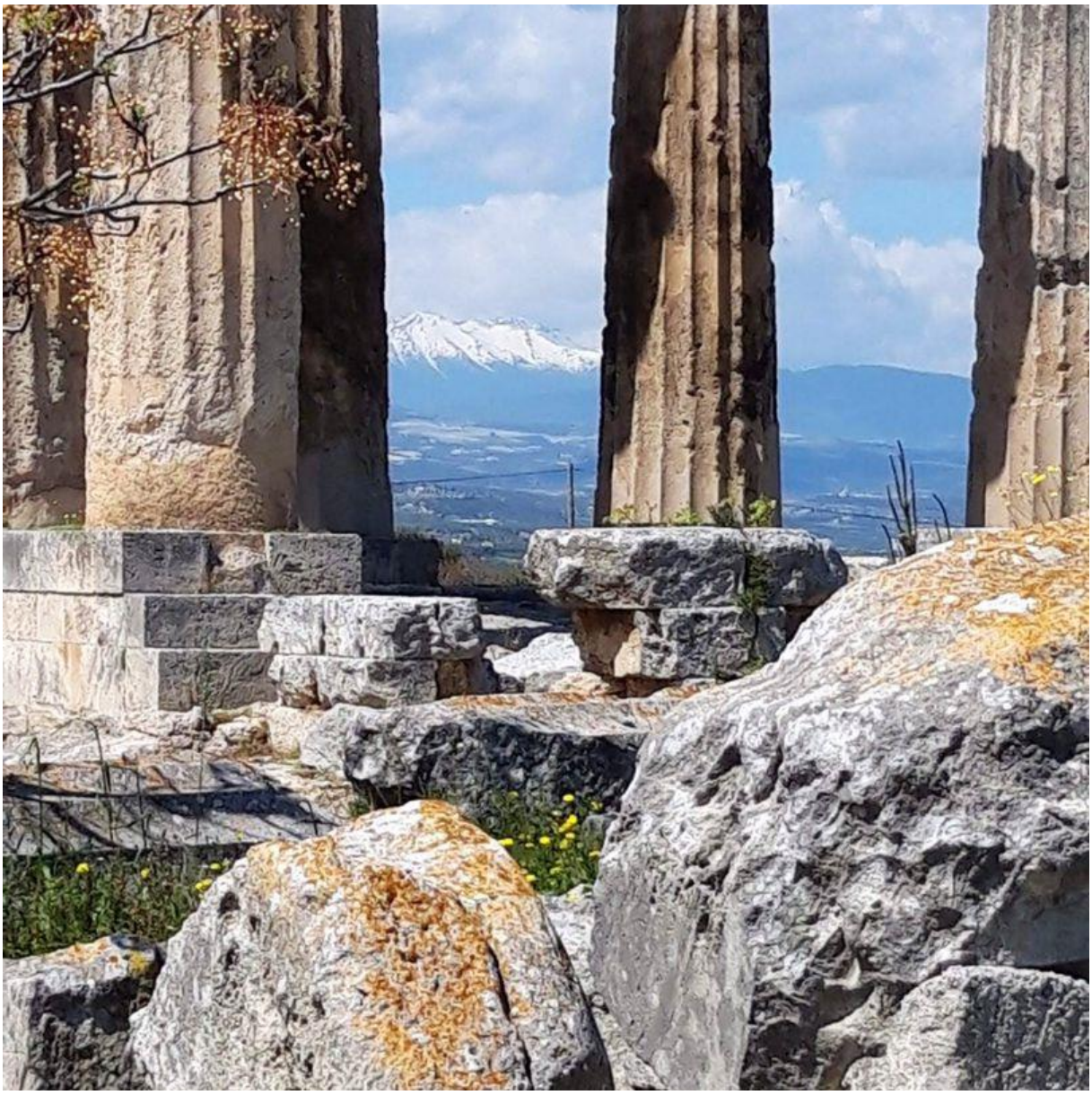

Korinthe

Daaromheen was de stad gebouwd met een grote Agora met winkels, tempels en de bima, waar Paulus tot de Korintiërs sprak volgens de overlevering. De stad was veel groter dan de huidige opgraving, want richting de Golf van Korinthe was er ook een Asklipeion, een theater en een odeon. De laatste twee zijn tegenwoordig ook toegankelijk voor bezoekers.

De Glaukebron dankt zijn naam aan de tweede vrouw van Jason. Jason moest het gulden vlies halen uit een gebied ten oosten van de Zwarte Zee en werd daarbij geholpen door Medea. Er ontstond een liefdesrelatie en ze ging met hem mee naar Korinthe. Ze kregen twee zonen. Jason liet haar echter in de steek voor de dochter van de koning, Glauke. Uit wraak gaf Medea haar een chiton in gif gedrenkt waardoor ze in brand kwam te staan en in de fontein sprong. Daarna doodde ze haar twee zonen en vluchtte uit Korinthe. In de

bron waren vier waterreservaten welke gevud werden met water dat uit diverse bronnen uit de bergen rondom kwam.

Aan de andere kant van de opgraving was nog een bron, de Peirenebron, genoemd naar de nimf Peirene. Het water werd opgevangen in vier twintig meter lange reservoirs die bevoorraad werden door 3000 meter lange kanalen die van de Akrokorinth kwamen.

De stad vormde een geheel met de Akrokorinth. In 479/480 werd de Akrokorinth met lange muren verbonden met de benedenstad. De weg naar boven loopt ongeveer waar vroeger ook de weg naar de burcht liep. Halverwege zijn nog restanten van een heiligdom gewijd aan Demeter en Persephone.

De Akrokorinth is een verdedigingswerk uit eind 7e begin 6e eeuw BC en heeft drie toegangspoorten. De eerste stamt uit de Turkse tijd en is daarmee de jongste, de middelste is uit de Frankische tijd en de oudste is uit de Byzantijnse tijd, maar draagt ook nog sporen uit de oudheid. Binnen zijn de enkele restanten van kerken en moskeeën en de fundamenten van de Aphrodite tempel. Hier werkten in de oudheid prostituees. Paulus waarschuwde de Korinthiers tegen deze praktijken.

Burcht van Korinthe

Uitzicht van Korinthe op Delphi

Nafplio en Palamidi

Nafplio is gesticht door Naflios, een zoon van Poseidon en Amymone, dochter van Danaos (met zijn 50 dochters gevlucht uit Egypte). Zij moest na aankomst in Argos water halen voor haar vader, werd aangevallen door een satyr, maar gered door Poseidon. Er ontstond een liefdesrelatie waaruit Nafplios werd geboren.

Nafplios werd geboren op Evia en was ook een van de argonauten.

Hij trouwde met Klymene en koning Minos van Kreta was haar grootvader. Ze kregen drie kinderen, van wie Palamedes er een van was. (anderen: Oiax en Nausimedon)

Hij was beroemd om zijn wijsheid (slimmer dan Odyseus)

Nafplio was de havenstad van Argos. Bijna altijd lagen de belangrijkste steden een aantal kilometers van de kust af. De vijand kwam altijd over zee. Hiervandaan vertrokken de schepen van Agamemnon naar Troje (7e eeuw V.C.)

Ongeveer 300 V.C. werd de eerste vestingmuur gebouwd op Acronafplio, maar het Nafplio zoals we het nu kennen begon zijn ontwikkeling in de Byzantijnse tijd, in de 6e eeuw A.D. Daarna hebben de Venetianen er zich gevestigd (1389-1540) en na een Ottomaanse periode (1540-1686) heroverden ze het voor een tweede keer (1686-1715), waarna het weer Ottomaans werd tot 1822.

In 1828, nadat de Peloponnesos bevrijd was van de Turken, was Nafplio korte tijd Hoofdstad van Griekenland tot 1834. Toen was een groter deel van Griekenland bevrijd en werd Athene weer hoofdstad van Griekenland.

Dec eerste president van Griekenland, Kapodistrias, werd in 1831 vermoord in Nafplio. In 1832 werd de eerst koning, Otto, zoon van King Ludwig of Bavaria, enthousiast in Nafplio binnengehaald. (Bavarialeeuw in rots uitgehouwen)

Palamidi

Het Palamidi is het belangrijkste verdedigingsfort van Nafplio en stamt uit de tweede Venetiaanse periode. De eerste bastions zijn gebouwd door Morosini op de hoogste rotspunt nabij Nafplio (216 meter) Er is een prachtig uitzicht over Naflio en de zee, het Bourtzi en in de verte de burcht van Argos. Het fort werd eerst door de Turken veroverd op de Venetianen, maar later door de Grieken heroverd op de Turken.

In totaal zijn er 7 bastions, genoemd naar Griekse helden en heiligen.

Het Palamidi heeft twee toegangen. Ten eerste kan men er per auto of bus komen. Er is echter ook een trap voor de sportievelingen (bijna 1000 treden).

In juni is het Nafplio muziekfestival en worden concerten klassieke muziek gegeven op het Palamidi en soms ook op het Bourtzi.

• Bouwwerk gemaakt door de Venetianen tussen 1686-1715.

• Toen de Venetianen dit gebied veroverden, zagen ze hoe ze de stad het best konden verdedigen: door een vesting te bouwen hier boven op de berg. In die tijd had men al kanonnen en geweren, dus de boel moest stevig in elkaar zitten.

• De muren werden gebouwd door de Venetiaan Morosini. De bouwwerken binnen de muren zijn door Fransen ontworpen en gemaakt. Een waar kunstwerk want de bergtop is erg grillig gevormd.

• De 8 bastions, en de paden waarmee ze met elkaar in verbinding staan, volgen de hoogteverschillen in het landschap. Vergelijk het met een inktvis die met zijn tentakels over een rotsblok uitgespreid ligt.

• In geval van nood kon elk bastion zichzelf verdedigen. Het geheel was met elkaar verbonden via een stelsen van geheime gangen.

• Oorspronkelijk hadden de bastions namen van Venetiaanse proveditores/machthebbers. De Grieken hebben die veranderd in namen van heiligen en van antieke helden:

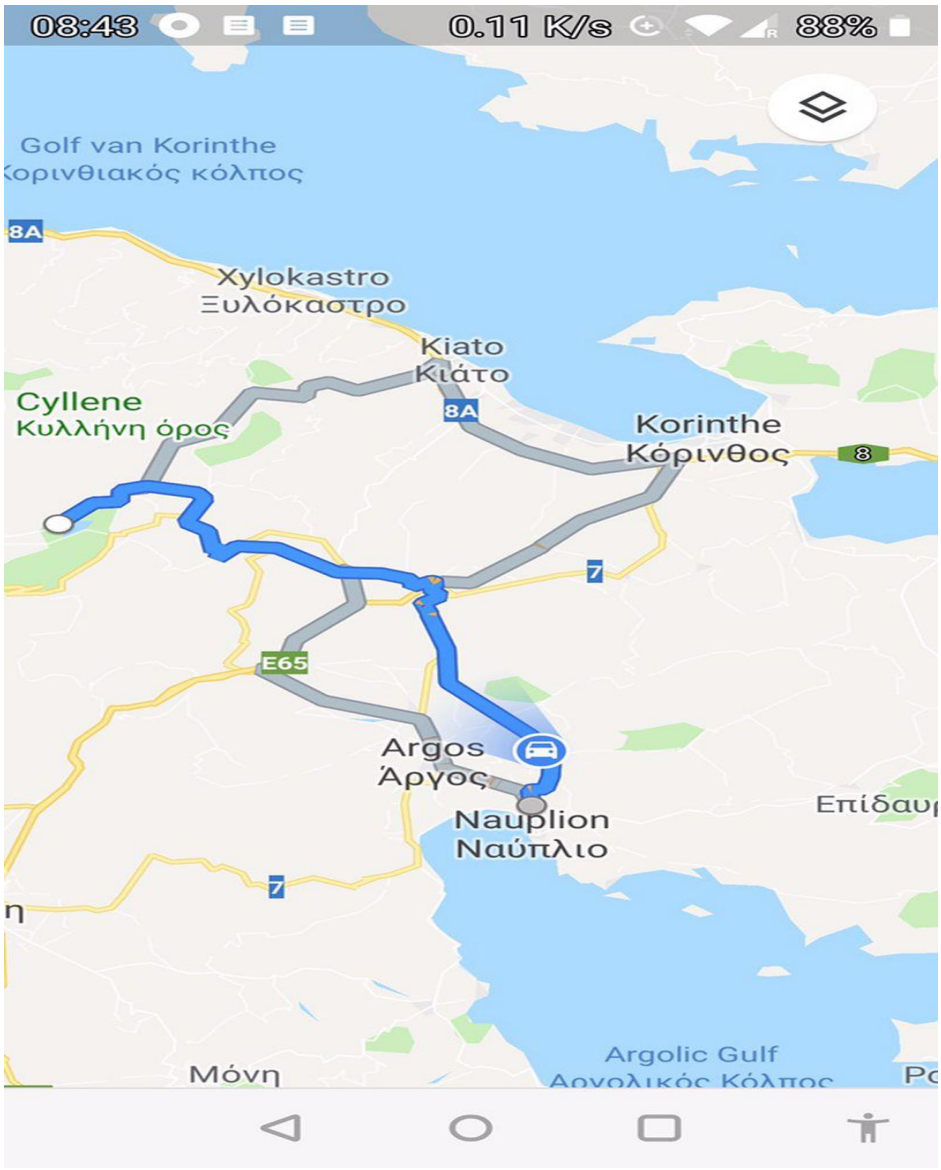
1. Agios Andreas met kerkje,
2. Leonidas,
3. Miltiades (hier zat Kolokotronis gevangen tijdens de Griekse Onafhankelijkheidsoorlog. Hij hoogverraad hebben gepleegd door vrienden te zijn met de Russen en daardoor tegenstander zijn van de heersende machthebber, de regenten van de minderjarige koning Otto.)
4. Epameinondas, hier komen we via de weg binnen,
5.Themistokles, hier werden Albanese moslims vermoord door de Turken als dank voor het meevechten tegen de Grieken in 1779. Ze werden gewoon over de muren van het bastion gegooid,
6. Achilles, dit bastion werd in 1822 als eerste veroverd met behulp van een trap. De verovering van het hele Palamidi fort daarop was symbool voor de hele Bevrijdingsoorlog.
7. Fokion,
8. Robert bastion, genoemd naar de Franse kolonel die stierf tijdens het beleg van de Acropolis

Bourtzi
Ook dit is een Venetiaans fort en is gebouwd om de enige vaargeul van deze kant naar Nafplio te bewaken. Het is gebouwd in 1473, dus tijdens de eeste Venetiaanse periode, maar kreeg in de tweede Venetiaanse periode zijn huidige aanzien. Het was vanaf 1865 de woonplaats van de beulen en gevangenis. Na 1930 is het in gebruik geweest als hotel.
Men kan vanaf de kade een bootje nemen om het te bezoeken.

DAY 4

19.04.12.**vr**

Na het ontbijt op weg naar Nemea, één van de bekendste wijngebieden van Griekenland. Het antieke Nemea is al vanouds bekend uit de heldenverhalen van Herakles (hier moest hij de leeuw van Nemea doden) en door de Nemeïsch Spelen die hier om de twee jaar gehouden werden. Bezoeken de archeologische opgraving van Nemea met onder andere de tempel van Zeus, gebouwd in de vierde eeuw voor Christus, en het stadion waar de spelen gehouden werden. Enkele kilometers ten oosten van Nemea ligt het Stymfaliameer waar Herakles de Stymfalische volgels moest verjagen. Het is nu een beschermd Natura 2000 gebied. Naast een aantal ruïnes van de oude stad zoals een aquaduct, antieke muren en de resten van de tempel van Artemis bezoeken we hier ook het natuurmuseum. Reisafstand ca. 160 km.

08:43
0.11 K/s
88%
Golf van Korinthe
Κορινθιακός κόλπος
8A
Xylokastro
Ξυλόκαστρο
Kiato
Κιάτο
8A
Cyllene
Κυλλήνη όρος
Korinthe
Κόρινθος
8
7
E65
Argos
Άργος
Nauplion
Ναύπλιο
Επίδαυ
7
η
Μόνη
Argolic Gulf
Αργολικός Κόλπος

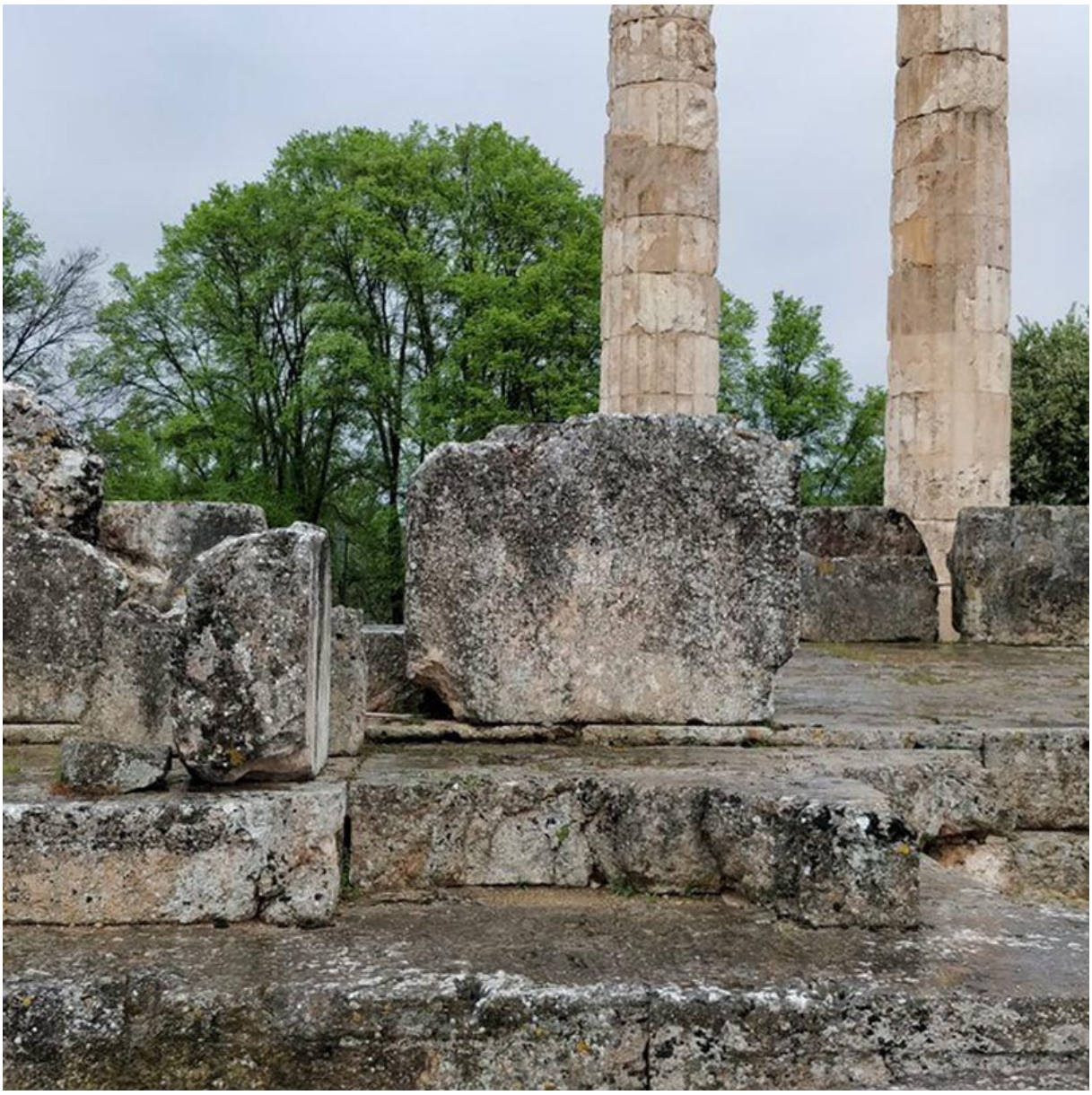

Meer van Stymfalia

Tempel van Zeus

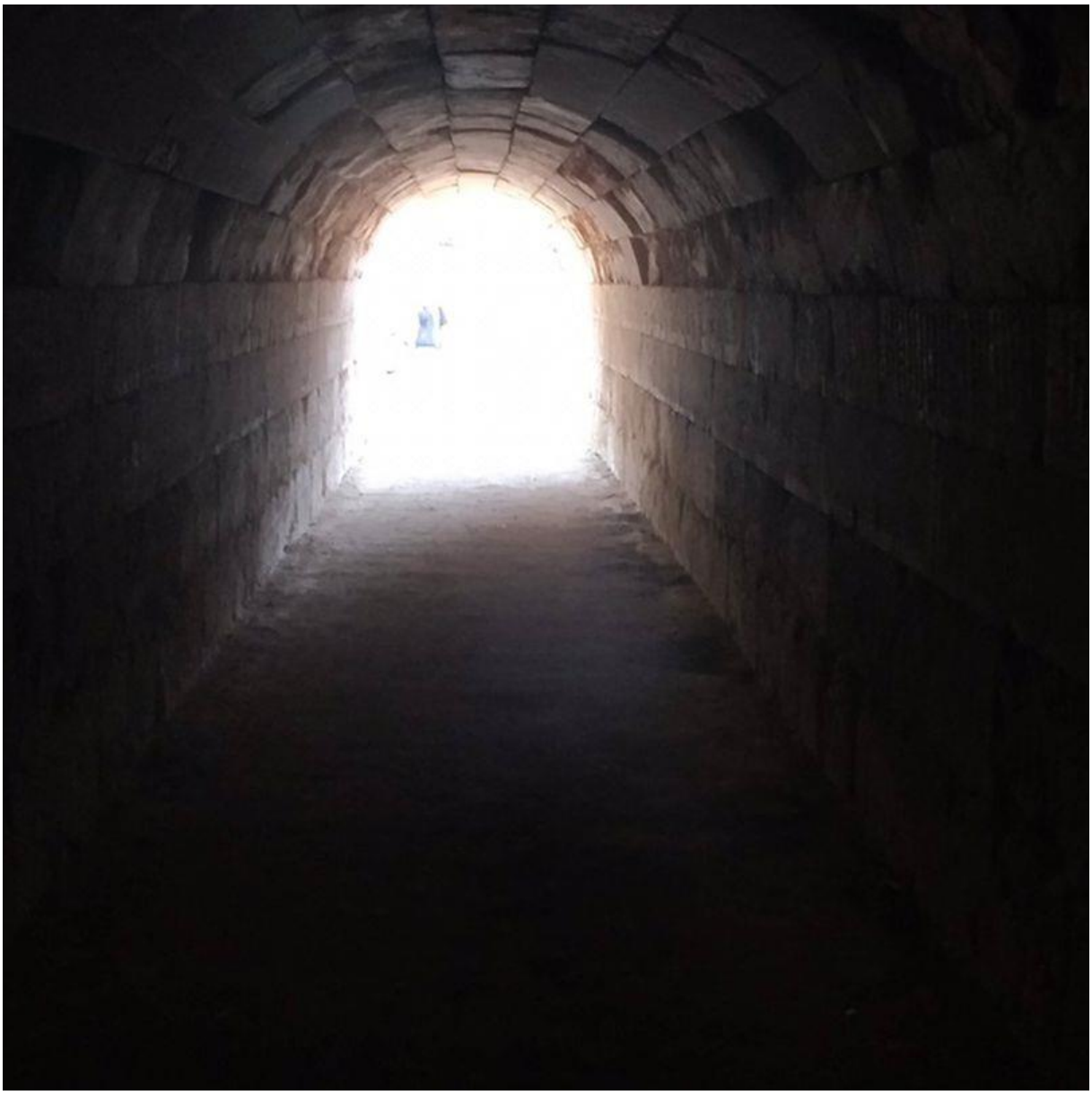

Stadion van Nemea

Stymfalia

Het meer van Stymfalia is gelegen in de vlakte van Peneos ten noordwesten van Nemea, een vlakte die ingeklemd ligt tussen bergen van 1800-1900 meter hoog. Het meer varieert in grootte afhankelijk van het seizoen. Het meer wordt gevoed vanuit ondergrondse waterlopen uit de bergen die gevoed worden door smeltende sneeuw van de bergtoppen. Als het meer klein is aan het eind van de zomer is het rondom toch een moeras. Er leven veel vogels, amfibieën, waterslangen en duizenden kleine, groene kikkers, die tussen zonsondergang en middernacht hun gekwaak laten horen. Ze zijn onzichtbaar in het gras en springen weg wanneer je dichtbij komt met als gevolg dat andere kikkers ook wegspringen zodat er een soort kettingreactie ontstaat van allemaal wegspringende kikkers. Ook leven er kleine zoogdieren, zoals wezels.

In de Griekse mythologie is het meer bekend door de werken van Heracles. Hij moest twaalf werken verrichten en dit was het zesde. Hij moest de Stymfalische vogels verjagen. Deze vogels hadden ijzeren veren en aten mensenvlees. Heracles verjoeg de vogels met ratels die hij van Hephaestos had gekregen

De akropolis van het Antieke Pheneos ligt iets ten zuiden van het dorpje Kalyvia dat tegenwoordig Archea Feneos heet. In 1958 zijn er restanten gevonden van een heiligdom gewijd aan Asklipios. Volgens Pausanias, de beroemde Romeinse reiziger uit de 2e eeuw, stonden er ook tempels gewijd aan Demeter en Hermes.
Het antieke Stymfalos ligt 500 meter ten zuidwesten van het huidige Stympalos. Het werd in de Romeinse tijd nog bewoond. Hadrianus heeft een aquaduct laten aanleggen dat helemaal naar Korinthe leidt. De Griekse archeoloog heeft hier opgravingen gedaan. Er zijn resten van de stadsmuur blootgelegd en ook een bronnenhuis.

Nemea
Naast de Olympische Spelen waren er de Pythische Spelen ter ere van Apollo, de Isthmische Spelen ter ere van Poseidon en de Nemeische Spelen. Deze laatste Spelen werden ook weer gehouden 1996 en 2000
De Nemeische Spelen stonden in het teken van de dood van Opheltes, volgens de mythologie het zoontje van de lokale priester-koning Lykourgos en zijn vrouw Eurydice. Een orakel had gezegd dat het jongetje de grond niet mocht raken voordat het kon lopen. Het werd daarom op handen gedragen door een slavin, Hypsipyle. Op een dag werd zij aangesproken door een dorstige troepenmacht, de zeven tegen Thebe. Om hen de weg te wijzen legde ze het kind even neer, vergetend wat het orakel had gezegd. Het werd gebeten door een gifslang en stierf. Zeven tegen Thebe onderbraken hun tocht om Lijkenspelen te organiseren, want ze zagen het als een slecht voorteken. Ze waren op weg om oorlog te voeren tegen Thebe. Na de dood van Oedipus vochten zijn zonen Polynices en Eteocles, om de macht in Thebe. In de zeven tegen Thebe van Aeschylos trekt Polynices ten strijde tegen zijn broer, die op dat moment de macht heeft. De beide broers vallen door elkaars hand en vervullen zo de vervloeking van hun vader.
Van de nieuwe Nemeische Spelen is het amateurisme de grootste kracht. Er worden geen resultaten bijgehouden of medailles uitgereikt en de gezinnen picknicken op de hellingen van het stadion. Iedereen mag meedoen, kinderen van 11 jaar tot ouderen van in de negentig. De scheidsrechters zijn net als in de oudheid in het zwart gekleed. De deelnemers leggen de Eed van de Nemeische Spelen af dat ze zich aan de spelregels zullen houden. De winnaars krijgen een krans van wilde selderij.
12 werken van Heracles
Heracles was de zoon van Zeus en Alcmene, de vrouw van Amphitryo. Hij werd geboren in Thebe. Zeus voorspelde dat de man die geboren zou worden over alle mannen van zijn geslacht, de Persiden, zou heersen. Hera, de jaloerse echtgenoot van Zeus haatte dit kind al voor zijn geboorte. Zij liet als godin van de geboorte die dag niet Heracles, maar Eurystheus geboren worden. Hij lag samen in de wieg met Iphicles, een andere zoon van Amphitryo, toen Hera slangen stuurde om de kinderen te doden. Heracles wurgde de slangen. Toen hij later ook nog zijn muziekleraar doodde door hem met een lier tegen zijn hoofd te slaan, stuurde Amphitryo hem als herder naar Cithaeron. Op zijn 18e keerde hij terug naar Thebe, waar hij de Thebanen bevrijdde van de belastingen die zij moesten betalen aan de koning van Boeotie en overwinnaar van Thebe. Als beloning kreeg hij van Creon, koning van Thebe, zijn dochter Megara tot vrouw. Later eiste Eurystheus dat Heracles zich onder zijn bevel zou plaatsen, zoals Zeus bij zijn geboorte had gezworen. Heracles werd woedend en doodde zijn vrouw en zijn drie kinderen en twee kinderen van Iphicles in een vlaag van verstandverbijstering. Toen hij tot bezinning kwam vroeg hij het orakel van Delfi wat hij moest doen om zijn schuld in te lossen. Het antwoord was dat hij Eurystheus, koning van Mycene, moest gehoorzamen en dat deze hem twaalf bijna onuitvoerbare taken zou laten verrichten. Het voldoen van deze taken zou hem onsterfelijkheid verlenen.

1) Het overwinnen van de Leeuw van Nemea.
Deze leeuw had een huid die tegen verwondingen bestand was en de omgeving van Nemea op de Peloponnesos had veel last van dit beest.
Heracles wurgde het beest en vilde het. Men kan Heracles herkennen aan de leeuwenkop en huid, die hij sindsdien draagt.

2) Het doden van de Hydra van Lerna
Dit was een vreselijk monster, een waterslang met negen koppen die gif spuwden, dat leefde in een moeras bij Argos, eveneens op de Peloponnesos. Telkens wanneer Heracles zijn kop afhakte, groeiden er twee of drie nieuwe aan. Bovendien maakte Hera de taak extra moeilijk d.m.v een kreeft, die Heracles telkens aanviel. Met brandende fakkels schroeide Heracles de plekken dicht waar hij een kop had afgehakt, zodat er geen nieuwe konden aangroeien. Dit deed hij zolang totdat alle koppen afgehakt waren. De laatste kop begroef hij langs de weg bij Lerna en legde er een zware steen op. Zijn pijlen doopte hij in het gif, zodat ze ongeneeslijke wonden veroorzaakten.

3) Het vangen van de Hinde van Keryneia
Deze hinde had bronzen hoeven en een gouden gewei, gewijd aan Artemis, de godin van de jacht. De hinde was ontsnapt aan zijn eigenaresse en zwierf rond in de buurt van Ceryneia in het noorden van de Peloponnesos. Het duurde een jaar voordat het Heracles lukte het dier te vangen en het in Mycene aan de eigenaresse terug te bezorgen.

4) Het vangen van het Everzwijn van Erymathus
Ook dit beest moest Heracles vangen en brengen naar de koning van Mycene. Erymathus ligt bij Dimitsana in het centrum van de Peloponnesos. Bij zijn pogingen het dier te vangen kwam hij in conflict met een aantal centauren, wezens met het hoofd van een mens en het achterlijf van een paard. Hij doodde ze met zijn giftige pijlen.

5) Het opruimen van de Augiasstal van Olympia
De zoon van de koning van Ilias, de provincie waar Olympia in ligt, en de zonnegod Helios, hadden de mooiste runderen van het land. De stallen waar de runderen in verbleven waren echter en geen jaren schoongemaakt. Heracles moest de stallen in een dag leeghalen. Hij deed dit door de loop van twee rivieren, de Peneos en de Alpheos, te verleggen, zodat ze door de stallen stroomden. Tegenwoordig kennen we nog de uitdrukking: ‘Het is er een Augiasstal’ of een zwijnenstal.

6) Het verjagen van de Vogels van Stymphalos.
Ook het meer van Stymphalos ligt op de Peloponnesos, ten noordwesten van Nemea. Er leefde een groep vogels, die veren hadden met metalen punten, waarmee ze de bewoners beschoten. Ook hadden ze een bronzen bek en aten mensenvlees. Heracles weet de vogels te lokken met een ratel, die hij van de godin Athene heeft gekregen. Hij weet zelfs een heleboel vogels in hun vlucht te doden.

7) Het vangen van de stier van koning Minos
Koning Minos had Poseidon beloofd het dier te offeren dat Poseidon hem toezond in ruil voor macht. Poseidon stuurde een stier, maar Minos offerde echter een andere stier, omdat hij de toegezonden stier zo mooi vond. Zijn vrouw werd zelfs verliefd op het dier. Uit de vrucht van hun liefde werd de beruchte Minotaurus geboren, een wezen half stier half mens, door Minos opgesloten in het labyrint van Knossos. Poseidon kwam achter het bedrog en stuurde zijn stier op rooftocht over het eiland. Heracles moest de stier die Poseidon gestuurd had levend vangen en naar Mycene brengen. Daar werd het beest weer vrijgelaten. Later werd deze stier gedood door Theseus bij Marathon. Deze Theseus zou later ook de Minotaurus, die zich voedde met mensenvlees, doden met hulp van Ariadne, de dochter van Theseus.

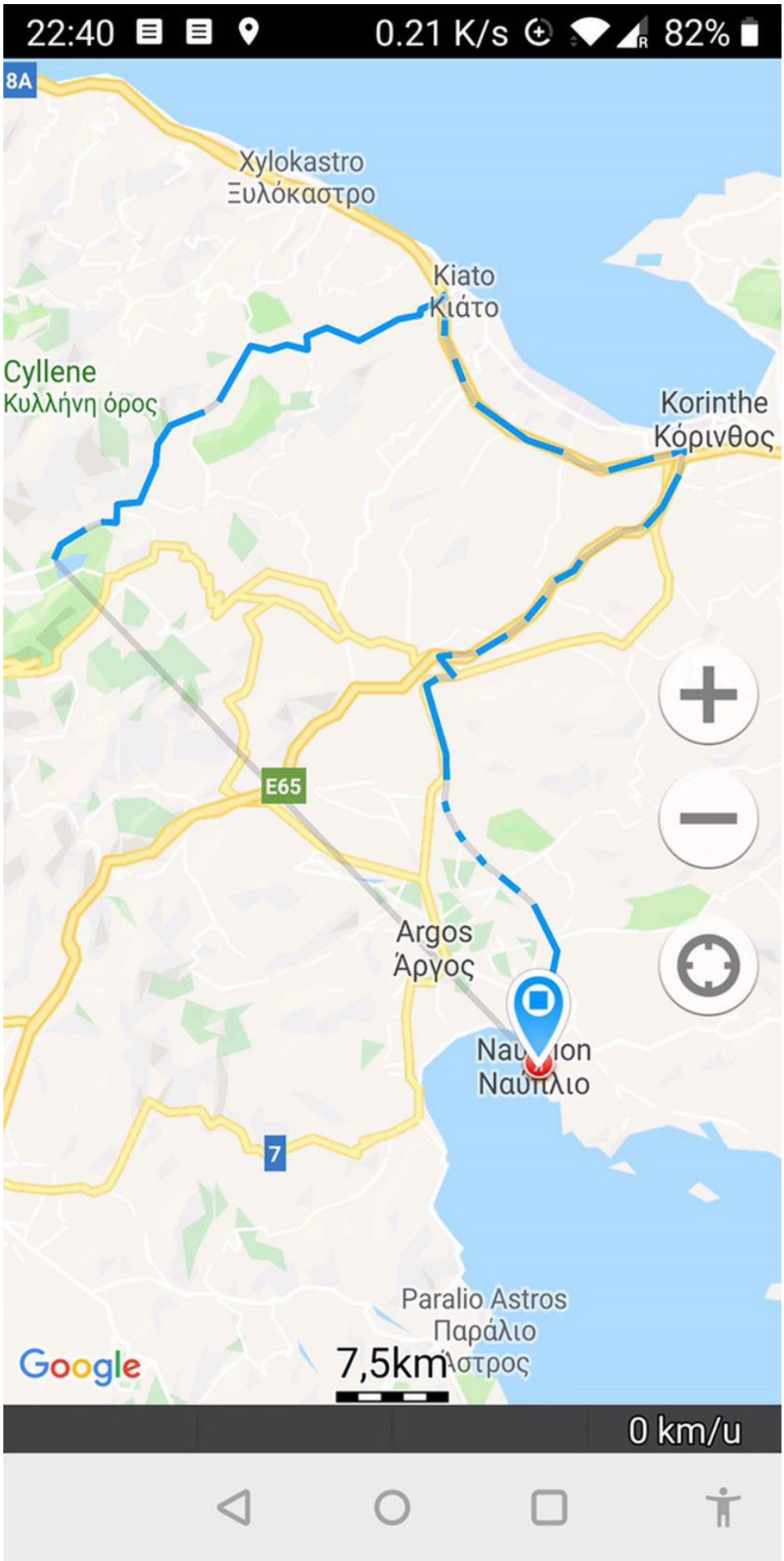
8) Het temmen van de paarden van Diomedes
Diomedes was koning van Thracië en voerde zijn gasten aan zijn paarden. Heracles weet de paarden te vangen en te temmen. Hij voert de boze Diomedes aan zijn eigen paarden. Daarna brengt hij de paarden naar Mycene. De strijdwagen die hij daarvoor gebruikt is het begin van de paardenrennen als sport bij de Olympische spelen.

9) De Gordel van de koningin der Amazones
krijgt van Eurystheus de opdracht om de gordel van de koningin van de Amazones te halen. Deze gordel wilde hij aan zijn dochter Admete cadeau geven. De Amazones waren vrouwelijke krijgers uit Klein-Azië. Heracles reisde erheen en vroeg om de gordel en legde de situatie uit. Toen Hippolyte de gordel wilde geven, greep Hera in door de Amazones te vertellen dat Heracles slechte bedoelingen met hen had. In de strijd die volgde, doodt Heracles Hippolyte en brengt de gordel naar Mycene.

10) Het vangen van de Runderen van Geryones.
Geryones was een reus met drie hoofden, drie bovenlijven en zes armen. Zijn runderen graasden op het mythische eiland Erythia, dichtbij het huidige Gibraltar. De runderen werden gehoed door Eurythion met zijn tweekoppige herdershond. Overvallen door de hitte richt Heracles een pijl op de zonnegod Helios, die hem op dat moment een gouden boot stuurt, waarmee hij het eiland kan bereiken. Onderweg richt hij de “zuilen van Heracles’ op aan weerszijden van de straat van Gibraltar. Aangekomen op het eiland doodt hij de hond en laadt de runderen in de boot. Bij aankomst in Mycene offert Eurystheus de runderen aan Hera.

11) De Appels van de Hesperiden
De appels waren een huwelijksgeschenk van de godin Gaia voor Hera. Niemand wist waar de appels werden bewaard, maar ze werden bewaakt door de dochters van Atlas, de Hesperiden samen met de honderdkoppige draak Ladon. Heracles kwam de plaats te weten van de zeegod Nereus door hem onder druk te zetten. Bij de tuin aangekomen nam hij de aarde even over van Atlas, zodat deze de appels kon gaan halen. Atlas wilde de aarde niet terugnemen, maar door een list van Heracles, hij wilde nog even een kussen halen voor op zijn schouders, nam hij nog even de aarde van hem over. Hij nam de aarde niet terug en terug in Mycene offerde hij de appels aan Athene.

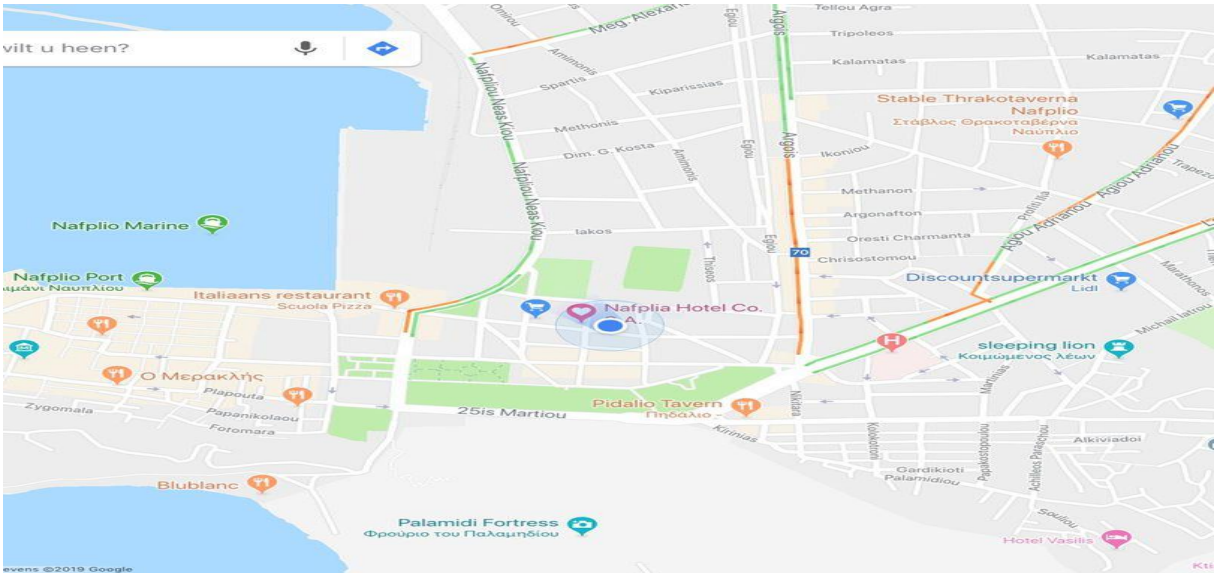
12) De hellehond Cerberus
De laatste opdracht die Eurystheus aan Heracles gaf was bedoeld om voorgoed van Heracles af te zijn. Voor deze opdracht moest Heracles afdalen in de Hades om Cerberus te vangen en mee te nemen naar Mycene. Ook deze opdracht werd door Hercules met succes voltooid. Eurystheus was zo bang voor het beest dat hij zich verstopte in een bronzen kruik. Hij gaf Hercules zijn vrijheid terug. Deze bracht de hellehond weer terug naar de Hades. Hij werd door Zeus naar de Olympus gebracht, waar hij zich verzoende met Hera en Zeus hem de onsterfelijkheid schonk.

22:40
0.21 K/s
82%
8A
Xylokastro
Ξυλόκαστρο
Kiato
Κιάτο
Cyllene
Κυλλήνη όρος
Korinthe
Κόρινθος
E65
Argos
Άργος
Ναυπλιον
Ναύπλιο
7
Paralio Astros
Παράλιο
Άστρος
Google
7,5km
0 km/u

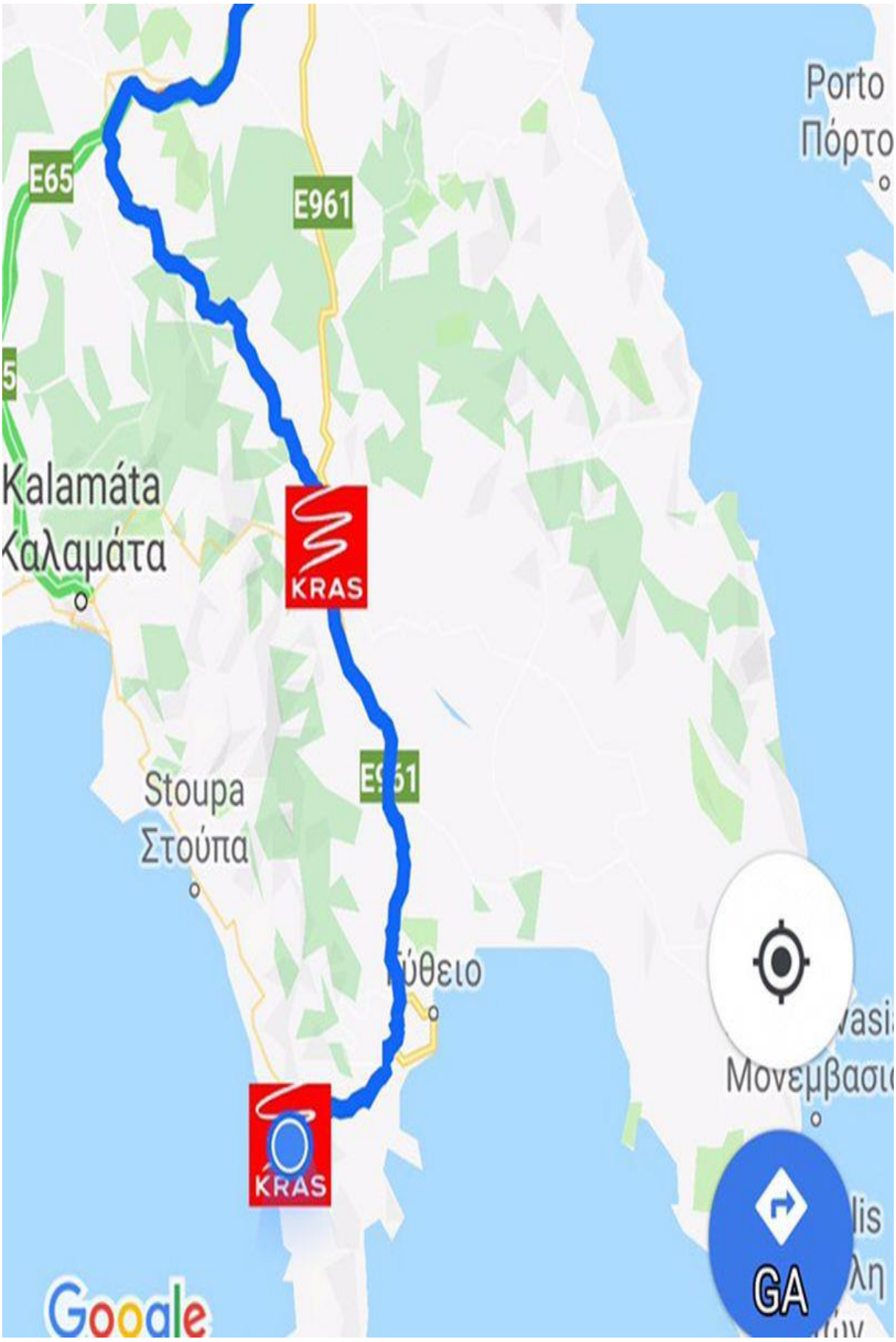

DAY 5

19.04.13.**za**

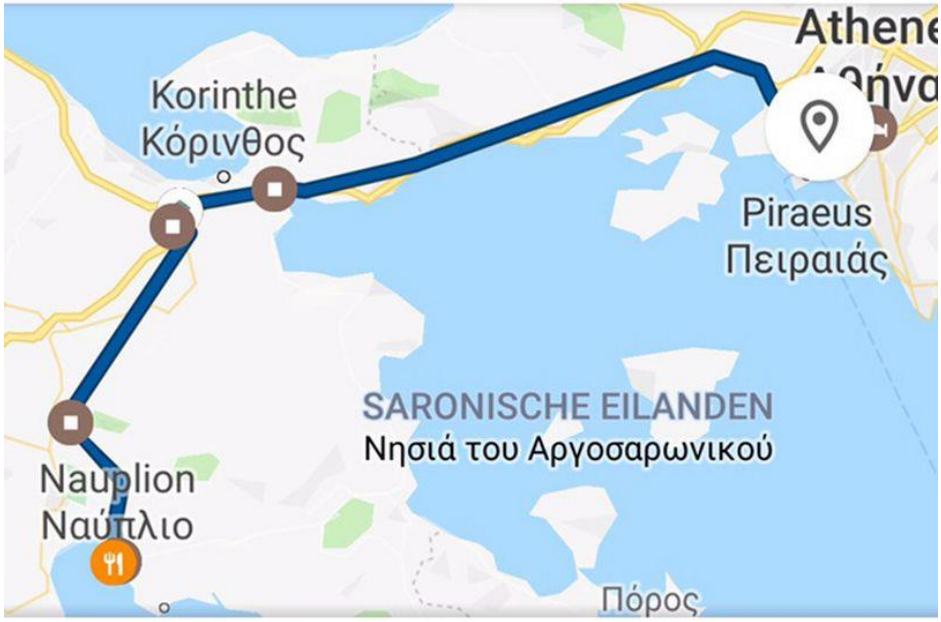
De ochtend brengen we door in Nafplion - de eerste hoofdstad van het van de Turken bevrijde Griekenland in de 19e eeuw met het kenmerkende ‘Bourtzi’ kasteeltje, gelegen in de baai voor de stad. Een bezoek zal gebracht worden aan de dominerende Palamidi burcht met de bekende trap van 999 treden. Ook zal een ouzo-destilleerderij-annex-museum worden bezocht. Na wat vrije tijd in het gezellige oude centrum , helaas veel tegen, beginnen we aan een prachtige rit via de bergachtige weg ‘kolosoertis’ richting Tripoli. Gelukkig klaarde weer snel op en beleefde we een zonnige middag. We deden Sparta en Mythras aan. We gingen ook nog langs gedenkteken van koning Leonidas. Hierna vervolgen we de weg naar het zuiden richting de Mani om aan het eind van de dag aan te komen in Areopolis (Stad van de Oorlogsgod Ares). Reisafstand ca. 200 km.

Porto
Πόρτο
E65
E961
Kalamáta
Καλαμάτα
KRAS
Stoupa
Στούπα
KRAS
Μονεμβασι
GA
Google

ILIA
ARGOLIDA
ARCADIA
MESSINIA
LAKONIA
ELAFONISOS

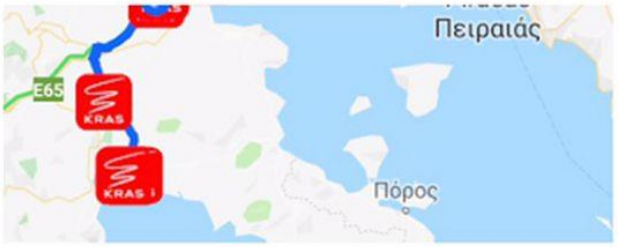
18:09 0.02 K/s 26%

11 april 20...

130 km
3 u 26 min

Parnon Hotel 08:26
Chalkokondili 21, Athina 104 3...

70 km
1 u 20 min

Leeuw ter nagedachtenis koning Otto

Ο ΧΩΡΟΣ ΦΡΟΥΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΗΔΙΟΥ • THE FORTRESS OF PALA

ης του Ναυπλίου. Χτίστηκε στα τέλη της Β΄ Ενετοκρατίας ες την 29η Νοεμβρίου 1822, όταν ο οπλαρχηγός Στάικος θεί αμαχητί. Μετά την Απελευθέρωση, το φρούριο απο- ρχαιολογικός χώρος με υψηλή επισκεψιμότητα.

επέβλεψαν οι μηχανικοί Giaxich και La Salle. Πρόκειται όρέα (όπου και το ομώνυμο εκκλησάκι), Προμαχώνας του υρίου), Προμαχώνας του Ρομπέρ (προς τιμήν του Γάλλου ου Φωκίωνα και Προμαχώνας του Αχιλλέα. Κάθε προμα-

The fortress of Palamidi rises to a height of 216 m. at the summit of Palamidi hill, east of the city of Naf (1711-1715), but was conquered by the Turks before completion, and came into Greek possession on Nove troops invaded the fortress, forcing the Turkish garrison to surrender without a fight. Following the libe life sentences and death (1840-1920). Today, Palamidi operates as an organized archaeological site with a

The founder of the fortress was the Venetian Governor (Provveditore) of Nafplion Agostino Sagredo, and It consists of a complex of eight mutually reinforcing bastions, known as the Bastion of Aghios Andreas (the prison for those serving life sentences is located), the Bastion of Epameinondas (where the fortress Philhellene who fell in battle in Athens), the Bastion of Leonidas, the Bastion of Themistocles, the Bastion

Palamida burcht

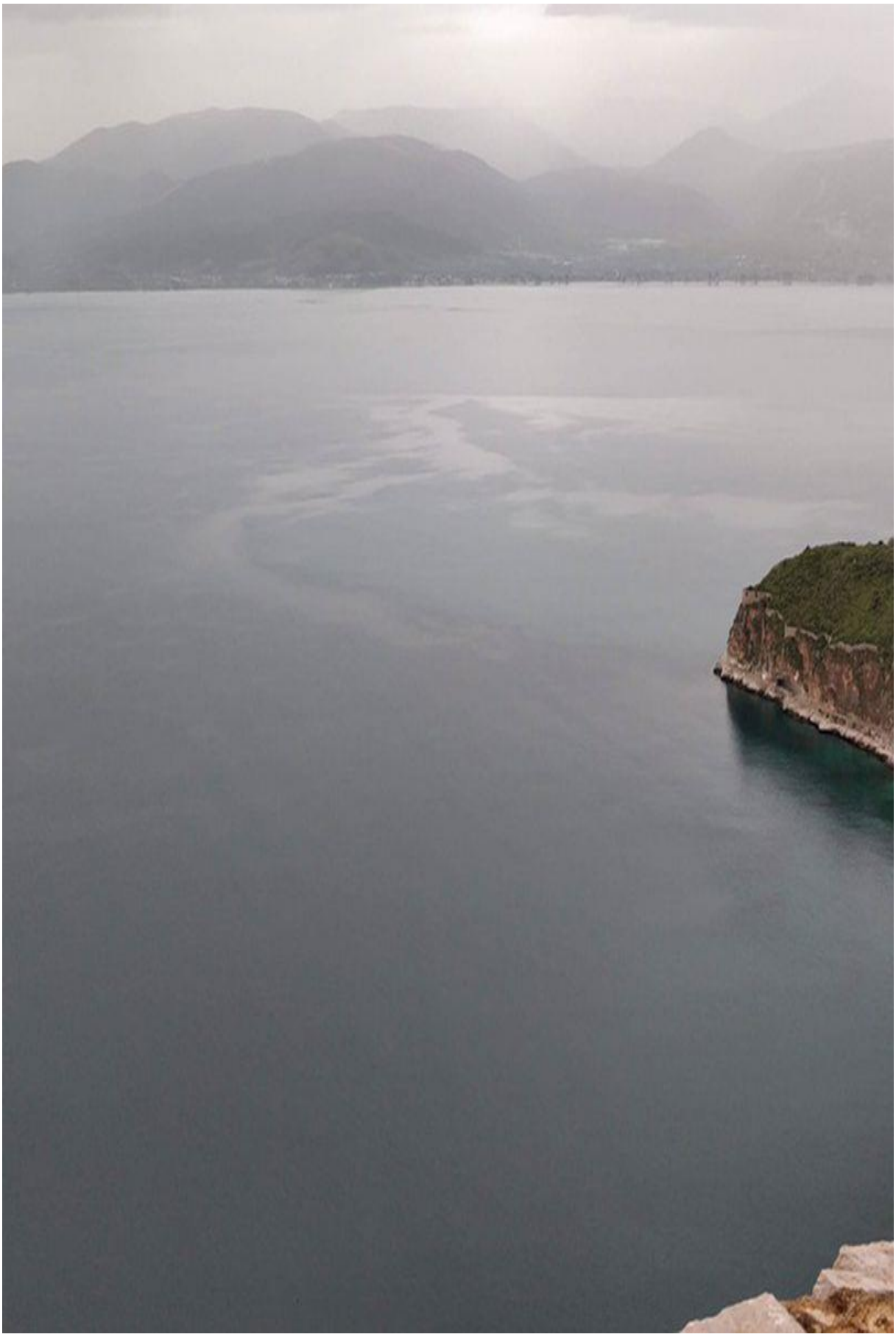

Palamida Burcht

ΒΙΚΟΣ

ΛΙΚΕΡ ΛΕΜΟΝΙ / LEMON LIQUEUR 0,2L
€ 4,80

Ouzo destilleerderij

Mythras en Sparta

ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ
ΤΟΝΔΕ ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΛΕΩΝΙΔΑ
ΣΥΝ ΤΟ ΗΡΩΟ ΤΟΥΤΟ
Ο ΕΚ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ
ΠΑΝΟΣ Σ ΚΟΥΜΑΝΤΑΡΟΣ
ΤΗ ΣΠΑΡΤΗ ΑΝΕΘΗΚΕΝ
1968

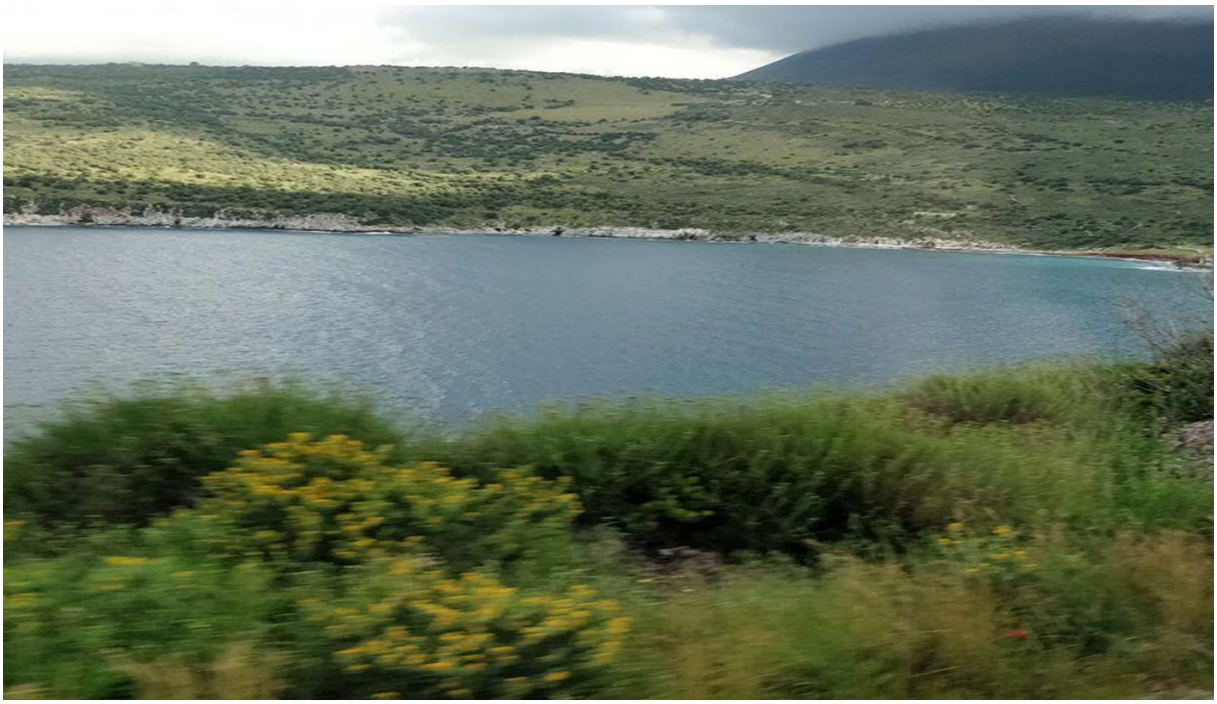
Koning Leonidas

DAY 6

19.04.14.**zo**

Vandaag maken we een dagexcursie door de ruige en heel speciale Mani streek. Mani is de zuidelijkste uitloper van de Peloponnesos met de karakteristieke Torenburcht woningen. De Maniaten stonden bekend als vechtlustige mensen, die gedurende de Turkse overheersing altijd hun onafhankelijkheid hebben weten te bewaren. De inwoners zien zichzelf als de nazaten van de stoere Spartanen! De rit gaat tot het meest bekende torendorp Vathia. Via het karakteristieke vissersdoprje Gerolimenas rijden we terug richting Areopolis en stoppen onderweg voor een bezoek aan de unieke grotten van Diros waar u met een bootje doorheen vaart. In de late namiddag maken we nog een korte wandeling door het historische centrum van Areopolis. Reisafstand ca. 90 km.

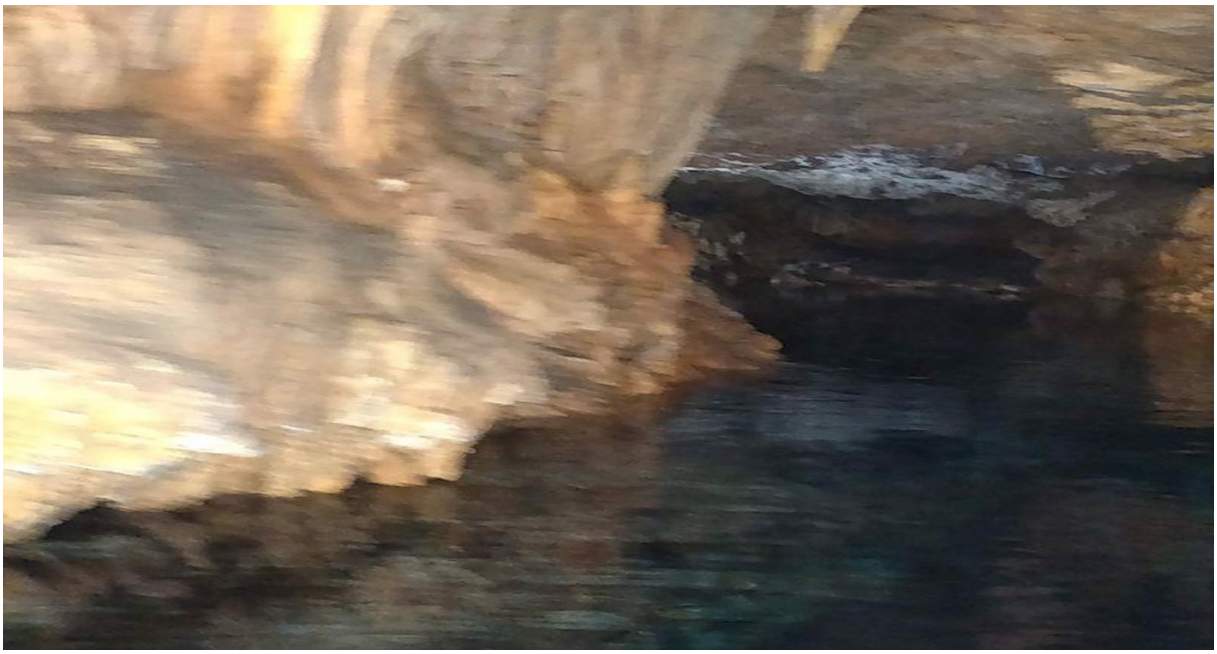

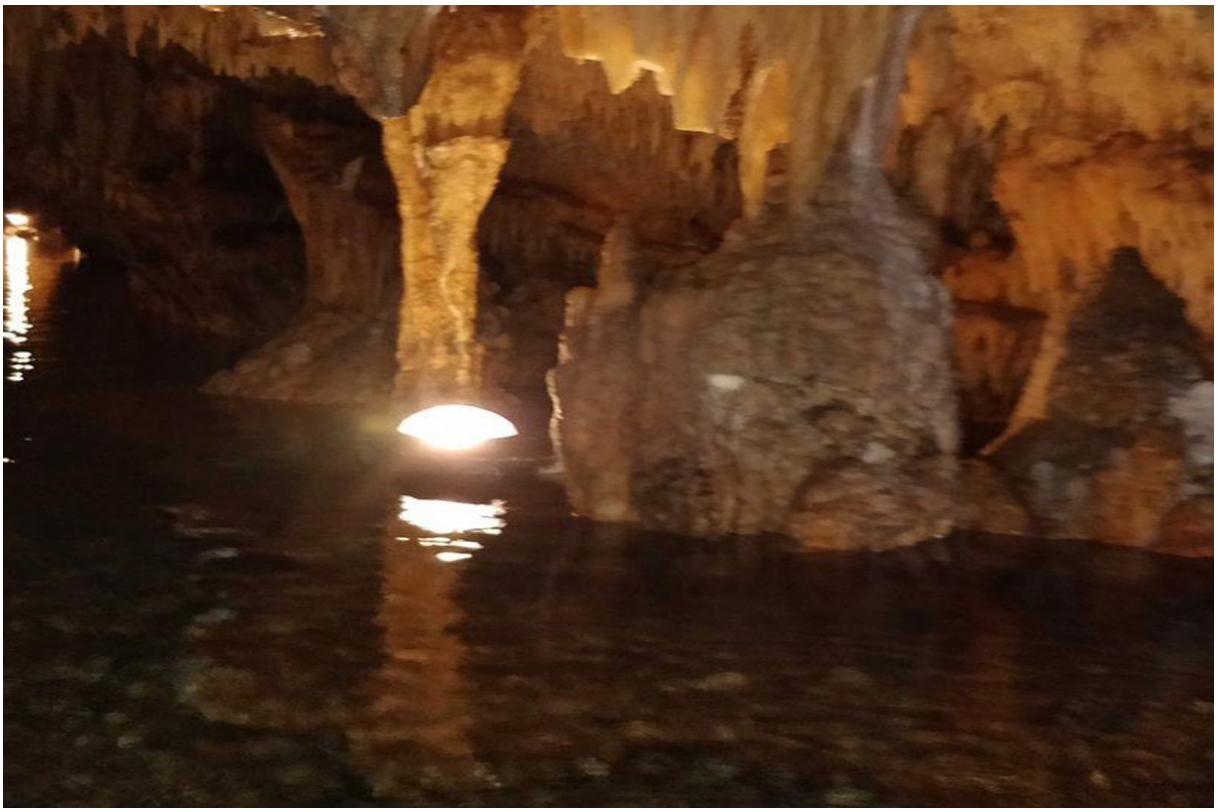

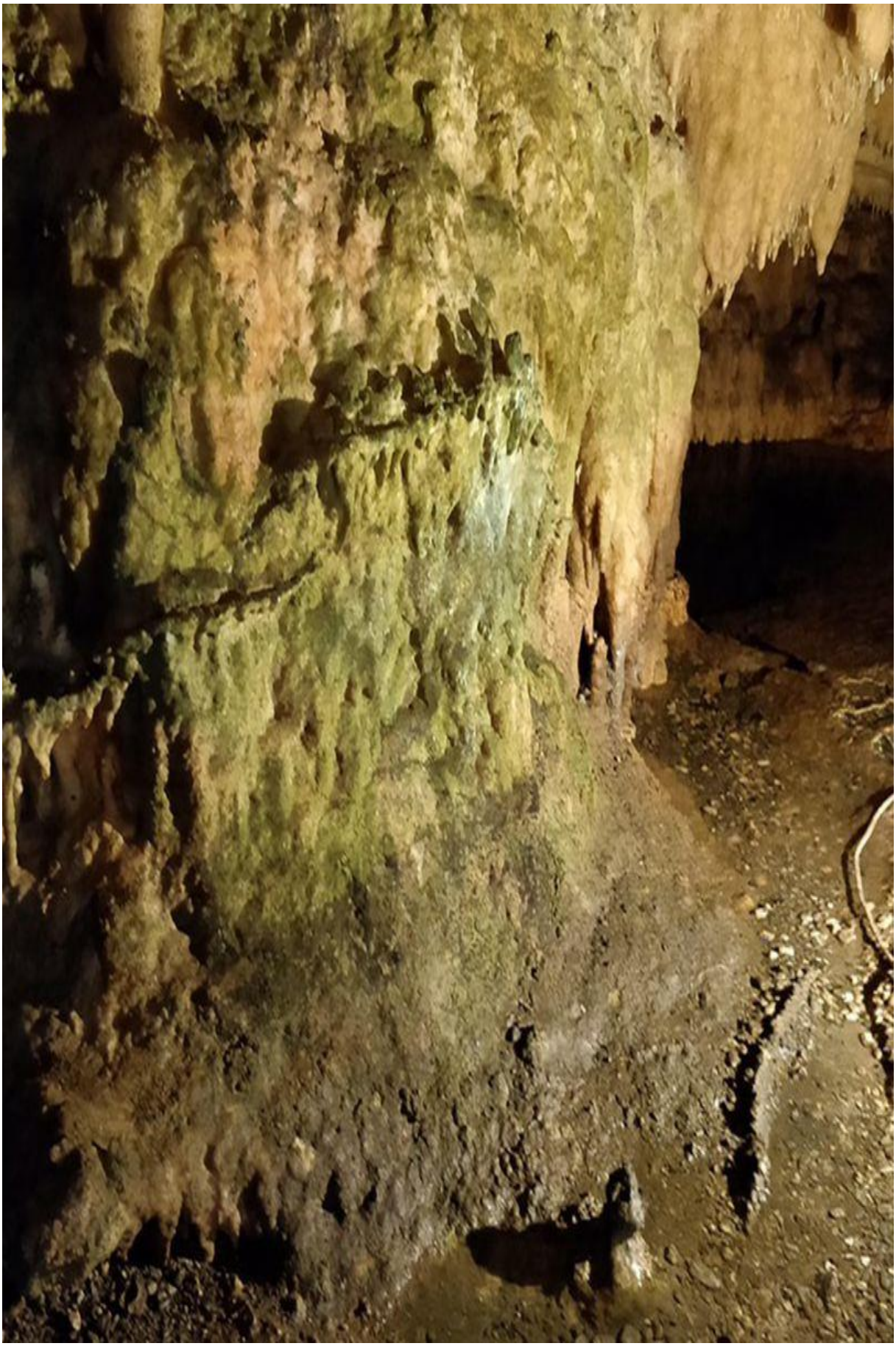

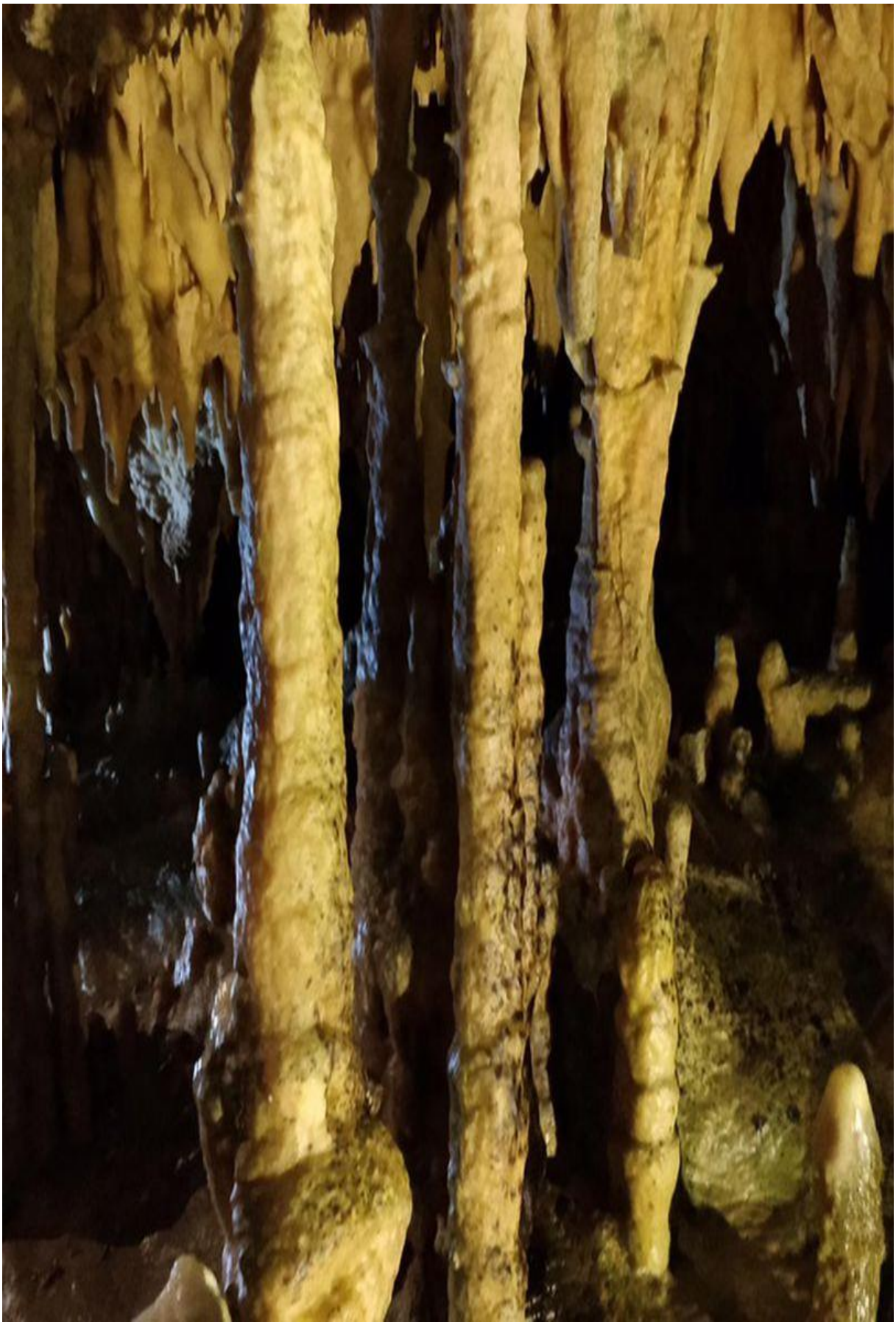

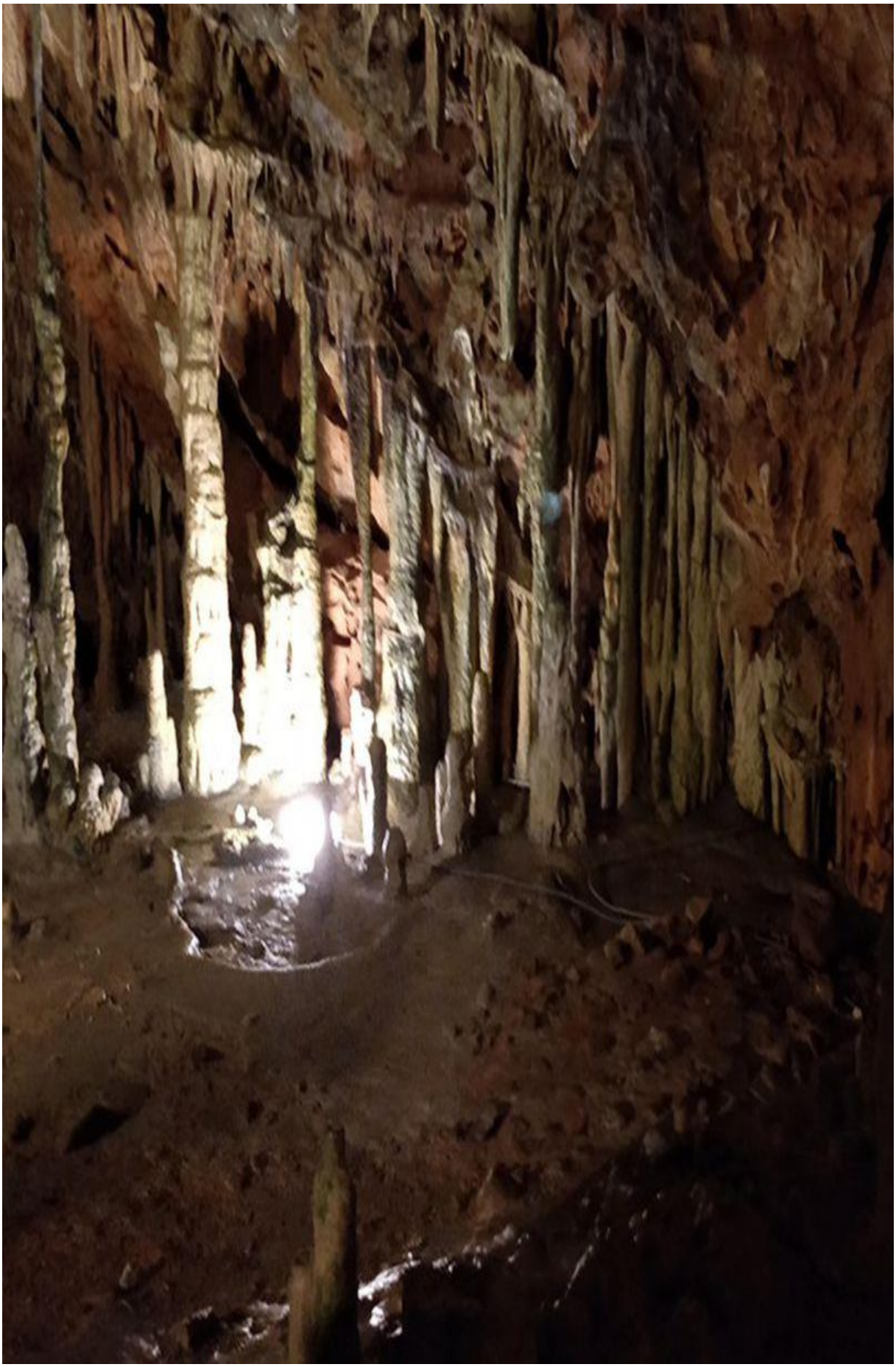

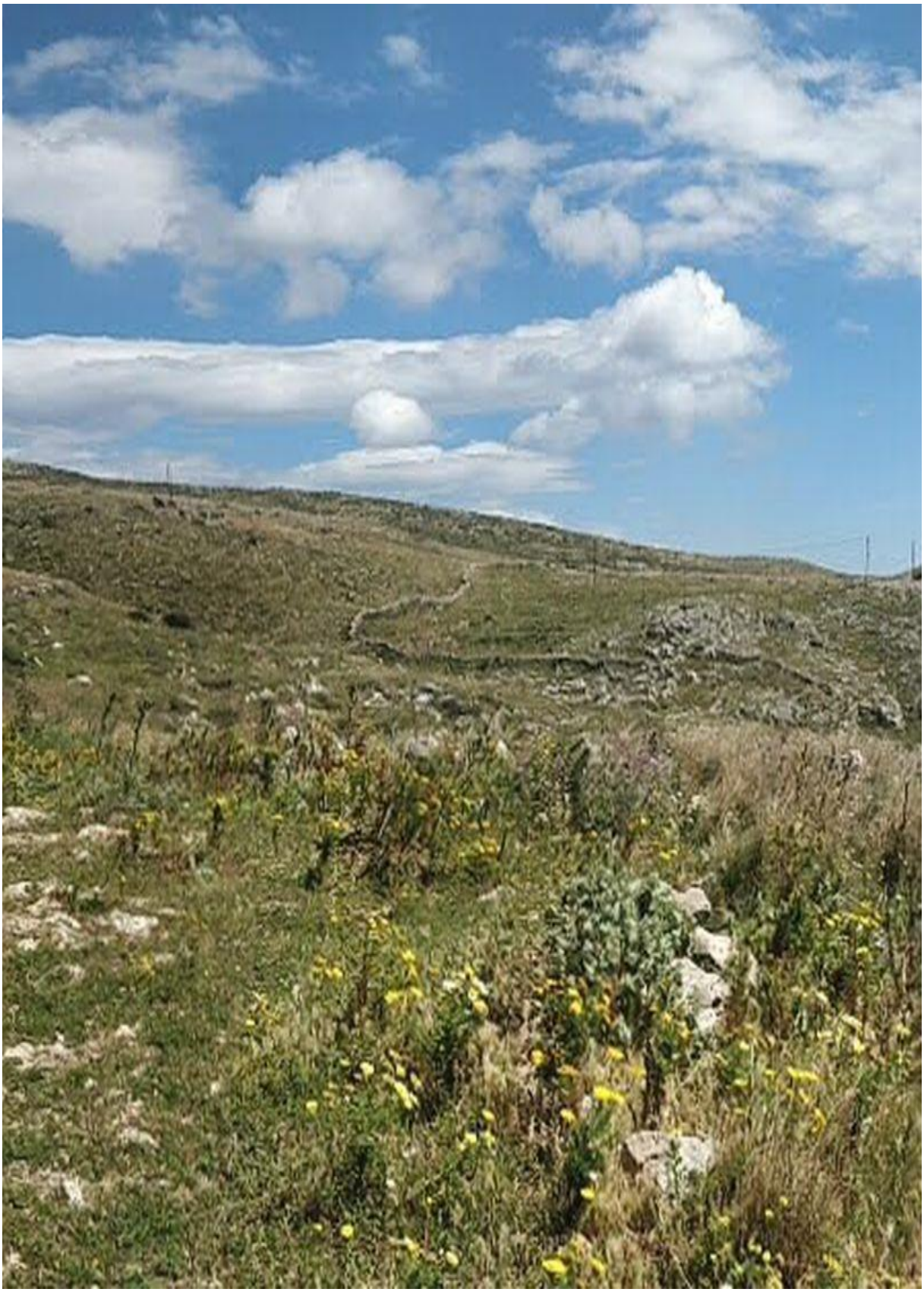

Sanctuary and Death Orac
of Poseidon Tainaios

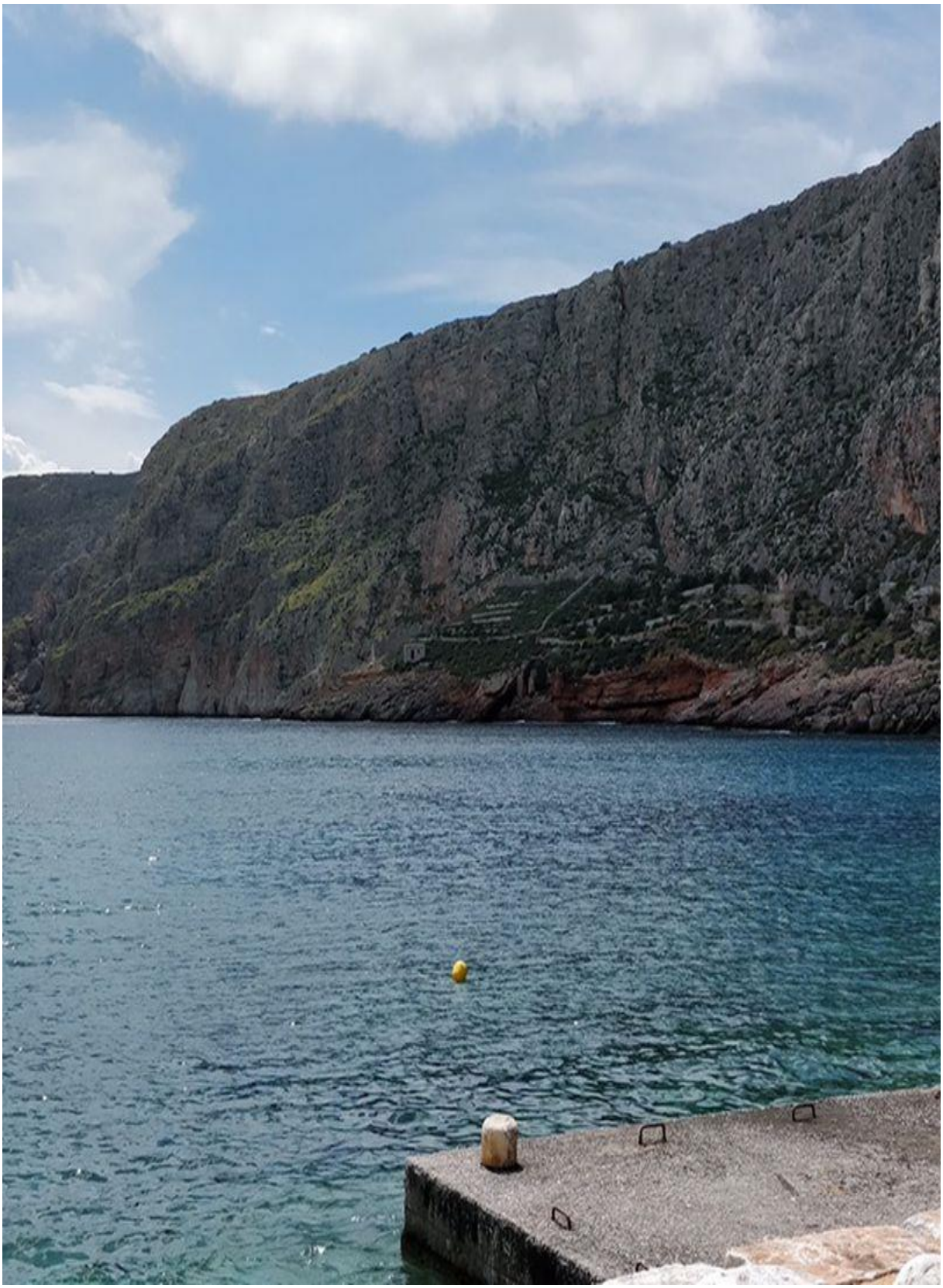

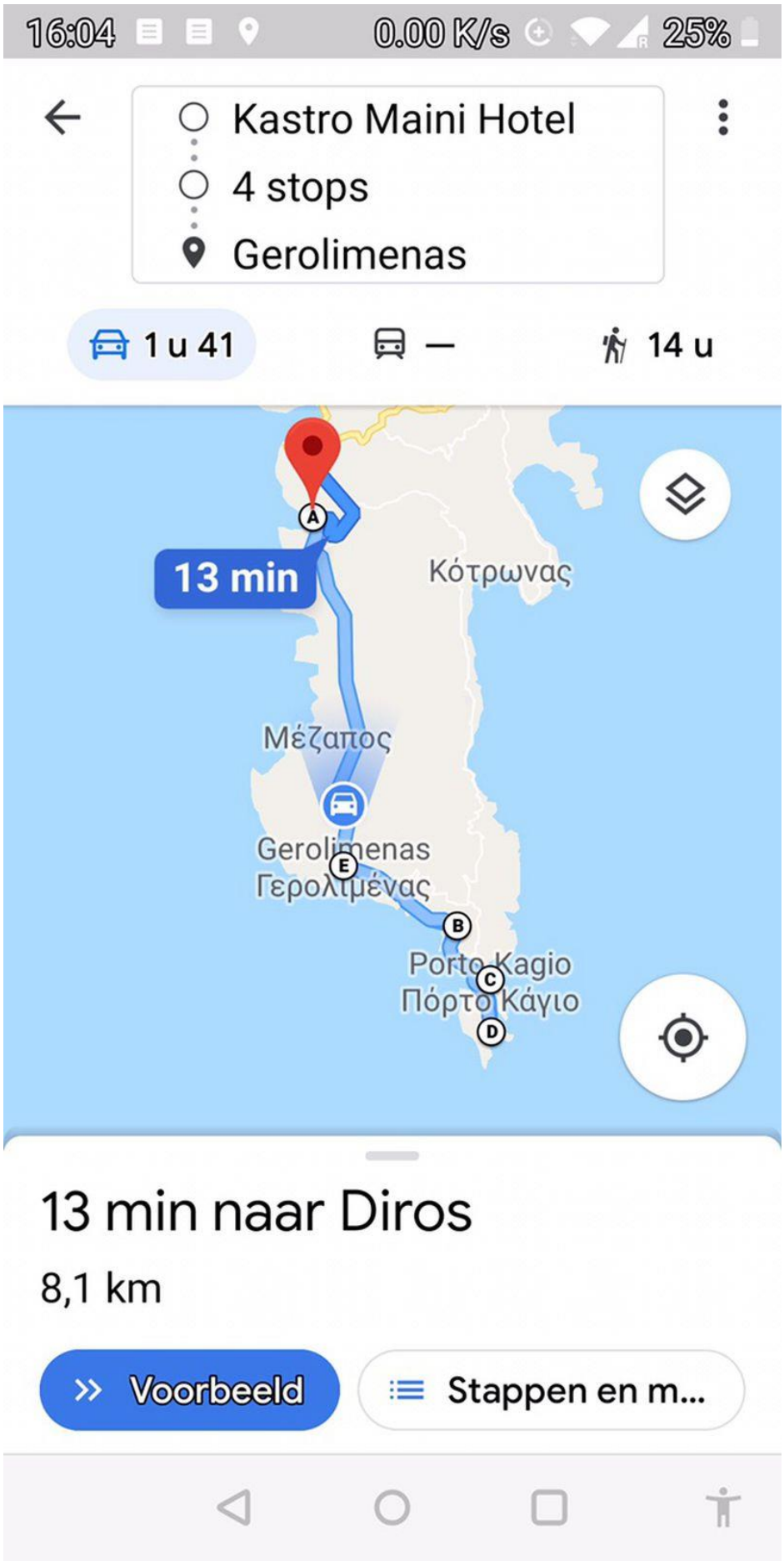

Ιερό και Νεκρομαντείο
Ποσειδώνος Ταιναρίου
Sanctuary and Death Oracle
of Poseidon Tainarios

16:04
0.00 K/s
25%
Kastro Maini Hotel
4 stops
Gerolimenas
1 u 41
—
14 u
13 min
Κότρωνας
Μέζαπος
Gerolimenas
Γερολιμένας
Porto Kagio
Πόρτο Κάγιο
A
B
C
D
E
13 min naar Diros
8,1 km
Voorbeeld
Stappen en m...

Spiliou Dirou
Deze grotten zijn een van de mooiste van de wereld!
Ze waren al bekend bij omwonenden rond 1900, maar toen de grotten vanaf 1949 werden opengelegd door Yiannis en Anna Petrocheilou ontdekte men de enorme schoonheid ervan. Sindsdien is er 14 kilometer blootgelegd!
De grotten hebben zich gevormd honderd duizenden jaar geleden. Ook onder water zijn er stalactieten gevormd, toen het niveau van het zeewater veel lager was dan nu. Men heeft stalactieten gevonden op 71 meter diepte. Druppel voor druppel heeft zich een wonderbaarlijke wereld gevormd van stalactieten en stalagmieten. Verschillende gebieden hebben prozaïsche namen gekregen zoals Grote Oceaan, Drakenhol, Schipbreukelingenzee, Witte zaal, Waternimfenbed en Kathedraal. Sommige formaties kregen namen als Toren van Pisa en olifantenkop. Ter plekke zult u begrijpen waarom.

De natuurlijke toegang tot de grotten is slechts een halve meter breed, maar er waren meer toegangen tot de grotten. Bij de ingangen potscherven gevonden van mensen wat duidt op aanwezigheid van mensen, maar dieper in de grotten zijn ook botten gevonden van dieren, o.a. panters, hyena's en edelherten.
Met dynamiet is de toegang groter gemaakt en is de vaarroute aangelegd.

Het water is half zoet, vanwege toestroom van rivieren en half zilt vanwege de instroming van de zee op diverse plekken. Het water heeft een constante temperatuur van 14 graden en de lucht van 16-19 graden Celsius.

De route die toeristen per boot afleggen is ongeveer 1500 meter, de laatste 300 meter worden lopend afgelegd.

Vlakbij deze grotten zijn nog andere grotten de Alepotrypa (vossenhol). Daar zijn enkele maanden geleden menselijke resten gevonden van 3800 jaar geleden. Deze grotten zijn nog niet open voor publiek, want er wordt nog steeds onderzoek gedaan.

De Mani en Areopolis

Areopolis is de stad van Ares, de god van de oorlog. Tijdens de Ottomaanse tijd heette het Tzimona, maar na de onafhankelijkheid is het omgedoopt tot Areopolis. De god van de oorlog had tijdens de onafhankelijkheidstrijd nogal eens aan Griekse zijde meegevochten en daarvoor geëerd met een reliëf op een Nike, de godin van de overwinning. Hierop lezen we ook dat de Manioten al op 17 maart 1821 het gezag van de Turken niet meer erkenden en met de leuze 'Vrijheid of dood' (Eleftheria i Thanatos) de banier van de revolutie ontvouwden. Dat is een week eerder dan het begin van de onafhankelijkheidstrijd die begon in het klooster Agia Lavra bij Kalavryta op 25 maart 1821. (in een van de straatjes die uitkomen op het hoofdplein)

Het hoofdplein heet het 'plein van de onsterfelijken (athanáton) en op het plein staat een standbeeld van Petrobey Mavromichalis (1773-1848) Hij werd in 1815 benoemd tot Maniootbey, ofwel de heerser van de Mani. Zijn 'pyrgokatoikia', het huis met de toren, staat nog in Limeni, het havenplaatsje van Areopolis. Het is in particulier bezit. Petrobey heeft veel zonen verloren tijdens de onafhankelijkheidstrijd, mede ter ere hiervan werd de stad omgedoopt tot Areopolis.

Ten westen van dit plein ligt het oude centrum van de stad. Bekend is het kerkje gewijd aan Maria en de heilige Charalambos, twee heiligen dus.

Ook is er nog de familiekerk van de Mavromichalisclan, gewijd aan de aartsengelen Gabriel en Michael, de Taxiarchen. De klokkentoren steekt boven alles uit. Naast de beide aartsengelen zijn de Sint Joris en Sint Theodoor afgebeeld, een vredesduif, symbool van de Heilige Geest, boven hun hoofden.

In Areopolis zijn nog enkele woontorens bewaard gebleven. Deze woontorens waren typerend voor de Manis, waar lange tijd verschillende clans met elkaar in de clinch lagen. Bloedwraak speelde lange tijd een belangrijke rol in het sociale leven van de Manioten. De torens dienden als verdediging. In de woontoren van Stylianos was korten tijd de dorpschool gevestigd. De woontoren van Kapetanakou is omgebouwd tot hotel.

Vanuit Areopolis maken we een rondrit door Binnen Mani, een ruw en rotsachtig gebied. Lange tijd waren hier geen asfalt wegen. Het uiterste zuiden heet zelfs Diepe Mani.

We komen langs Vathi, een spookdorpje, want bijna alle bewoners zijn inmiddels vertrokken, Gerolimenias (heilige haven), Kitta met mooie kerkjes en Pyrgos Dirou, bekend en genoemd naar de woontorens.

We bezoeken het natuurwonder Spilio Dirou en varen in een bootje door deze grotten met indrukwekkende stalagmieten en stalactieten. De verschillende met elkaar verbonden grotten hebben mooie namen gekregen zoals Paleis van Amphitrite, (vrouw van Poseidon), Paviljoen van Persephone, Waternimfenbed en Witte Zaal enz. Dichtbij is nog een grot, de Alepotrypa, het Vossenhol, maar dat is nog steeds voor publiek gesloten. Er wordt nog steeds onderzoek gedaan, want men weet inmiddels dat hier tussen 5000 en 3200 BC, het neolithische tijdperk, mensen woonden. Tijdens een aardbeving werd de ingang van de grot afgesloten en kwamen de bewoners tragisch om het leven, ze stierven de hongerdood.

Kerkjes Taxiarch Michael en Agios Petros? (gebouwd rond het jaar 1000)

Kaap Matapan of Tenaro

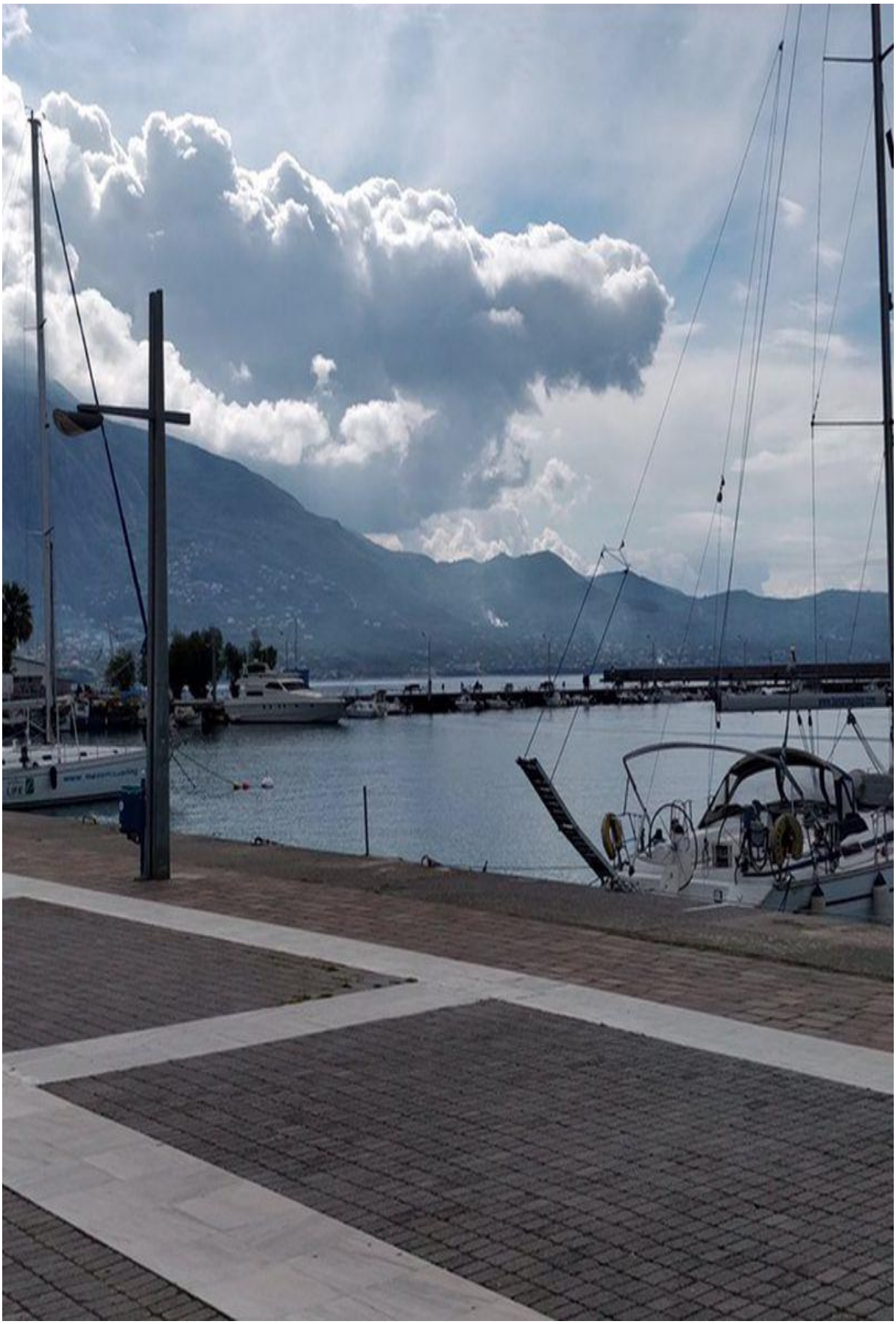
Kaap Matapan is de meest zuidelijke punt van de Peloponnesos en steekt ver in zee. Kaap Matapan wordt ook wel kaap Tenaro genoemd, de kliffen hebben een hoogte van 40 tot 50 meter. Tenaros was in de mythologie waarschijnlijk de zoon van Zeus. Tenaro en zijn broers richtte de tempel Tenaron op ter ere van Poseidon. De tempel was onder meer een toevluchtsoord voor vluchtelingen. In de tweede wereldoorlog vond hier de Slag om Matapan plaats. De stenen vuurtoren op de kaap is gebouwd in 1882. Bij de kaap ligt een grot die de ingang van Hades wordt genoemd, een toegang tot het dodenrijk. Een van de twaalf werken van Herakles was het ontvoeren van Cerberus, de waakhond van Hades. Herakles ging volgens de mythologie naar Kaap Matapan, daalde af naar de onderwereld en overmeesterde de driekoppige hond met blote handen.

DAY 7

19.04.15.**ma**

We rijden deze ochtend via Kalamata naar Oud-Messini. Hier vinden we één van de belangrijkste archeologische opgravingen uit de Griekse geschiedenis. We zien onder andere een stadion, theater, verschillende tempels en schatkamers. Rondom deze opgravingen zijn nog delen van de oude stadsmuur te zien. Erg indrukwekkend. We eindigen deze dag in Kaiafas waar we zullen overnachten. Reisafstand ca. 195 km.

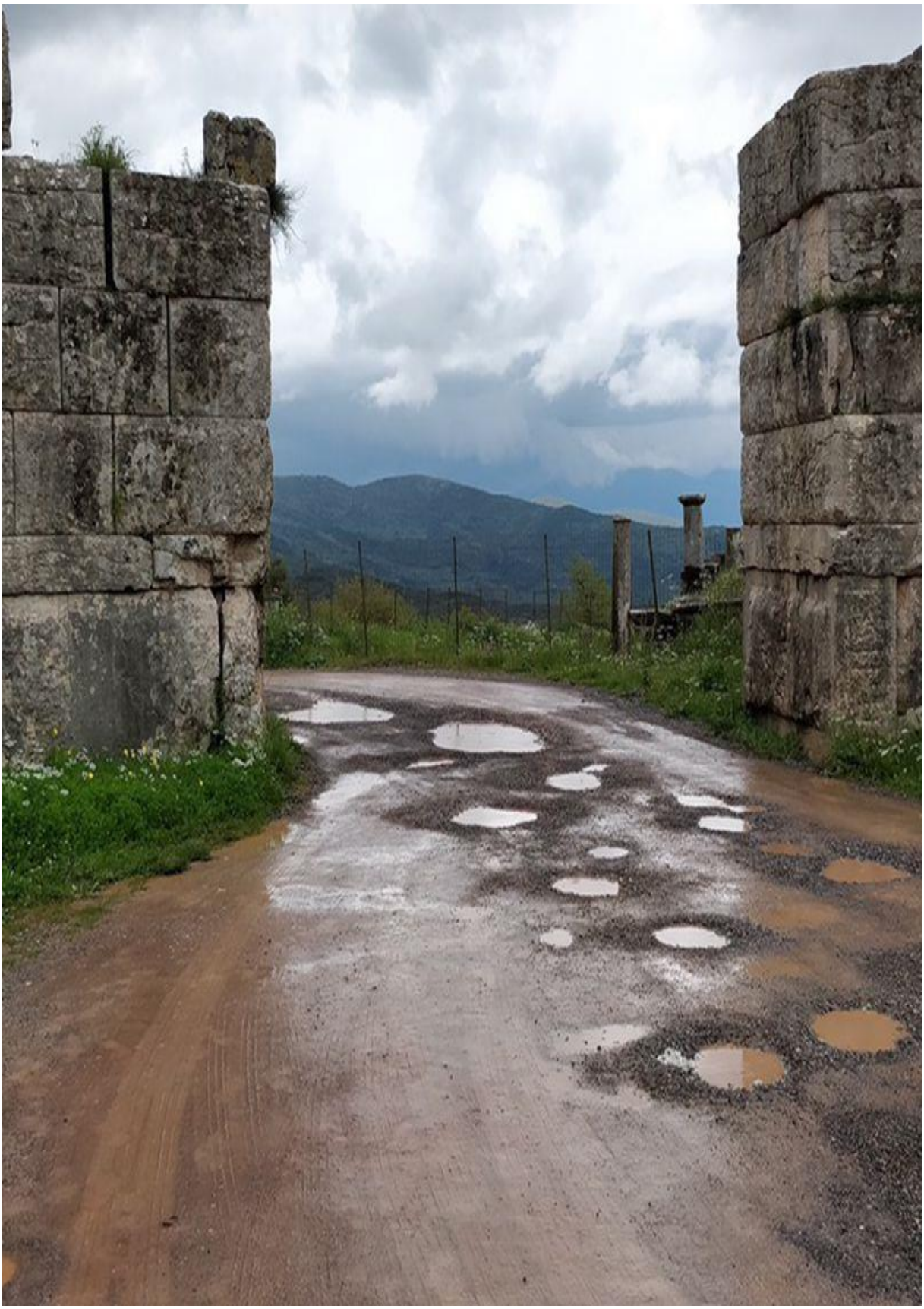

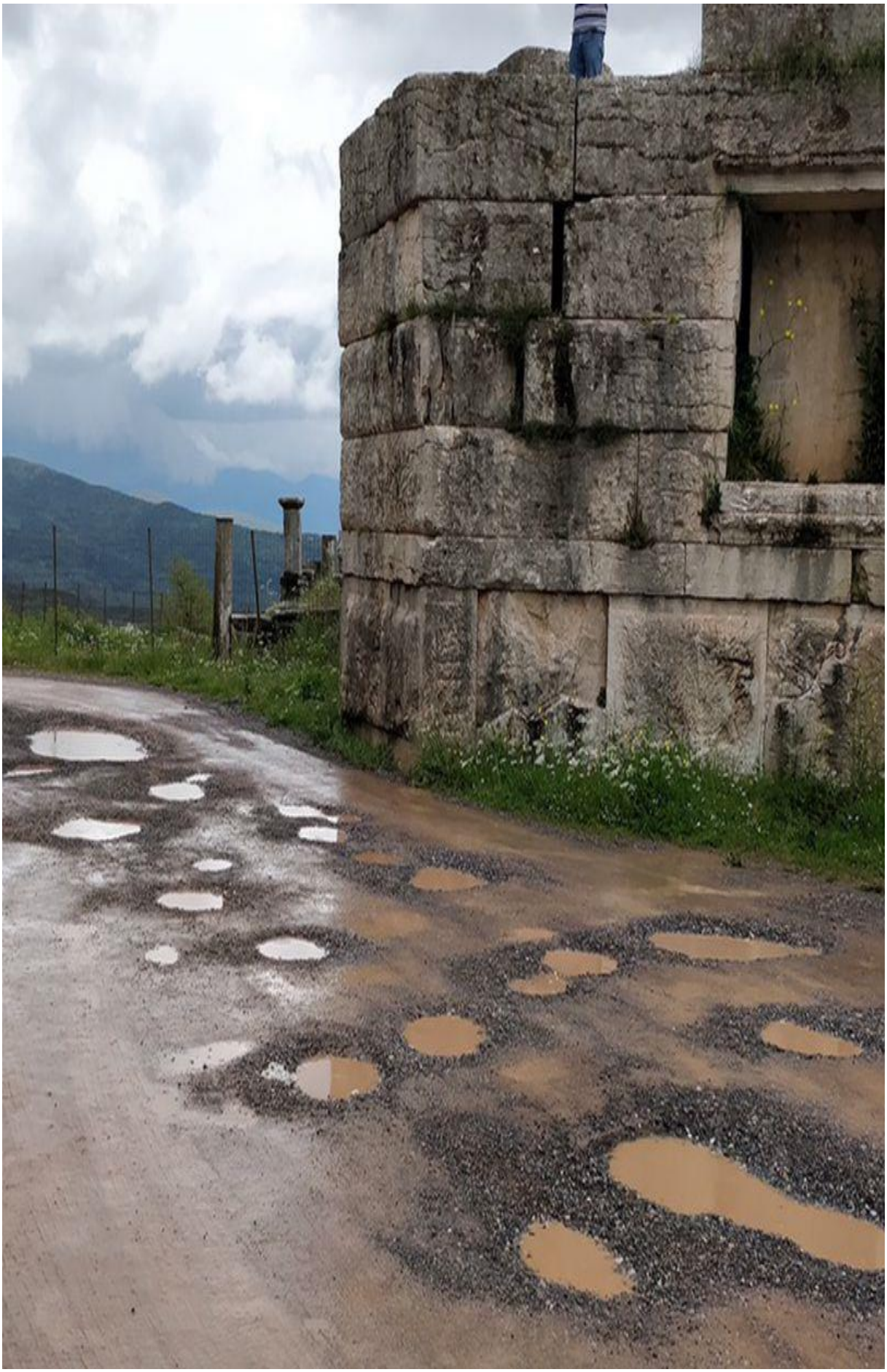

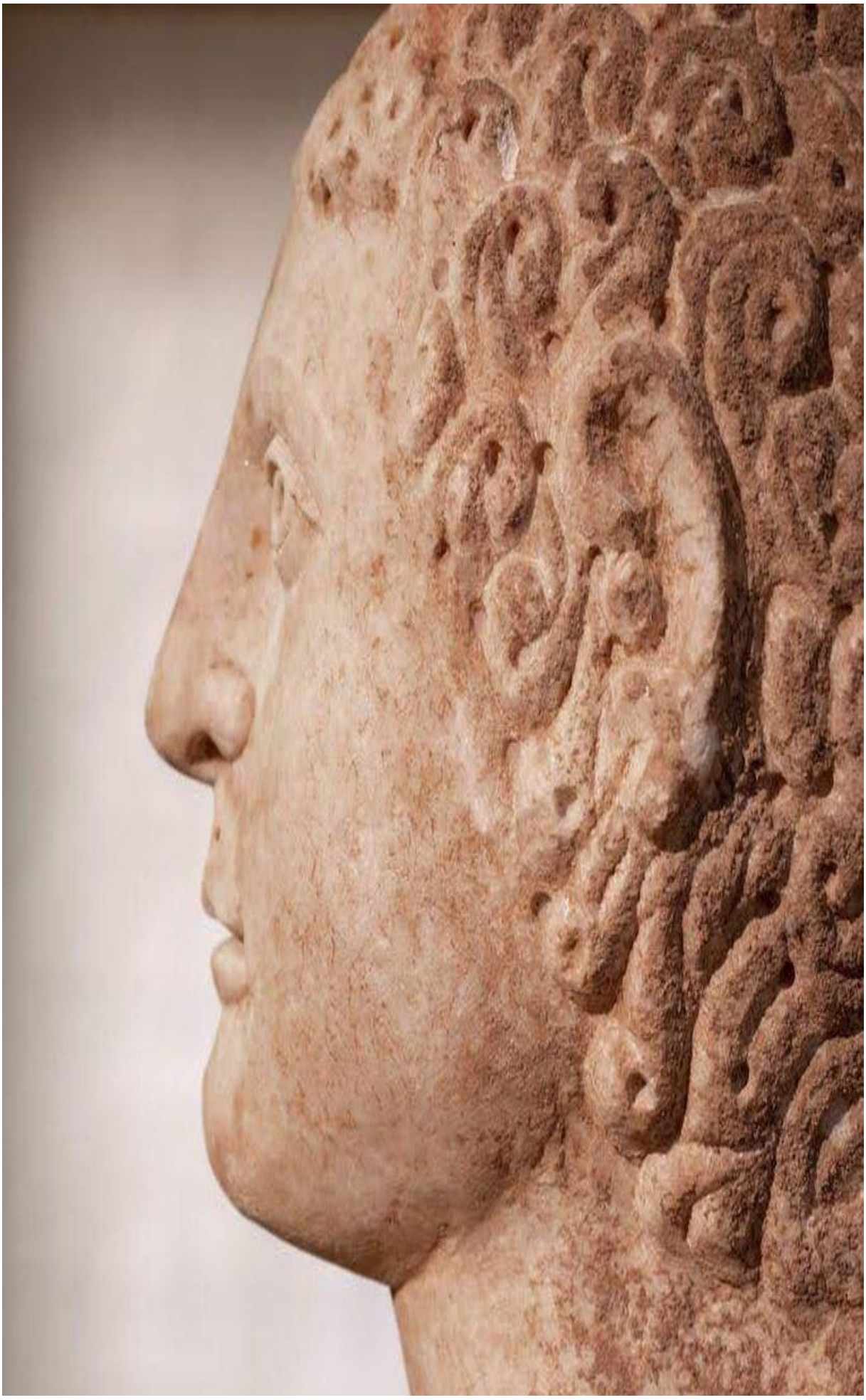

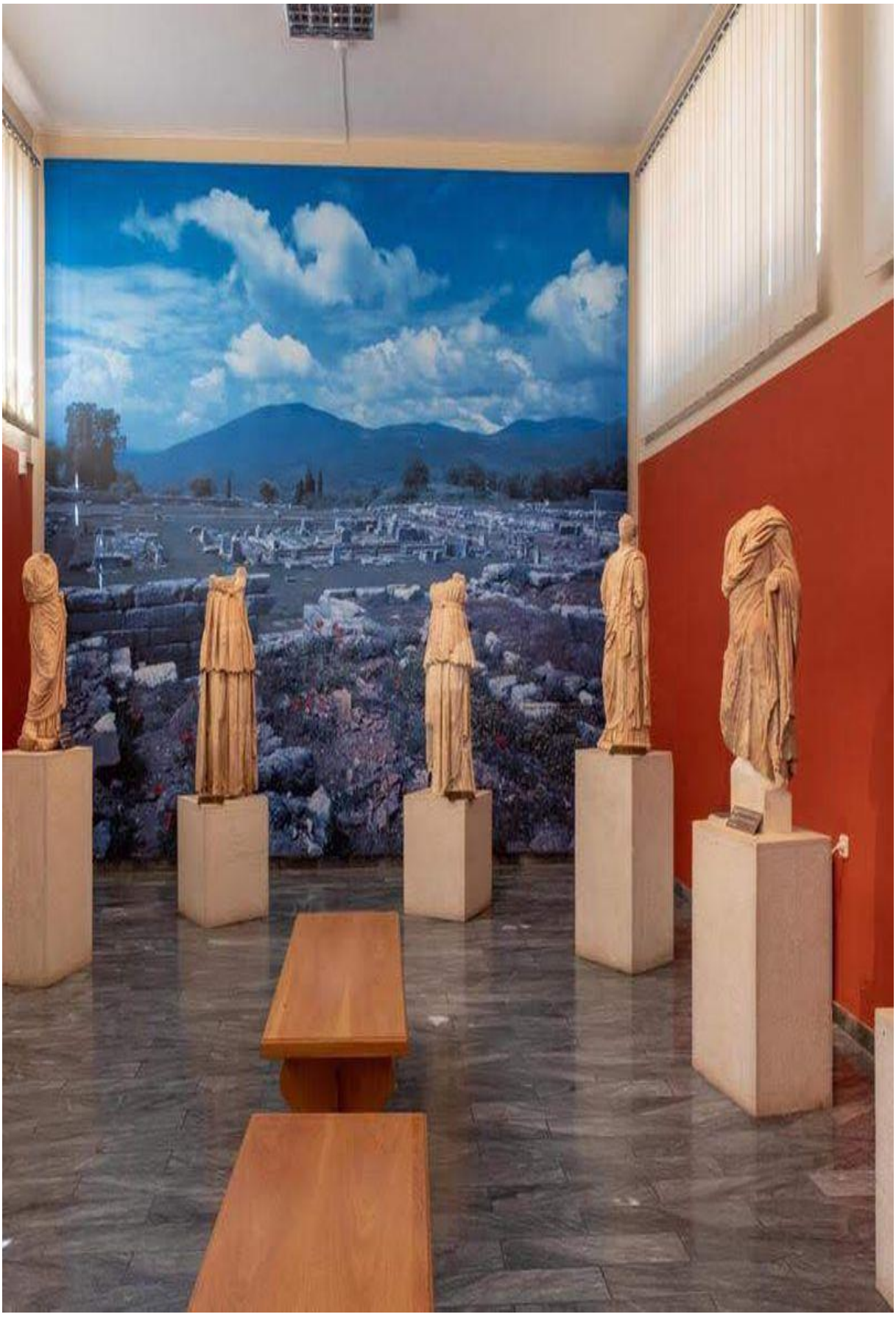

Egypt

Oud-Messinië

In Oud-Messinië bevindt zich één van de belangrijkste archeologische opgravingen uit de Griekse geschiedenis. Oud-Messinië, dat dertig kilometer ten noordwesten van Kalamata ligt, werd in het jaar 369 voor Christus door de strateeg Epaminondas uit Thebe gesticht. In die tijd en in de eeuwen daarvoor waren er steeds oorlogen tussen de Messiniers en de Spartanen. De Spartanen hadden het op de vruchtbare grond van Messinia gemunt en bezetten de streek vier eeuwen lang.

Toen kwam Epaminondas, die de Spartanen overwon en het land aan de Messeniërs teruggaf. Hij stichtte de stad Messinië in 369 BC. Messinië werd de nieuwe hoofdstad en er kwamen allerlei nieuwe bouwwerken. Een mooi uitzicht over de ruines heb je vanaf het hoger gelegen bergdorpje Mavromati. Op het terrein bevinden zich een stadion, een theater, het asklepieion, allerlei tempels, schatkamers etc.

Centraal gelegen het Asklipeion, het heiligdom gewijd aan Asklipios en zijn dochter Hygeia. De Messiniërs beweren dat Asklipios zo niet de stamvader dat toch zeker lidmaten waren van een vóór-Dorische Koninklijke familie uit deze streek. Dus toen een Spartaanse aanval in 214 BC werd afgeslagen werd er een tempel gebouwd gewijd aan de beroemde geneesheer en zijn dochter. Het was gebouwd in de Dorische bouworde, de peripteros bestond uit 6x13 zuilen, in combinatie met de Corintische bouworden (88 Corintische zuilen). De architraaf was versierd met ossenkoppen, offerschalen en guirlandes en hier en daar liggen daar nog brokstukken van.

Het stadion is goed bewaard. Opmerkelijk is het gebouw aan het eind van het stadion, waarvan men lange tijd niet wist of het een tempel of een mausoleum was.
Prof Cooper van de universiteit van Minesota heeft jarenlang elk stukje ervan opgegraven en geconserveerd (Cooper's puzzel) en in 1999 kon het hele bouwwerk gereconstrueerd worden. Het blijkt uit de 1e eeuw AD te zijn en dankzij fragmenten van opgegraven stenen is ook de naam bekend. Het is een heroon ter ere van een welgestelde Messiniër genaamd Saithidas, een priester.

Rond de opgraving zijn hier en daar de ruïnes te zien van delen van de oude muren die rond de stad gebouwd waren, deze muren zijn indrukwekkend. De muren waren negenenhalve kilometer lang en werden in de derde eeuw voor Christus ter bescherming van de stad gebouwd. Er waren twee poorten waardoor men Messinië kon betreden, de Arcadische en de Laconische poort. De Arcadische poort kun je zien wanneer je vanaf het stadje Meligalas naar Oud-Messinië met de auto rijdt. Je rijdt dan als het ware door de poort heen. De Laconische poort bevond zich achter het dorp Mavromati, daar waar nu het nieuwe klooster Voulkano zich bevindt.

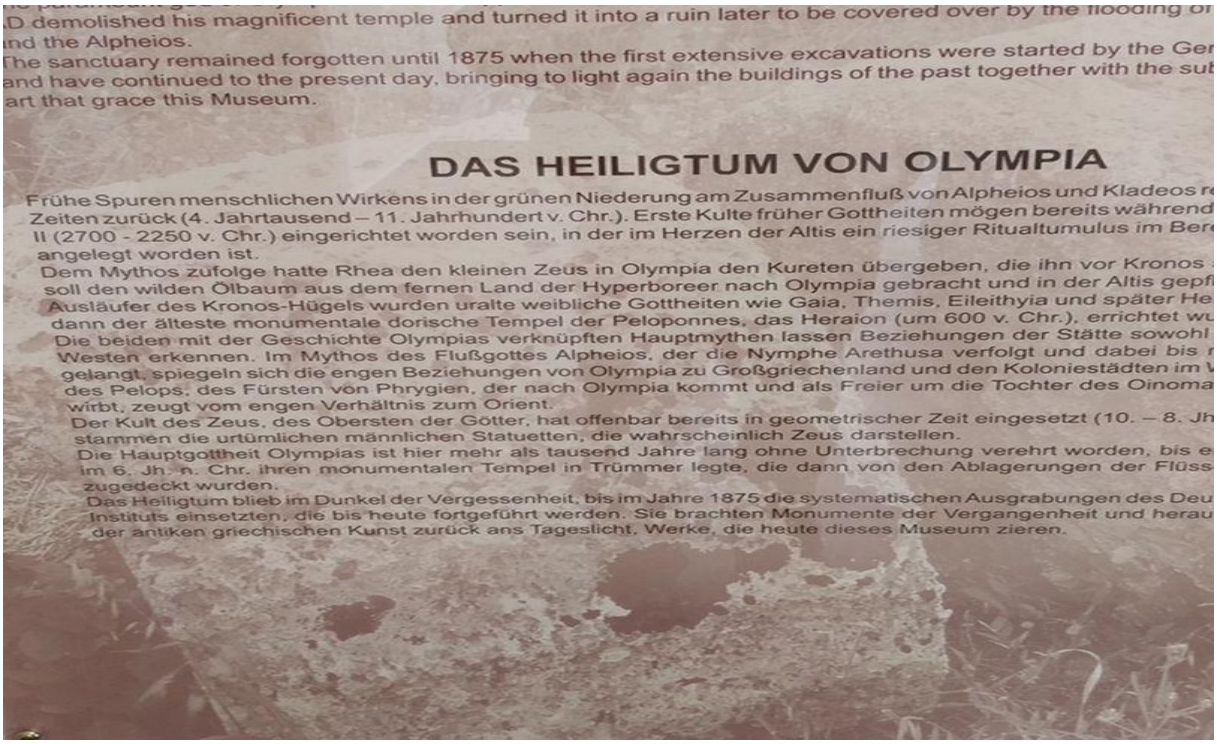
Museum

Het museum is maar klein. Een van de beroemdste stukken is een standbeeld van Hermes, de god van de handel en de boodschapper van de goden. Het is ruim 2 meter hoog. Het is een Romeinse kopie van een standbeeld uit de 4e eeuw BC uit de school van Praxitelis. Een ander goed bewaard beeld is de speerdrager van Polyclitus, een kopie uit de tijd van Augustus. Beide beelden zijn gevonden in het gymnasium. Volgens Pausanias, de bekende Romeinse reiziger uit de 2e eeuw stonden er drie beelden bij het gymnasium, Hermes, Heracles en Theseus. Omdat er delen van Hermes en Heracles zijn gevonden wordt aangenomen dat de speerdrager de mythische Theseus is.

DAY 8

19.04.16.**di**

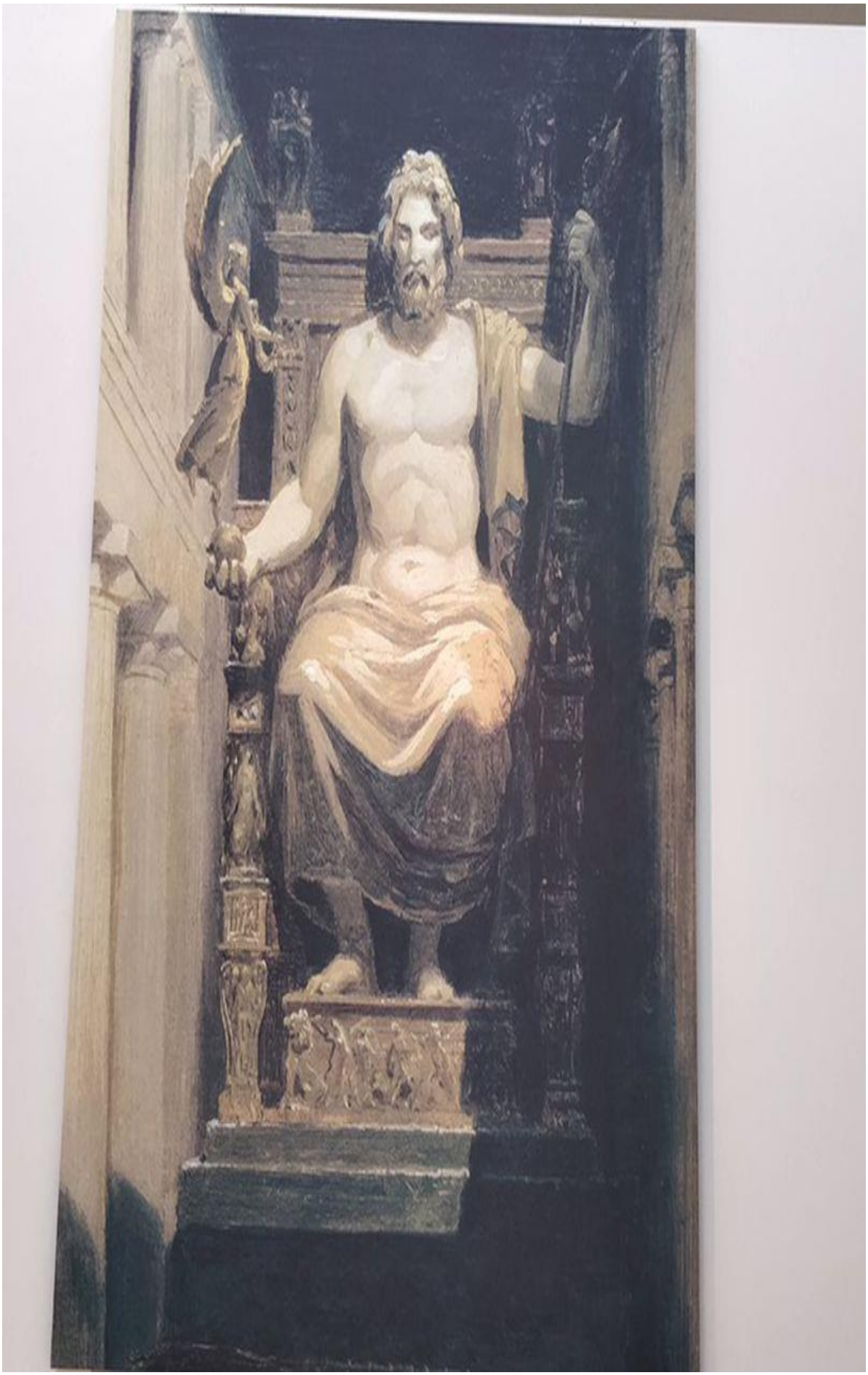
We rijden verder naar Olympia, de geboorteplaats van de Olympische Spelen. U ziet hier onder meer de tempels van Zeus en Hera, het stadion en natuurlijk de plaats waar het Olympisch vuur wordt ontstoken elke 4 jaar. Ook het prachtige museum zal worden bezocht. Via de Rion-Andirion brug steken we over naar het vasteland van Griekenland. Hier zullen we de komende twee nachten overnachten in het gezellige plaatsje Nafpaktos. Reisafstand ca. 270 km.

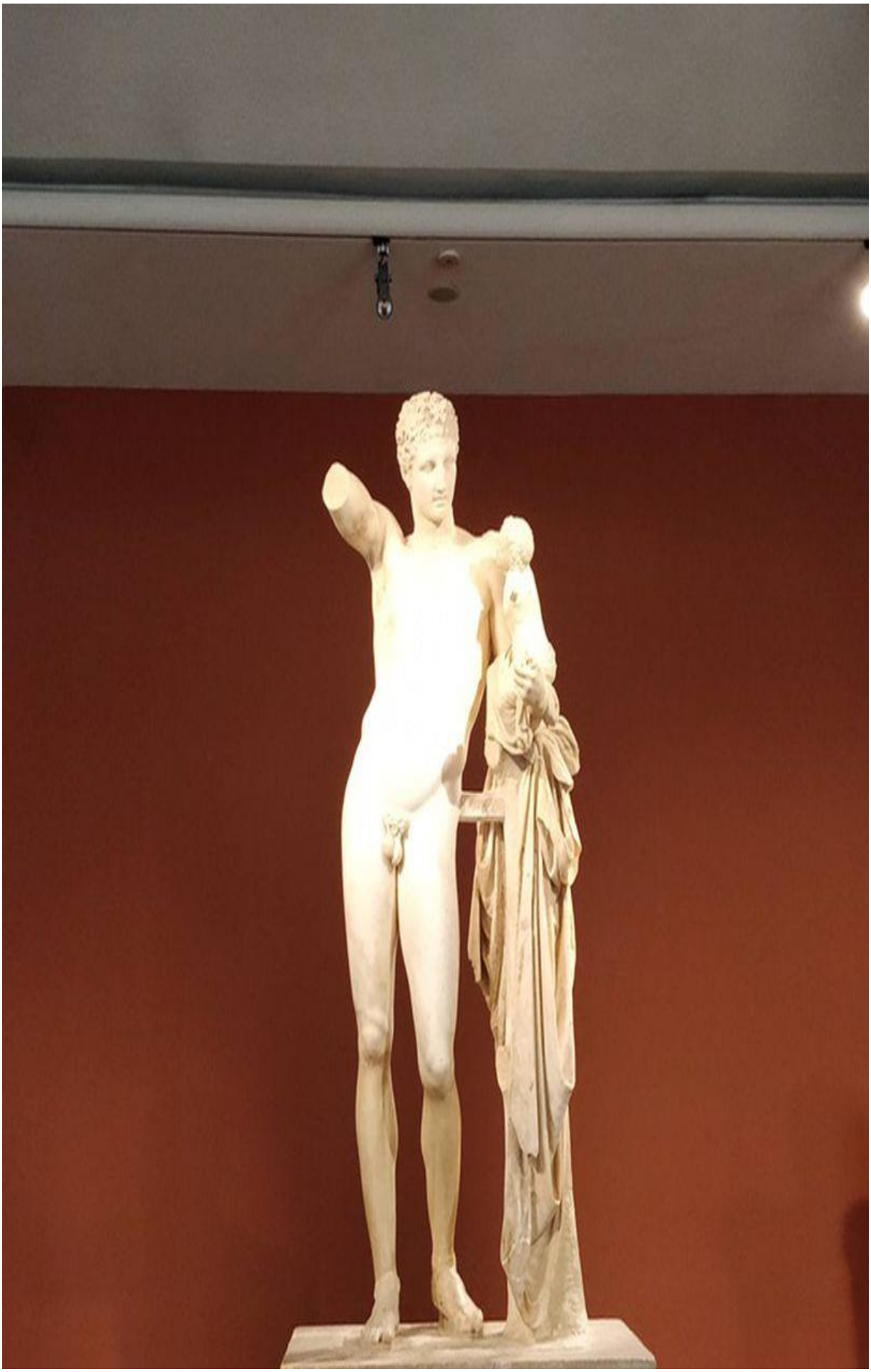

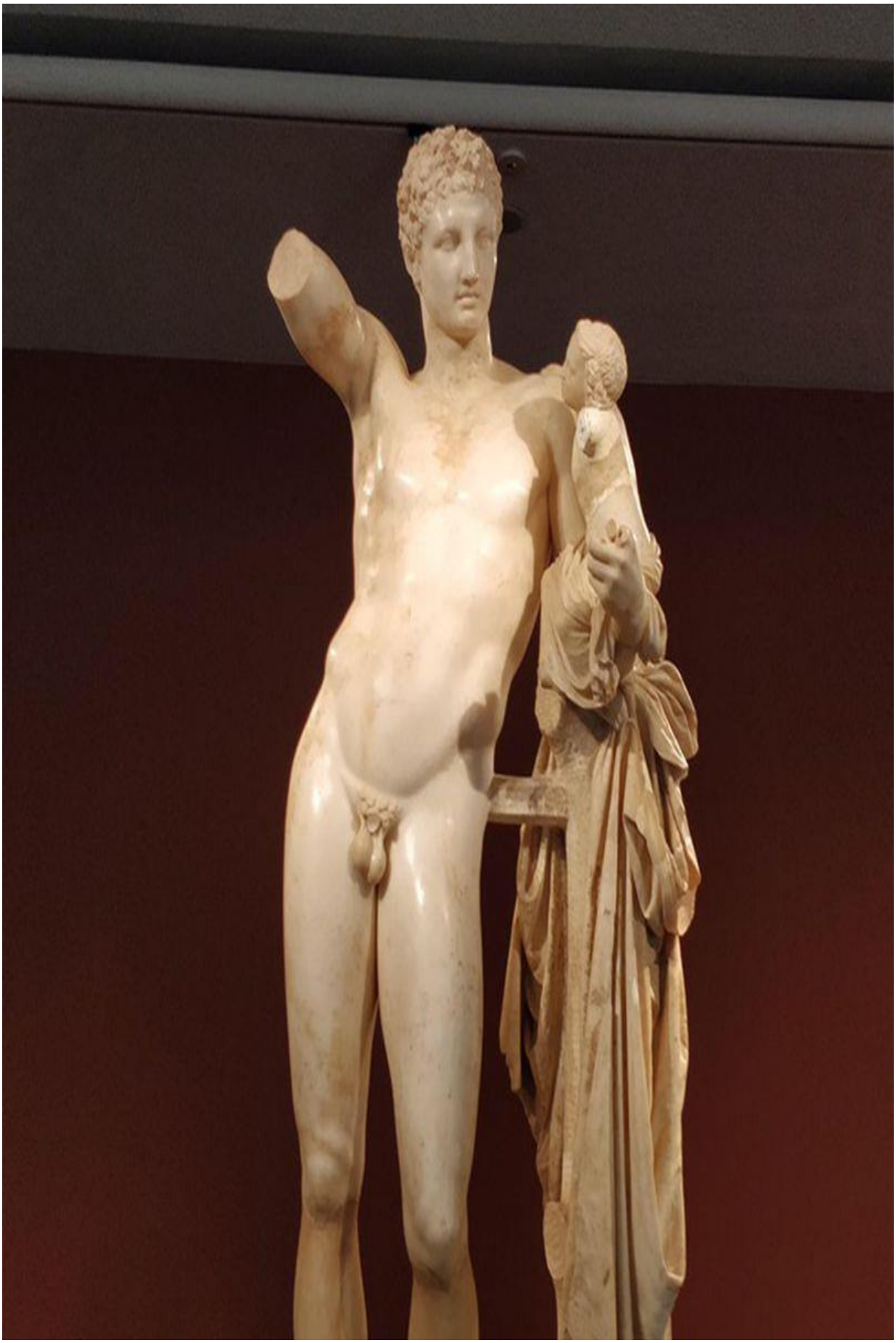

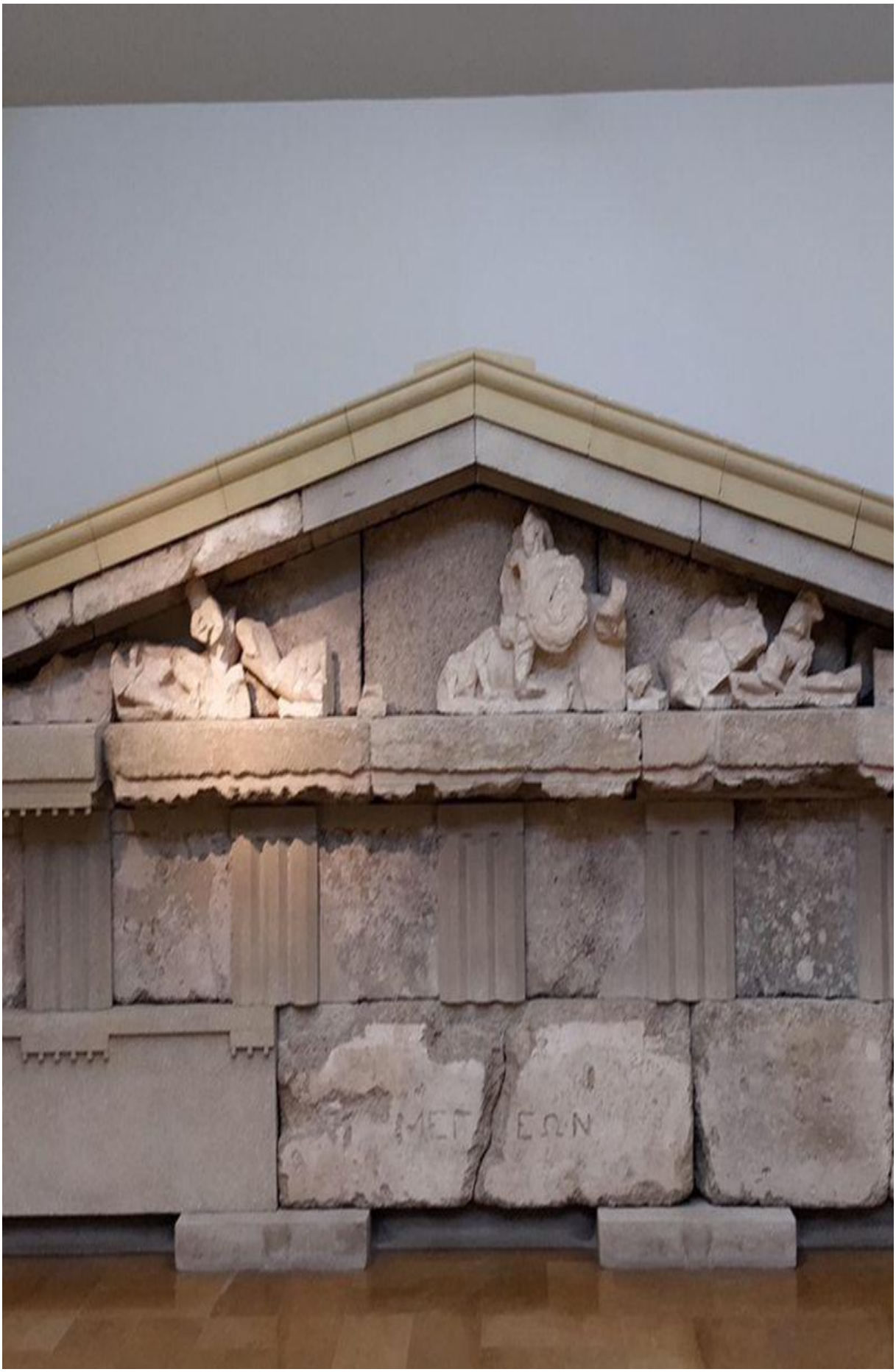

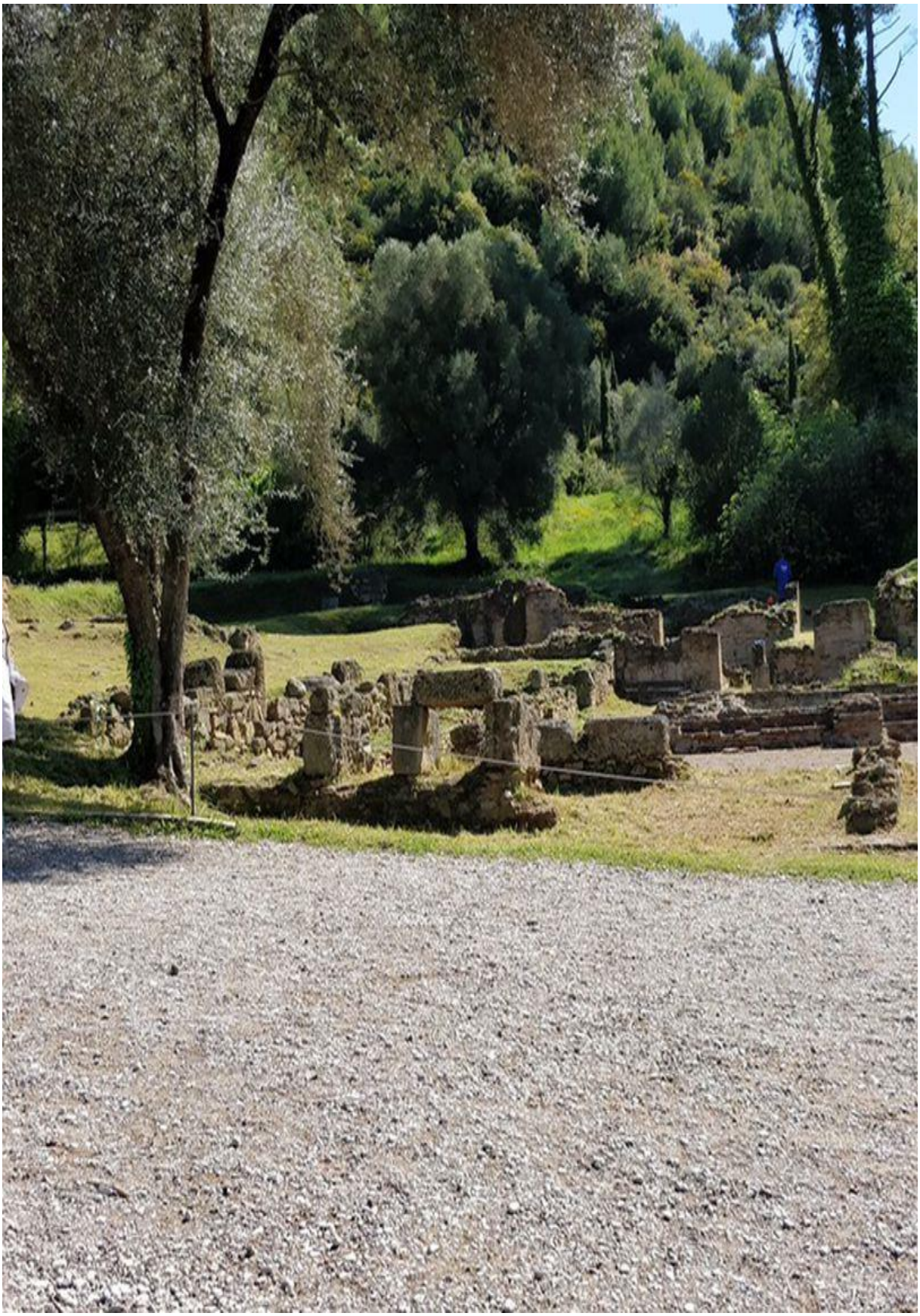

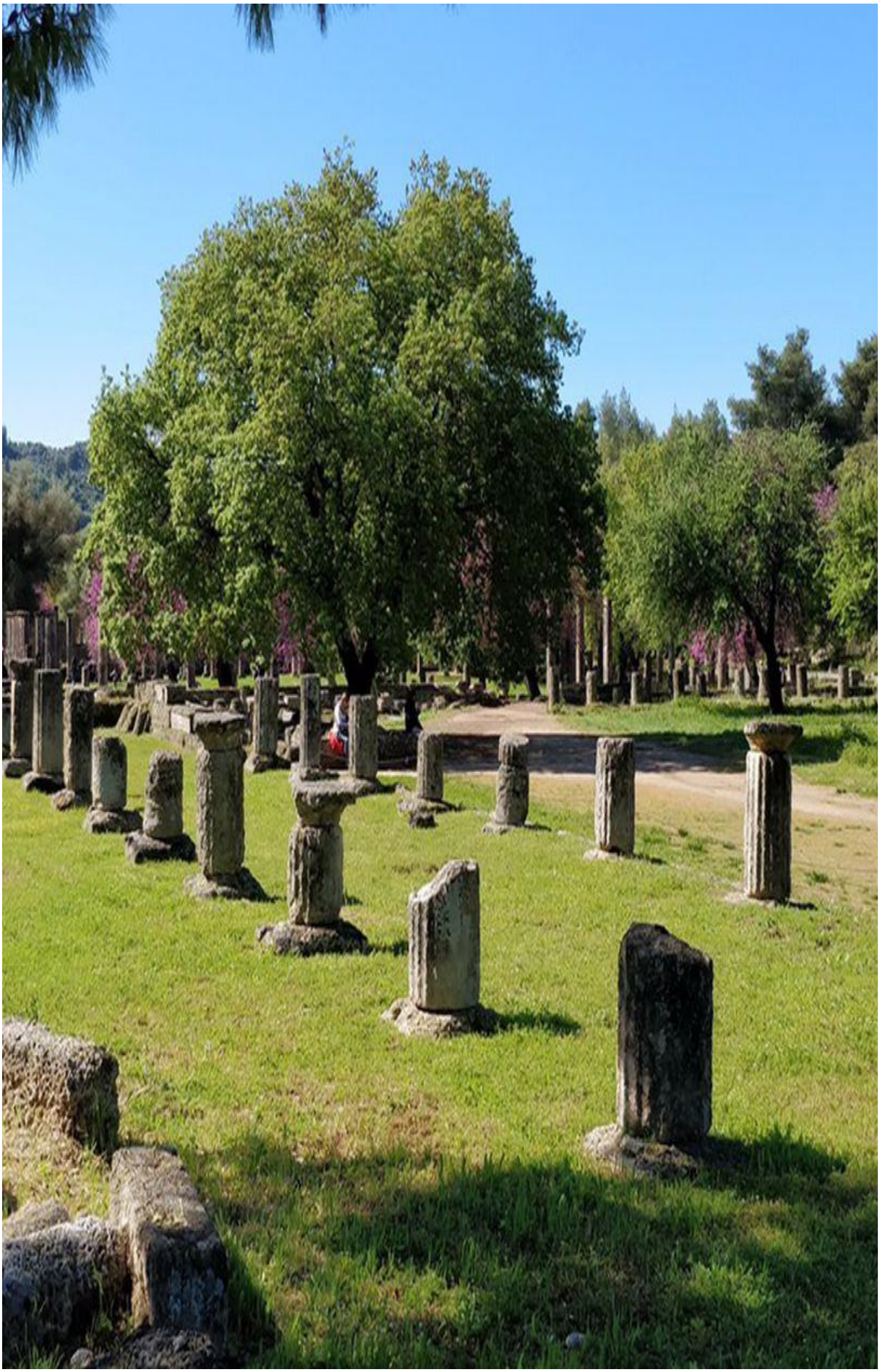

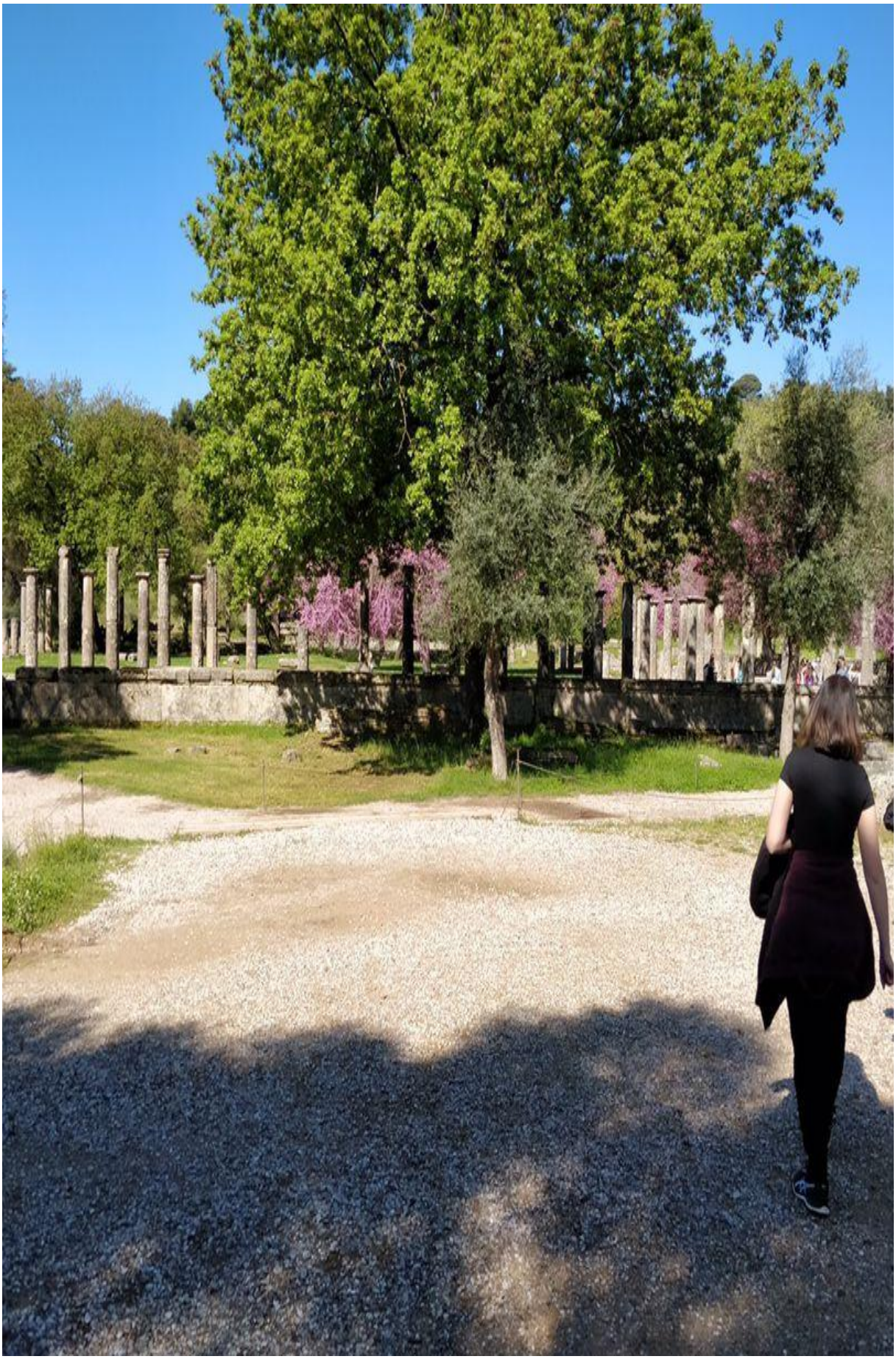

ΜΕΓ
ΕΩΝ

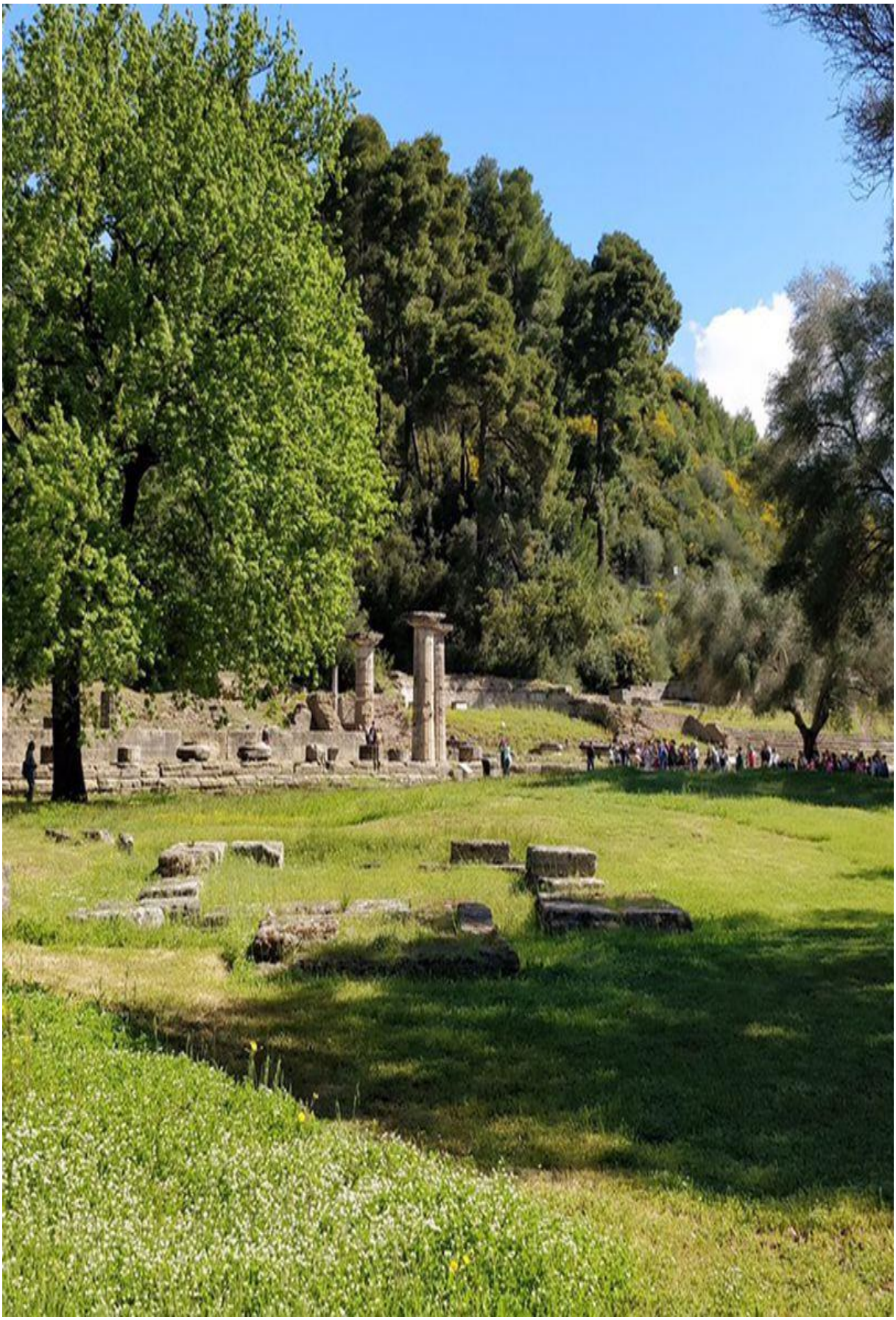

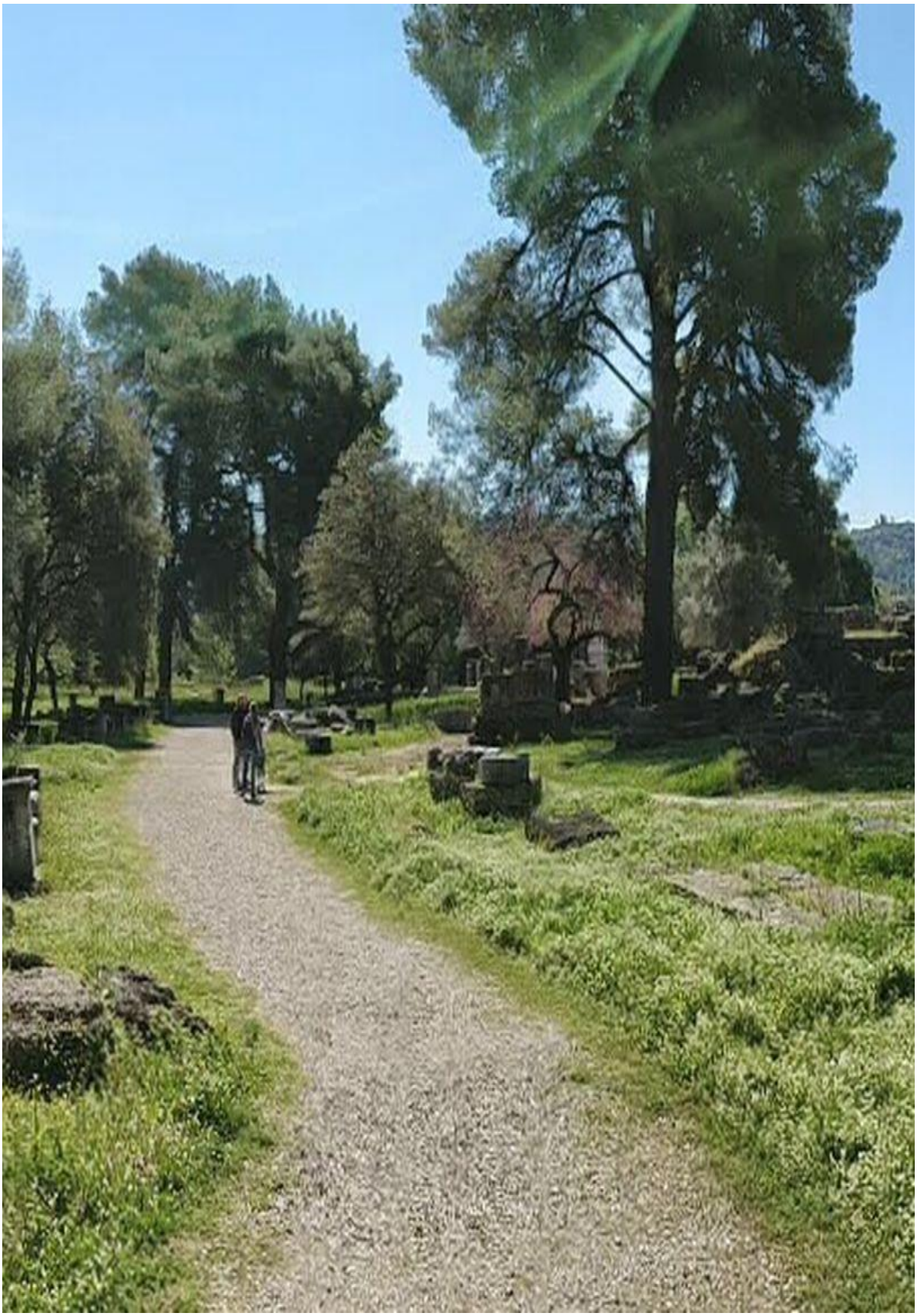

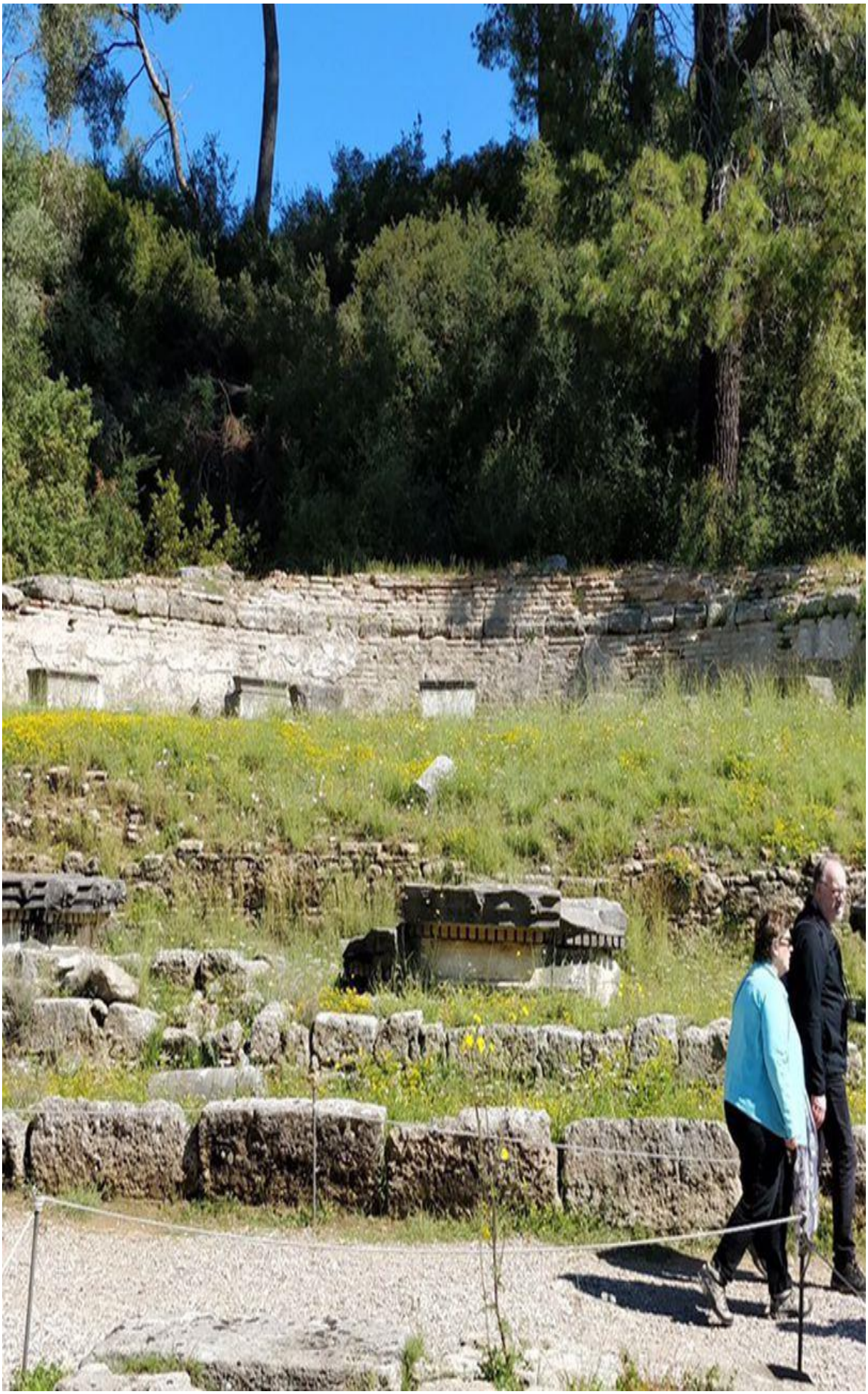

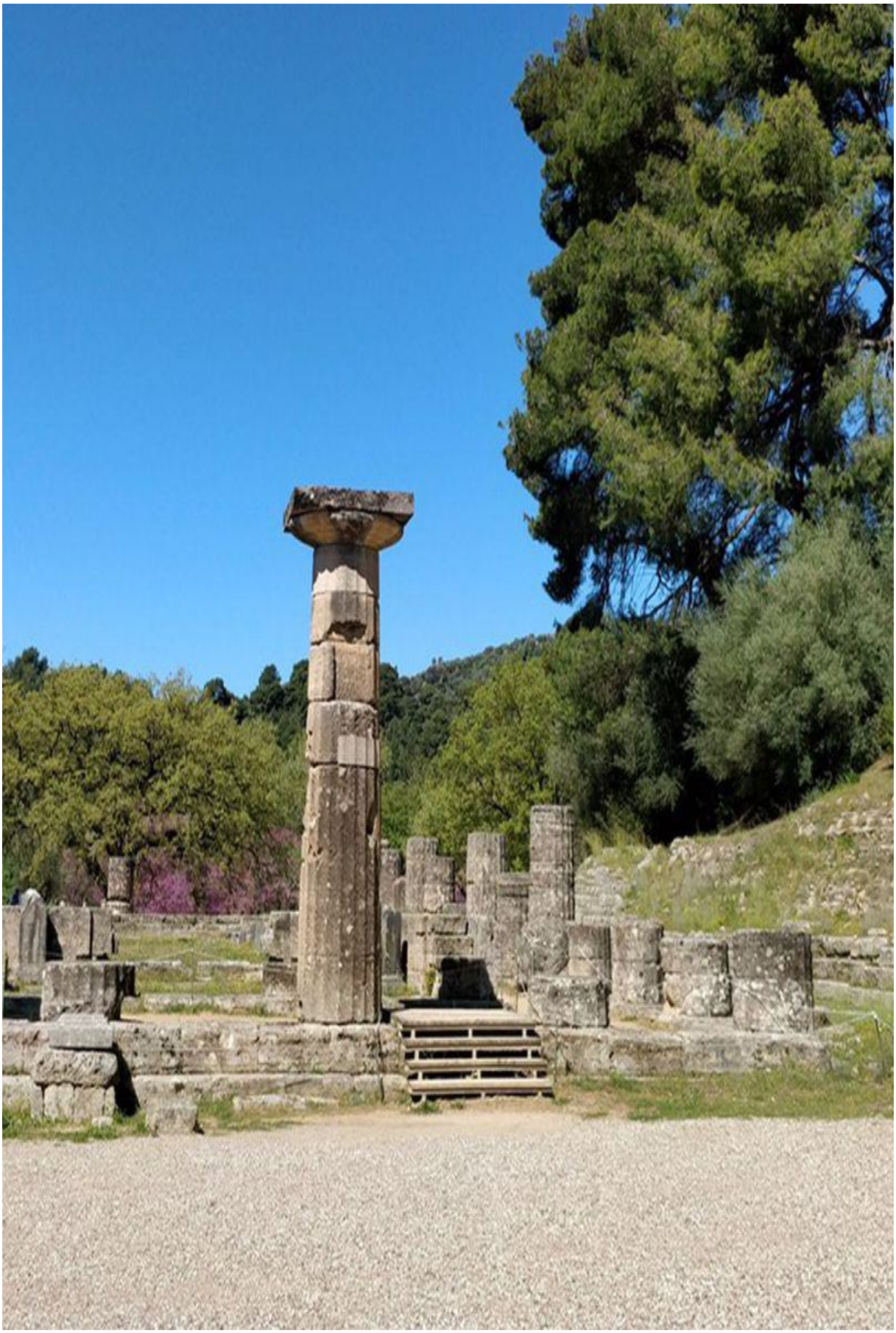

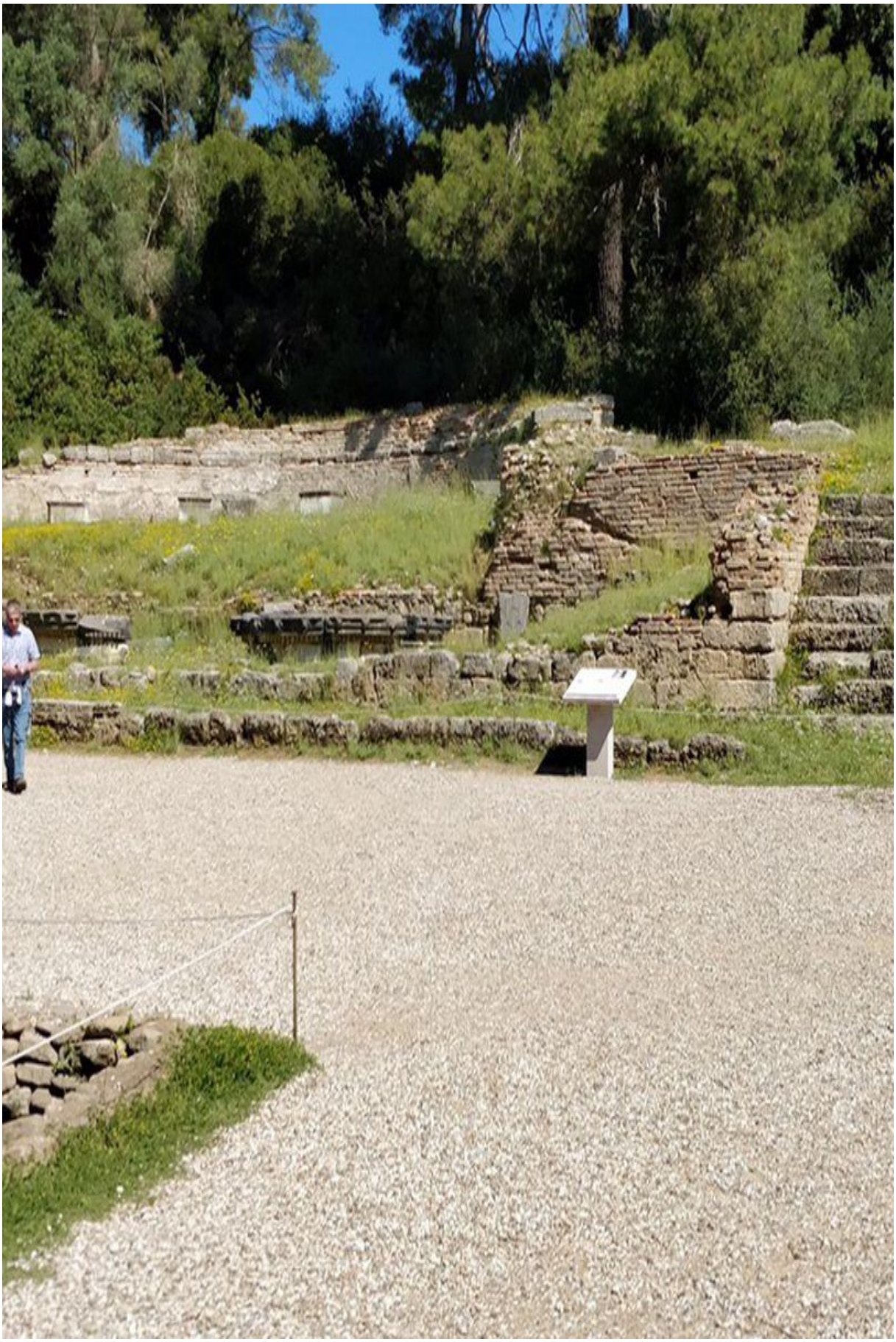

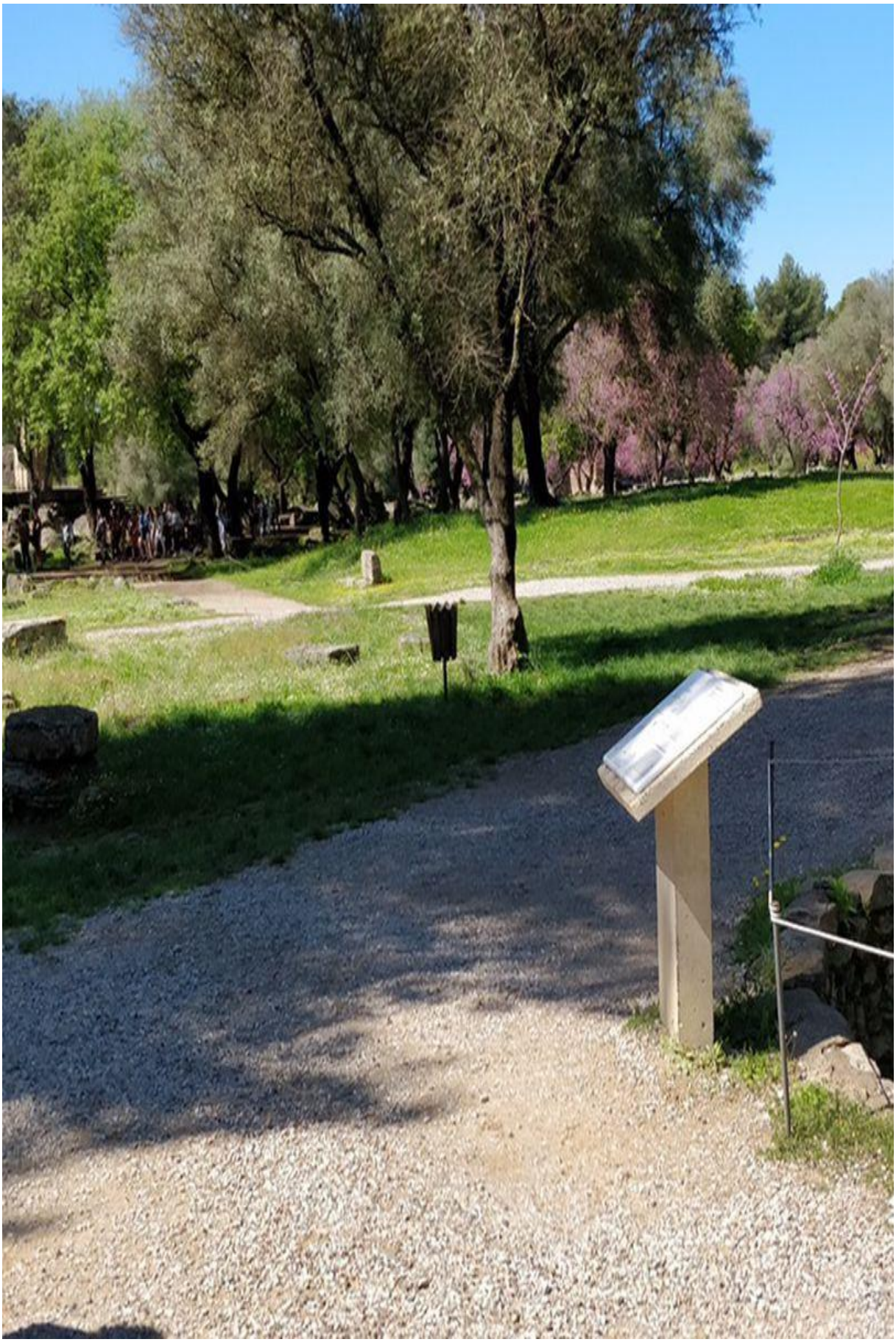

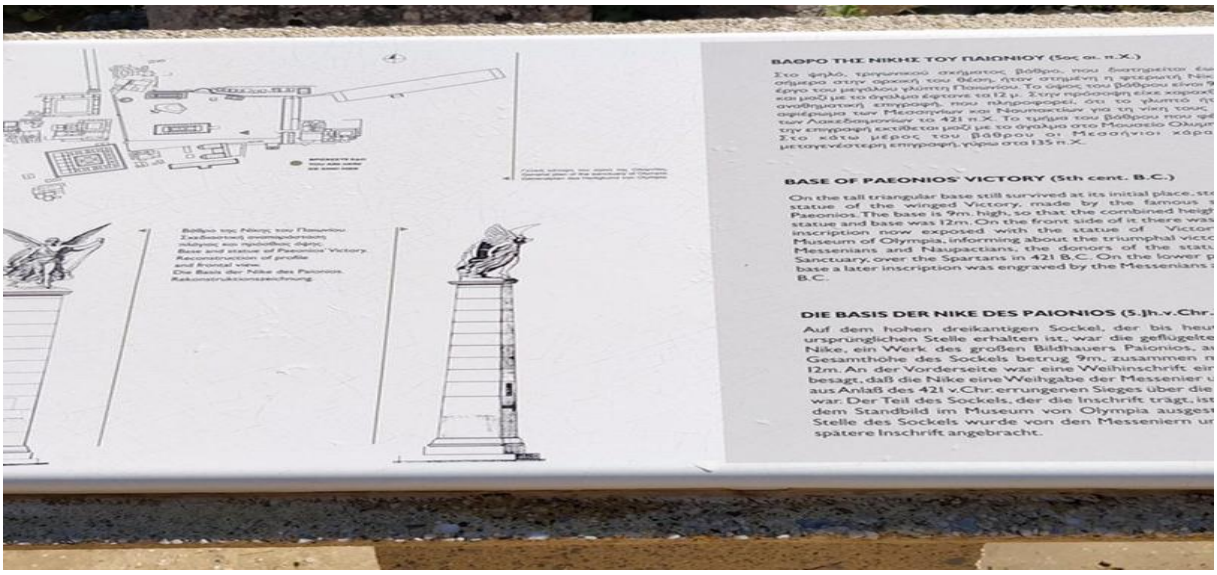

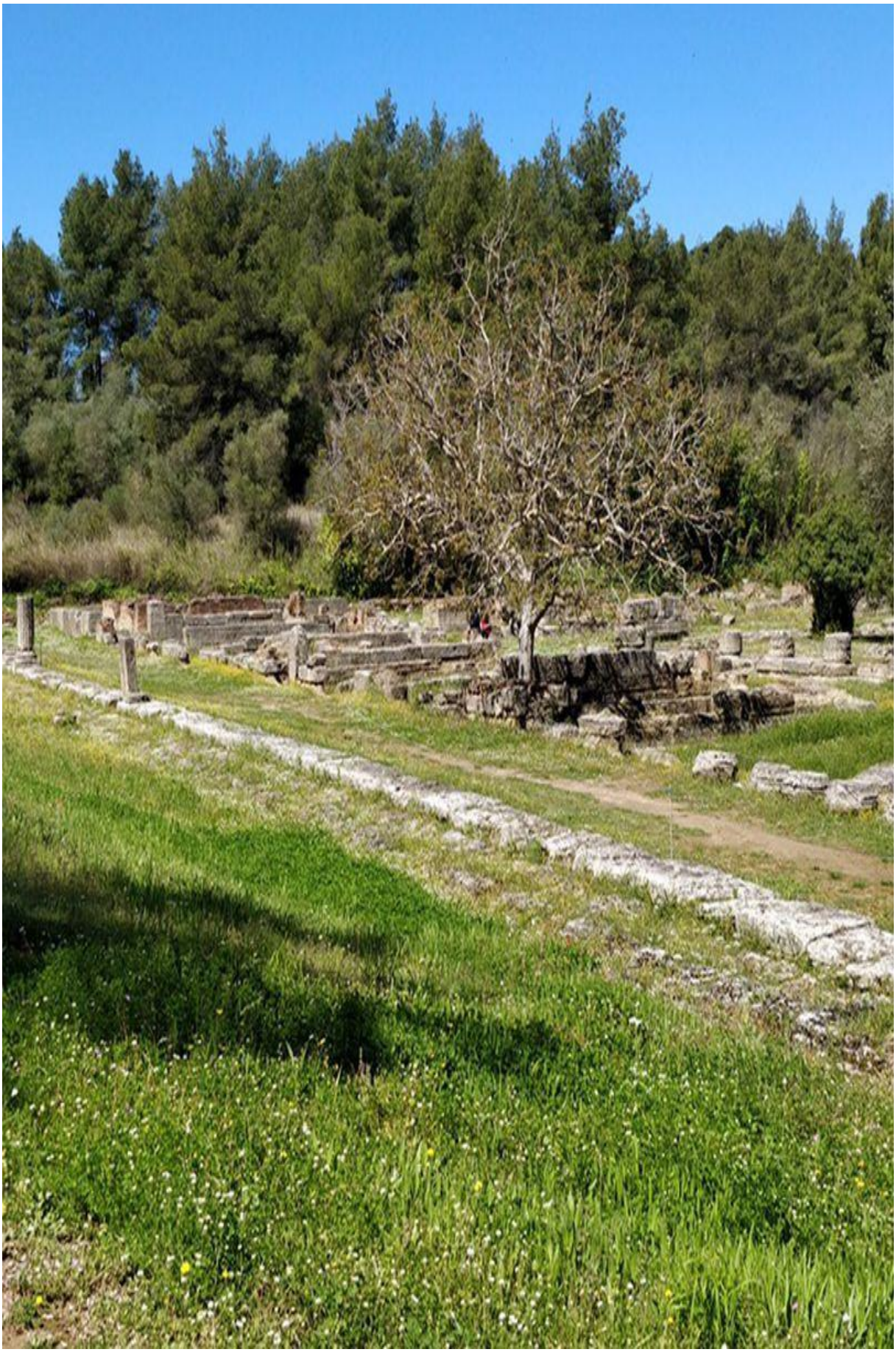

ΒΑΘΡΟ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΙΩΝΙΟΥ (5ος αι. π.Χ.)
BASE OF PAEONIOS' VICTORY (5th cent. B.C.)
DIE BASIS DER NIKE DES PAIONIOS (5.Jh.v.Chr.

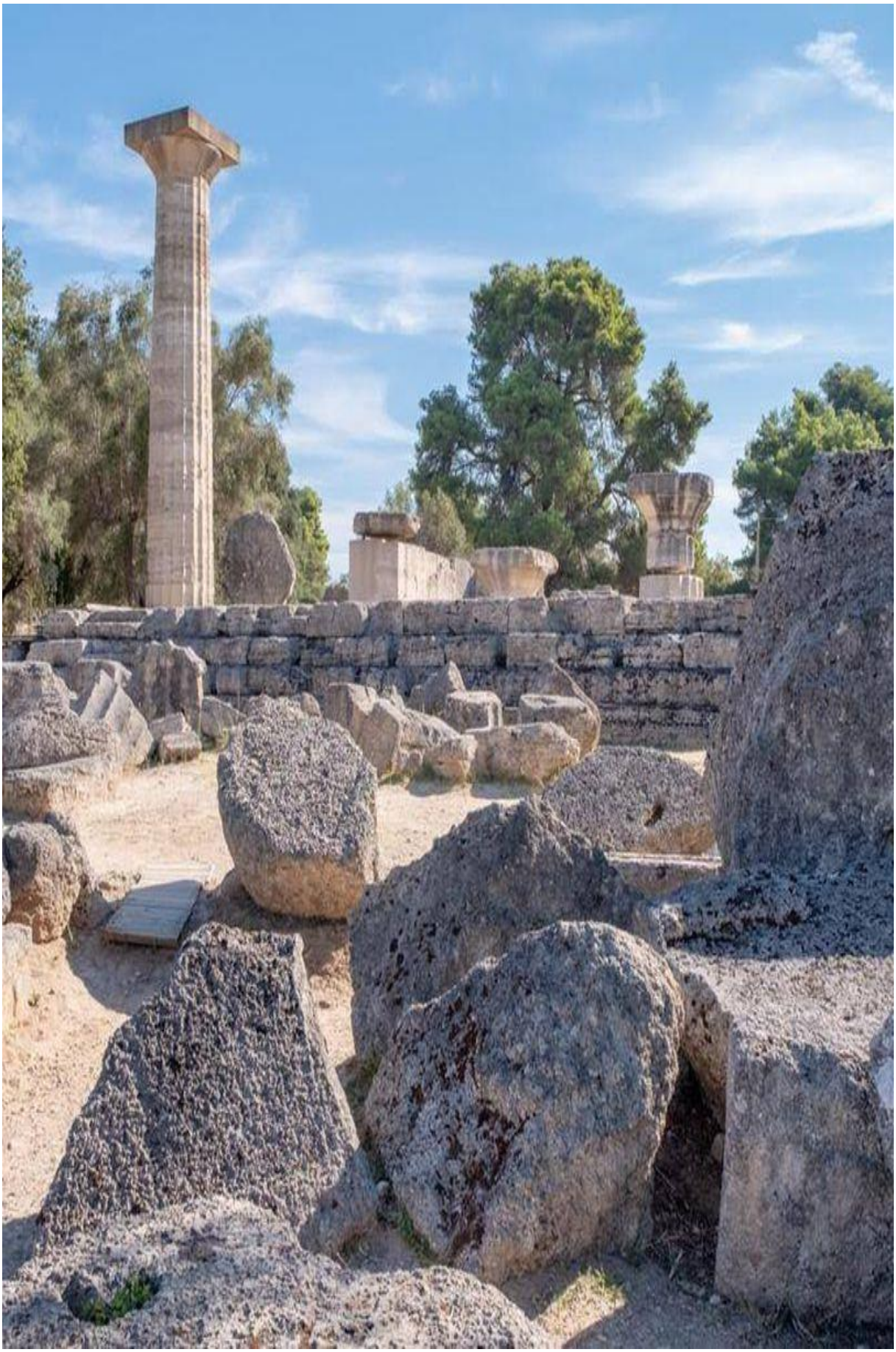

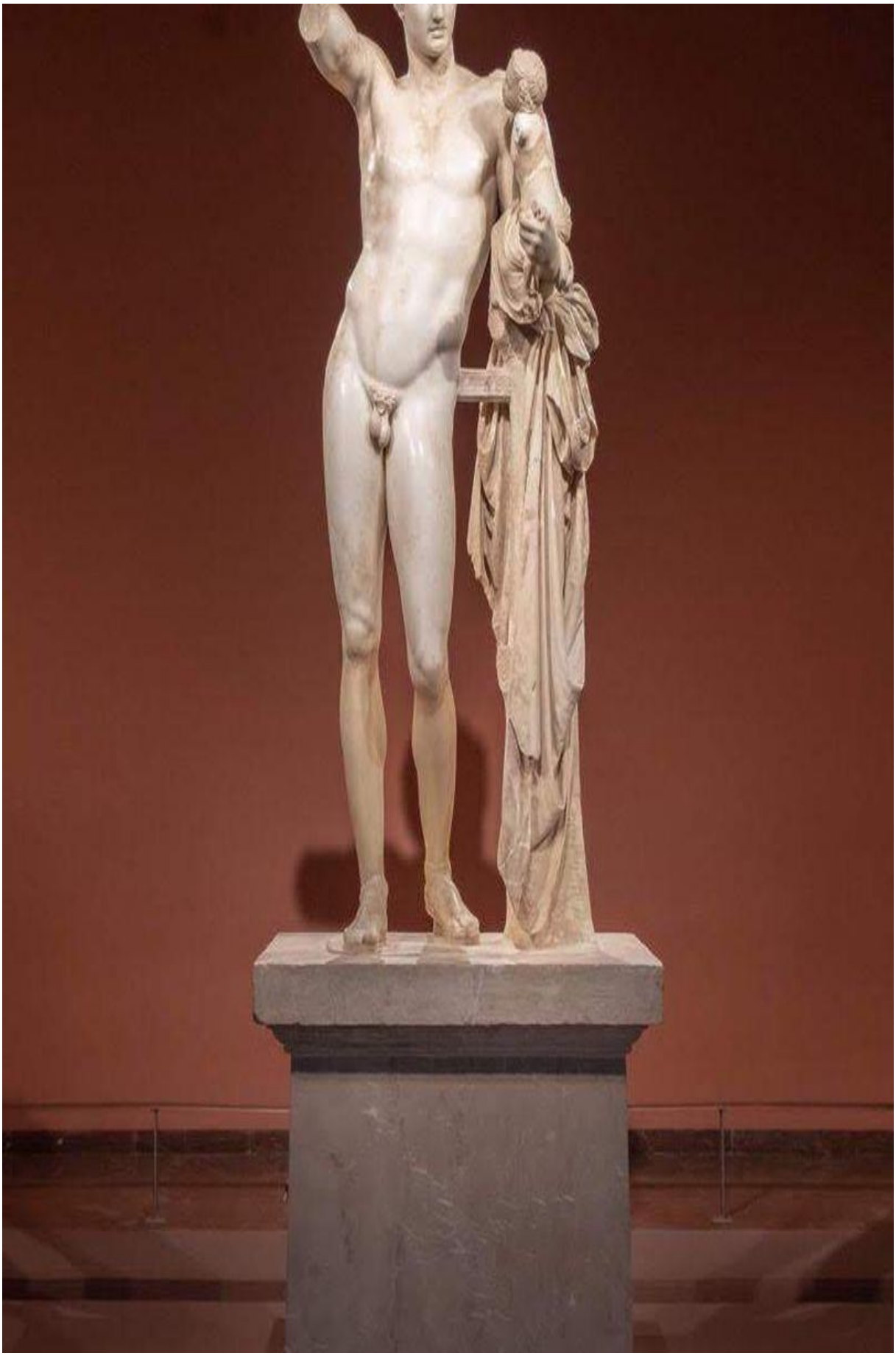

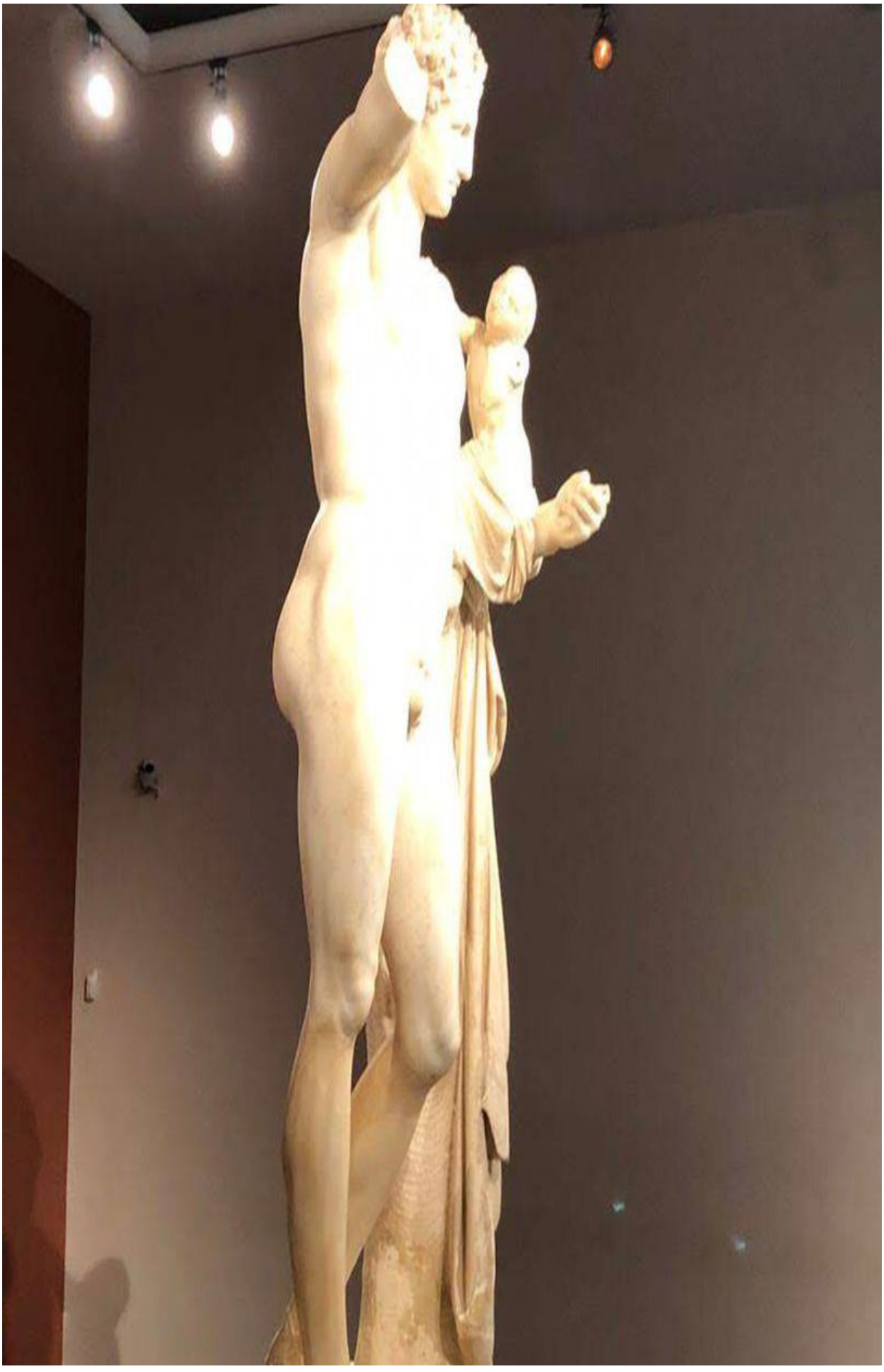

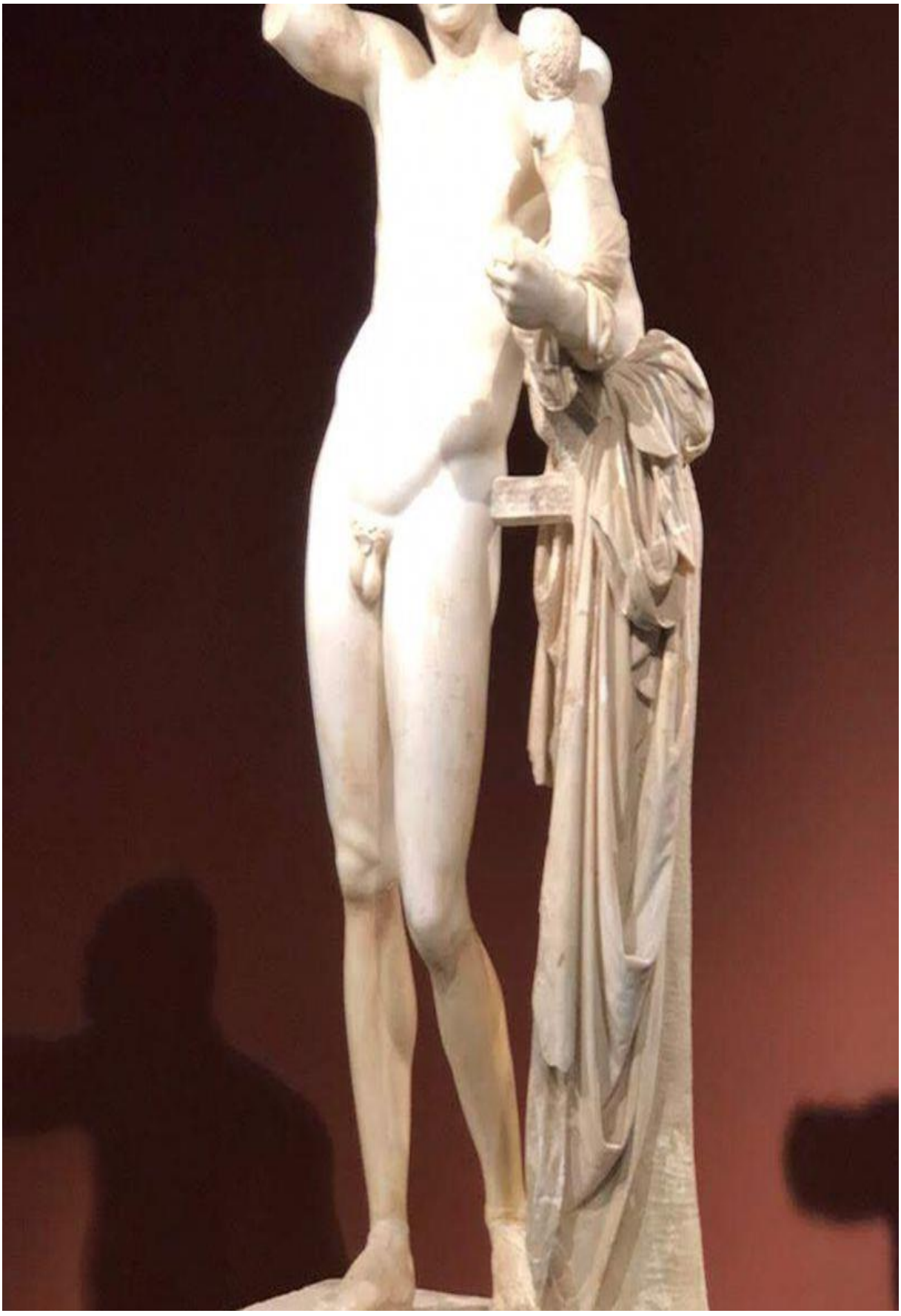

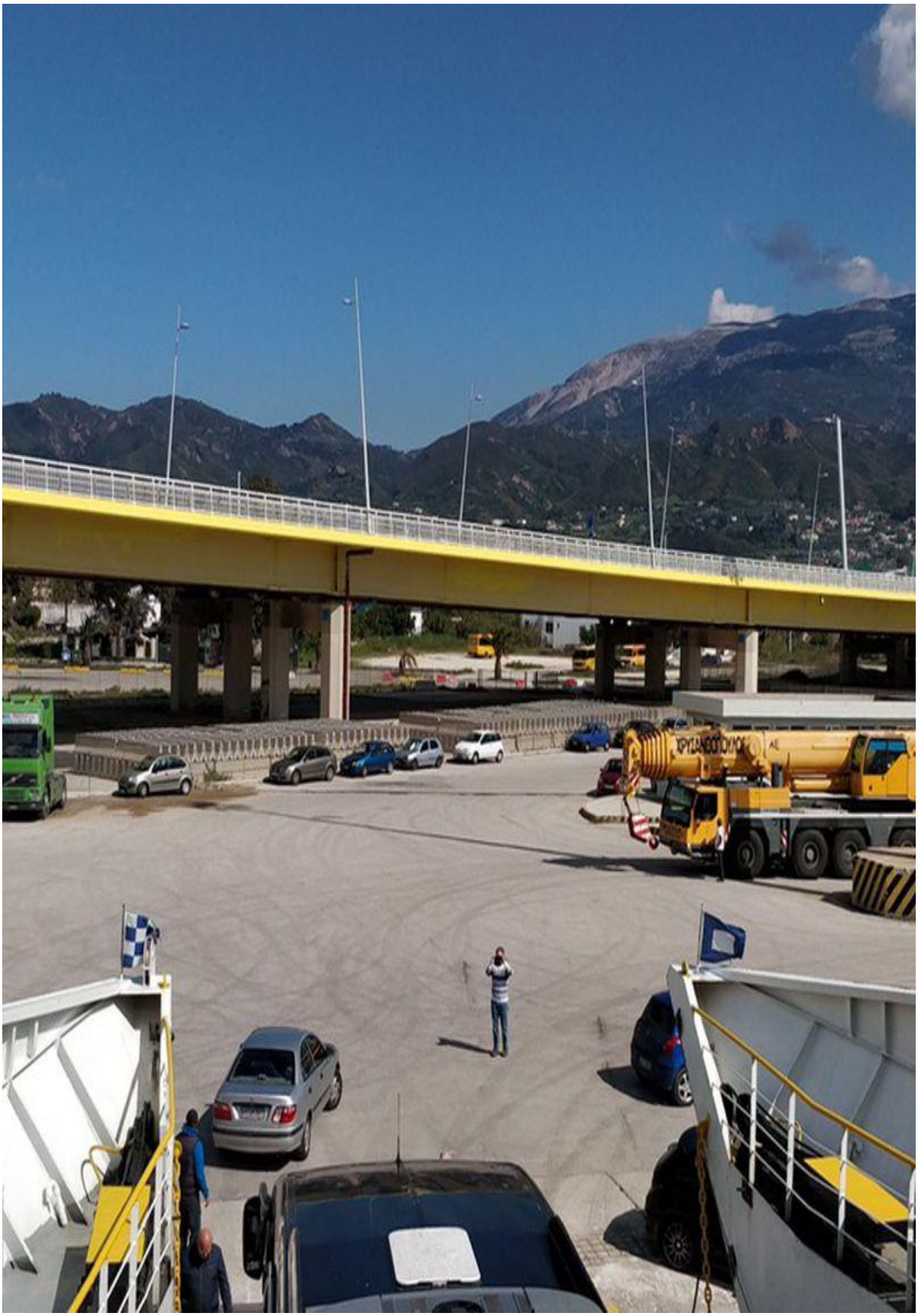

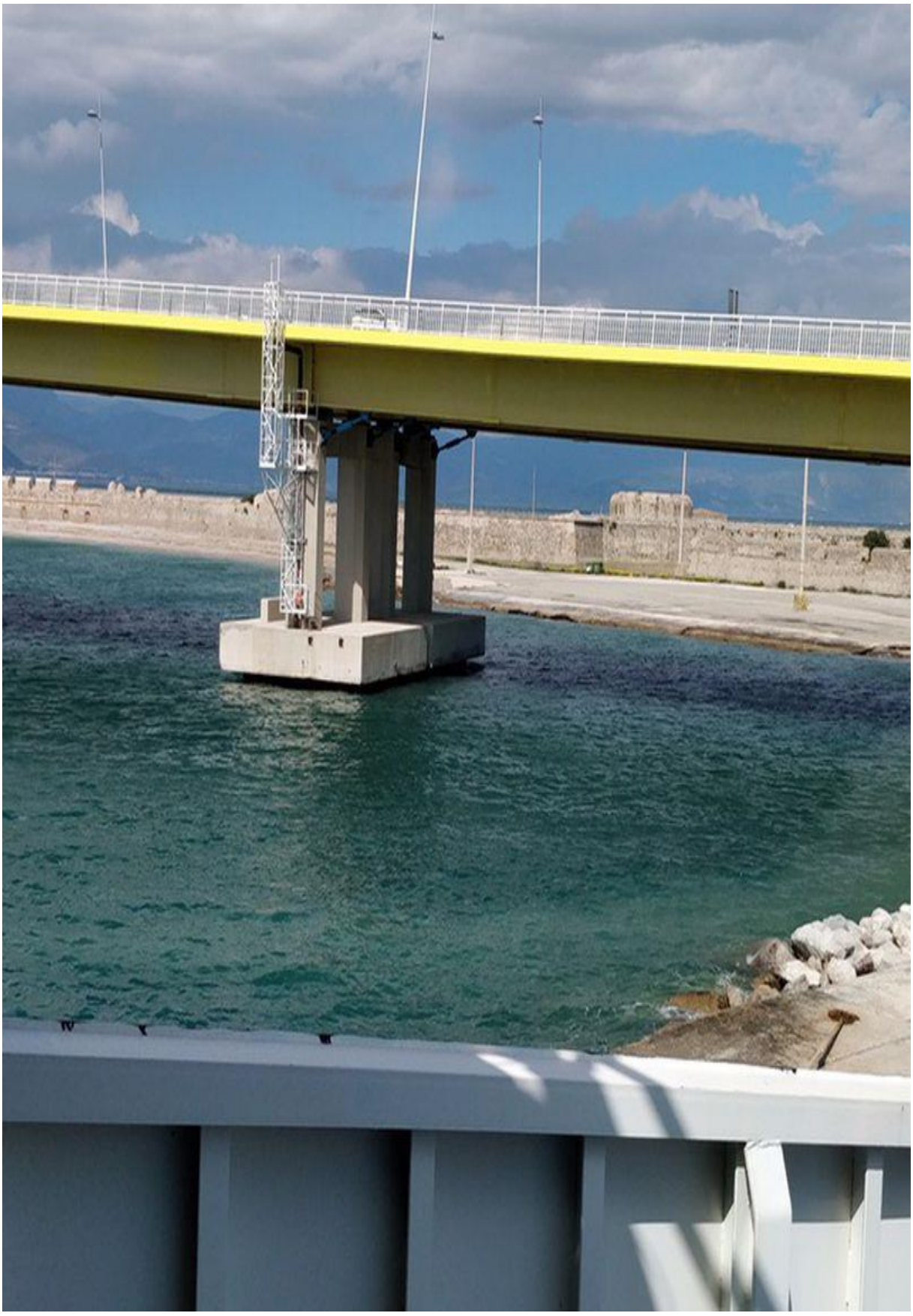

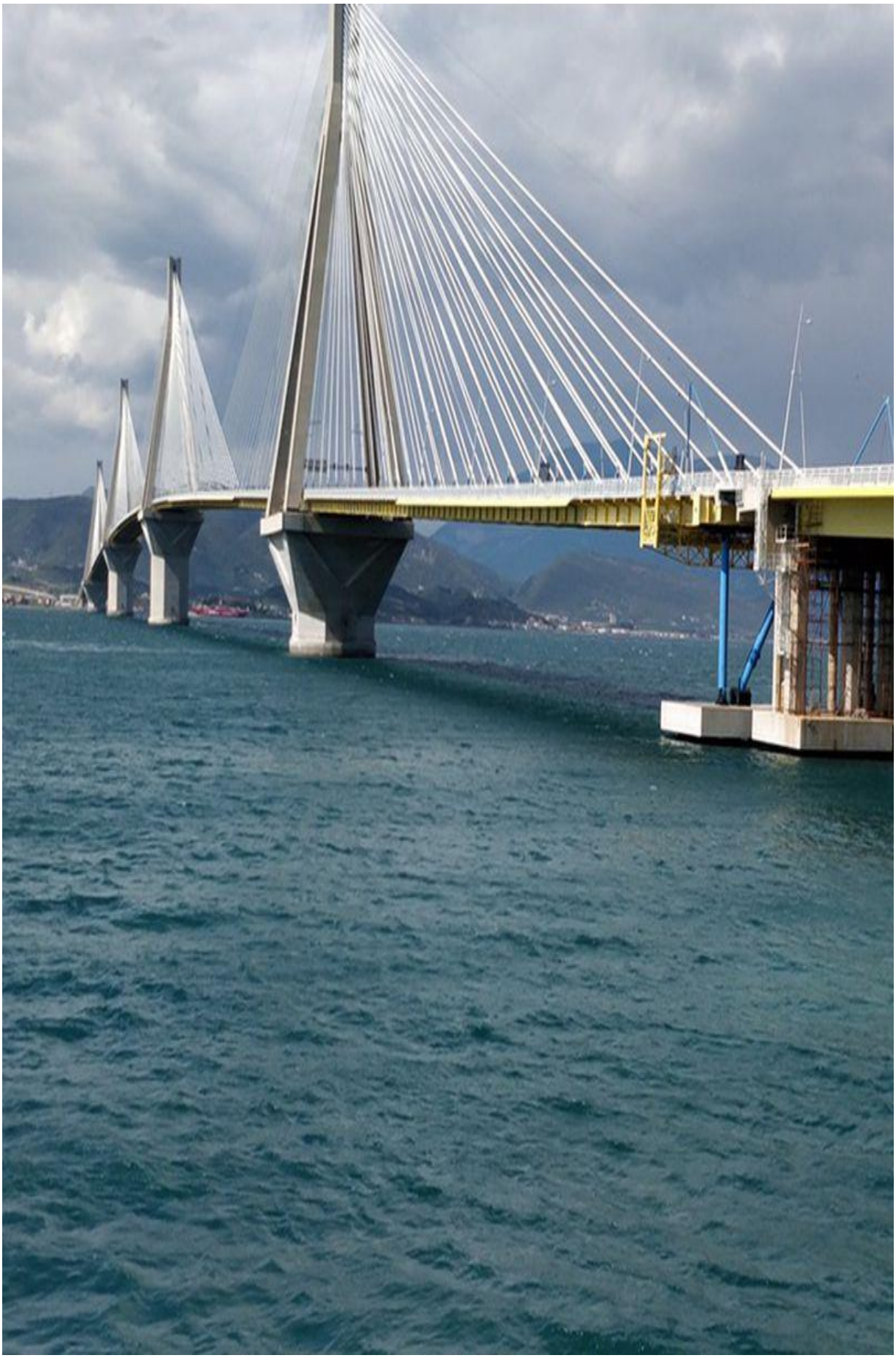

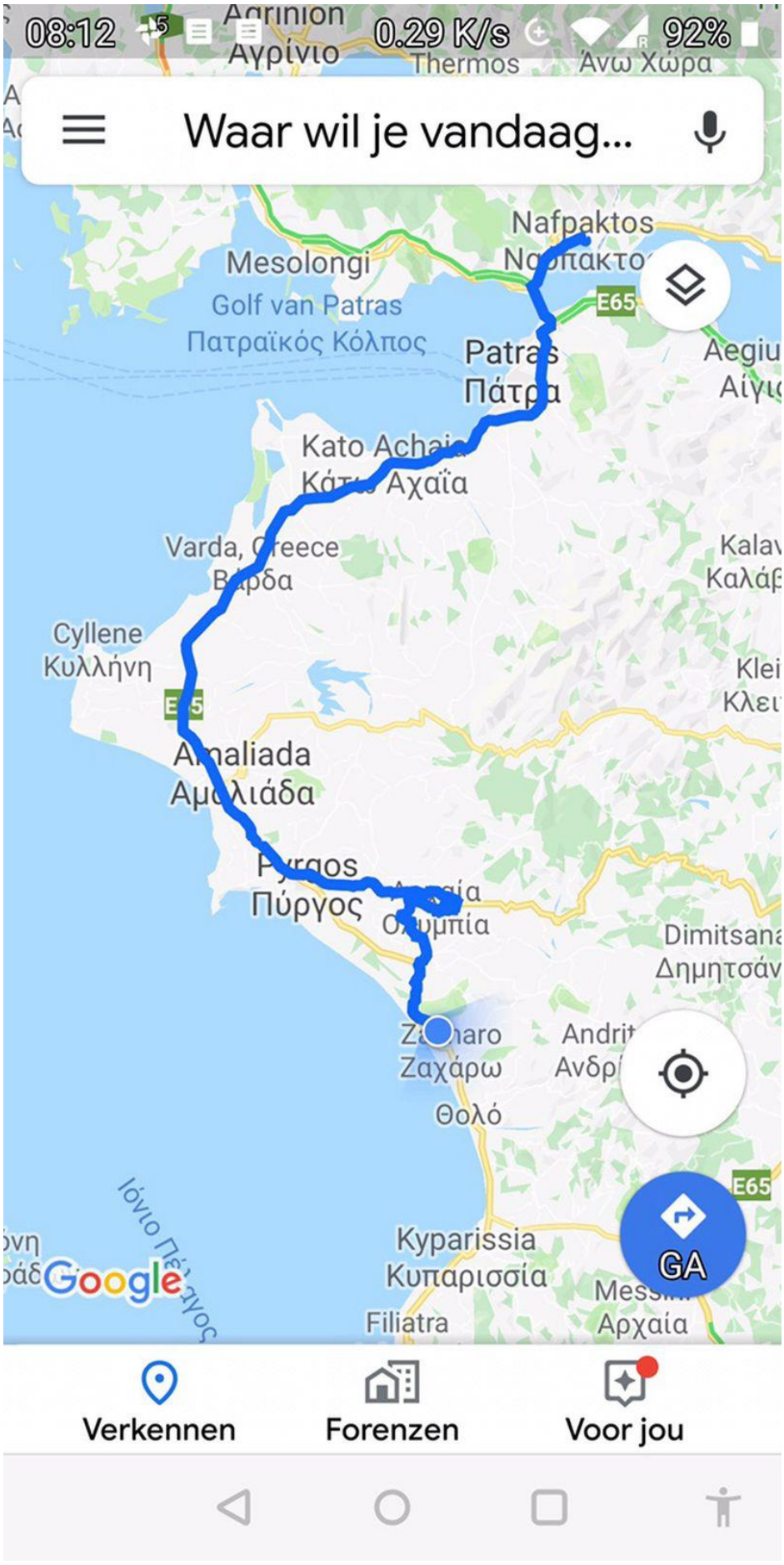

08:12
0.29 K/s
92%
Waar wil je vandaag...
Nafpaktos
Mesolongi
Golf van Patras
Πατραϊκός Κόλπος
E65
Patras
Πάτρα
Kato Achaia
Κάτω Αχαΐα
Varda, Greece
Cyllene
Κυλλήνη
Amaliada
Αμαλιάδα
Pyrgos
Πύργος
Olympia
Ολυμπία
Dimitsana
Δημητσάνα
Zacharo
Ζαχάρω
Andritsena
Θολό
Ιόνιο Πέλαγος
Kyparissia
Κυπαρισσία
Filiatra
Αρχαία
GA
Google
Verkennen
Forenzen
Voor jou

Olympia en opgraving

Olympia:
In 776 v.C. waren de eerste opgetekende spelen, maar vóór die datum was het al een heiligdom. De spelen duurden eerst één dag, en werden later uitgebreid tot vijf dagen met verschillende disciplines. Alvorens de spelen begonnen, werden 100 stieren geofferd (de z.g. Hekatombe). Alleen "vrije" Grieken (d.w.z. geen slaven) mochten deelnemen en vrouwelijke toeschouwers waren niet toegestaan. Later waren ook niet-Griekse deelnemers, zoals de Romeinse keizer Nero, maar toen begon "de Olympische Gedachte" al te verwateren. Ter ere van Hera werden ook meisjesspelen gehouden. Om de 4 jaar vonden de Olympische Spelen plaats in Olympia. Alleen de priesters waren de enige permanente bewoners van dit heiligdom. In 393 n.C. werd het gesloten, omdat het teveel heidense elementen bevatte. Aardbevingen en overstromingen zorgden voor een dikke laag slib, die het heiligdom bedekte en beschermde. In de 19e eeuw begon men met het opgraven van het oude Olympia.

Museum:
De beroemde beeldhouwwerken van de beeldhouwer Phidias c.s. afkomstig van de pedimenten van de tempel van Zeus (5e eeuw v.C.), alles in marmer van het eiland Paros:
• de wagenrace tussen Oinomaos en Pelops, met in het midden Zeus als scheidsrechter en aan de eindpunten de riviergoden Alfiós en Kládeos
• de strijd tussen de Centauren (half mens/half paard) en de Lapithen (volk uit Thessalie), met in het midden Apollo, die de strijd probeert te stoppen.
• Metopen met de werken van Herakles, afkomstig van het tempelfries van de Zeustempel
Andere beroemde beeldhouwwerken zijn
• Hermes van Praxiteles (4e eeuw v.C.), die de kleine Dionysos op zijn arm draagt en
• Nike van Paionios (5e eeuw v. C.), godin van de overwinning
• Werken uit Mykeense, Geometrische, Archaïsche, Klassieke, Hellenistische en Romeinse periode.

Opgraving:
De Opgraving van Olympia is ingedeeld in drie delen :
1. trainingsgedeelte met het gymnasion en de palaestra,
2. het heilige gedeelte met de tempel van Zeus en Hera,
3. het officiële sportgedeelte, t.w. het stadion.
Moderne Olympische Spelen

In de oudheid waren er vier belangrijke spelen. In volgorde van belangrijkheid: Olypische Spelen, Pythische Spelen, Isthische Spelen en de Nemeische Spelen.
Ook kent u wellicht de Marathonloop. Minder bekend is de Spartathlon.

Olympische Spelen

Tijdens de 19e eeuw zijn er diverse malen pogingen gedaan om de Olympische Spelen nieuw laven in te blazen. Ze bleven echter beperkt tot nationale of zelfs plaatselijke pogingen.
Tot dat de fransman Pierre Coubertin een voorstel indiende bij het Internationale congres ter bespreking van amateur- en beroepsport in juni 1894, bezield als hij was de Internationale Olympische Spelen nieuw leven in te blazen.
Inhoud voorstel: elke vier jaar in een ander land, ook nieuwe takken van sport, recht van alle sporters uit de hele wereld mee te doen ongeacht ras, geloof, politieke voorkeur of stand. Bijdragen aan de vrede en samenwerking tussen volken.
Het congres besliste positief en wees Athene aan als eerste plaats waar de Spelen gehouden zouden worden.

De eerste Spelen werden gehouden in 1896 (5-15 april) in het Panatheneische stadion en er namen atleten uit 13 landen aan deel. Ook werd de Marathonloop gehouden, ter herinnering aan de Atheense strijder die het bericht van de overwinning op de Perzen in 490 V.C. naar Athene bracht. De Olympische hymne werd ingesteld, gedicht door Kostis Palamas en op muziek gezet door Spyros Samaras.
De eerste Spelen waren een groot succes en vinden sindsdien elke vier jaar plaats, 1900 Parijs, 1904 St. Louis, 1908 London, 1912 Stockholm.
In 1914 werd de Olympische vlag gekozen, wit met vijf met elkaar verbonden gekleurde ringen. Wit is de kleur van de vrede en de vijf ringen (blauw, geel, zwart, groen, rood) verwijzen naar de vijf continenten en de eenheid van de atleten.
In 1936 voor de eerste keer in Olympia de Olympische vlam aangestoken en naar Berlijn overgebracht waar de Spelen toen plaats vonden. De vlam wordt aangestoken op het altaar van Hera voor haar tempel. De 'priesteressen' zijn gekleed in witte gewaden en de fakkel wordt aangestoken door de zonnestralen en een metalen spiegel. Het vuur wordt direct overgebracht in een aardenwerken pot welke ontvlambaar materiaal bevat. Er volgt een processie door het stadion waarna de hoofdpriesteres de fakkel aan de eerste atleet geeft die de vlam eerst overbrengt op het marmeren altaar, opgericht in 1936, waarna de estafetteloop begint. Eerst naar Athene, elke atleet een kilometer en daarna naar de stad waar de Spelen dat jaar zijn.
Naast de Olympische Spelen waren er de Pythische Spelen ter ere van Apollo, de Isthmische Spelen ter ere van Poseidon en de Nemeische Spelen. Deze laatste Spelen werden ook weer gehouden 1996 en 2000
De Nemeische Spelen stonden in het teken van de dood van Opheltes, volgens de mythologie het zoontje van de lokale priester-koning Lykourgos en zijn vrouw Eurydice. Een orakel had gezegd dat het jongetje de grond niet mocht raken voordat het kon lopen. Het werd daarom op handen gedragen door een slavin, Hypsipyle. Op een dag werd zij aangesproken door een dorstige troepenmacht, de zeven tegen Thebe. Om hen de weg te wijzen legde ze het kind even neer, vergetend wat het orakel had gezegd. Het werd gebeten door een gifslang en stierf. Zeven tegen Thebe onderbraken hun tocht om Lijkenspelen te organiseren, want ze zagen het als een slecht voorteken. Ze waren op weg om oorlog te voeren tegen Thebe. Na de dood van Oedipus vochten zijn zonen Polynices en Eteocles, om de macht in Thebe. In de zeven tegen Thebe van Aeschylos trekt Polynices ten strijde tegen zijn broer, die op dat moment de macht heeft. De beide broers vallen door elkaars hand en vervullen zo de vervloeking van hun vader.
Van de nieuwe Nemeische Spelen is het amateurisme de grootste kracht. Er worden geen resultaten bijgehouden of medailles uitgereikt en de gezinnen picknicken op de hellingen van het stadion. Iedereen mag meedoen, kinderen van 11 jaar tot ouderen van in de negentig. De scheidsrechters zijn net als in de oudheid in het zwart gekleed. De deelnemers leggen de Eed van de Nemeische Spelen af dat ze zich aan de spelregels zullen houden. De winnaars krijgen een krans van wilde selderij.

Er zijn over de hele wereld verschillende 'Marathons'.
De Spartathlon is veel minder bekend. Het is de langste en zwaarste race ter wereld (248 km.).
De eerste die deze afstand liep was Pheidippides in 490 V.C. Hij liep in een dag van Athene naar Sparta om hulp te vragen in de oorlog tegen de Perzen.
In 1982 probeerden een aantal Engelsen deze prestatie te evenaren en vertrokken 8 oktober om 7 uur 's morgens vanaf de Akropolis. De eerste kwam na 34,5 uur aan en de laatste na 39 uur. Ze kregen zoveel aandacht in de pers dat sindsdien deze race elk jaar gelopen wordt. De finish is bij het beeld van Leonidas in Sparta en de winnaar krijgt een krans van lauriertakken en een beker water uit de rivier de Evrotas. Het gaat dus om de eer . Meestal haalt maar een op de drie deelnemers de finish.

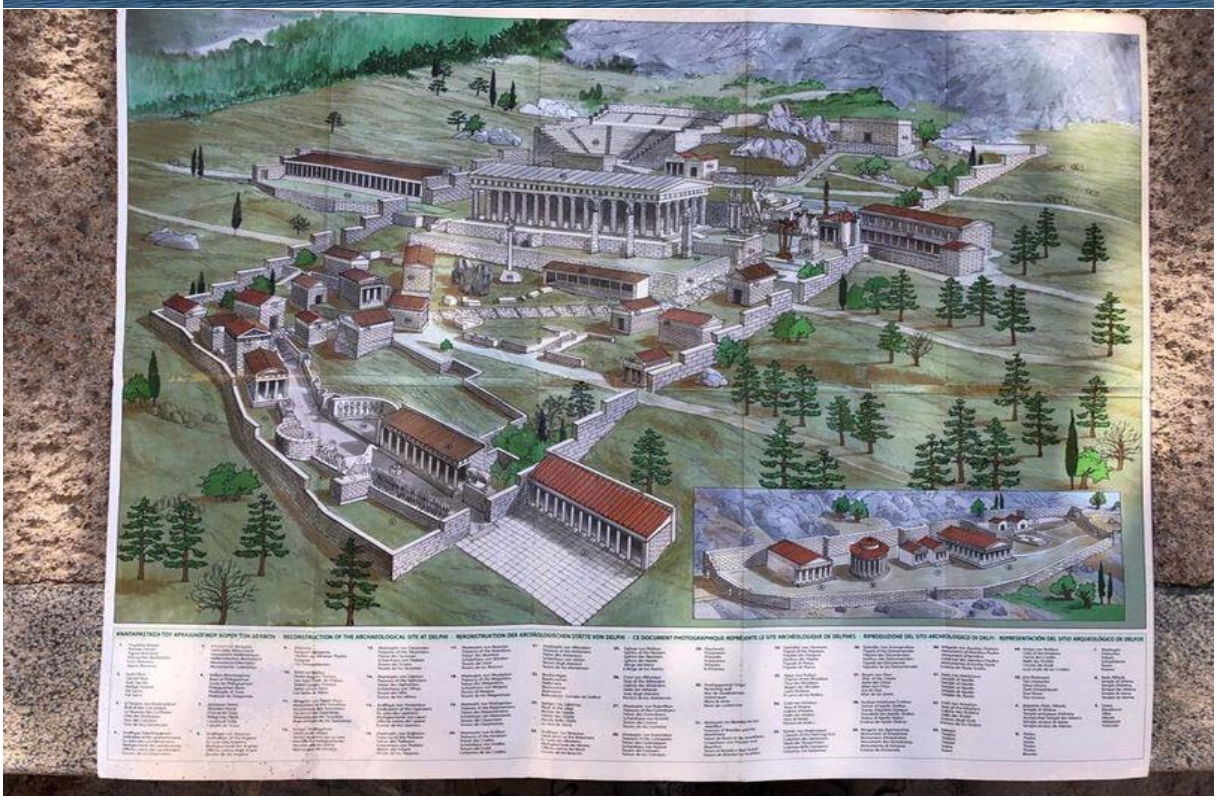
DAY 9

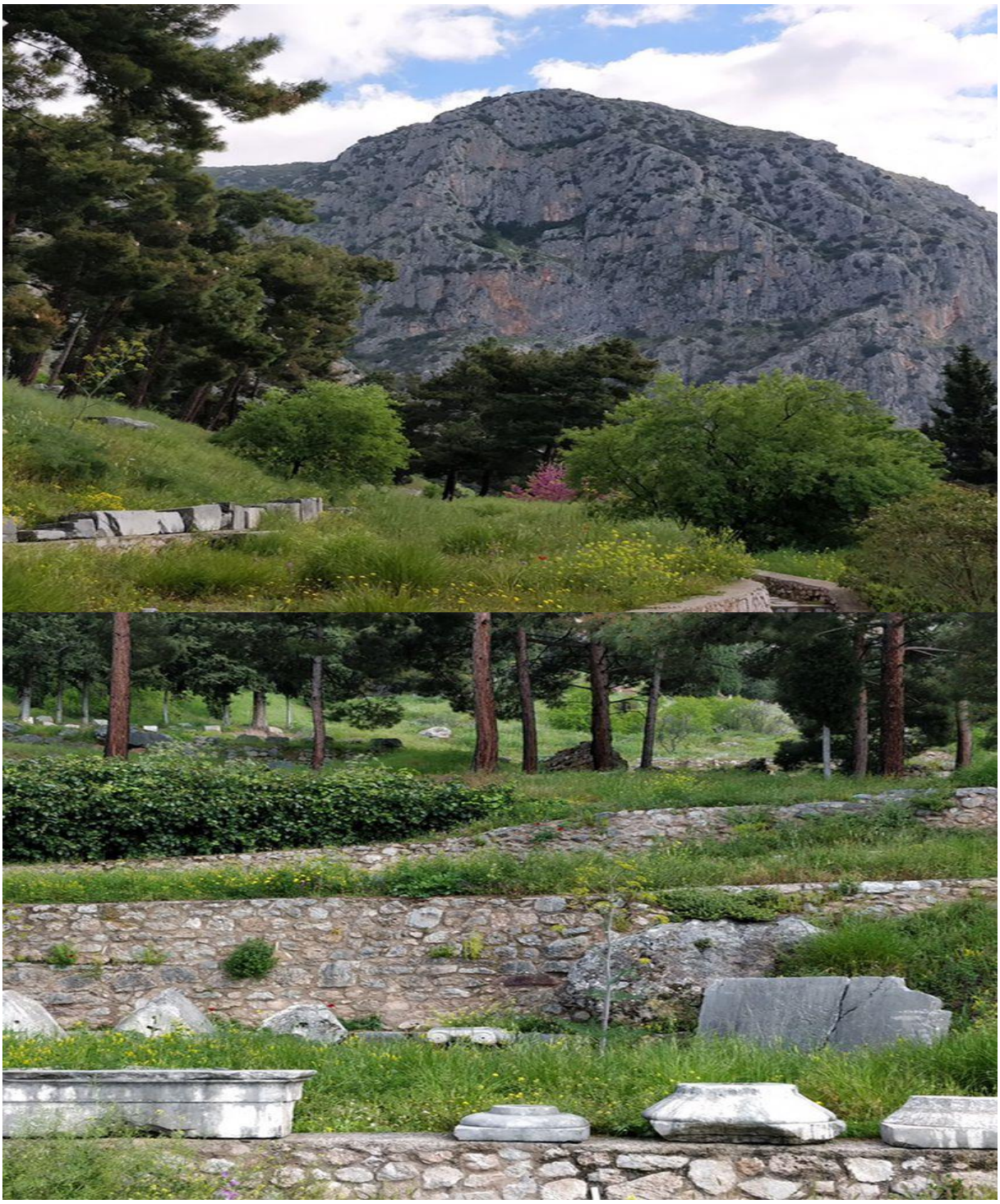
19.04.17.**wo**

We bezoeken vandaag het museum en de opgravingen van Delphi. Volgens de Griekse mythologie, was Delphi de ontmoetingsplaats van twee adelaren, losgelaten door Zeus en gestuurd in verschillende richtingen. De plek waar de twee elkaar ontmoetten - Delphi - werd als het centrum van de wereld weergegeven, ook 'omphalos' genoemd. Reisafstand ca. 200 km.

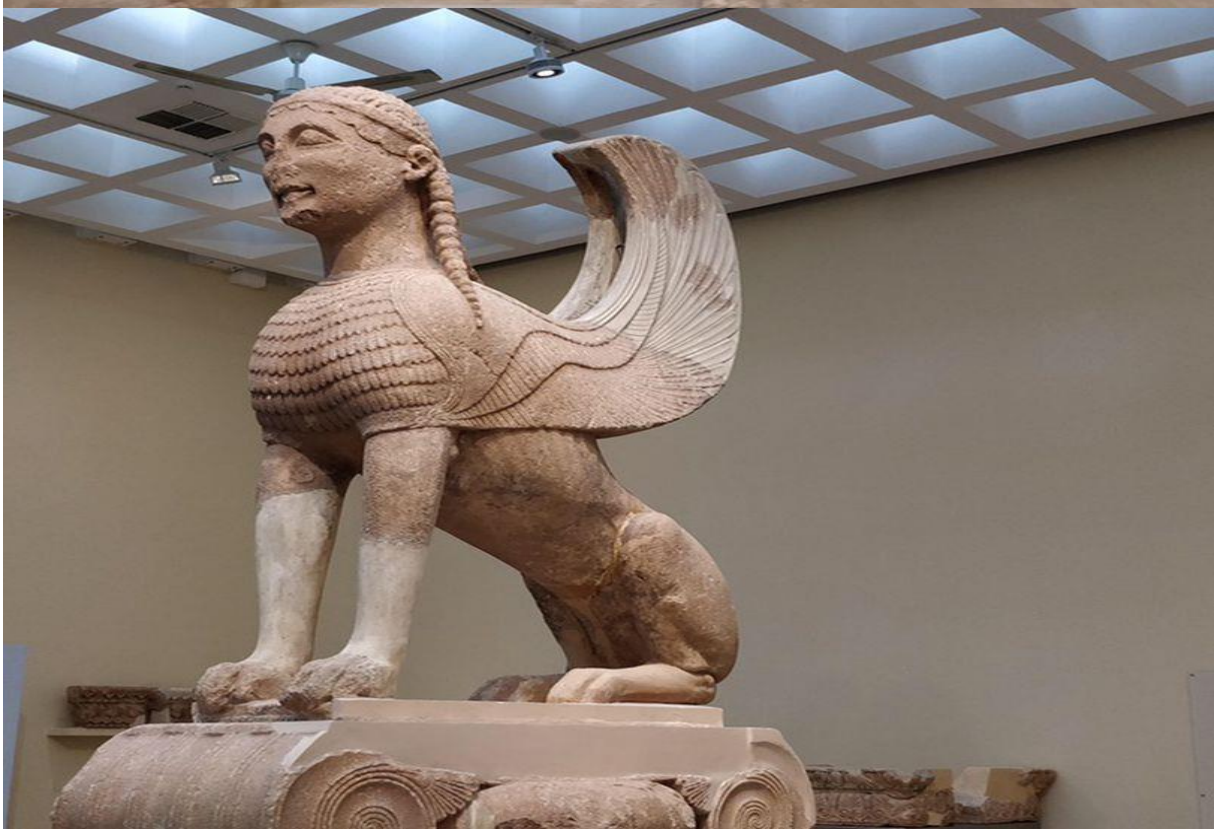

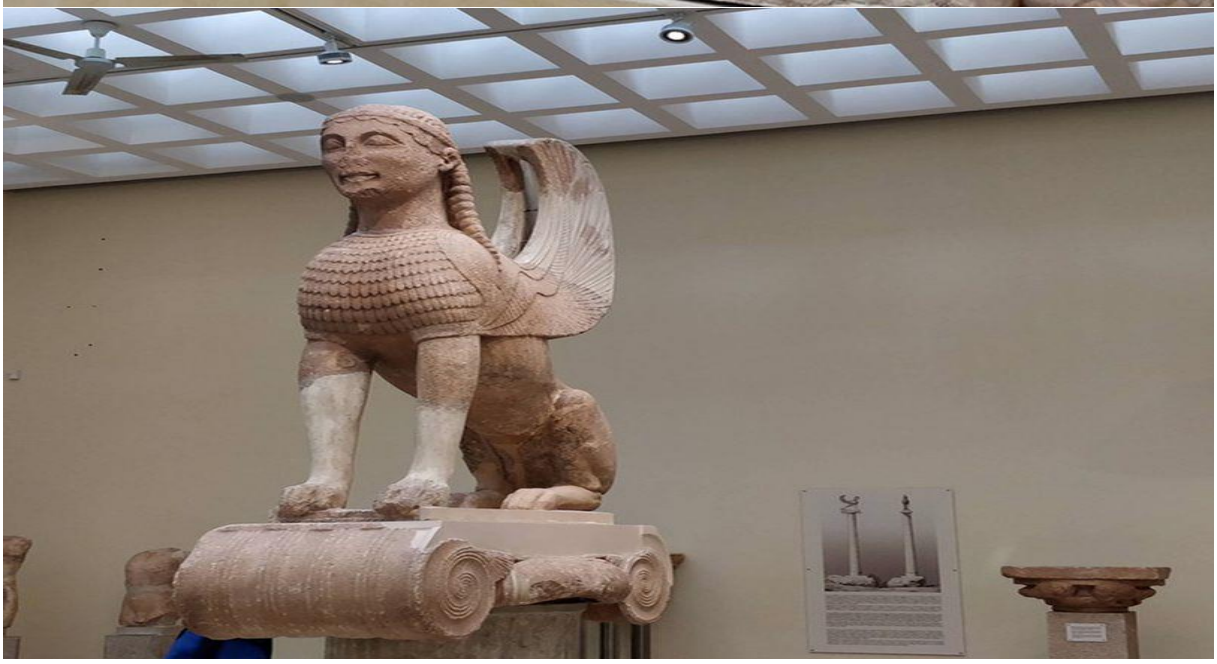

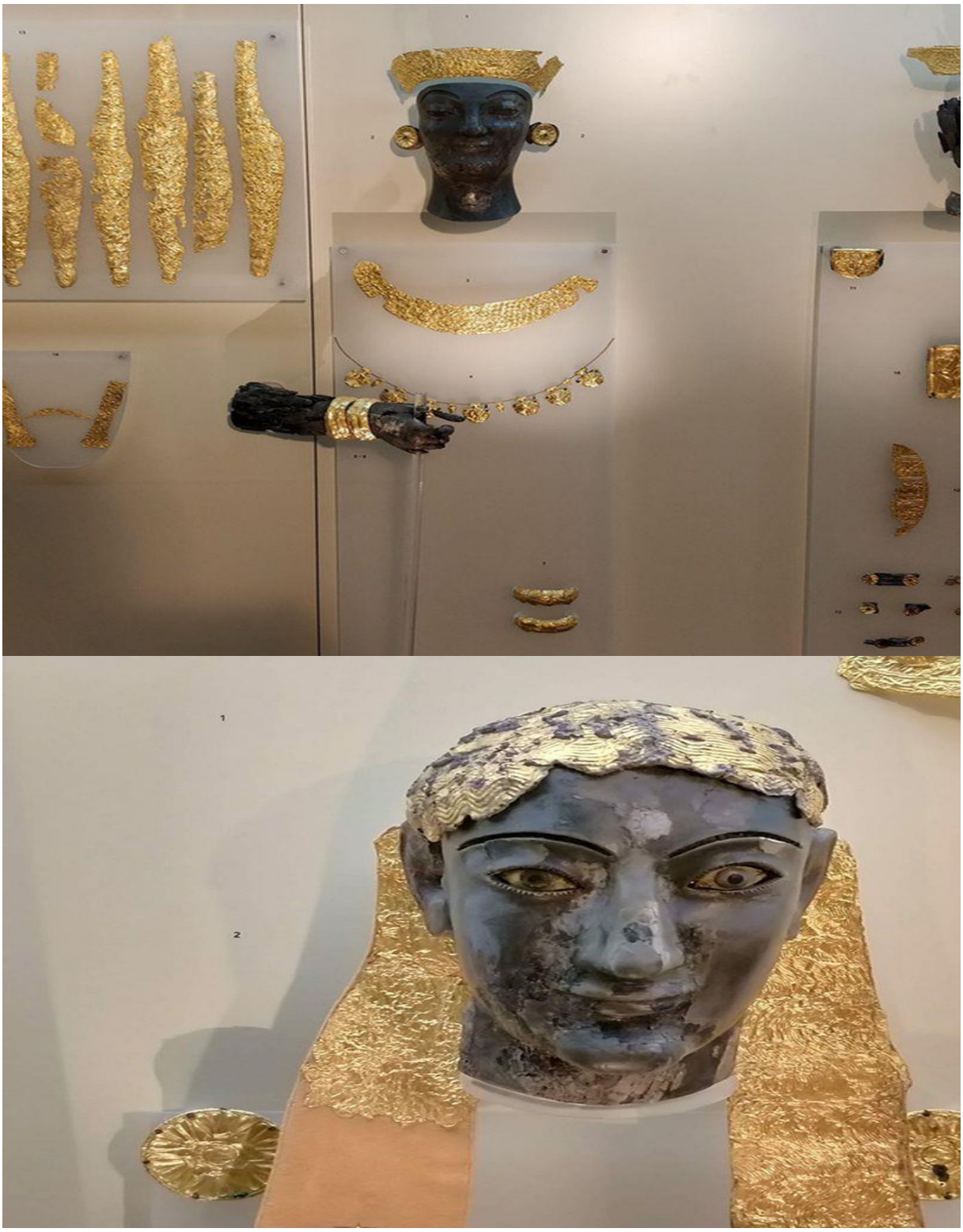

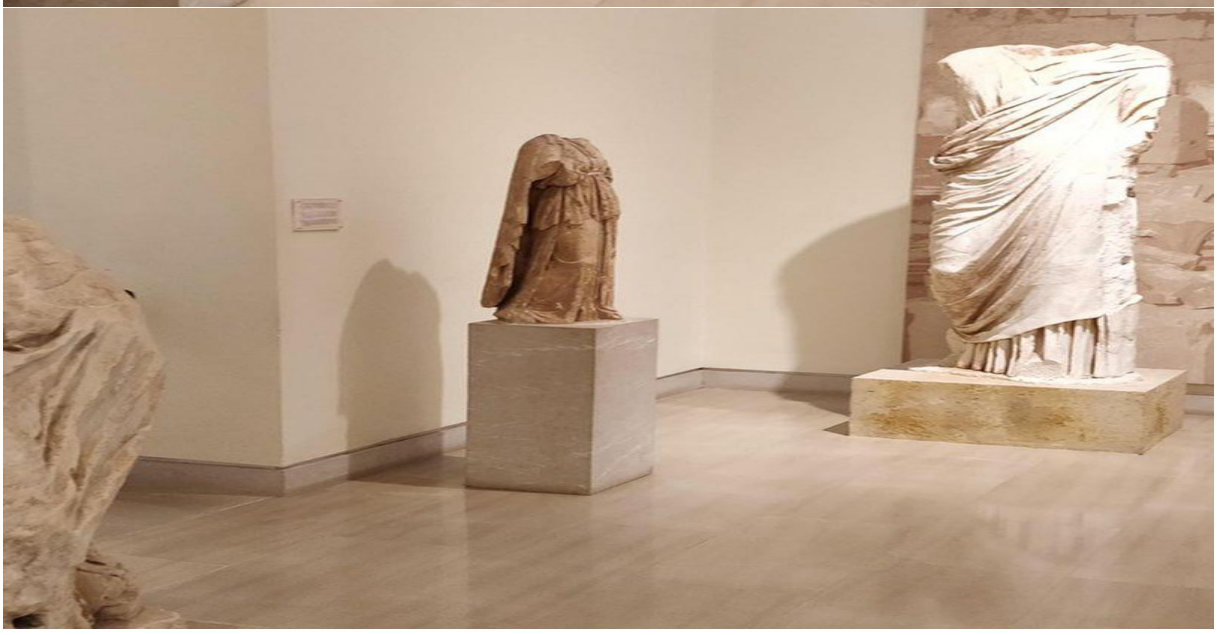

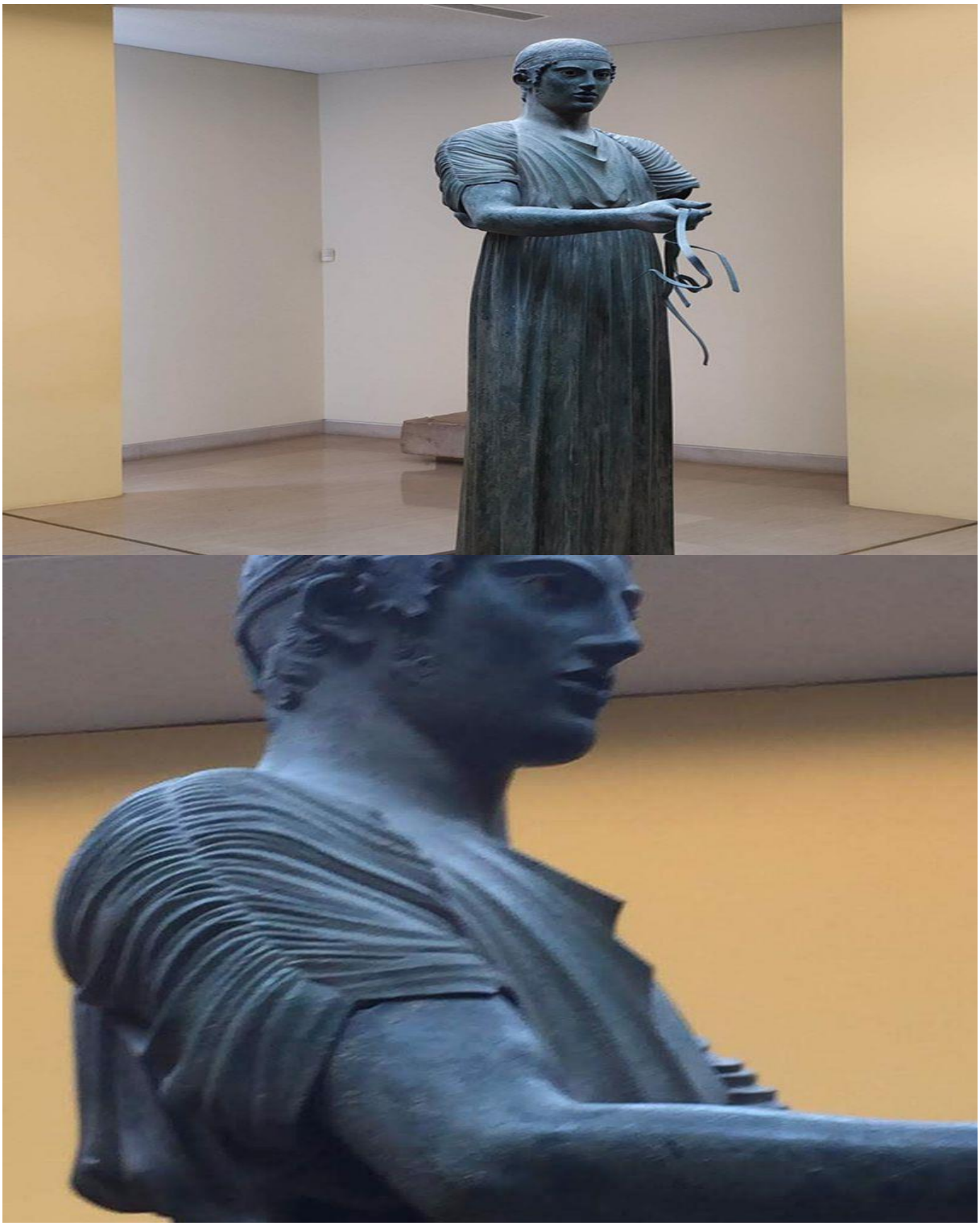

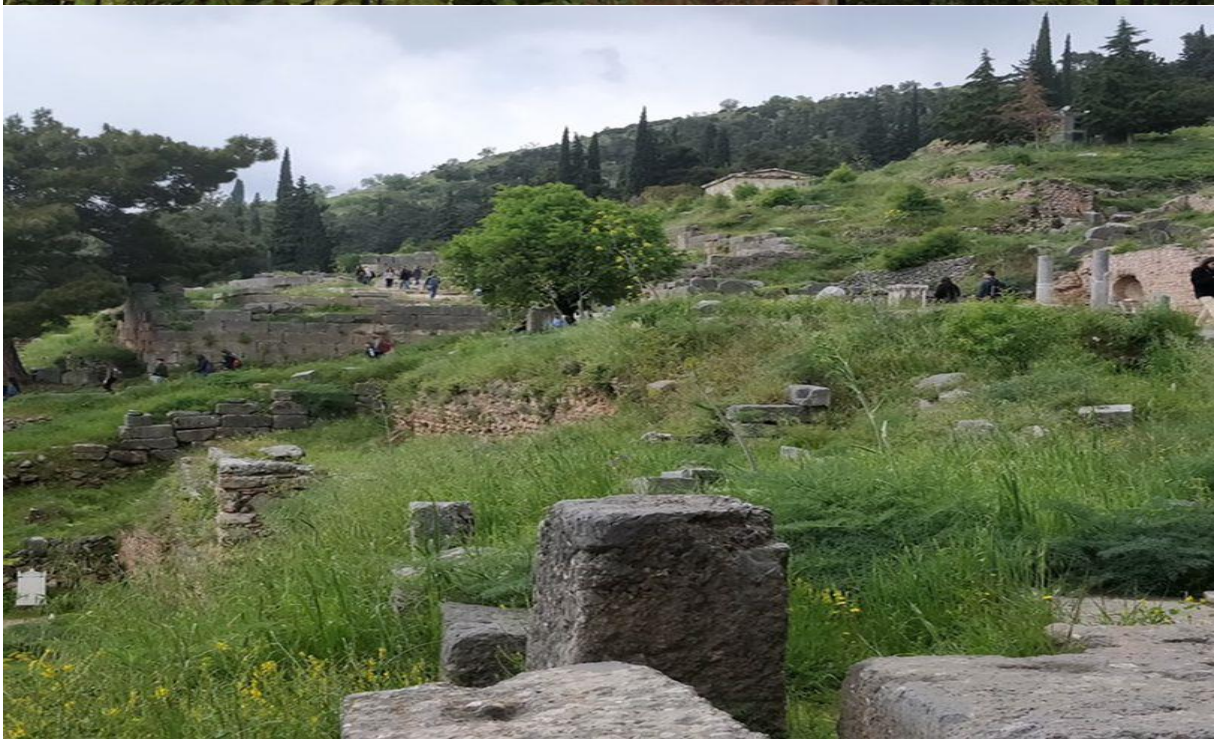

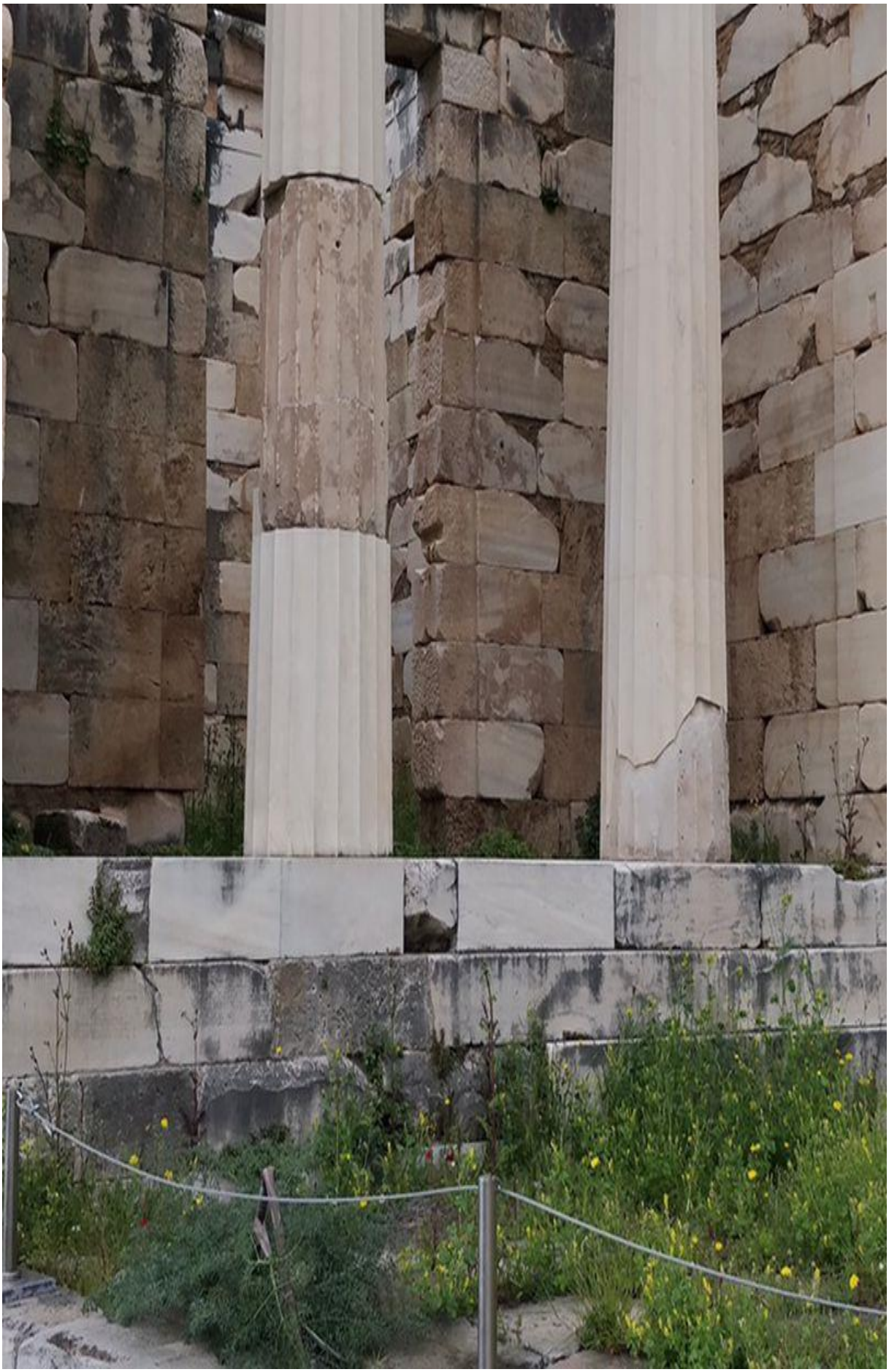

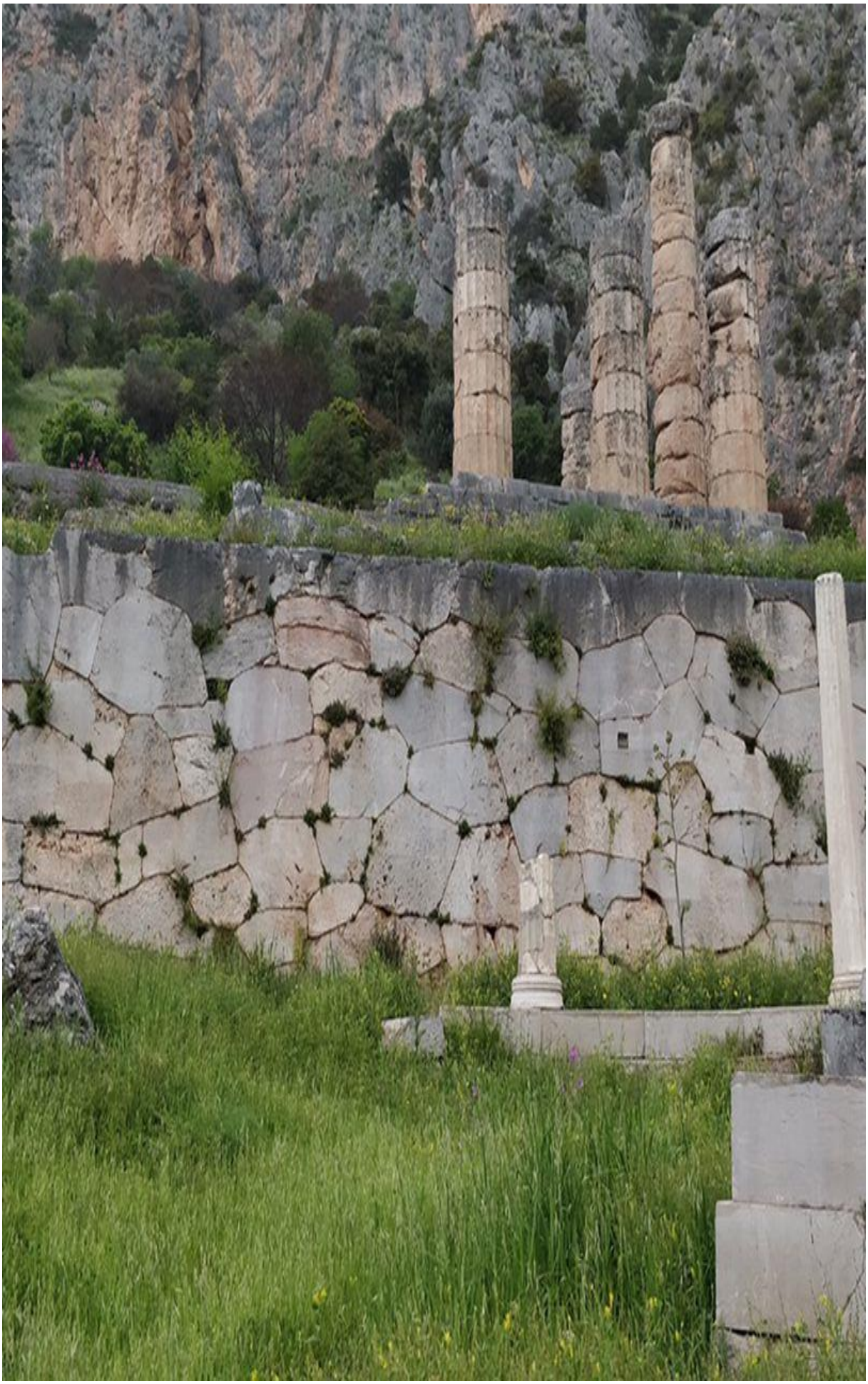

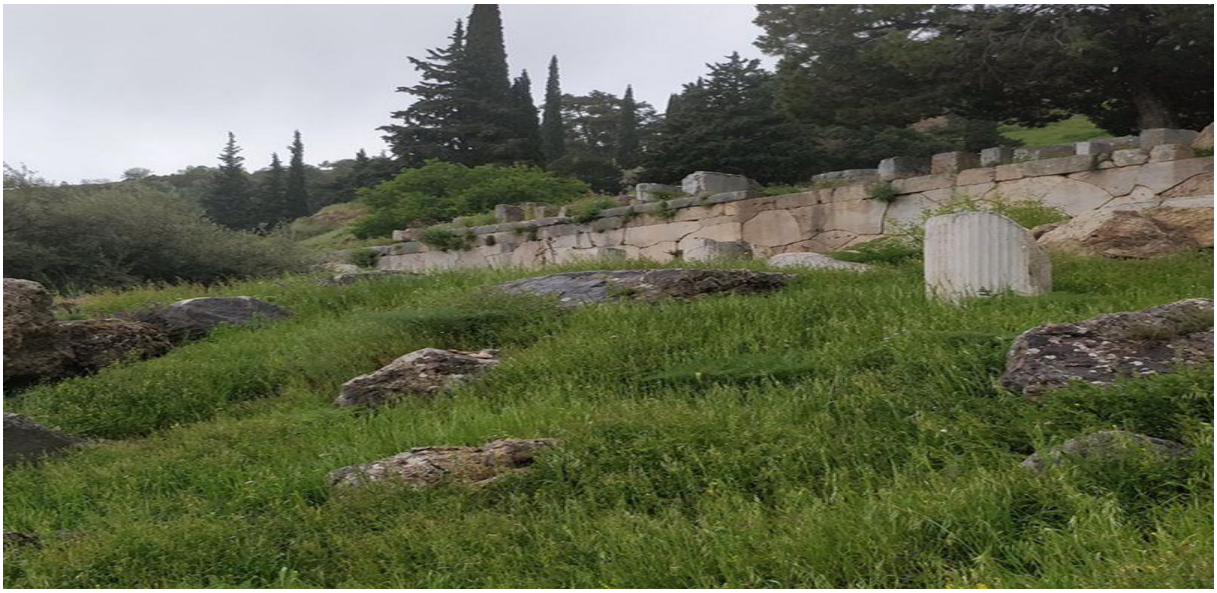

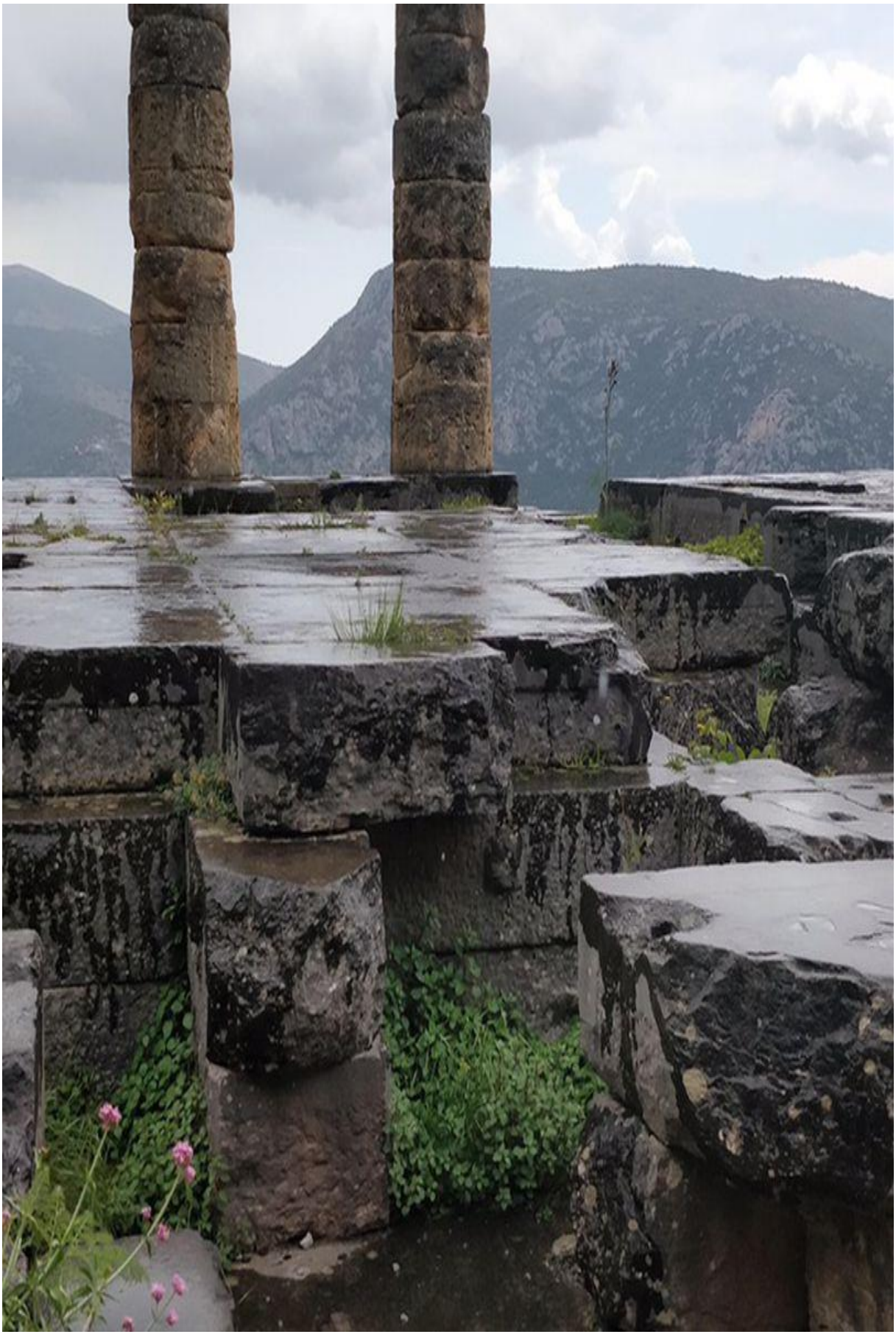

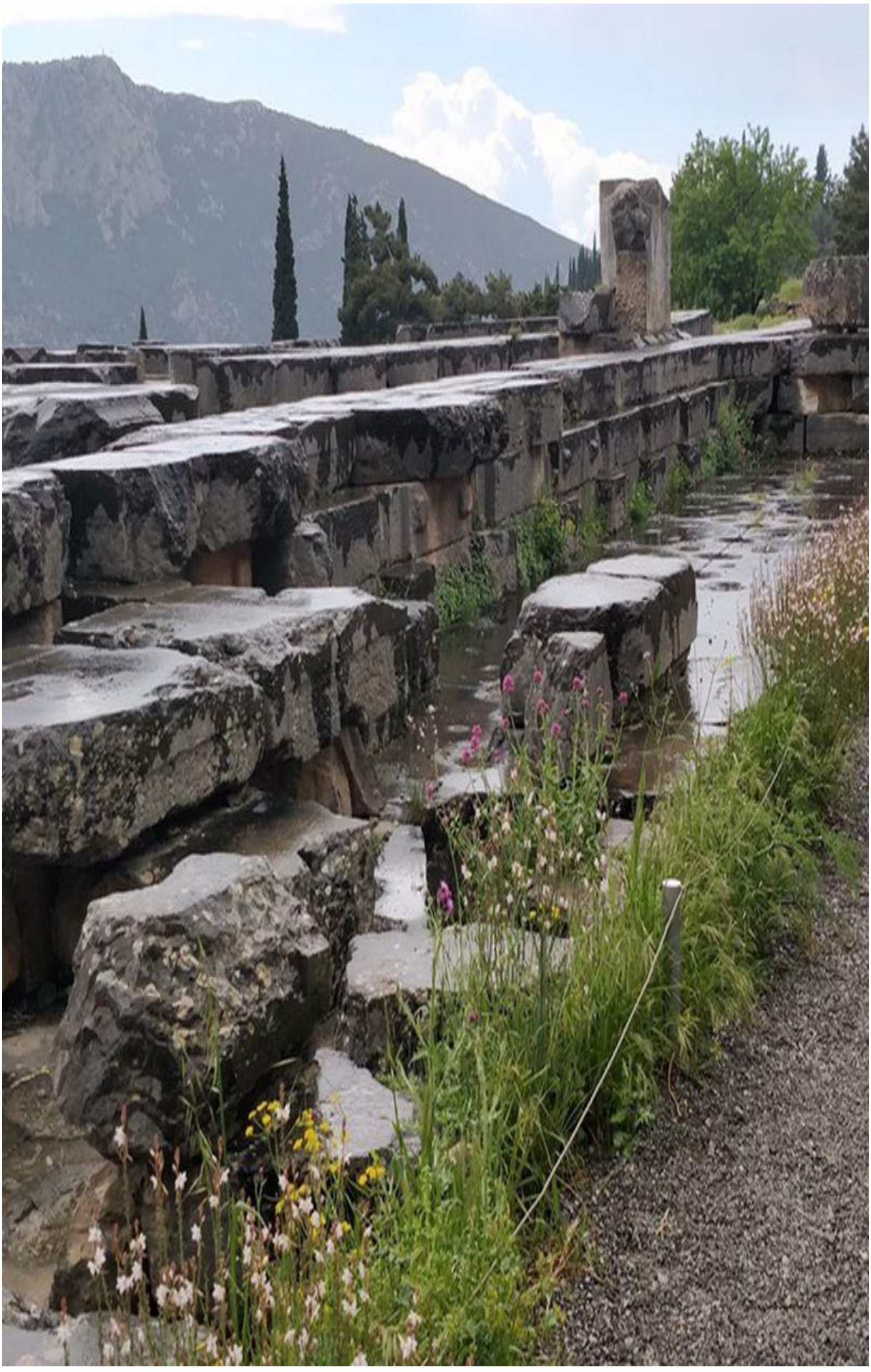

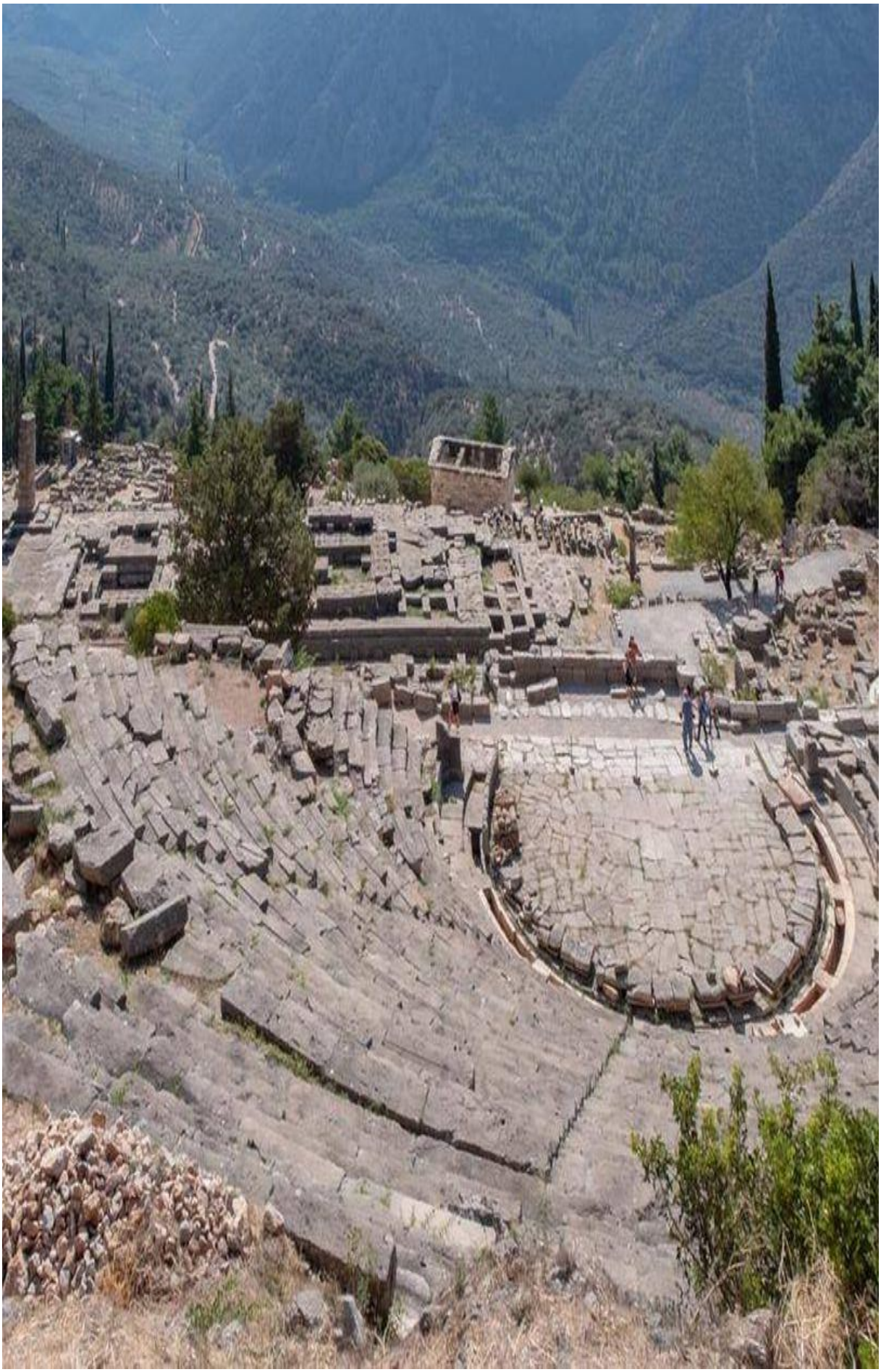

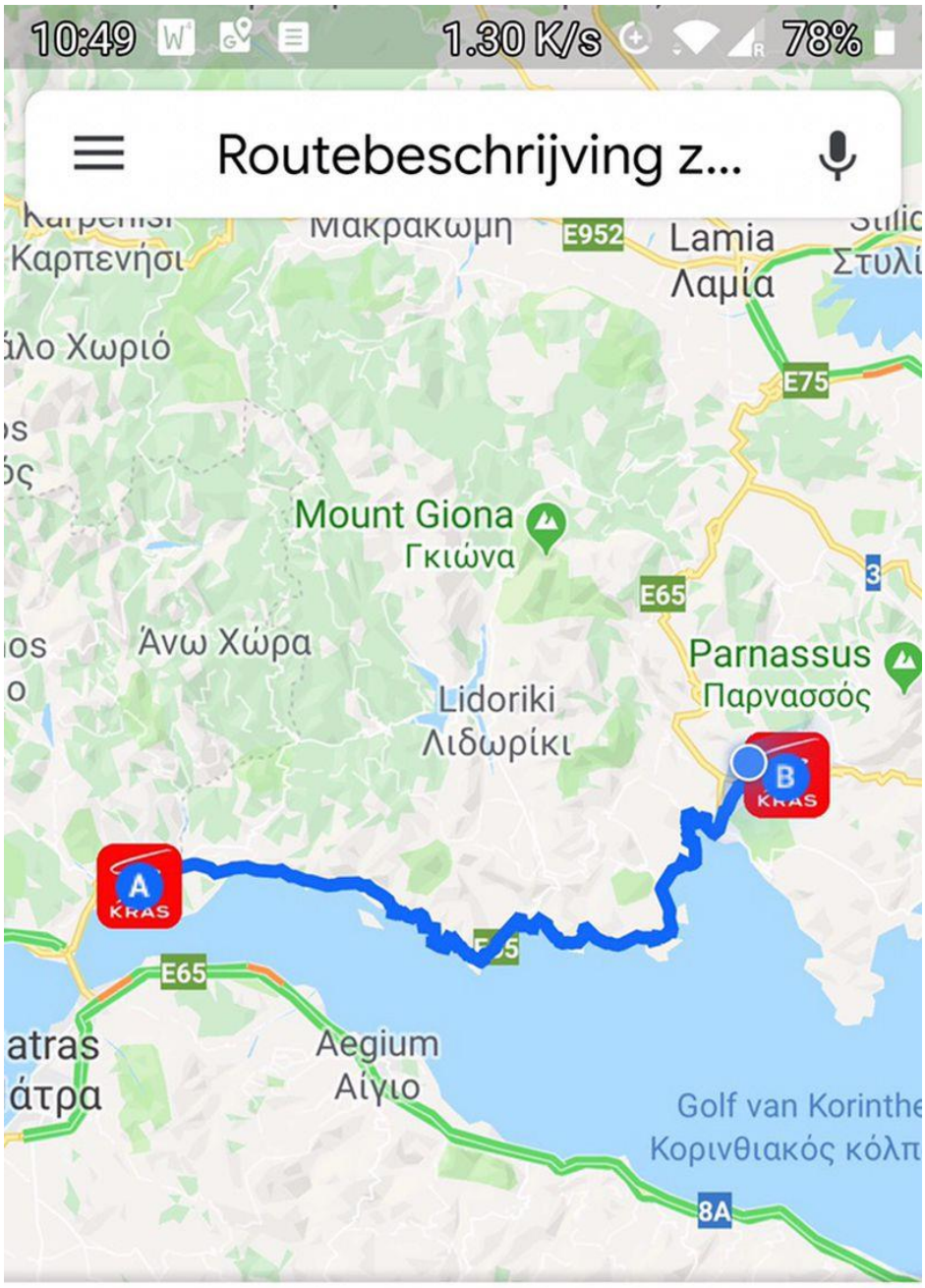

Dag 9 verrassend Gri...

Nafpaktos - Delphi

Gemaakt: 25 juli 2018

KAARTLEGENDA BEKIJKEN

Delphi en opgraving

In de Myceense periode (11e - 9e eeuw) werd in Delphi Gaia (Moeder Aarde) vereerd. Nadat Apollo haar zoon, de draak Pytho, had gedood, ontstond het Heiligdom van Apollo. Begin 6e eeuw werd Delphi lid van de Amphyktyonie - een unie van stadstaten met gemeenschappelijke politieke doelen - waardoor het heiligdom beschermd en gevrijwaard werd van veroveringen. De 6e t/m de 4e eeuw was de bloeiperiode met veel gebouwen en votiefgeschenken van stadstaten en particulieren. Van heinde en verre kwam men het orakel raadplegen. Men moest zich eerst reinigen bij de Kastalia-bron, een vastgestelde bijdrage betalen en een dier offeren op het altaar van Apollo. De orakels werden "uitgestameld" door de Pythia, de priesteres van het heiligdom en verklaard door de priesters van Apollo. Om de 4 jaar werden de Pythische Spelen gehouden ter ere van Apollo om zijn overwinning op Pytho te herdenken. Drama -en lyriekwedstrijden werden gehouden in het theater (4e eeuw v.C.). In het stadion vonden atletiekwedstrijden en muziekevenementen plaats. Ten ZO van het Apolloheiligdom is het heiligdom van Athena Pronaia. De Tholos (380 v.C.) is veel gefotografeerd. Het heiligdom is schitterend gelegen op één van de uitlopers van het Parnassosgebergte, tussen 2 enorme rotsen, de Phaedriaden. In het oude Griekenland was Delphi de omfalos (de navel) van de wereld. Twee adelaars werden door Zeus vanuit O en W richting losgelaten. Daar waar hun vleugels elkaar zouden raken zou het centrum, dus de omfalos, van de wereld zijn. In het museum is oa. de Bronzen Wagenmenner te zien, wijgeschenk van Polyzalos, tyran uit Syracuse, daterend uit de 5e eeuw VC; de broers Kleobis en Biton, die hun moeder, priesteres van Hera, vanuit Argos naar de verafgelegen Heratempel brachten, de Sfinx van Naxos, het standbeeld van de melancholieke Antinoos etc. NB: het is de bezoeker niet toegestaan naast de beelden te poseren. I.h.a. zijn de suppoosten streng en wat kortaf daar.

Opgraving:
De Heilige Weg omhooglopend passeren we o.a.
• Omphalos: kopie van de originele navel, steen.
• Schathuis van de Atheners. Men is bezig dit te reconstrueren volgens anastylosis. Dorisch, 490-480 v. Chr., dus vlak voor de Klassieke Periode. Gedoneerd door de Atheners na de overwinning op de Perzen bij de Slag van Marathon.
• Bouleterion, raadszaal voor de senaat van Delphi
• Heilige rots van de Pythia; hier rustte het Delfische orakel, bewaakt door de slang Python.
• Gevallen delen van een Ionisch marmeren zuil van 10 m. hoog; erop stond een sfinx, nu in museum (gesloten). Gift voor Apollo van de inwoners van Naxos
• Stoa van de Atheners (480 v. Chr.) Stoa = gebouw met langwerpige reeks van zuilen (verg. Stoa van Attalos op Griekse Agora te Athene). Hier werden er trofeeën in opgeslagen, buitgemaakt tijdens de overwinning op de Perzen en geofferd aan Apollo.
• Ionisch voluutkapiteel en zetel (exedra) voor de priesteres.
• Stenen pilaar waarop ruiterstandbeeld stond van Prusias, een koning uit Klein-Azië.
• Tempel van Apollo: 4e eeuw v. Chr.. Dorische tempel met peristyle van 14 x 6 zuilen (verg. Parthenon 17 x 8 zuilen; Thissío 26 x 12) en ze waren 12 m. hoog. Hier werd het beroemde Bronzen beeld "de wagenmenner"gevonden, een van de weinige nog bestaande Griekse bronzen beelden die we nog hebben. (in museum). Bijna alle bronzen beelden werden door de Romeinen omgesmolten voor andere doeleinden.
• Theater: het origineel stamt uit de 4e eeuw voor Chr. maar de Romeinen hebben het 200 jaar later verbouwd. De 35 terrassen met zetels konden 5000 mensen herbergen die naar de Phytische Spelen kwamen kijken. Prachtig uitzicht van boven af over het complex, de bergen in de omgeving, diep het dal in naar beneden en in de verte de zee.
• Stadion: speciaal voor de volhouders en liefhebbers van een steile klim. (3e eeuw v. Chr.). De start- en finishlijnen zijn nog zichtbaar, 178 m. van elkaar. De steile klim is de moeite waard vanwege het mooie uitzicht over het geheel en het landschap. Ook aanbevolen voor fotografen. Daarna weer terug naar de ingang/uitgang

• Voorbij de uitgang naar links, in de bocht van de weg: Kastáliabron met fontein. Hier reinigde de bezoekers van het orakel zich voordat ze zich op de heilige grond begaven.
• Verderop: rechts naar beneden naar Tholo = ronde tempel en Gymnasium.
Delphi en Apollo

Apollo werd geboren op het Cyclade-eiland Delos, samen met zijn tweelingzus Artemis. Hun vader was Zeus en hun moeder Leto. De bevalling werd moeilijk gemaakt door Hera, die de slang Python uitzond om Leto te achtervolgen. Zodoende vond Leto geen plek om te bevallen. Pas na negen dagen beviel Leto van de tweeling Artemis en Apollo op het eiland Delos dat tot die tijd een drijvend eiland was. Als tegenprestatie dat Leto op het eiland mocht bevallen, beloofde ze dat het eiland een vaste plek kreeg en Delos werd verankerd in de Egeische Zee. Na de geboorte beloofde Apollo zijn moeder te wreken door de Python te doden.
Oorspronkelijk werd op de plek waar nu Delphi ligt de godin van de aarde Gaia vereerd, Zij werd bewaakt door een monster, de Python. Nadat Apollo de Python had gedood richtte hij hier een Orakel zodat de mensen konden weten wat de wil van Zeus was. Hij zag een schip met Kretenzische handelaren die van Knossos naar Pylos voeren en besloot dat dat de eerste priesters van het heiligdom zouden worden. Van heinde en ver kwam men om het orakel te raadplegen. Men reinigde zich eerst bij de Castaliabron, een vastgestelde bijdrage betalen en een dier offeren.
Ook organiseerde hij de Pythische Spelen, die elke vier jaar werden gehouden om de overwinning op de Python te gedenken. Ook werden er drama- en lyriekwedstrijden gehouden in het theater en atletiekwedstrijden in het stadion.

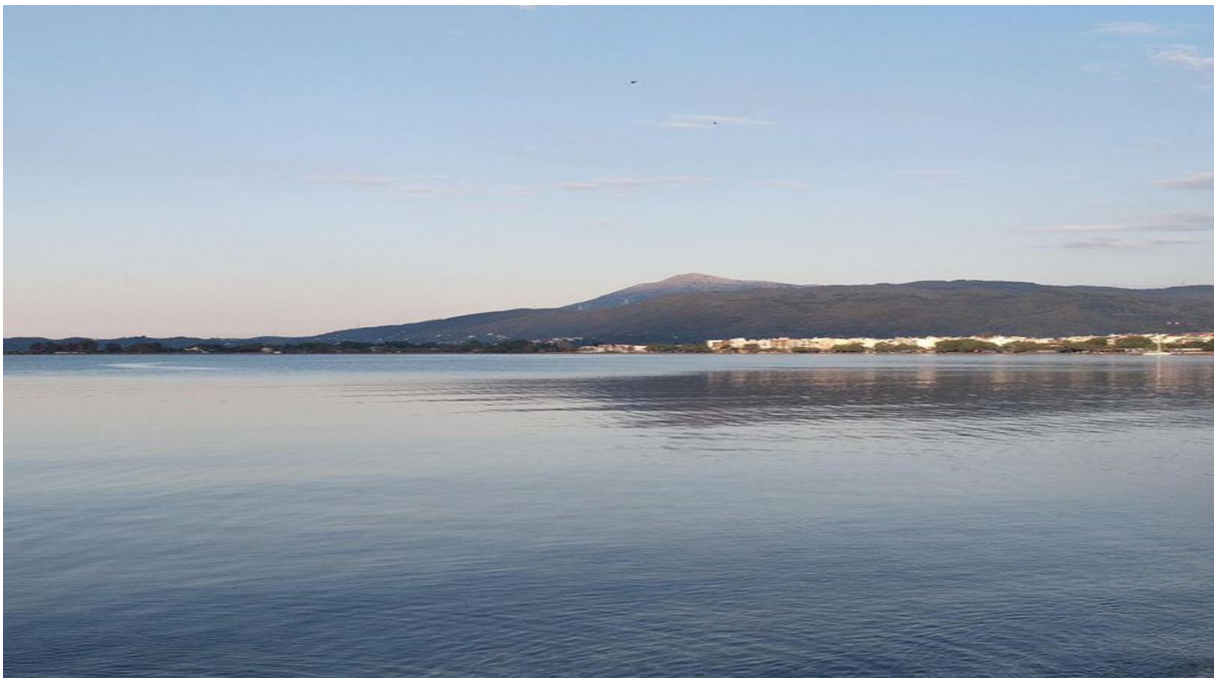
Nadat Apollo de Python had gedood ging hij zich wassen in de rivier de Plinios in het Tempidal. Daar werd hij verliefd op de nimf Daphne, maar die moest niets van zijn avances hebben. Toen Apollo haar wilde vastgrijpen riep Daphne de hul in van haar vader en die veranderde haar in een laurierboom. Apollo omarmde de laurierboom. Sindsdien is de laurier de heilige boom van Apollo. Winnaars van de Pythische Spelen kregen een krans van laurierbladeren.

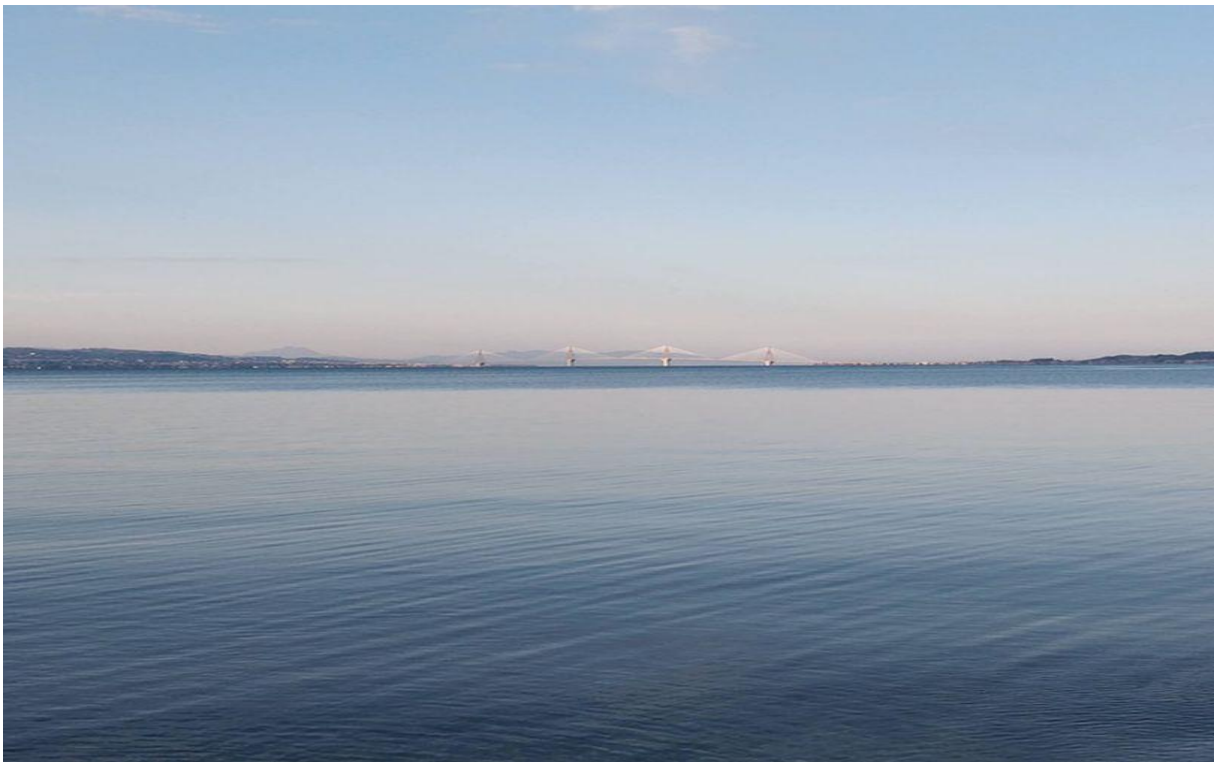
DAY 10

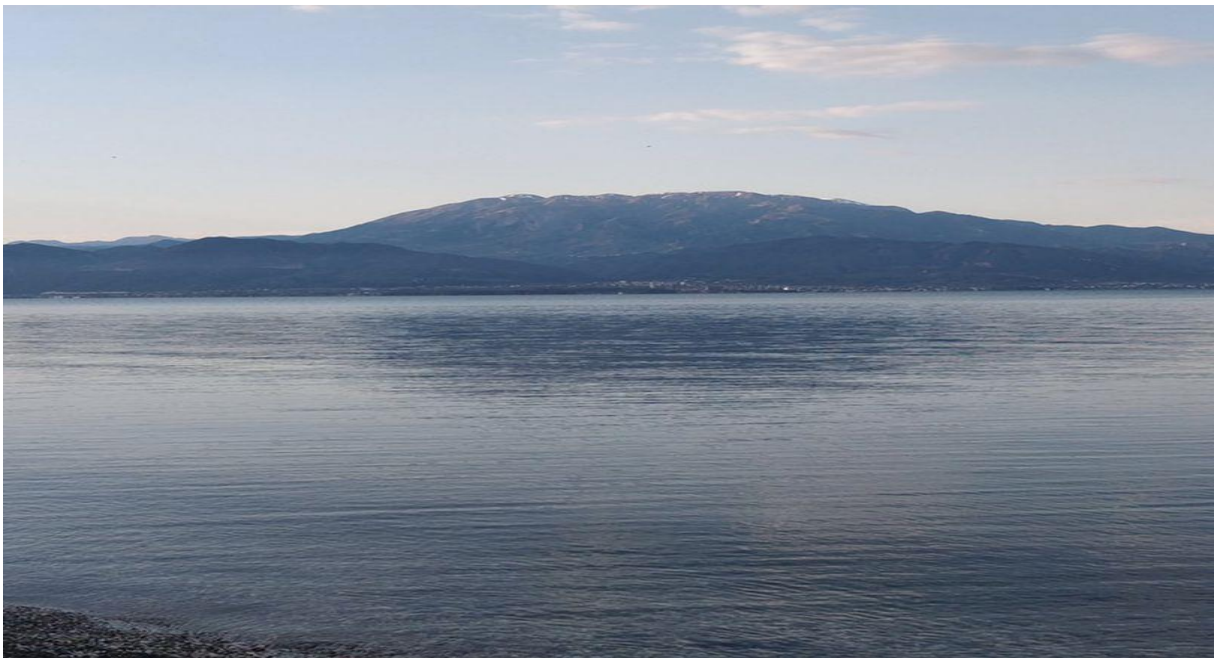
19.04.18.**do**

Een prachtige dag voor de boeg! We rijden langs Mesolongi en Preveza naar Nikopolis– bekend van de zeeslag tussen Marcus Antonius en Cleopatra tegen Octavianus waarna het Romeinse Rijk een keizerrijk werd. Bezoek aan de overblijfselen van wat ooit één van de belangrijkste handelscentra van het Romeinse Rijk was. Ook het museum zal hier bezocht worden. Vervolgens gaan we naar de Acheron rivier die de grens vormde van de onderwereld zoals de oude Grieken die zich voorstelden. De veerman Charon bracht de schimmen van de doden over deze rivier naar de onderwereld. We maken een boottocht over deze historische rivier waarna we een bezoek brengen aan het nabij gelegen Nekromanteion ofwel het dodenorakel. Een labyrint leidde naar de 'onderwereld' waar de priesters zorgden voor contact met de zielen van de overledenen. We eindigen deze indrukwekkende dag in Ioannina. We zijn hier de komende twee nachten. Reisafstand ca. 310km.

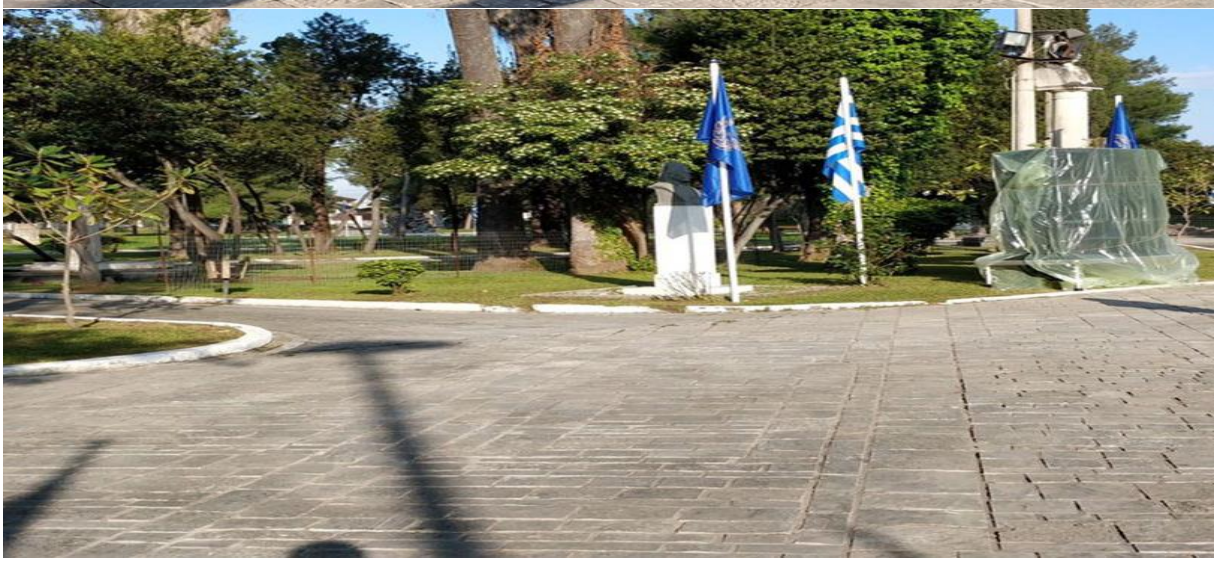

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
Γ. ΚΙΤΣΟΣ

GUSTAF ADOLF SASS
ΓΟΥΣΤΑΥΟΣ ΑΔΟΛΦΟΣ ΣΑΣΣ

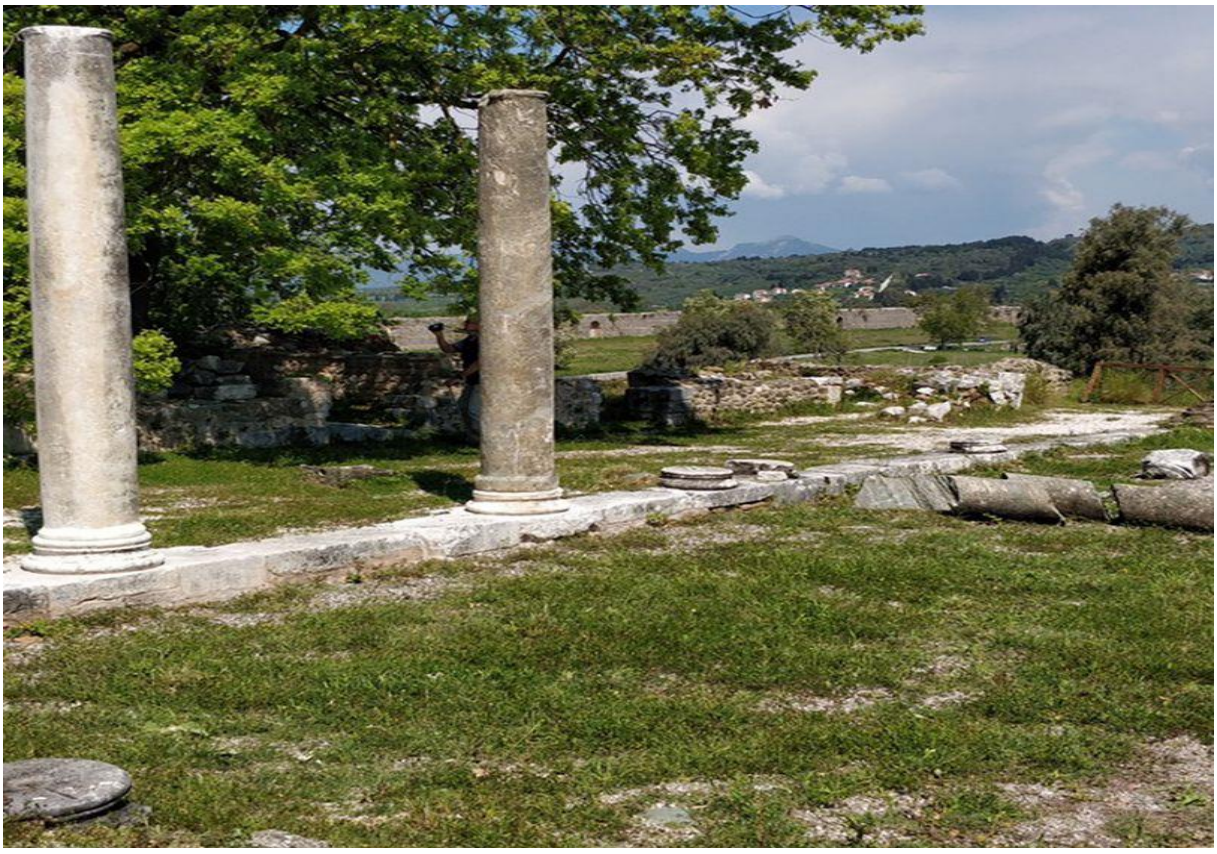

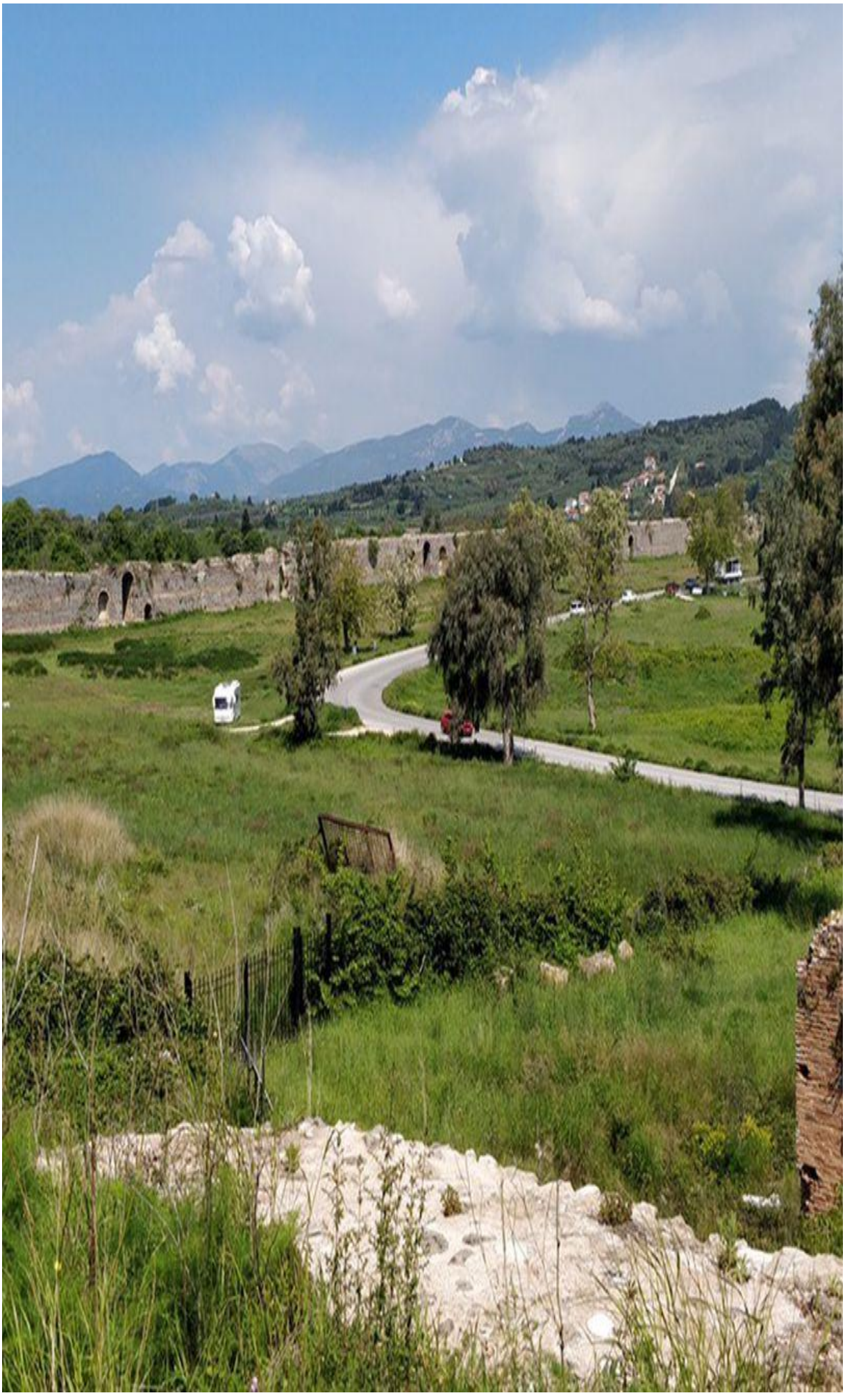

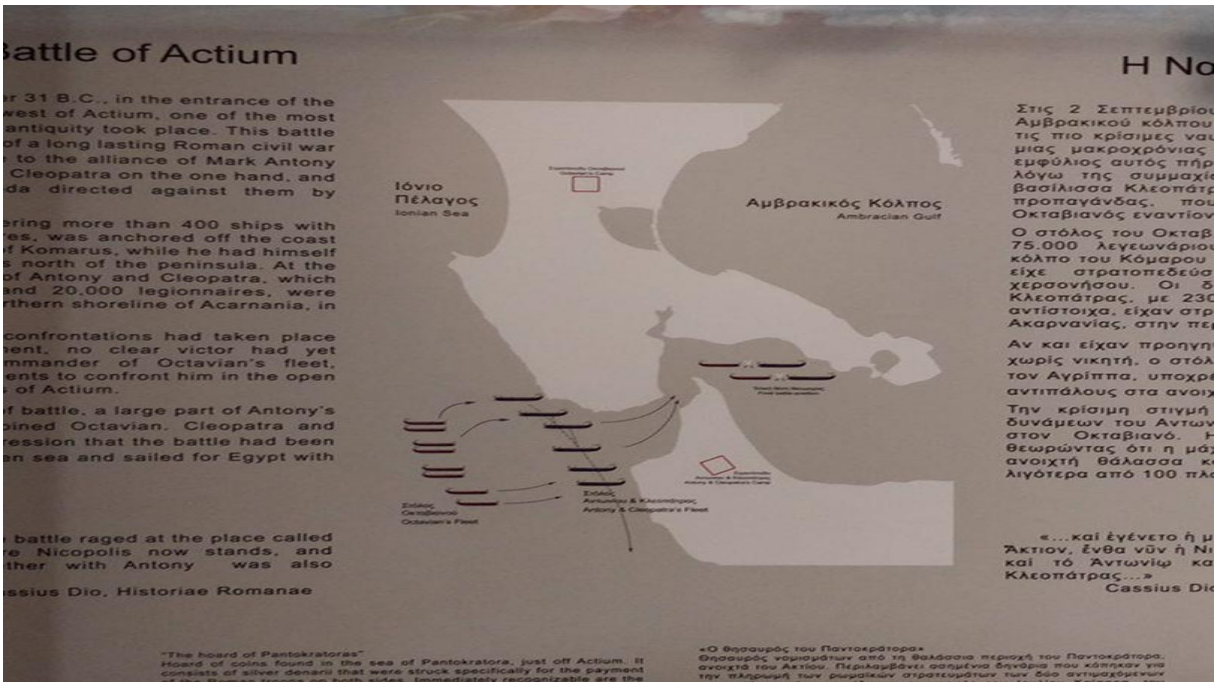

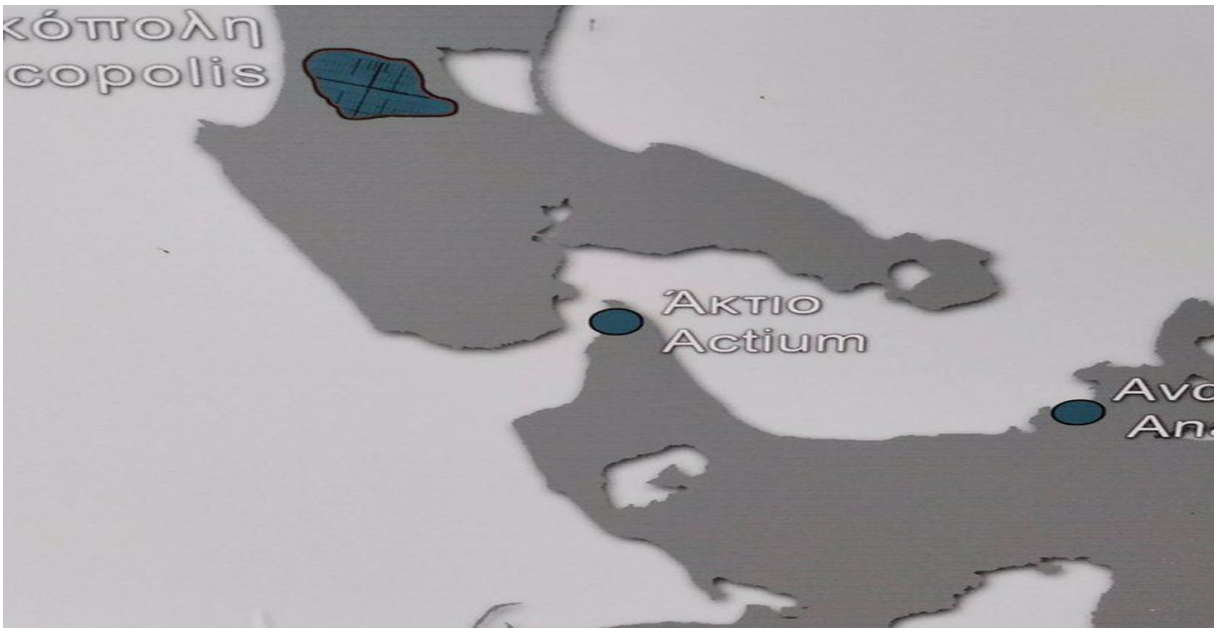

Battle of Actium
Ιόνιο Πέλαγος
Ionian Sea
Αμβρακικός Κόλπος
Ambracian Gulf
Cassius Dio, Historiae Romanae
"The hoard of Pantokratoras"
Hoard of coins found in the sea of Pantokratora, just off Actium. It consists of silver denarii that were struck specifically for the payment
«Ο θησαυρός του Παντοκράτορα»
Θησαυρός νομισμάτων από τη θαλάσσια περιοχή του Παντοκράτορα, ανοιχτά του Άκτιου. Περιλαμβάνει ασημένια δηνάρια που κόπηκαν για την πληρωμή των ρωμαϊκών στρατευμάτων των δύο αντιμαχόμενων
Cassius Dio

κόπολη
copolis
Άκτιο
Actium

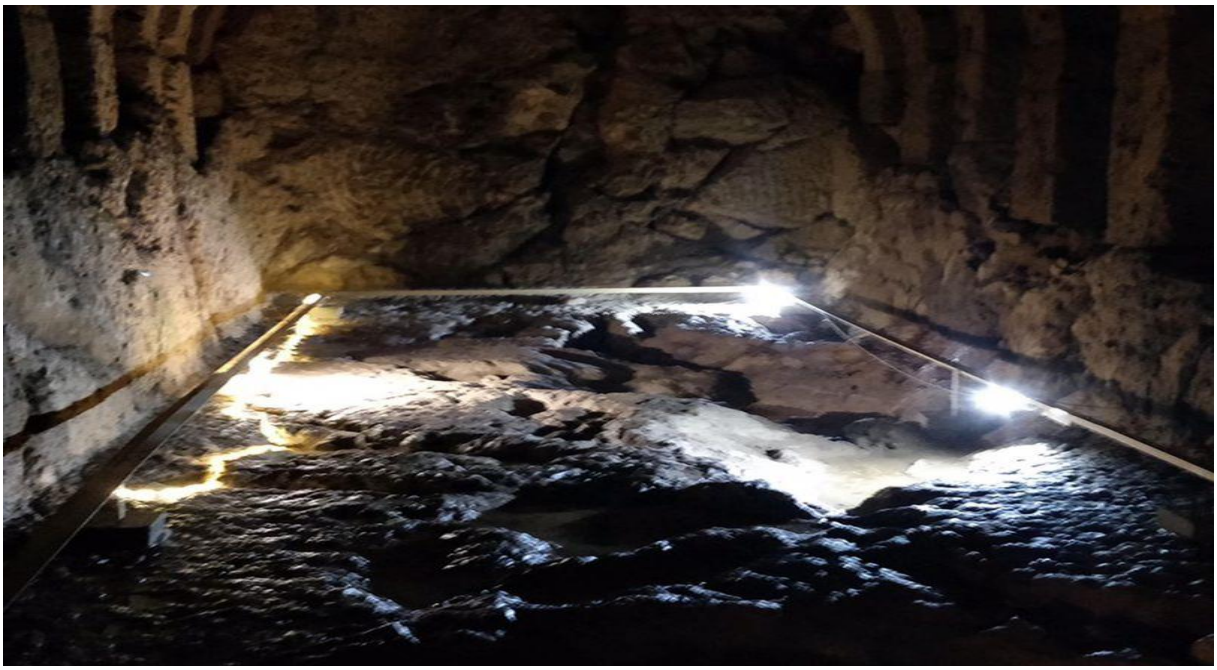

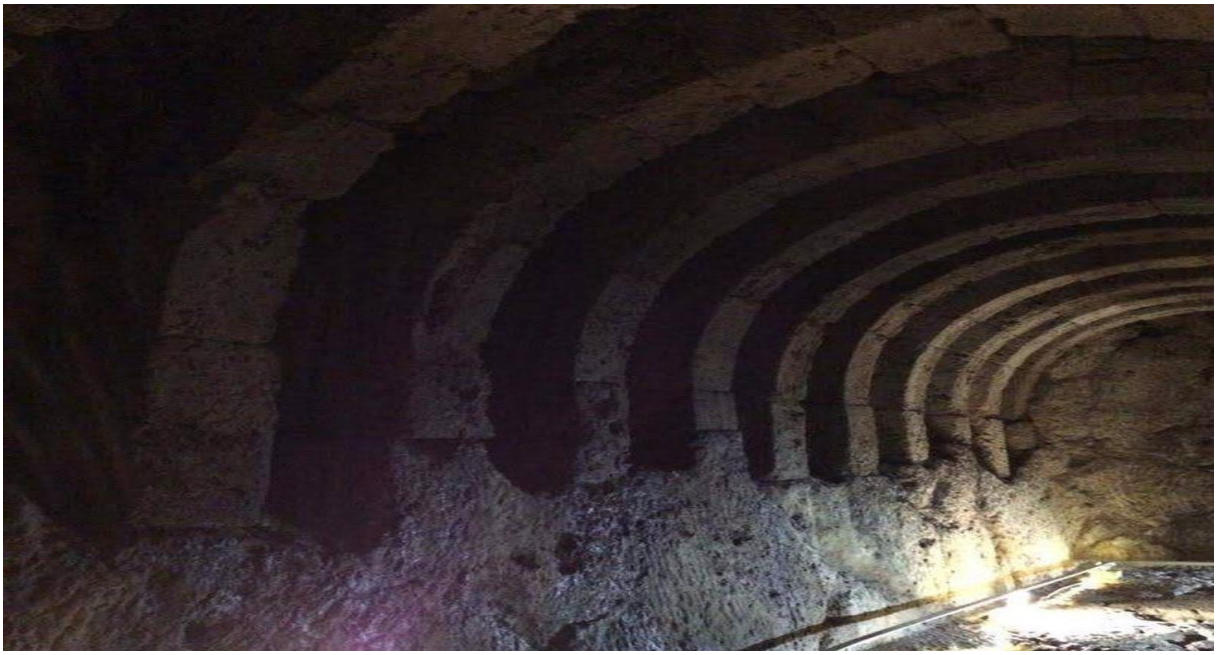

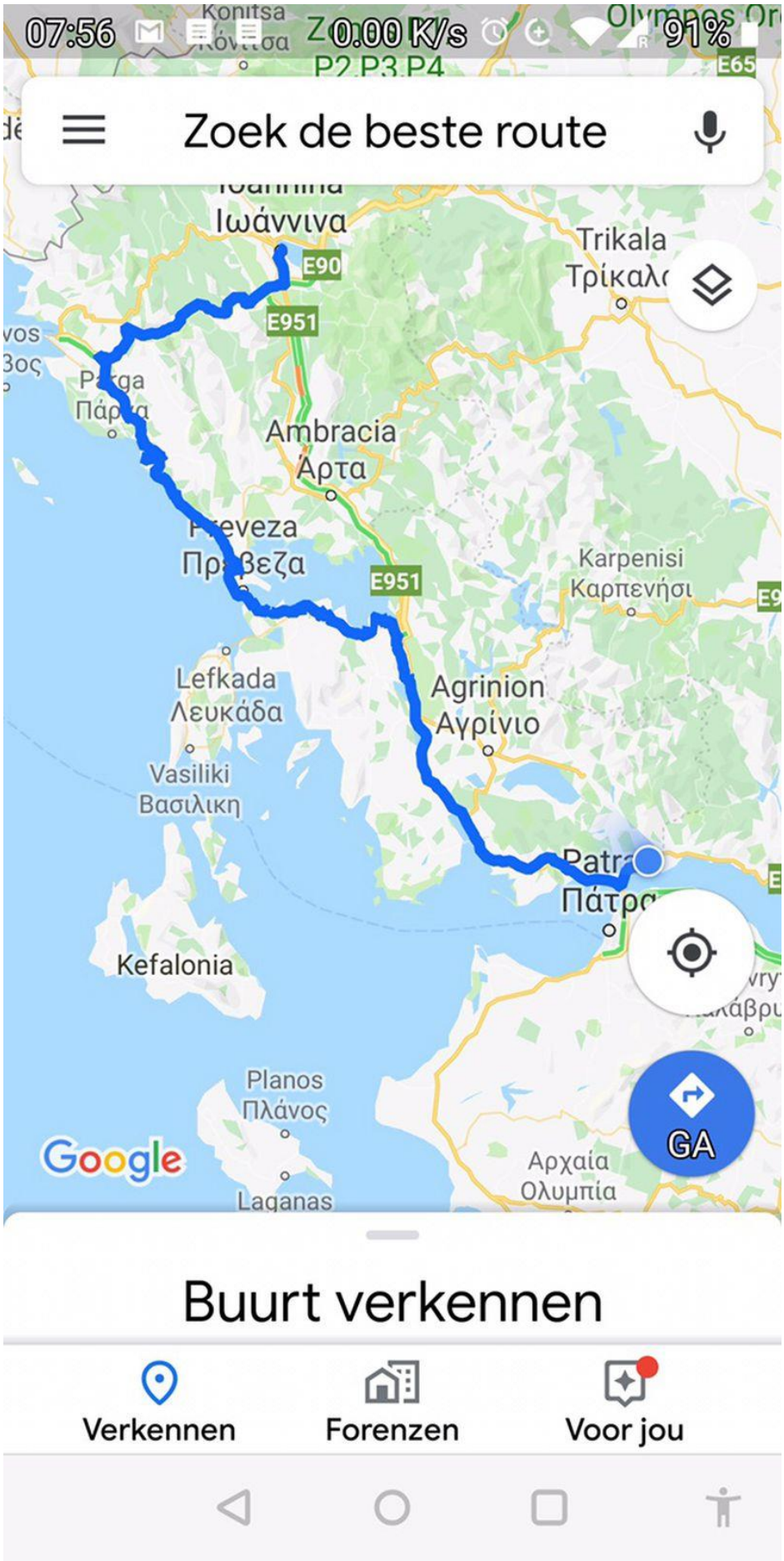

07:56
0.00 K/s
91%
Zoek de beste route
Ioannina
Ιωάννινα
E90
E951
Trikala
Τρίκαλα
Ambracia
Άρτα
Preveza
Πρέβεζα
Karpenisi
Καρπενήσι
Lefkada
Λευκάδα
Agrinion
Αγρίνιο
Vasiliki
Βασιλική
Patra
Πάτρα
Kefalonia
Planos
Πλάνος
Google
Αρχαία
Ολυμπία
GA
Buurt verkennen
Verkennen
Forenzen
Voor jou

Acheron en Nekromanteion

De Acheron is een rivier die uitmondt in zee aan de westkust van het noordelijke vasteland van Griekenland, in de provincie Epirus. In de Griekse mythologie wordt het de doodsrivier genoemd en oude schrijvers zoals Dante nemen dit over.
Er zijn echter meer doodsrivieren, zowel in Griekenland als in andere landen.
In de Griekse literatuur wordt ook de Styx als doodsrivier genoemd. Deze rivier ligt in het noorden van de Peloponnesos. Sommigen echter denken dat de Styx dezelfde rivier is als de Cocytus, een zijrivier van de Acheron.
De oude Romeinen situeerden hun doodsrivier aan de westkust van Italië bij het Lago Averno, maar ze houden wel de Griekse namen Acheron en Styx aan.

Herodotus, de vader van de geschiedschrijving, noemt de rivier ook en heeft het ook al over het raadplegen van het Necromanteion, het dodenorakel, maar hij noemt Charon niet. Charon is de bootsman die de doden in zijn bootje de rivier overzet tegen betaling van één of twee obolen, Griekse muntjes. In de oudheid dacht men dat de doden de toekomst konden voorspellen, vandaar dat het dodenorakel nog al eens werd geraadpleegd.

Charon komt voor het eerst ter sprake bij de komedieschrijver Aristofanes in zijn komedie De kikkers. Daar heeft Dionysos een gesprek met Herakles, want hij wil de tragedieschrijver Euripides terughalen uit de Hades en omdat Herakles daar geweest is wil hij advies.
Diverse mythologische figuren zijn afgedaald in de Hades. Maar de Acheron stroomt nergens onder de grond. Geologen hebben zich erover gebogen en geven allerlei verklaringen. Door aardverschuivingen zou de toegang geblokkeerd zijn bijvoorbeeld. Landschappen veranderen door aardbevingen. Op zich zijn onderaardse rivieren geen vreemd verschijnsel, ze komen overal ter wereld voor. In het noorden van de Peloponnesos is de ‘Grot van de 13 meren’ en men vermoedt dat dat een onderaardse rivier was. Doordat er minder water in kwam te stromen kwam de bodem te voorschijn, maar bleef het water staan in de diepere gedeelten.
En we hebben in het museum bij het meer van Stymfalia ook gezien hoe het meer gevoed werd met water uit de bergen en onder de grond verdween.

Een onderwijzer uit de buurt heeft een boekje geschreven over de Acheron en het Acherousisch meer, want er zou bij de monding van de Acheron een meer geweest zijn. Hij schreef dat er vroeger een ondergronds geloei te horen zou zijn geweest en dat geloei kwam van het bulderen van een onderaardse rivier. Vandaar dat men in de Oudheid geloofde dat hier de Hades was.
Deze onderwijzer, Spyros Mouselimis, heeft ook de aanzet gegeven tot de ontdekking van het Necromanteion. Het vroegere orakel was in verval geraakt en zoals bijna overal is er door latere christenen een klooster bovenop gebouwd, gewijd aan Johannes de Doper. Aanvankelijk dacht men dat onder het klooster een koningsgraf lag, maar toen men begon te graven onder leiding van de archeoloog Sotiris Dakaris, die hij voor zijn ideeën wist te winnen, kwam het dodenorakel te voorschijn.
Het orakel bestond uit een heilige zaal waar het orakel zelf huisde met daarom heen een zestal kamers waar grote aardenwerken vaten stonden met graan, gerst, kikkererwten, honing, het zogeheten dodenvoedsel en allerlei voorwerpen zoals kleipoppetjes en munten of voorlopers daarvan. Ook vond men verbrande zwavel en zelfs pure zwavel.
De grootste ontdekking echter was een in de rotsen uitgehouwen gewelf dat het ‘Huis van Hades’ werd gedoopt.
Wanneer een pelgrim het orakel wilde raadplegen, moest hij of zij eerst gereinigd worden. Men liep door de noordelijke gang langs voorraadkamers, waar speciaal voedsel lag opgeslagen. De laatste kamer was de ‘reinigingskamer’. Deze had geen ramen, dus het was er letterlijk aardedonker. Hier moest de pelgrim drie dagen doorbrengen om de psychische en lichamelijke voorbereiding te ondergaan. Hier at hij ook het speciale dodenvoedsel. Hij onderging speciale rituelen in navolging van

de priester die allerlei onverstaanbare klanken en gebeden sprak. Dit alles om goed voorbereid te zijn om de geest van de dode te ontmoeten.
Voordat hij de oostelijke gang richting het 'Paleis van Hades' betrad, moest hij zijn handen wassen in een groot vat met water als laatste symbolische reiniging en zich wenden tot een speciale bezwerende steen. Hij liep deze gang door samen met de priester. In deze gang moest de pelgrim ook de offers schenken, meestal een schaap. Dit gebeurde in kuilen en bij de opgraving werden in deze kuilen nog resten gevonden van dieren.
Vervolgens moest de pelgrim door een 'labyrinth' naar de ingang van het heiligdom. Dit labyrinth had drie deuren en moest de pelgrim verder in verwarring brengen. In de ruimte tussen de tweede en derde deur moest de pelgrim een maaltijd bestaande uit gerstekorrels offeren. In deze ruimte zijn vazen gevonden met de overblijfselen ervan. Na de derde deur kwam hij in het heiligdom. Ook hier moest hij zich weer wenden tot een bezwerende steen als laatste voorbereiding om de geest van de dode te ontmoeten. Verder dan hier kwam de pelgrim niet. Het paleis van Hades lag precies onder deze ruimte. Tijdens deze hele tocht hield de priester niet op om bezweringen uit te spreken. In deze ruimte ontmoette de pelgrim de geest van de dode.
Aan beide zijden van het heiligdom waren drie kamers waarin grote vaten met offergeschenken zijn gevonden. Ook zijn er veel voorwerpen gevonden van klei, zoals kleine vaatjes, olielampjes, munten en bustes van Persephone.
De pelgrim verliet de ruimte via een andere gang, zodat hij geen andere pelgrims ontmoette.
De bloeitijd van het orakel was in de 3e en 2e eeuw BC, maar stamt al uit de 8e eeuw BC. Het is namelijk bekend dat Periander (7e eeuw BC) het orakel heeft bezocht.
In 167 BC werd het heiligdom door de Romeinen verwoest.
Zeeslag bij Nikopolis in de baai van Ambracia

In deze baai vond op 2 september 31 BC een belangrijke zeeslag plaats, namelijk die tussen Antonius en Cleopatra uit het geslacht van de Ptolemaeën en de Romeinse keizer Octavianus.

Antonius kwam in 32 BC de baai binnenvaren met maar liefst 500 schepen en 23 legioenen. De bedoeling was naar Italië over te steken, maar hij bleef de winter over in deze baai liggen. Dat kwam het moreel van de manschappen niet te goede.

In het voorjaar kwam Octavianus met 400 galeien de baai binnenvaren met 16 legioenen. De strijd werd een anticlimax voor Antonius want hij werd al vóór de slag geconfronteerd met tegenslagen, zoals het moreel van de mannen en voedseltekorten. Cleopatra zag de nederlaag al aankomen en manoeuvreerde haar eskader tussen de schepen door de baai uit en vluchtte naar Egypte. Dat werkte natuurlijk ook negatief op de overige manschappen. Antonius zag dat verder verzet zinloos was, stapte op een snelzeiler en vluchtte Cleopatra achterna. Het merendeel van de schepen werd vernietigd door rammingen van de schepen van Octavianus. Van de 230 schepen die aan de slag deelnamen gingen er 140 verloren.

Octavianus was erg trots op de overwinning en liet dichtbij een stad bouwen, Nikopolis, Stad van de overwinning (Nike = overwinning en polis = stad). Ook liet hij in 29 BC een enorm scheepsmonument oprichten op de heuvel die uitziet op Nikopolis. Er werden elke vier jaar sportwedstrijden gehouden om de overwinning te vieren. Keizer Augustus, zoals de keizer zich kort daarna liet noemen, had veel kennis van de geschiedenis en liet in dit monument zo'n 600 jaar geschiedenis van de scheepsbouw samen komen. Het bestond uit een groot terras met een muur vanwege het hoogteverschil, waarin een inscriptie gebeiteld was waarin melding wordt gemaakt van het feit dat de keizer, zoon van de vergoddelijkte Julius op deze plaats een tiende deel de buit van de zeeslag heeft geofferd aan de goden Mars en Neptunus (Grieks Ares en Poseidon). Er zijn nu echter alleen nog wat stenen van over.

Onder de inscriptie waren 33 tot 35 gaten in de muur aangebracht. Men heeft lang niet geweten waar deze voor gediend hebben. Nu weet men dat er stormrammen in aangebracht waren van de

verschillende schepen die aan de zeeslag hebben meegedaan. De gaten hebben verschillende grootten, want de stormrammen (denk aan Olympia) ook van verschillende grootte waren. De schepen waren vergaan, maar de stormrammen waren van brons en werden behouden. Later zijn ze waarschijnlijk geroofd en omgesmolten, want nu zijn alleen de gaten nog over.

Men heeft vaak pogingen ondernomen om op de zeebodem overblijfselen te vinden van vergane schepen, maar dat heeft nog nooit veel opgeleverd. Behalve een enkele zoals in Olympia en een keer een bronzen ramhuls uit de baai van bij Athlit van 2,26 meter lang en 76 centimeter breed. Maar deze bleek toch te klein om in een van de gaten hier te passen.

DAY 11

19.04.19.**vr**

We rijden naar Dodoni, naast Delphi een van de oudste orakelplaatsen van Griekenland, met het grootste antieke theater van Griekenland (18.000 zitplaatsen). Dan terug naar Ioannina, hoofdstad van de provincie Epirus, prachtig gelegen aan het Pamvotis meer. We wandelen door de historische binnenstad waar de Turkse invloed nog goed zichtbaar is met de minaretten naast de kerktorens. Ook steken we over naar het eilandje 'Nisi' – hier bevinden zich het museum van Ali Pasha en een aantal mooie kerkjes. Reisafstand ca. 90 km.

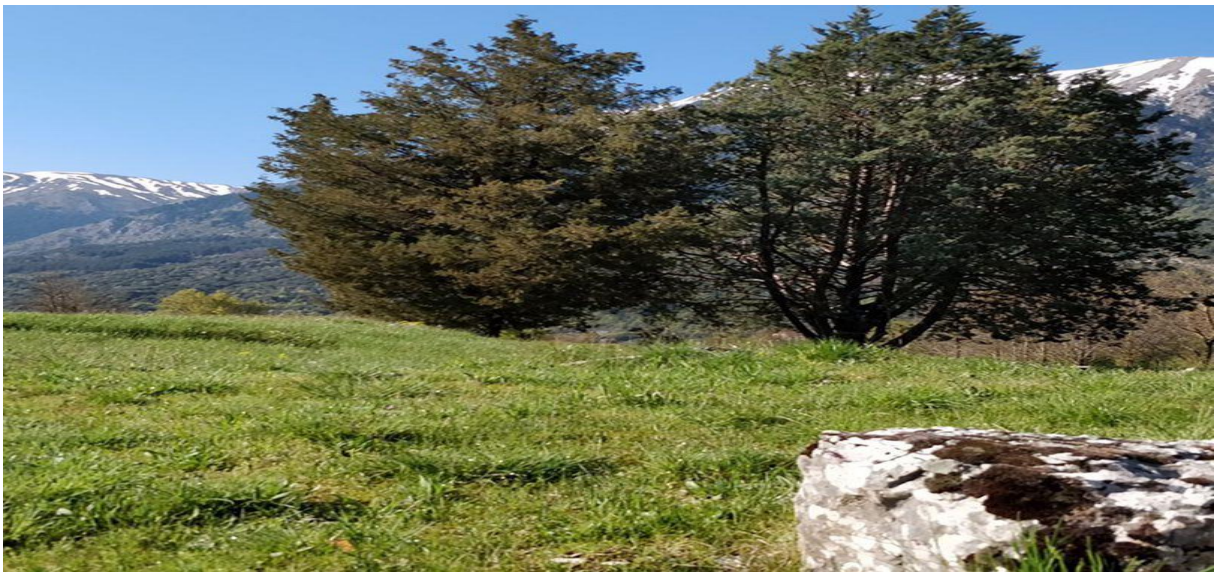

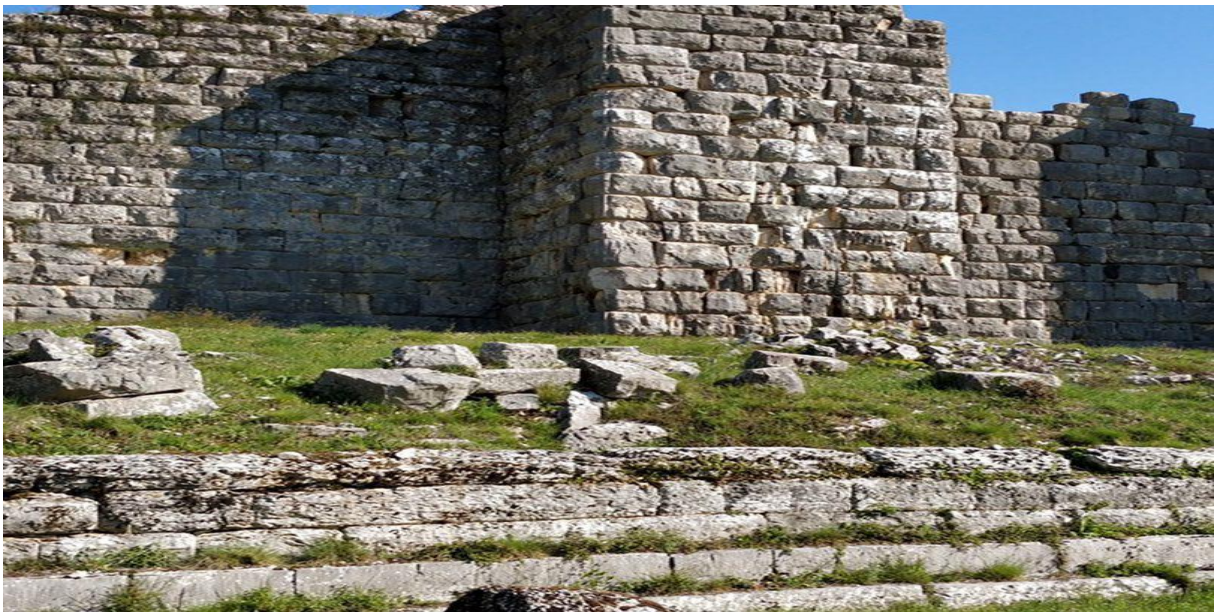

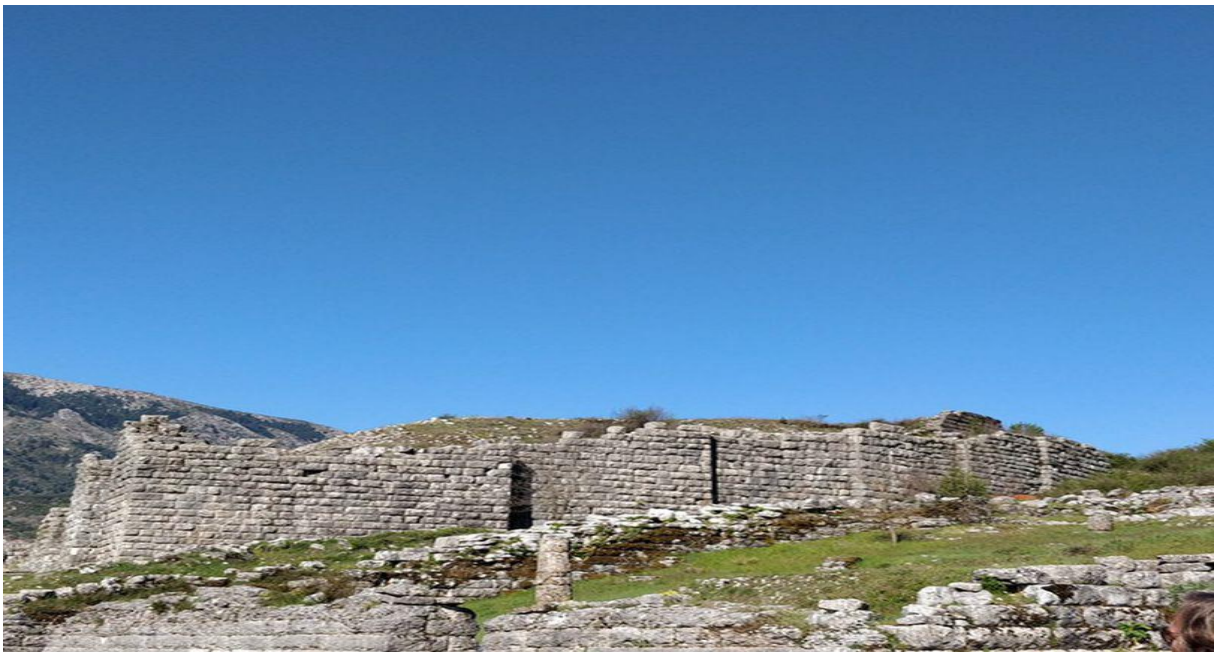

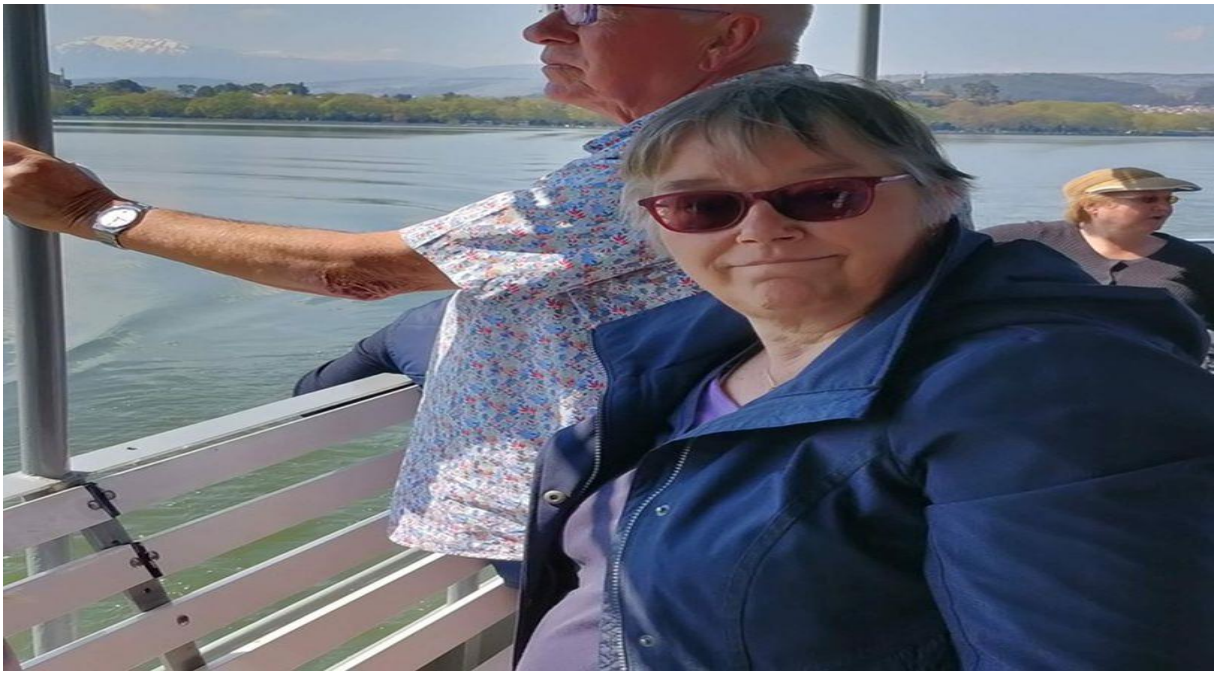

.

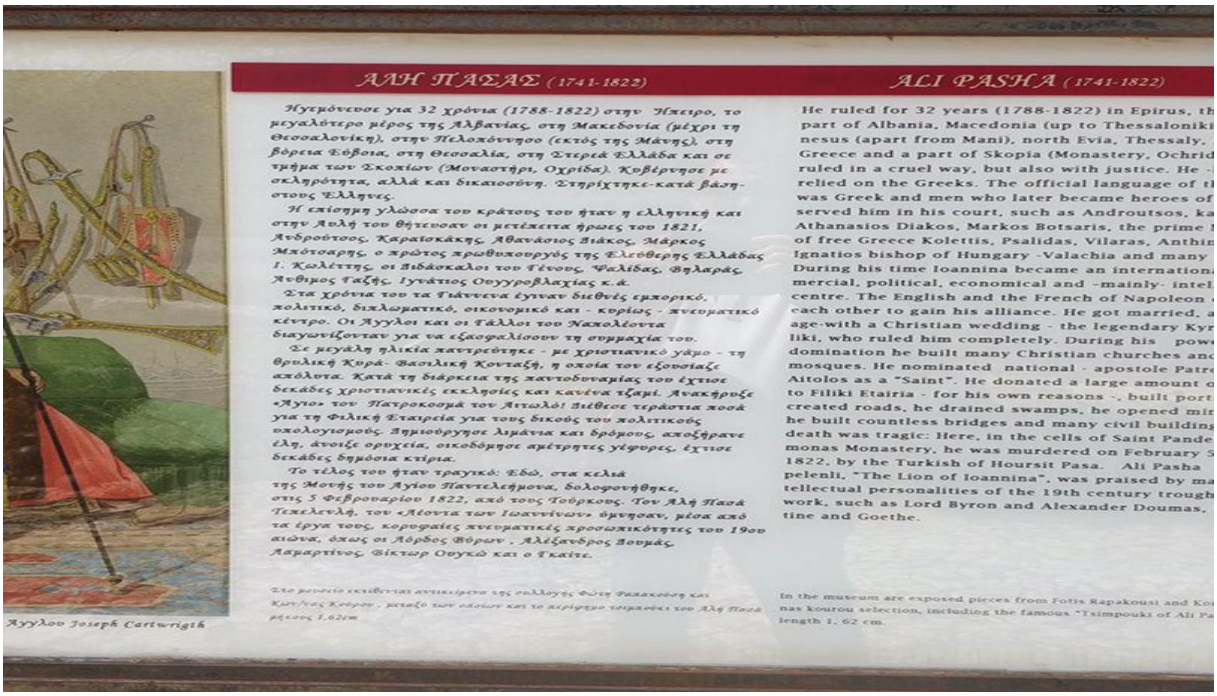

ΑΛΗ ΠΑΣΑΣ (1741-1822)

Ηγεμόνευσε για 32 χρόνια (1788-1822) στην Ήπειρο, το μεγαλύτερο μέρος της Αλβανίας, στη Μακεδονία (μέχρι τη Θεσσαλονίκη), στην Πελοπόννησο (εκτός της Μάνης), στη βόρεια Εύβοια, στη Θεσσαλία, στη Στερεά Ελλάδα και σε τμήμα των Σκοπίων (Μοναστήρι, Οχρίδα). Κυβέρνησε με σκληρότητα, αλλά και δικαιοσύνη. Στηρίχτηκε κατά βάση στους Έλληνες.

Η επίσημη γλώσσα του κράτους του ήταν η ελληνική και στην Αυλή του θήτευσαν οι μετέπειτα ήρωες του 1821, Ανδρούτσος, Καραϊσκάκης, Αθανάσιος Διάκος, Μάρκος Μπότσαρης, ο πρώτος πρωθυπουργός της Ελεύθερης Ελλάδας Ι. Κωλέττης, οι διδάσκαλοι του Γένους, Ψαλίδας, Βηλαράς, Ανθιμος Γαζής, Ιγνάτιος Ουγγροβλαχίας κ.ά.

Στα χρόνια του τα Γιάννενα έγιναν διεθνές εμπορικό, πολιτικό, διπλωματικό, οικονομικό και - κυρίως - πνευματικό κέντρο. Οι Άγγλοι και οι Γάλλοι του Ναπολέοντα διαγωνίζονταν για να εξασφαλίσουν τη συμμαχία του.

Σε μεγάλη ηλικία παντρεύτηκε - με χριστιανικό γάμο - τη βρυλική Κυρά- Βασιλική Κονταξή, η οποία τον εξουσίαζε απόλυτα. Κατά τη διάρκεια της παντοδυναμίας του έχτισε δεκάδες χριστιανικές εκκλησίες και καινούργιο τζαμί. Ανακήρυξε «Αγιο» τον Πατροκοσμά τον Αιτωλό! Έλθθυσε τεράστια ποσά για τη Φιλική Εταιρεία για τους δικούς του πολιτικούς σκοπούς. Δημιούργησε λιμάνια και δρόμους, αποξήρανε έλη, άνοιξε ορυχεία, οικοδόμησε αμέτρητες γέφυρες, έχτισε δεκάδες δημόσια κτίρια.

Το τέλος του ήταν τραγικό: Εδώ, στα κελιά της Μονής του Αγίου Παντελεήμονα, δολοφονήθηκε, στις 5 Φεβρουαρίου 1822, από τους Τούρκους. Τον Αλή Πασά Τεπελενλή, τον «Λέοντα των Ιωαννίνων» θαύμασαν, μέσα από τα έργα τους, κορυφαίες πνευματικές προσωπικότητες του 19ου αιώνα, όπως οι Λόρδος Βύρων, Αλέξανδρος Δουμάς, Λαμαρτίνος, Βίκτωρ Ουγκώ και ο Γκαίτε.

Στο μουσείο εκτίθενται αντικείμενα της συλλογής Φώτη Ραπακούση και Κουρτέας Κούρου, μεταξύ των οποίων και το περίφημο τσιμπούκι του Αλή Πασά μήκους 1,62m

ALI PASHA (1741-1822)

He ruled for 32 years (1788-1822) in Epirus, th
part of Albania, Macedonia (up to Thessaloniki
nesus (apart from Mani), north Evia, Thessaly,
Greece and a part of Skopia (Monastery, Ochrid
ruled in a cruel way, but also with justice. He
relied on the Greeks. The official language of t
was Greek and men who later became heroes of
served him in his court, such as Androutsos, ka
Athanasios Diakos, Markos Botsaris, the prime
of free Greece Kolettis, Psalidas, Vilaras, Anthim
Ignatios bishop of Hungary -Valachia and many
During his time Ioannina became an internation
mercial, political, economical and -mainly- intel
centre. The English and the French of Napoleon
each other to gain his alliance. He got married, a
age-with a Christian wedding - the legendary Kyr
liki, who ruled him completely. During his pow
domination he built many Christian churches and
mosques. He nominated national - apostole Patr
Aitolos as a "Saint". He donated a large amount o
to Filiki Etairia - for his own reasons -, built port
created roads, he drained swamps, he opened mi
he built countless bridges and many civil building
death was tragic: Here, in the cells of Saint Pande
monas Monastery, he was murdered on February 5
1822, by the Turkish of Hoursit Pasa. Ali Pasha
pelenli, "The Lion of Ioannina", was praised by ma
tellectual personalities of the 19th century trough
work, such as Lord Byron and Alexander Doumas,
tine and Goethe.

In the museum are exposed pieces from Fotis Rapakousi and Ko
nas kourou selection, including the famous "Tsimpouki of Ali Pa
length 1, 62 cm.

Αγγλου Joseph Cartwright

The cracks through which Ali Pasha
was shot and killed
on 5th February 1822.

IOANNINA

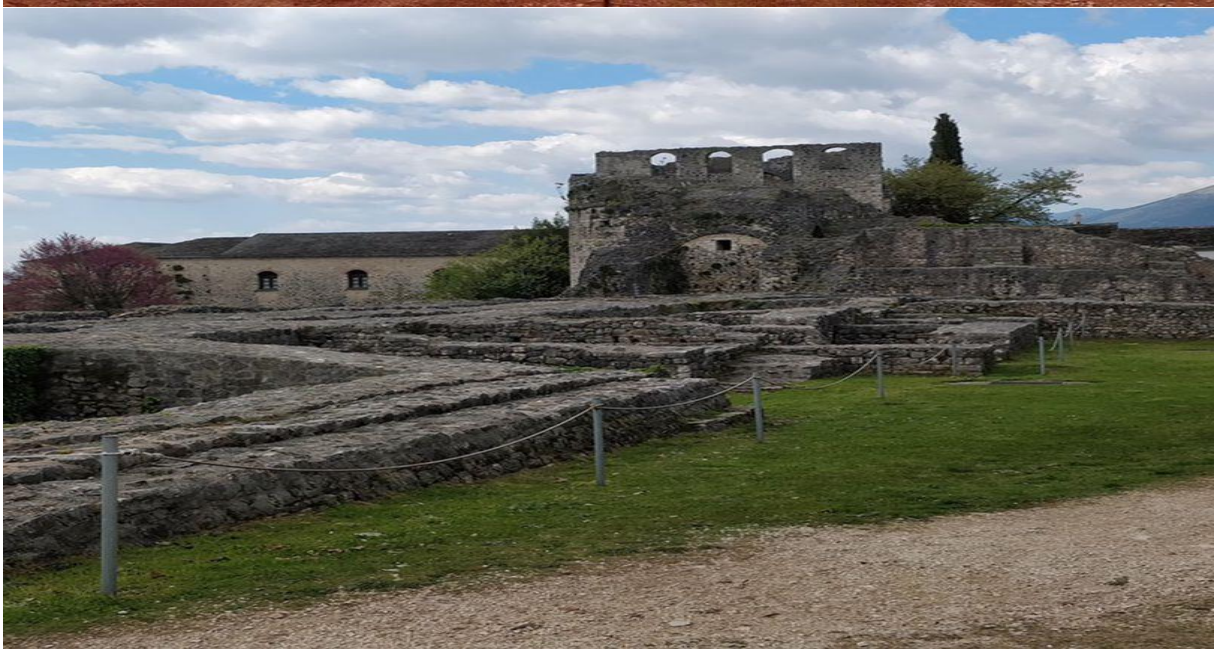

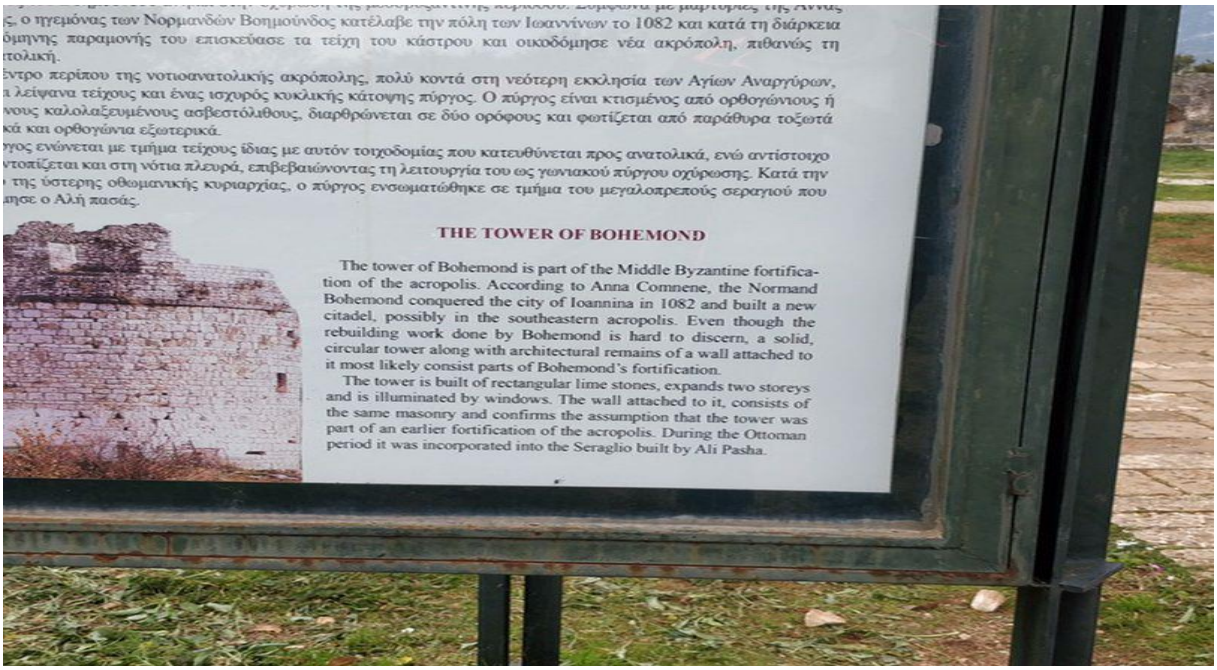

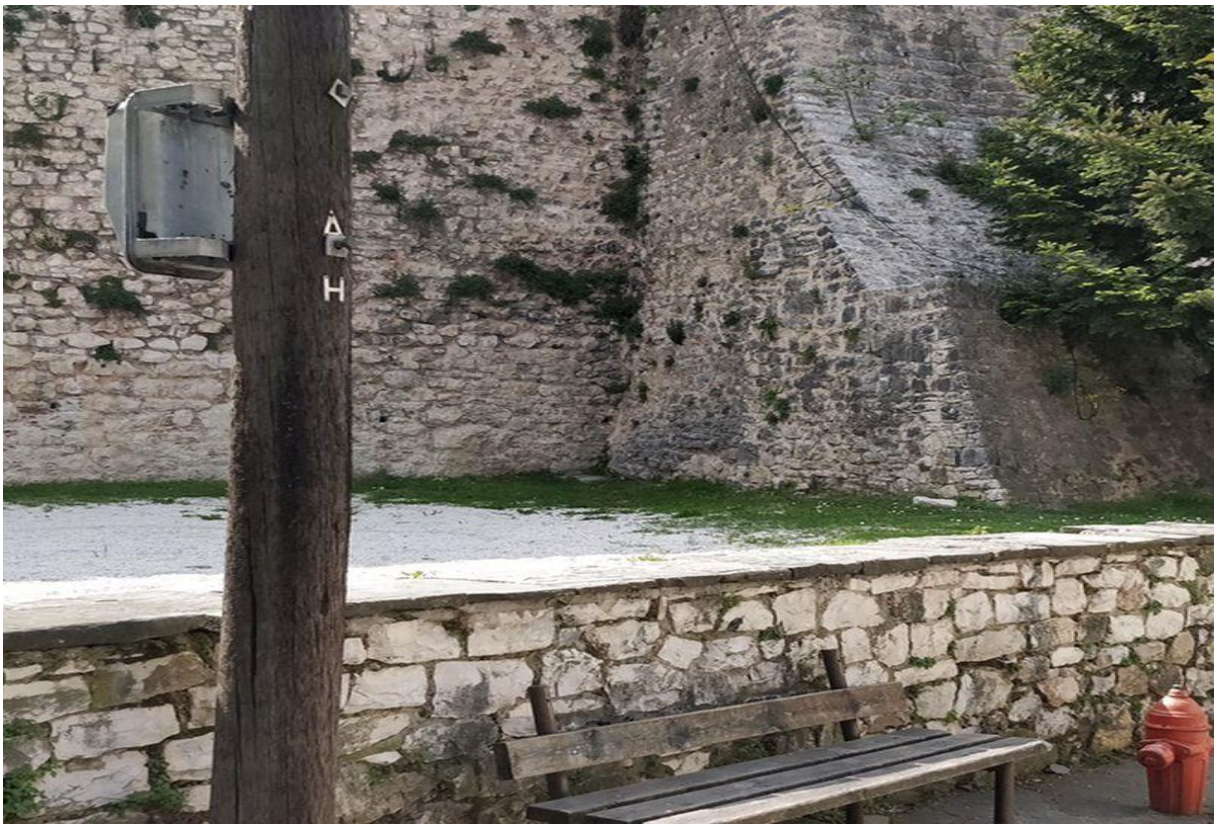

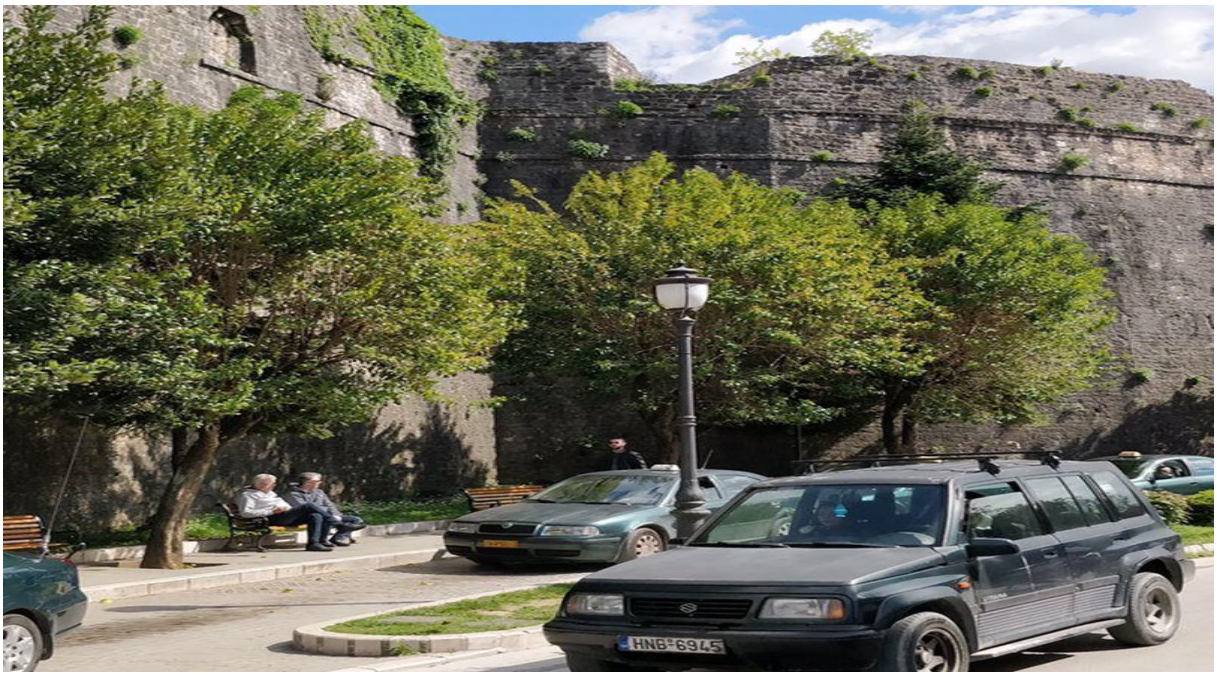

ς, ο ηγεμόνας των Νορμανδών Βοημούνδος κατέλαβε την πόλη των Ιωαννίνων το 1082 και κατά τη διάρκεια
όμηνης παραμονής του επισκεύασε τα τείχη του κάστρου και οικοδόμησε νέα ακρόπολη, πιθανώς τη
τολική.
ντρο περίπου της νοτιοανατολικής ακρόπολης, πολύ κοντά στη νεότερη εκκλησία των Αγίων Αναργύρων,
λείψανα τείχους και ένας ισχυρός κυκλικής κάτοψης πύργος. Ο πύργος είναι κτισμένος από ορθογώνιους ή
νους καλολαξευμένους ασβεστόλιθους, διαρθρώνεται σε δύο ορόφους και φωτίζεται από παράθυρα τοξωτά
κά και ορθογώνια εξωτερικά.
γος ενώνεται με τμήμα τείχους ίδιας με αυτόν τοιχοδομίας που κατευθύνεται προς ανατολικά, ενώ αντίστοιχο
ντοπίζεται και στη νότια πλευρά, επιβεβαιώνοντας τη λειτουργία του ως γωνιακού πύργου οχύρωσης. Κατά την
της ύστερης οθωμανικής κυριαρχίας, ο πύργος ενσωματώθηκε σε τμήμα του μεγαλοπρεπούς σεραγιού που
ησε ο Αλή πασάς.
THE TOWER OF BOHEMOND
The tower of Bohemond is part of the Middle Byzantine fortification of the acropolis. According to Anna Comnene, the Normand Bohemond conquered the city of Ioannina in 1082 and built a new citadel, possibly in the southeastern acropolis. Even though the rebuilding work done by Bohemond is hard to discern, a solid, circular tower along with architectural remains of a wall attached to it most likely consist parts of Bohemond's fortification.
The tower is built of rectangular lime stones, expands two storeys and is illuminated by windows. The wall attached to it, consists of the same masonry and confirms the assumption that the tower was part of an earlier fortification of the acropolis. During the Ottoman period it was incorporated into the Seraglio built by Ali Pasha.

HNB 6945

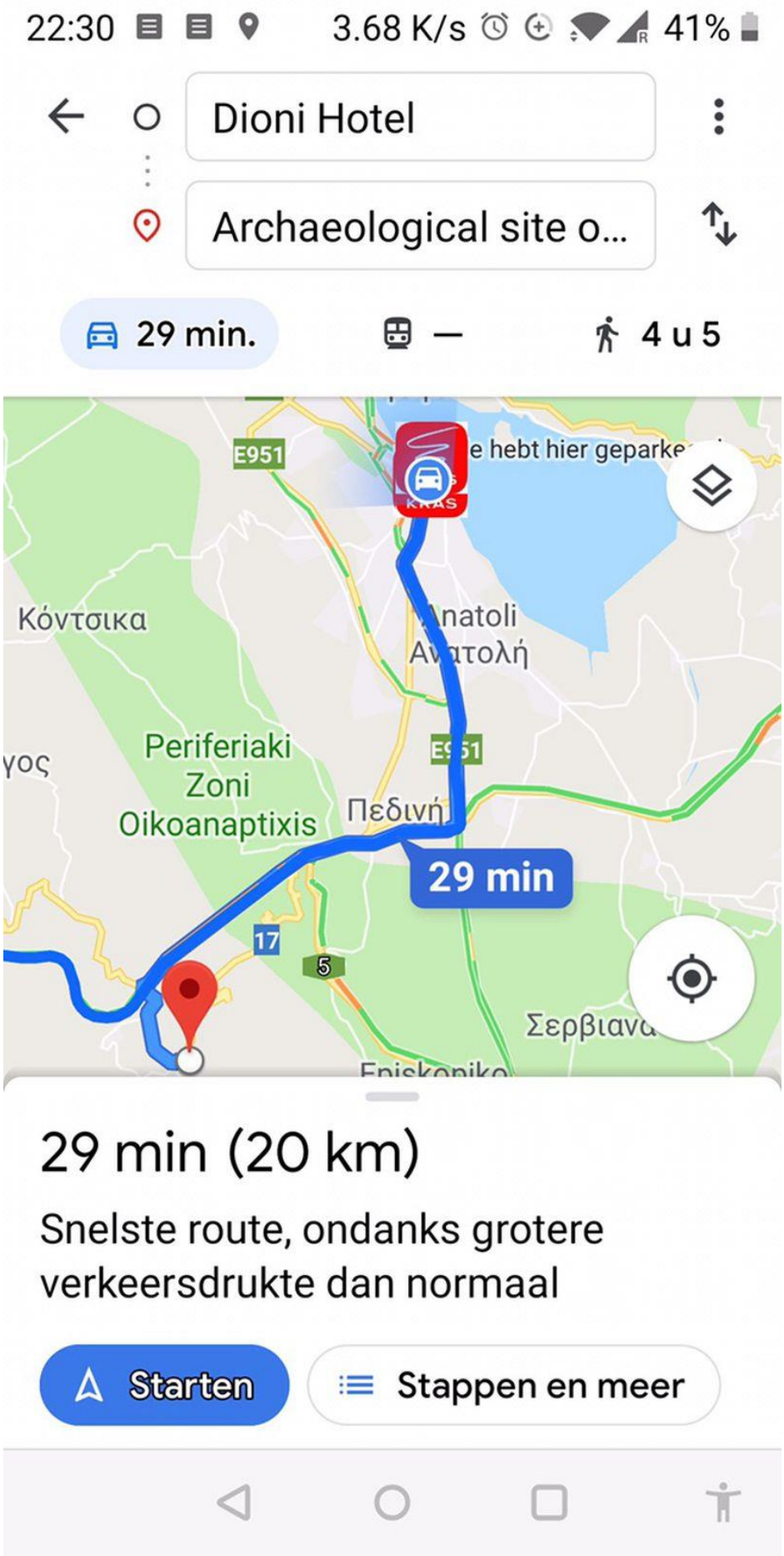

22:30
3.68 K/s
41%
Dioni Hotel
Archaeological site o...
29 min.
—
4 u 5
E951
Κόντσικα
Periferiaki
Zoni
Oikoanaptixis
Πεδινή
29 min
17
5
29 min (20 km)
Snelste route, ondanks grotere verkeersdrukte dan normaal
Starten
Stappen en meer

Dodoni

Dodóni is een orakelplaats in Griekenland gelegen ten zuiden van Ioannina in een vreedzame, groene vallei op de oostelijke helling van de berg Tomarós in de historische regio Epirus.
Dodona dateert van ongeveer 2600 v.Chr. en is daarmee het oudste heiligdom van Griekenland. Na het orakel van Delphi genoot dat van Dodoni het hoogste aanzien. Het orakel bestond uit een heilige eikenboom, omringd door een kring van bronzen ketels, zodanig opgehangen dat ze tegen elkaar konden kletteren. Voorspellingen werden gedaan aan de hand van de geluiden die de ketels maakten, in harmonie met het ruisen van de eikenbladeren en het gekir van de zwarte duiven die in het heiligdom leefden en in de boom nestelden. Wie een vraag had schreef die op een loden plaatje, dat aan de priesters werd overhandigd. Enkele van die plaatjes werden op het terrein teruggevonden. De macht van de eik werd zo groot geacht, dat Jason een van zijn takken kwam halen om ze aan zijn schip, de Argo, te bevestigen alvorens te vertrekken op zijn zoektocht naar het Gulden vlies. De oorspronkelijke bewoners van de streek vereerden er Moeder Aarde. Eik en godin werden samen vereerd: de boom werd gezien als de woning van de godin. Toen de eerste Griekse stammen de streek binnenvielen brachten zij de cultus van hun god Zeus mee: de oorspronkelijke godin kreeg de naam Dione en werd tot gemalin van Zeus. Zo werd de eik Zeus' woning en de oude symbolen van de moedergodin gingen op hem over. De orakelpriesters sliepen op de grond bij de wortels van de boom en onttrokken profetische gaven aan het contact met de aarde.

Het theater van Dodona, aan de voet van de besneeuwde Tomarós.
Tot het eind van de 5e eeuw v.Chr. werd Zeus onder de blote hemel vereerd. Toen bouwde men voor het eerst een kleine tempel om er het cultusbeeld van Zeus en de vele offergaven in onder te brengen. Alexander de Grote toonde veel belangstelling voor Dodóni en probeerde de orakelcultus nieuw leven in te blazen. Hij wilde het heiligdom groter en mooier maken, maar zijn ambitieuze project werd pas verwezenlijkt door koning Pyrrhus van Épirus in 279 v.Chr. bij Asculum, ter ere van de naia-spelen (naiades zijn riviernymfen), nog vóór zijn roemruchte Pyrrhus overwinning op de Romeinen. Een Pyrrhusoverwinning is een overwinning waarbij zelf veel verliezen worden geleden. Onder zijn bewind verrezen talrijke bouwwerken en Dodóni groeide uit tot een heuse stad, met akropolis en marktplein, raadhuis en andere bestuurlijke gebouwen, verschillende tempels, een stadion en een prachtig theater met plaats voor ruim 17.000 toeschouwers, een van de grootste theaters in Griekenland.

Romeinse tijd

In 167 BC werd Dodóni door de Romeinen grotendeels verwoest. Ten tijde van keizer Augustus werd het theater omgebouwd tot arena voor dierengevechten.
Aan de cultus van Dodóni kwam echter een definitief einde met de verspreiding van het christendom: in 392 liet keizer Theodosius de Grote de heilige eik omhakken en de wortels verwijderen, in overeenstemming met zijn politiek om alle voorchristelijke praktijken uit te roeien. De christenen poogden aanvankelijk nog het heiligdom voor eigen doeleinden in te lijven door de bouw van een basiliek omstreeks 550, maar nadat keizer Justinianus het nabijgelegen Ioannina had gesticht raakte Dodóni langzaam maar zeker in verval. Een overval van de Goten en een grote aardbeving deden de rest.

Moderne tijd

Pas in 1875 werd Dodóni opnieuw ontdekt en opgegraven.
De grote attractie is het hellenistische theater, dat in 1960 is gerestaureerd. Het biedt net als vroeger plaats aan ruim 17.000 toeschouwers zodat er elk jaar in augustus een zomerfestival kan worden gehouden waarbij klassieke tragedies en folkloristische muziek en dansen uit Épirus uitgevoerd worden.

Ioannina:
• De hoofdstad van de provincie Epirus en ligt op een hoogte van 453 meter aan de voet van het Mitsikeligebergte (1810 m) en aan het Pamvótismeer. (ca. 60.000 inw.)
• De stad dankt haar naam aan een voormalig klooster van Johannes de Doper. Dit klooster lag in het oude stadshart en werd voor het eerst in de annalen genoemd in 527. De stad floreerde en werd een belangrijk financieel en cultureel centrum. In de Byzantijnse periode werd het zelfs "de zetel van de kennis" genoemd.
• Na de Turkse inval in 1431 werd Ioánnina Turks tot 1913. Een belangrijke en beruchteTurkse machthebber was Ali Pasha.

Alí Pasha:
• Ook wel " de leeuw van Ioánnina" genoemd, werd geboren in 1744 in Albanië. In 1788 werd hij door de Sultan benoemd tot pasha van Ioánnina. Meer dan 30 jaar lang oefende hij een soort alleenheerschappij uit over de streek, van de westelijke kust tot het Pindusgebergte in het oosten en Arta in het zuiden. Hij was wat we tegenwoordig noemen een sociopaat: hij was met iedereen goede vrienden, zolang als de partij hem verder kon helpen zijn macht en glorie te vergroten. Dus was hij soms goede vrienden met de Britten, dan weer met de Fransen. En als het hem beter uitkwam, steunde hij de Griekse vrijheidsstrijders tegen de Turken, de zgn. Kleften, als het maar zijn eigen doel heiligde: onafhankelijk te worden van de Ottomaanse regering in Constantinopel/Istanbul.
• Daar in Istanbul waren ze zijn handel en wandel na 33 jaar zat. De Sultan stuurde in 1820 een leger van 50.000 man die de stad 15 maanden lang belegerden. Dit om Ali Pasha een toontje lager te laten zingen. Ali werd naar het eiland in het meer gelokt, zogenaamd voor besprekingen, waar hij door de Turken werd vermoord in 1822. Zijn hoofd werd eerst in Ioánnina ten toon gesteld en daarna in Constantinopel als afschrikking voor eventuele andere recalcitrante figuren.
• Er doen diverse verhalen over hem de ronde. Sommige meer waar dan andere. Iedereen die tegen hem was werd vreselijk gemarteld en beestachtig afgemaakt. Hij had een harem van 500 vrouwen en werd zelf beschermd door een legertje van moordenaars.
• Een verhaal is dat van het tragische lot van het meisje Frossini. Volgens de overlevering was zij een mooie en geëmancipeerde vrouw uit Iánnina. Zij had een geheime relatie met de zoon van Ali Pasha, de gevreesde heerser van het gebied. Toen de liaison werd ontdekt door de jaloerse echtgenote, werd Frossini gearresteerd en gevangen genomen door Ali Pasha, tesamen met 17 andere vrouwen van lossere zeden. Ali Pasha gaf orders om haar en de anderen ter dood te veroordelen. Ze werden geboeid, met stenen aan de voeten het meer ingekieperd en ze verdronken jammerlijk.
• Bij zijn eerste bezoek aan Griekenland in 1809 ontving Lord Byron een uitnodiging om Ali te komen bezoeken. Hij kreeg een allervriendelijkste ontvangst en het diner bestond volgens de overlevering uit 86 gerechten waar hij van elk tenminste iets moest proeven. Over deze ontmoeting schreef Lord Byron lovend in zijn "Childe Harold". Aan zijn moeder schreef hij heel wat anders: "tyran zonder geweten, die zijn tegenstanders op het vuur laat roosteren; op sexueel gebied een omnivoor.
Stadswandeling.

De Stad doet modern aan, behalve de op een landtong gelegen Turkse citadel, de Froúrio: ook wel citadel van Ali Pasja genoemd.

A. Froúrio:
• Ommuurd fort uit de 13e eeuw gebouwd tijdens het despotaat van Epirus (bezetting door de Franken /kruisvaarders).
• Er woonden aanvankelijk Turken en vanaf de 17e eeuw Joden. Nu wonen er Grieken in gemoderniseerde huizen.
• Ali Pasha had hier zijn paleis op de top van een rots. Ook liet hij de muur restaureren.

Aslan Camii:

• Aslan moskee met minaret, op de plek van een Grieks orthodox klooster. Gebouwd in 1618 door Aslan Pasha. In 1611 werd een opstand door Grieken neergeslagen en als represaillemaatregel haalden de Turken alle kerken binnen het fort stonden neer en begonnen moskeeën te bouwen. Dit om kracht bij te zetten aan hun bezetting. Deze moskee (samen met andere Turkse gebouwen als de bibliotheek, het mausoleum van Aslan Pasha en de koranschool) vormt een mooi voorbeeld van islamitisch religieuze architectuur. Voor entree omhoog lopen door poort. Binnen de poort aan de linker zijde:
• Voormalige koranschool, nu wapenmuseum met wapens gebruikt tijdens het verzet tegen de Ottomanen en bij latere oorlogen. Aan rechter zijde:
• Moskee is nu Museum voor Volkskunst (Moussío Laïkís Téchnis) (klederdrachten, gebruiksvoorwerpen, entree 3/2 €, dicht om 15.00 uur).
• In de tuin eromheen staan nog enkele overwoekerde moslingraven. Aan zijkant staat 8-hoekig gebouwtje = mausoleum voor A. Pasja.

Paliá Toúrkiki Bibliothíki.
Oude Turkse bibliotheek. Deze is gedekt met kleine koepeltjes.
Ten oosten van de Aslan Camii :
B. Binnenste Citadel, of akropolis van het fort.
• Muren: gebouwd tussen 1795 en 1815 door Westeuropese bouwkundigen, in opdracht van Ali Pasja. De openingen waren groot genoeg om er artillerie (kanonnen) door te laten rijden. Blinde arcaden voor soldaten op wacht.
• Wachthuisje bij ingang, gemetseld met grove stenen, kenmerkend voor het hele comlex
• Kookhuis uit 1789. Bestaat uit 2 delen, voorzien van lage koepel. Schoorstenen op het dak. Ook weer metselwerk van grove stenen met versterkte hoeken. Nu restaurant horend bij museum.
• Voorraadkamer. Het leger van Ali Pasja bewaarde er het buskruit in.
• Graftombe van Ali Pasha (Táfos Ali Pasá). Zijn onthoofde lichaam is hier begraven. Een van zijn vrouwen lag hier al (1809). Ook een van zijn zonen ligt hier. De huidige kooiconstructie is een kopie. Oorspronkelijk stond er een dergelijke constructie overheen (weten van tekeningen uit die tijd) maar die is door de Duitse bezetters in WOII omgesmolten.
• Moskee (Fethiye Camii). Vóór de Ottomaanse bezetting van Iánnina (1430) stond hier een Byzantijnse kathedraal (metropolis). De Ottomanen bouwden naast de ruïnes ervan een moskee "Fethiye Camii = moskee van de verovering. We zien een vierkante basis, 8-hoekige tamboer waarop een koepel. Voorgevel verbouwd door Griekse leger.
• Byzantijns Museum. Oorspronkelijk het paleis van Ali Pasja. Nadat Ali was vermoord werd het gebouw een militair hospitaal. Het nieuwe museum is gebouwd op de resten van het paleis/hospitaal. Et heeft de vorm van een Epirotisch herenhuis. Beneden museum, boven kantoren. Tentoongesteld worden: Vroeg-christelijke en Byzantijnsesculptuurresten, aardewerk, manuscripten, en vooral mooie iconen etc. Kaartje is ook geldig voor het Depot van Byz. Museum (4/2 euro). (open 08.00-19.00, beh. zo.+ feestd.). Achter het museum staan oude kanonnen. Mooi uitzicht over de muren van het fort.
• Ruïnes van de serglio=vrouwenverblijf van harem van Ali P. Verder ruïnes van badhuizen, schatkamer en opslagruimtes/voorraadkamers (let op metselwerk met banden van stenen.).
• Schatkamer, weten we verder niets van. Nu Depot van Byz. Museum (zilvercollectie met voorwerpen uit 17e -20e eeuw).

Mochten er gasten zijn die op eigen gelegenheid door Ioannina willen slenteren, dan hierbij een tip:
• Archeologisch Museum van Ioánnina (25 Maart Plein, 25 maart is een dubbele feestdag voor de Grieken: feest van de Aankondiging aan Maria, Evangelismos, en Uitbarsting van de oorlog tegen de Turken in 1821 door priester palaion patron Germanos)
Open sinds 1 jan. 1970. Collectie: vondsten van opgravingen uit het paleolithicum; vondsten uit Dodóna (21 km ten zuiden van de stad) waar een heiligdom gewijd aan Zeus werd opgegraven dat eeuwenlang dienst heeft gedaan als orakel tot aan de 4e eeuw voor chr. toe. Het orakel liet haar

boodschap horen via de wind door de bladeren van een heilige eikenboom. Een priesteres interpreteerde de boodschappen. Dodóna werd door de barbaren in de 6e eeuw na Chr. vernietigd en vanaf eind 19e eeuw weer opgegraven. Verder voornamelijk artefacten van voor de christelijke jaartelling.
• Links achter het museum bevindt zich de kathedraal.

Pamvotismeer/ Limní Ioanínon:

Het is aangenaam om langs de oever van het meer te lopen onder langs de muren van het fort. Zicht op het eiland Nisí Ioanínon. Het water komt van de bergen in het noorden. Het waterniveau wisselt met de seizoenen met de stroom door de gaten die ontstaan zijn in de zachte kalksteen rondom het meer. In het noorden is het meer moerassig; in het zuiden echter is het 12 m. diep. Soms kan er onverwacht een storm opsteken. Nu vinden op het meer roeiwedstrijden plaats. Het meer is 7,5 km lang en 1,5 tot 5 km breed. De diepte is 3 tot 9 m en het ligt 600 m boven de zeespiegel.
Om de zoveel winters vriest het dicht. Er gaat een verhaal rond dat, toen tijdens de Turkse tijd een Turkse pasha met zijn leger onderweg was naar Iánnina, hij nietsvermoedend over het meer trok, denkend dat het gewoon een besneeuwde vlakte was. Toen hem werd verteld dat de vlakte in werkelijkheid een bevroren meer was, schrok hij zich een hoedje en dankte de Maagd Maria dat die hem en zijn leger niet door het ijs had laten zakken. En zoals het hoort bij dergelijke gebeurtenissen, stichtte hij een klooster ter ere van haar.

Nisí Ioanínon/Nissaki:

(overtocht vanaf Mavíli plein 10.00,11.00,12.00 daarna elk half uur; terug elk half uur; duur 15 min.)
Het eilandje is 800 m lang en 500 m breed .Een dorpje op het eiland met taverneas die het lekkerste eten van de streek serveren; en 8 kloosters met bezienswaardige fresco's.
• Pandeleímonasklooster: ten oosten van het dorp. Het is een reconstructie van het origineel dat door een rots werd verpletterd. Kleine katholikon met een apsis en een nieuwe loggia. Witgekalkt interieur met nog enkele resten van muurschilderingen. In het aanpalende gebouw waren de monnikencellen. Het is hier waar Ali Pasha werd vermoord door de Turken (1822). Hij zat boven en werd door het houten plafond van beneden af dood geschoten, daarna onthoofd. Zijn hoofd werd naar constantinopel gestuurd bij wijze van voorbeeld voor anderen. Zijn resten zijn begraven in de Citadel. Nu museum waar de planken met kogelgaten tentoon gesteld zijn.(0.80c entree).
• Klooster van de Onslaping van Maria/ Koimisis. Is tegenwoordig de dorpskerk van het eiland. Begin 19e eeuw hersteld na de ongeregeldheden betreffende de dood van Ali Pasja. De klokkestoel is uit 1868.

Ágios Philantropiní/ Nikólaos Spanós:

De Agios Nikolaos Spanos is een kloosterkerk uit 1292 die gesticht werd door de abt van het klooster, Michael Philantropinos uit Con/opel. Mooie fresco’s in de narthex en in het heiligdom. Het klooster heeft tijdens de Turkse onderdrukking gediend als "schuilschool" (krifo scholeio).
Beschrijving: de kerk, monnikencellen en bijgebouwen zijn omgeven door een muur.
• Kerk: 3-schepige basilica met een verhoogd middenschip. 3-schepige basilica met een verhoogd middenschip De exonarthex, narthex en naos (schip) zijn gedekt door tongewelven; de 2 zijschepen zijn gedekt met een kwart koepel.
Inscriptie boven de westdeur waaruit blijkt dat de kerk gerestaureerd werd in 1291. De fresco’s van het schip en bema (heiligdom) dateren uit 1531/2.
• Naos: vier elkaar opvogende rijen: 1. Decoratieve plantmotieven. 2. In volle lengte weergegeven heiligen. De heiligen zijn rijk gekleed en hebben gouden halo’s met reliëf bewerkt. Op hun borst dragen ze een medaille in reliëf (imago clipeata) met de beeltenis van Christus. 3. Scènes uit het leven van Maria en uit het leven van Christus (proto-evangelie van Nikodemus en Johannes) met accent op het Passieverhaal.
• Tongewelf: Pantokrator omgeven door engelen en profeten. In de pendentieven de 4 evangelisten; boven in de bema de liturgie der engelen.

• Narthex: 4 rijen met o.a. martelaarschap van heiligen, leven en wonderen van St Nicolaas van Myra (Lidië, Turkije)
• Bema: Liturgie-vierende Hiërarchen; Melismós (symbolische breken van het brood); de engelen die bijstaan; de Communie van de Apostelen; Maria Platytera (“wijder dan de hemelen”) in de halfkoepel van de apsis.

DAY 12

19.04.20.**za**

In de ochtend bezoeken we de unieke Meteora kloosters (het Griekse 'meteora' betekent 'zwevend tussen hemel en aarde'), gelegen op immens hoge steile rotsen. In de Byzantijnse periode hadden de eerste monniken hun kluizenaarswoningen in de holten van deze rotsen. Zo vormde zich een gemeenschap van 24 kloosters. Door hun ligging waren ze vroeger alleen met een net met katrol te bereiken. Nu zijn er wegen en trappen naartoe. Wij bezichtigen twee van de zes nog bewoonde kloosters. Na dit indrukwekkende bezoek gaat de rit verder naar Kastoria voor twee overnachtingen in het dorpje Sidiorchori. Reisafstand ca. 250 km.

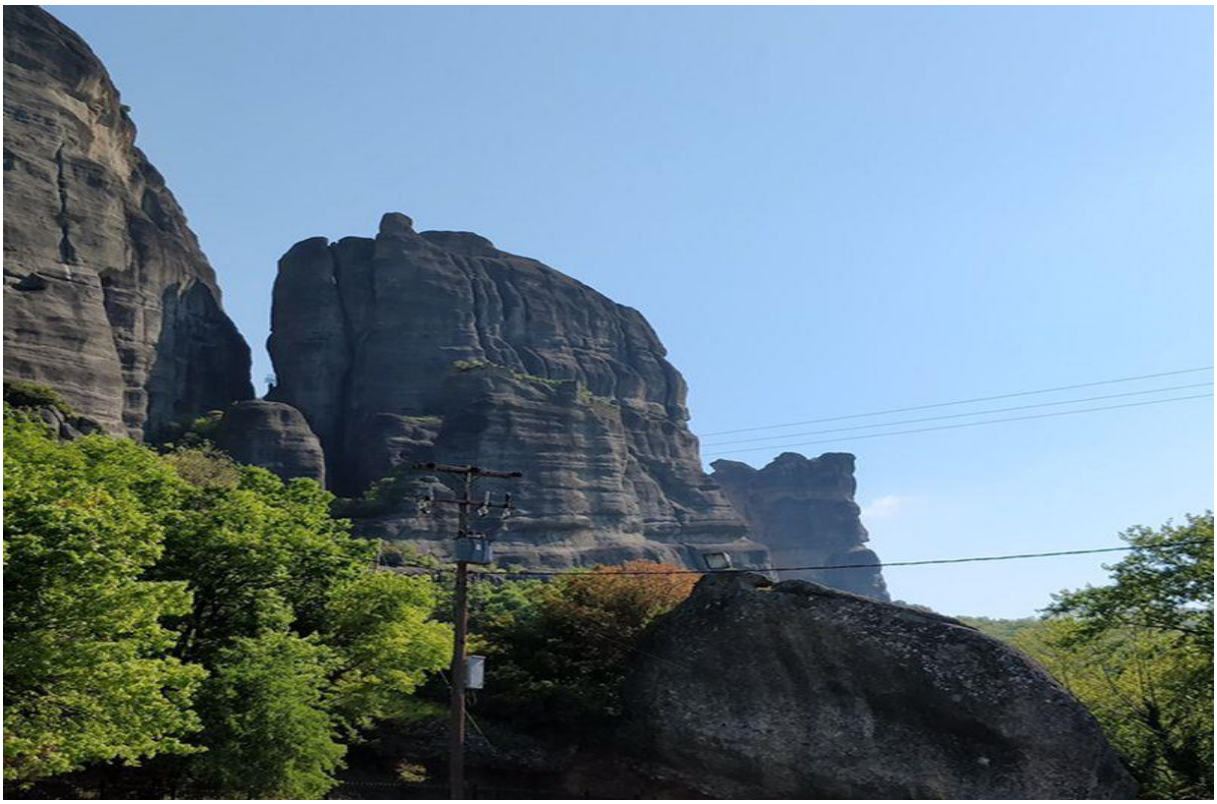

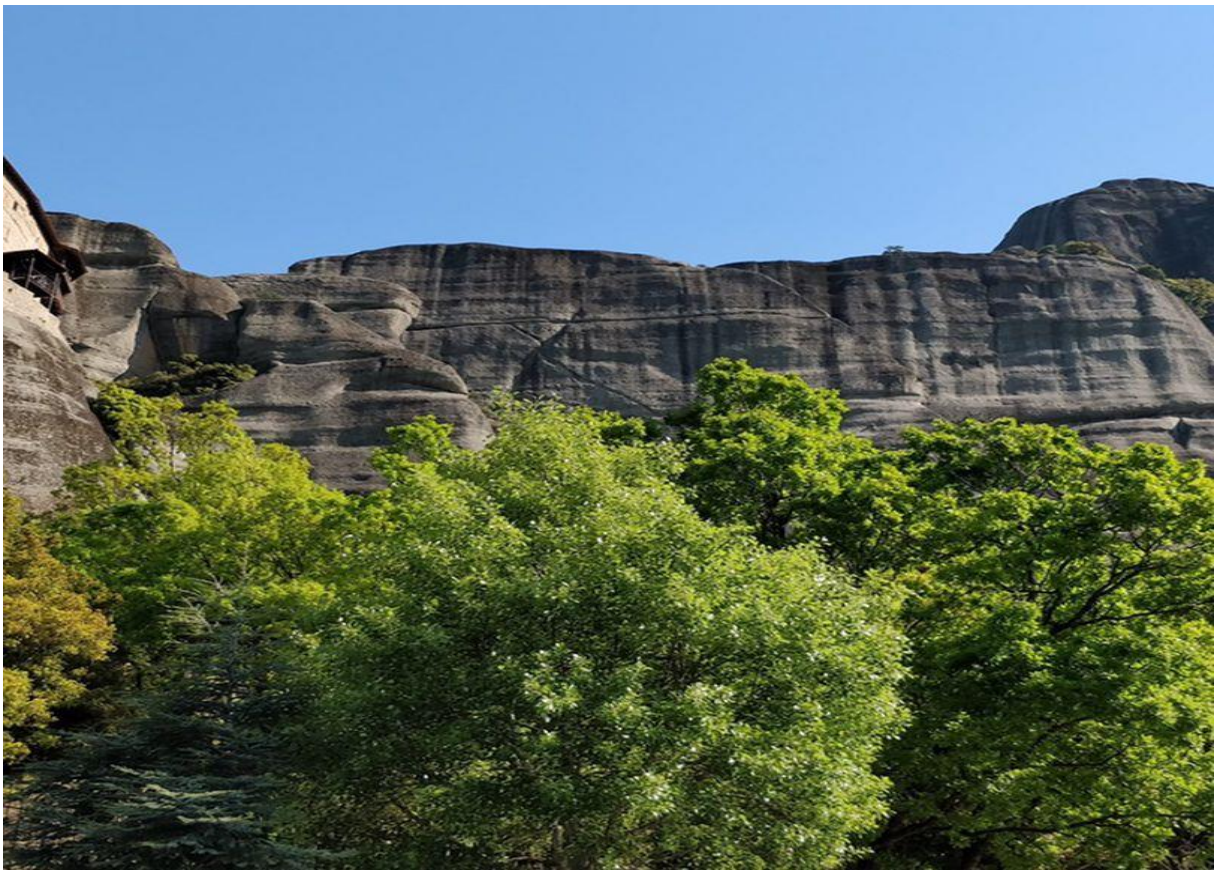

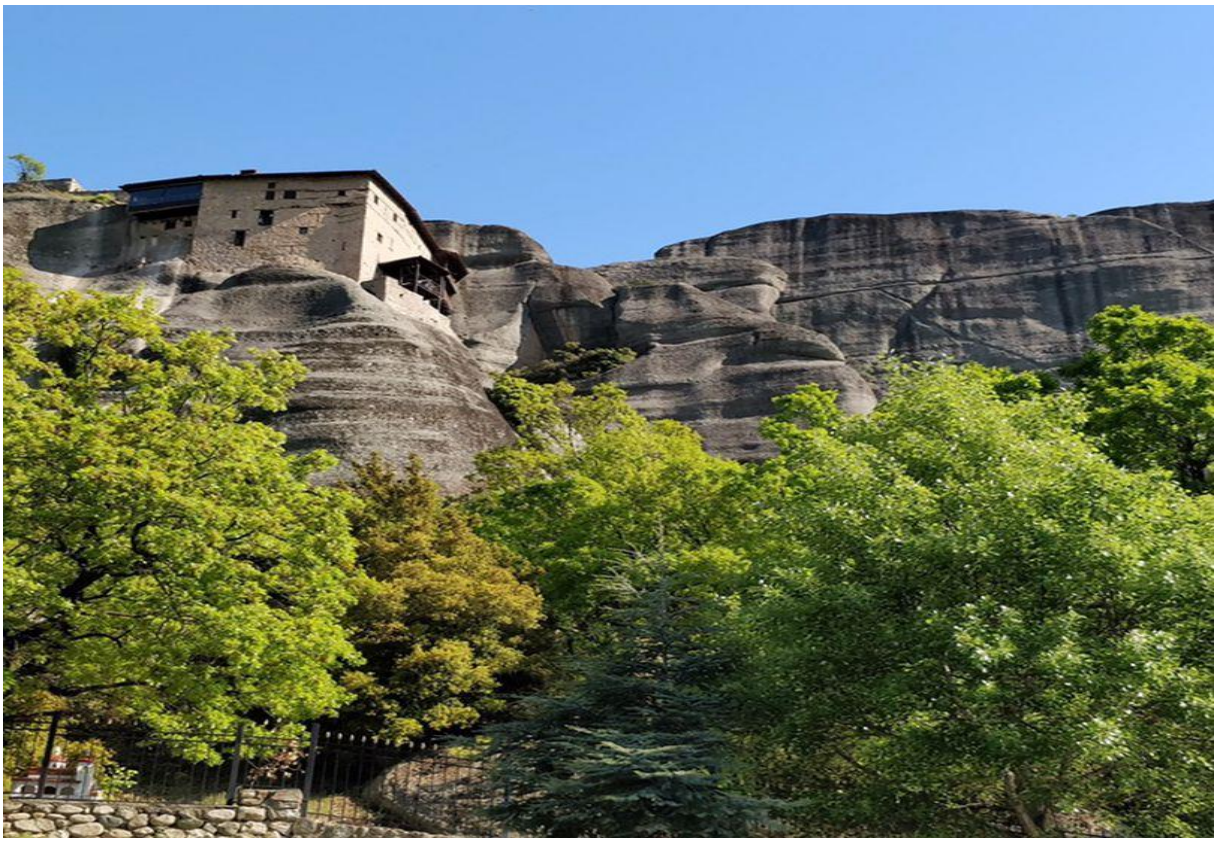

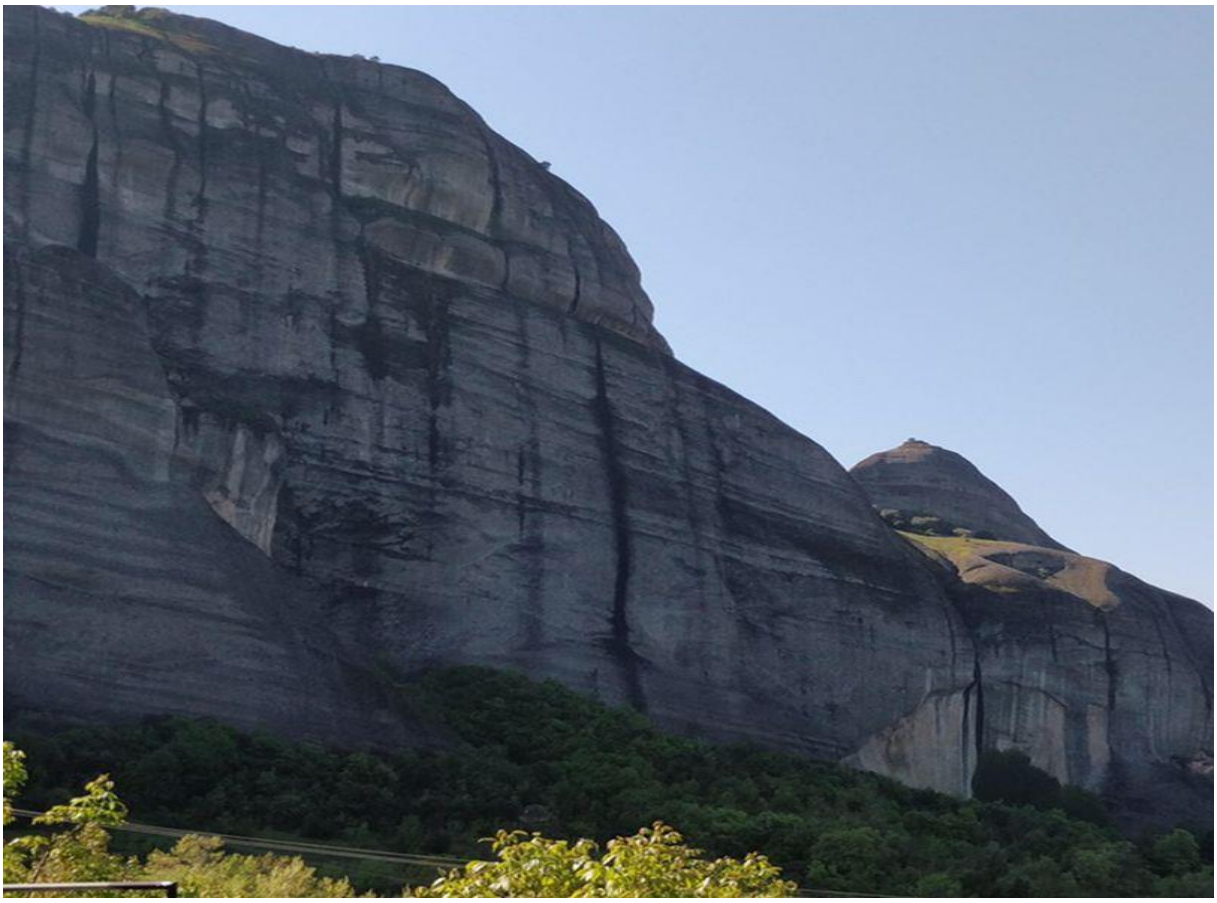

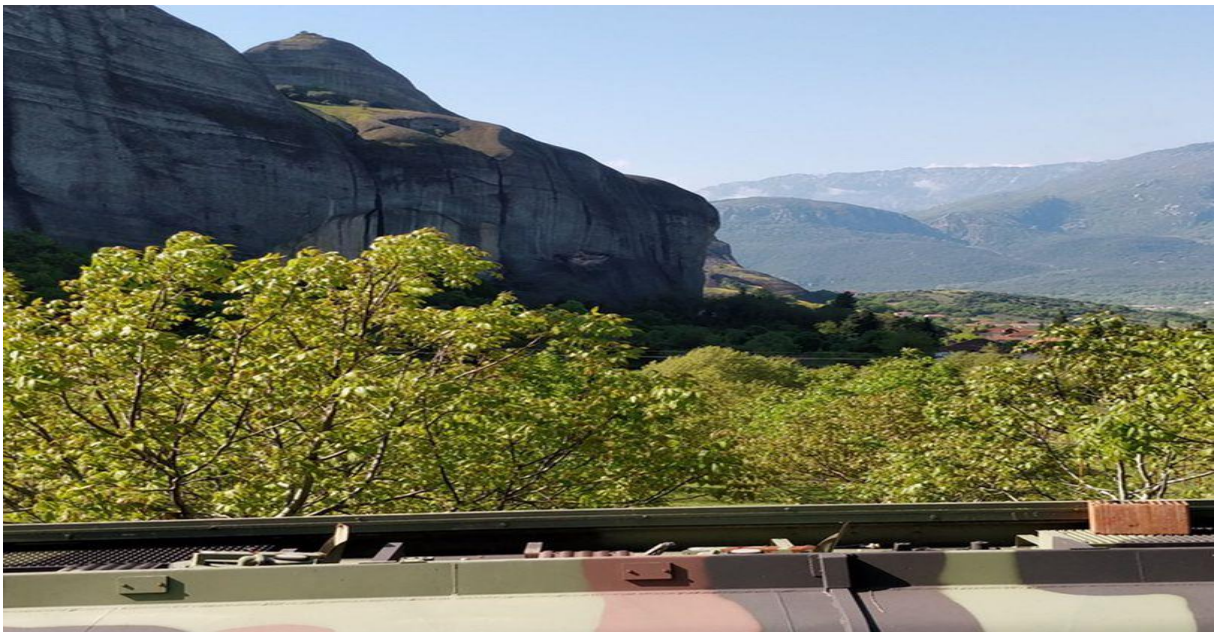

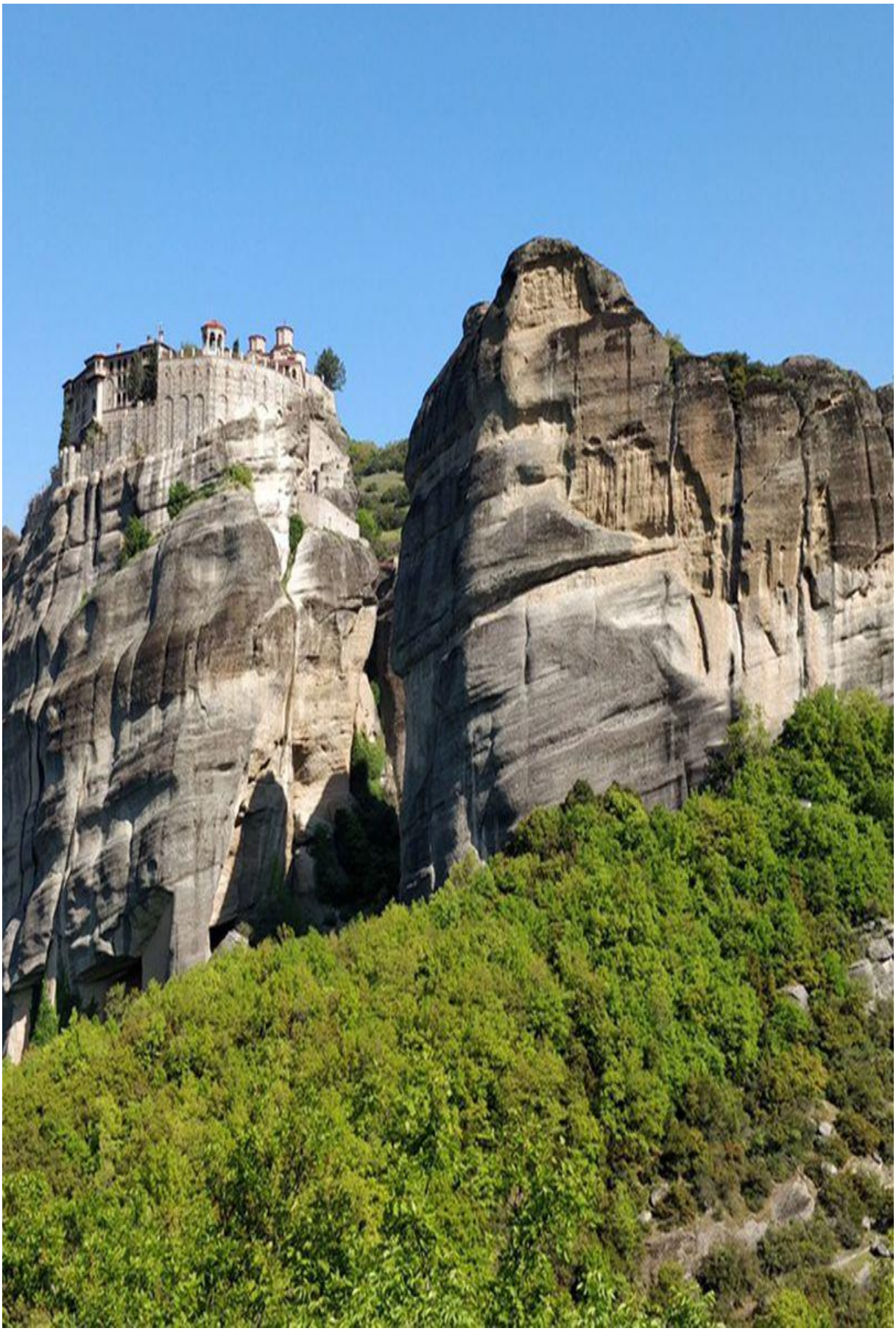

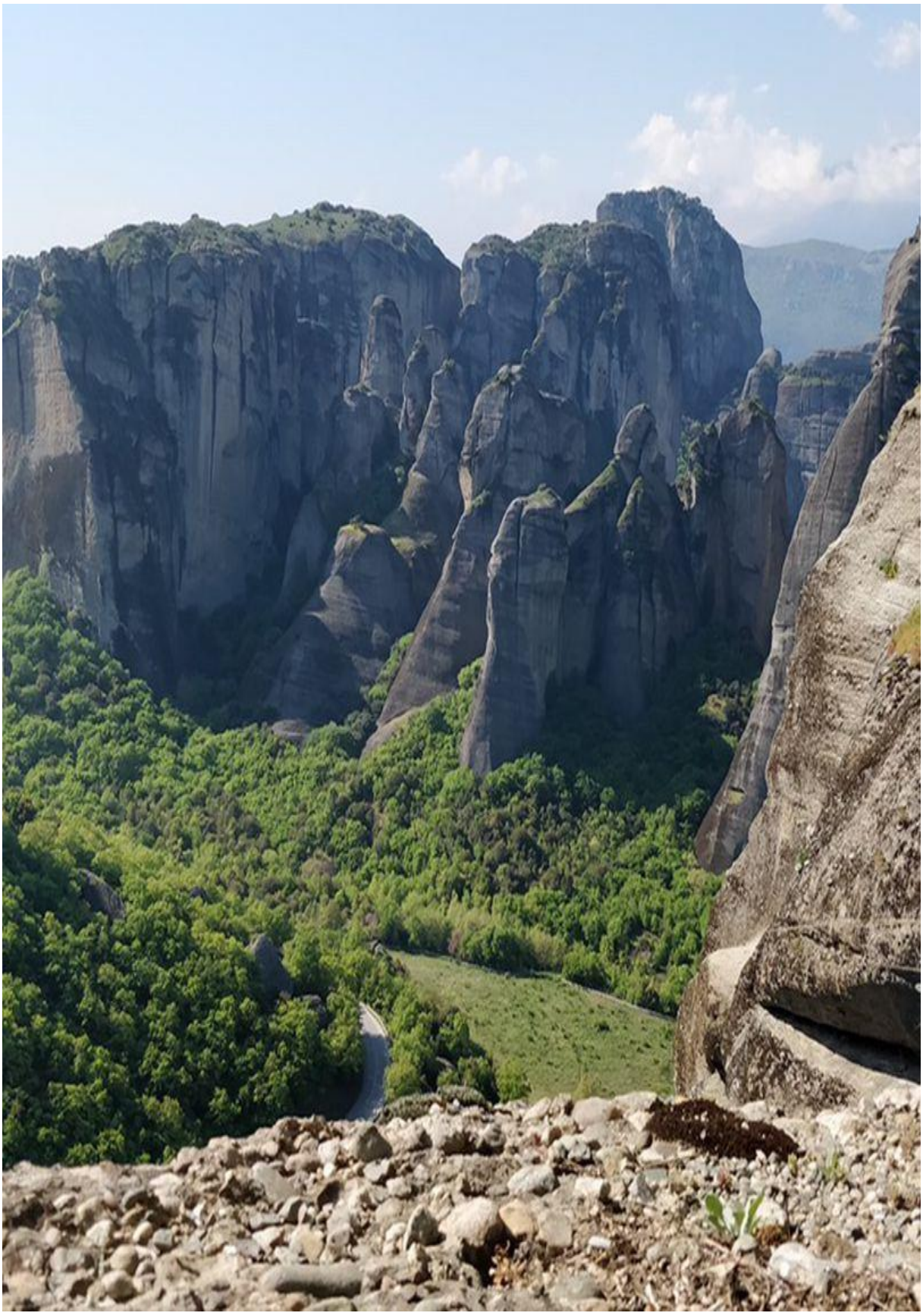

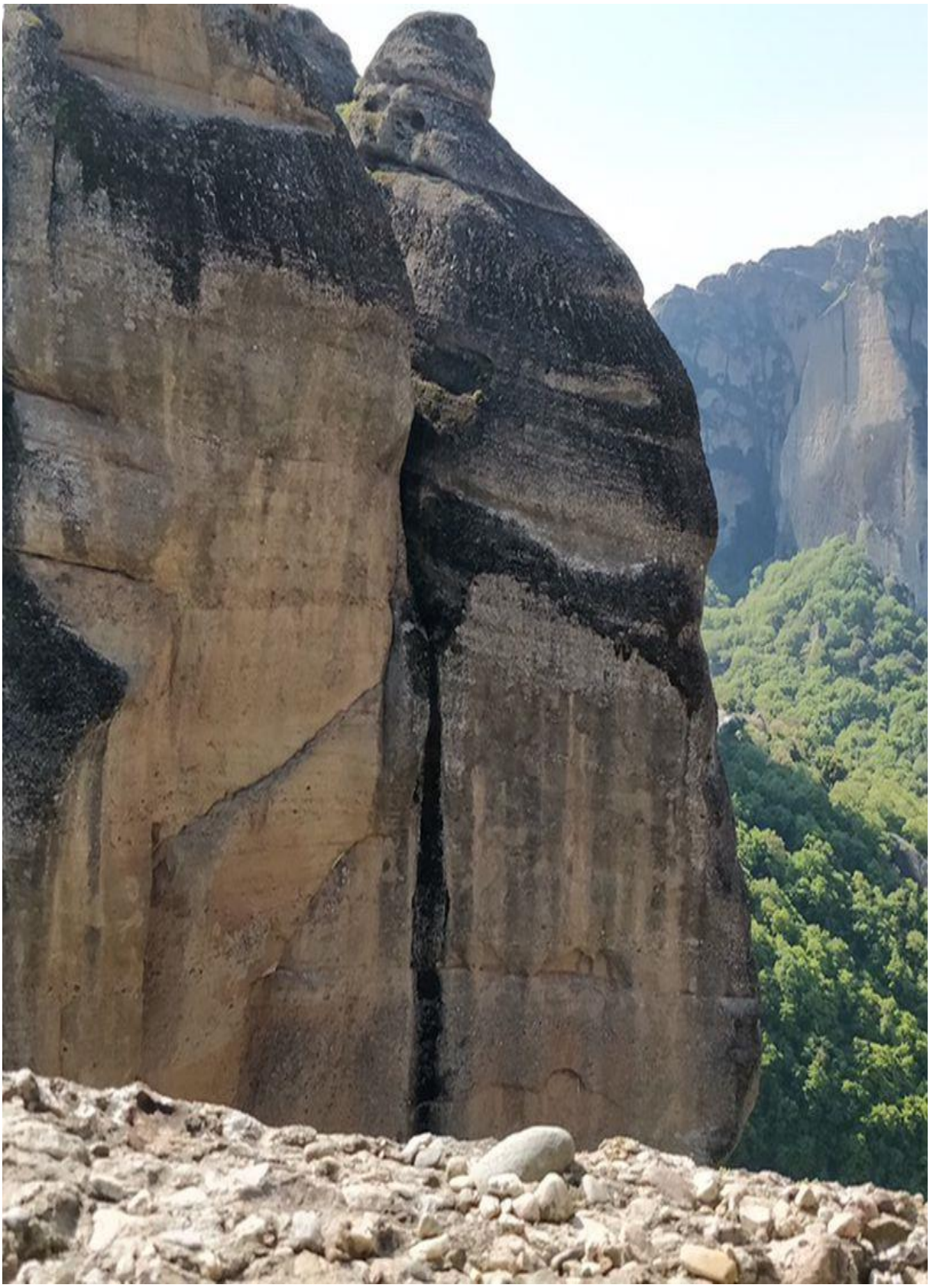

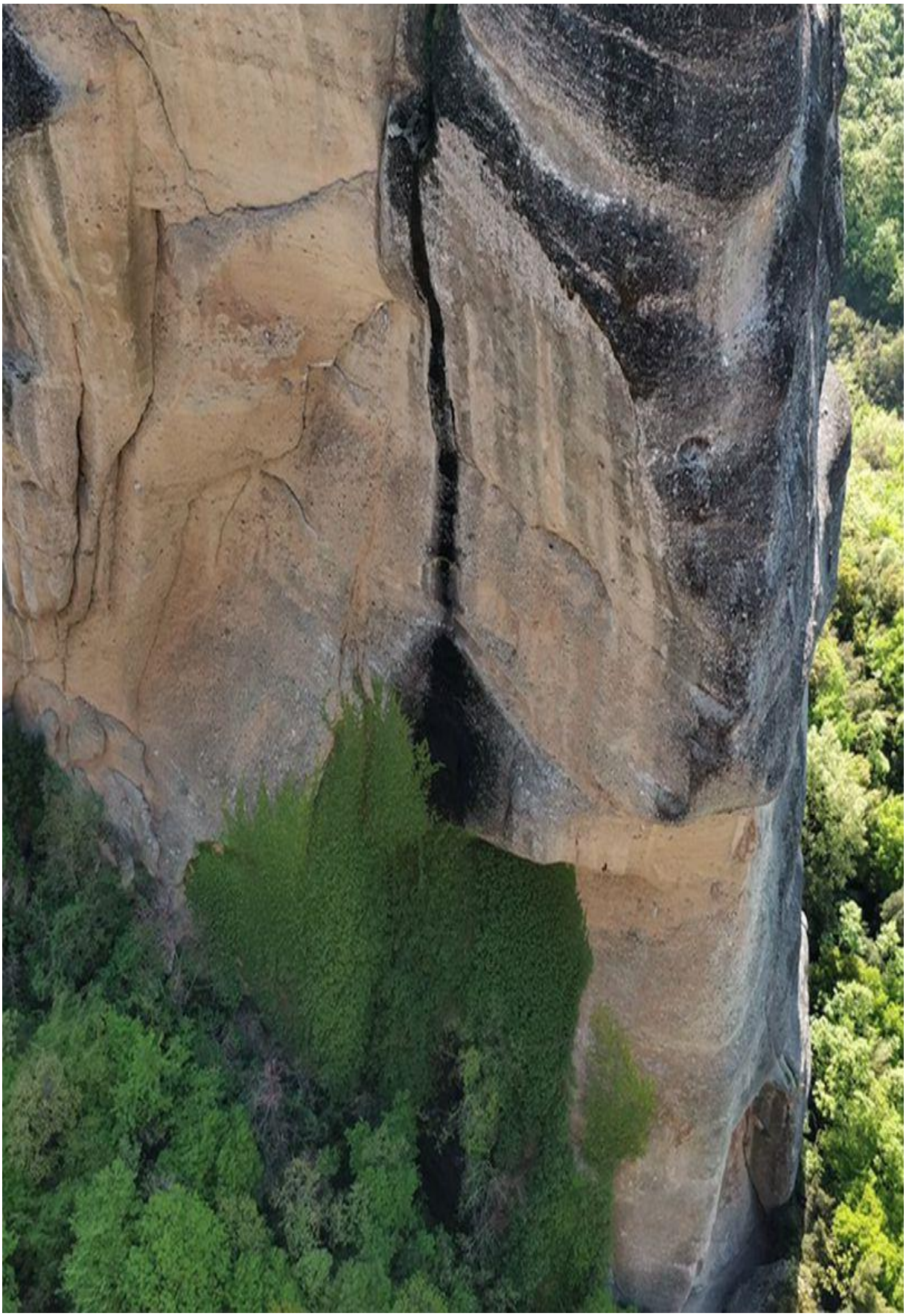

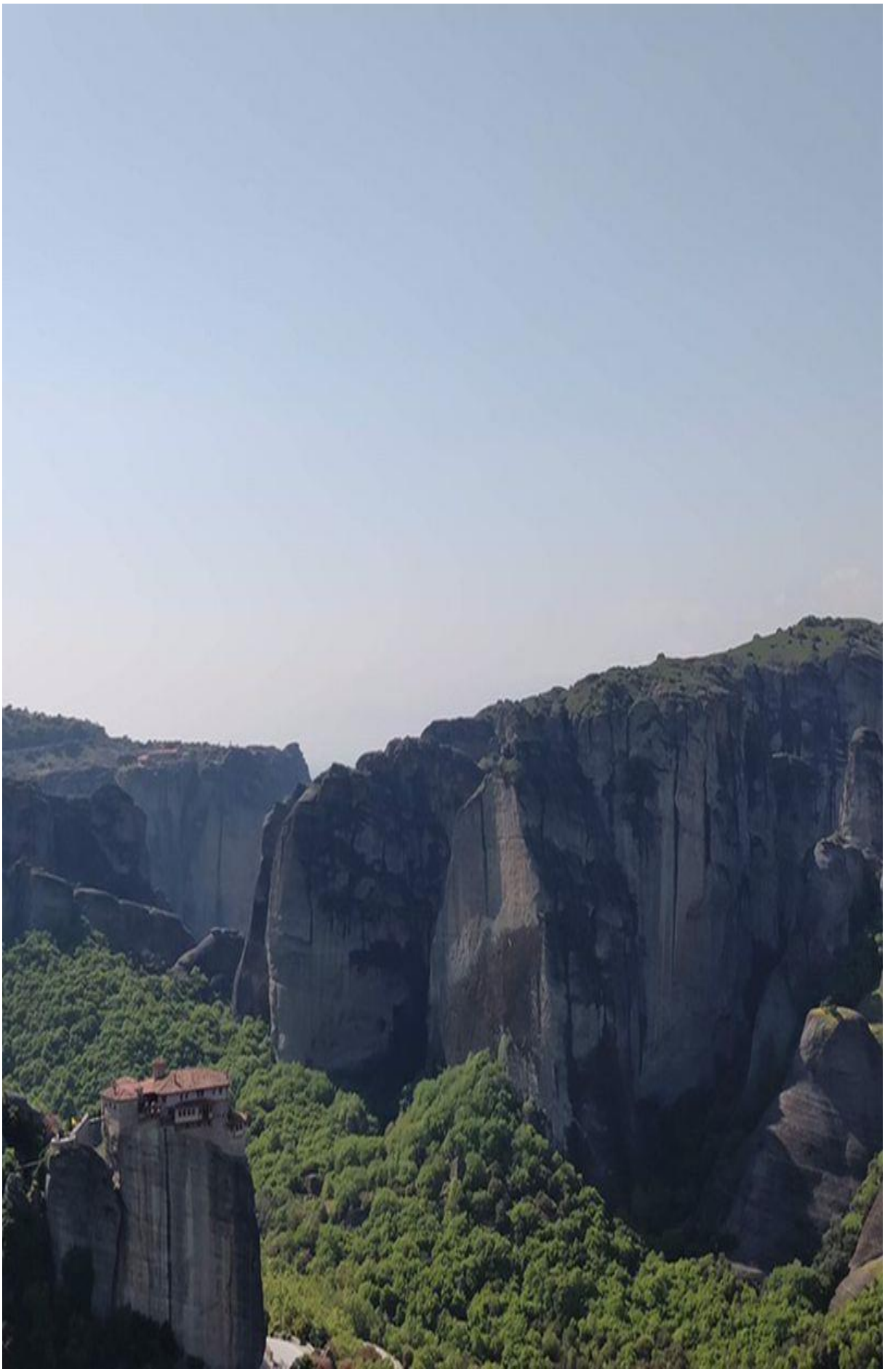

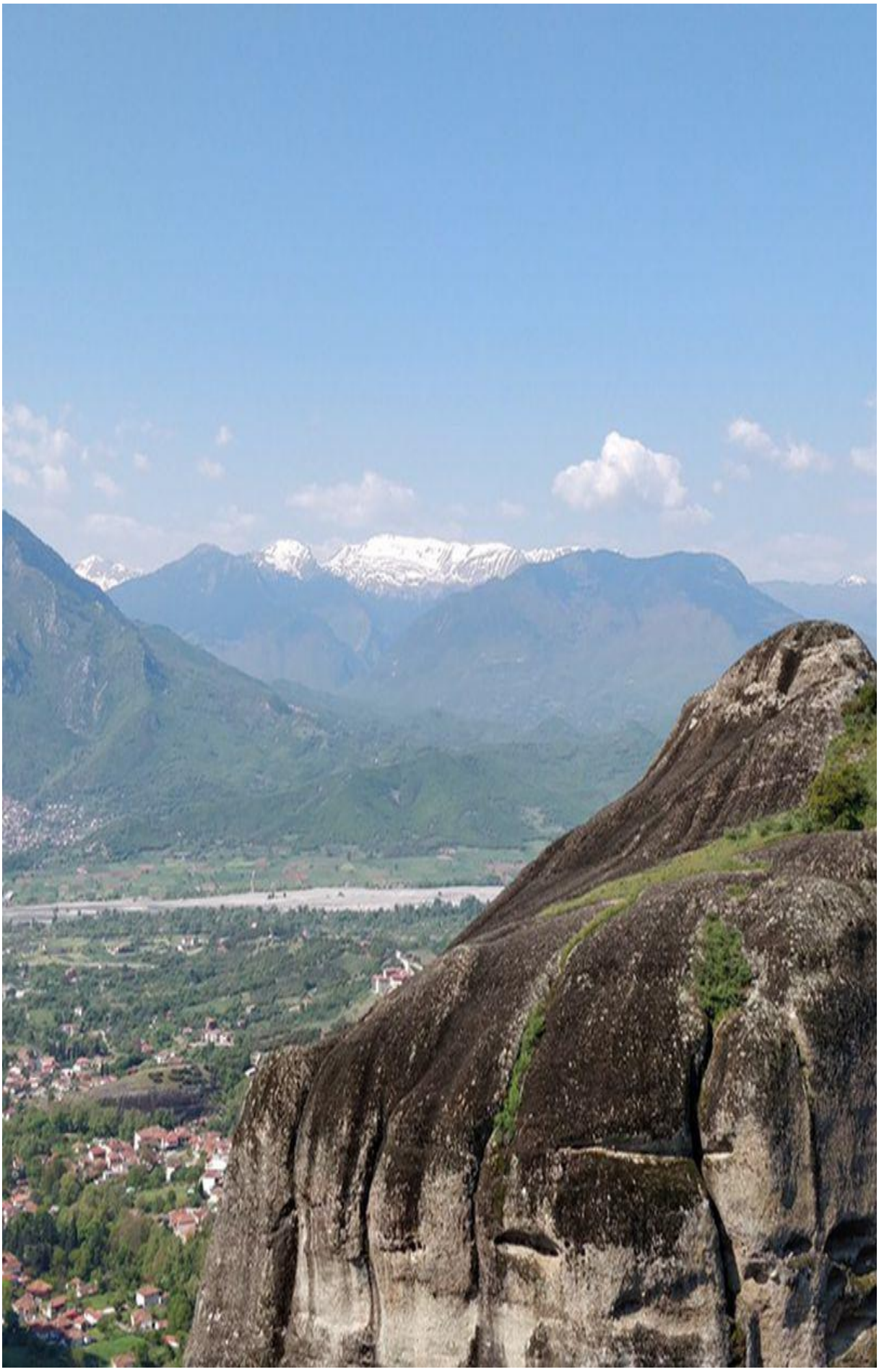

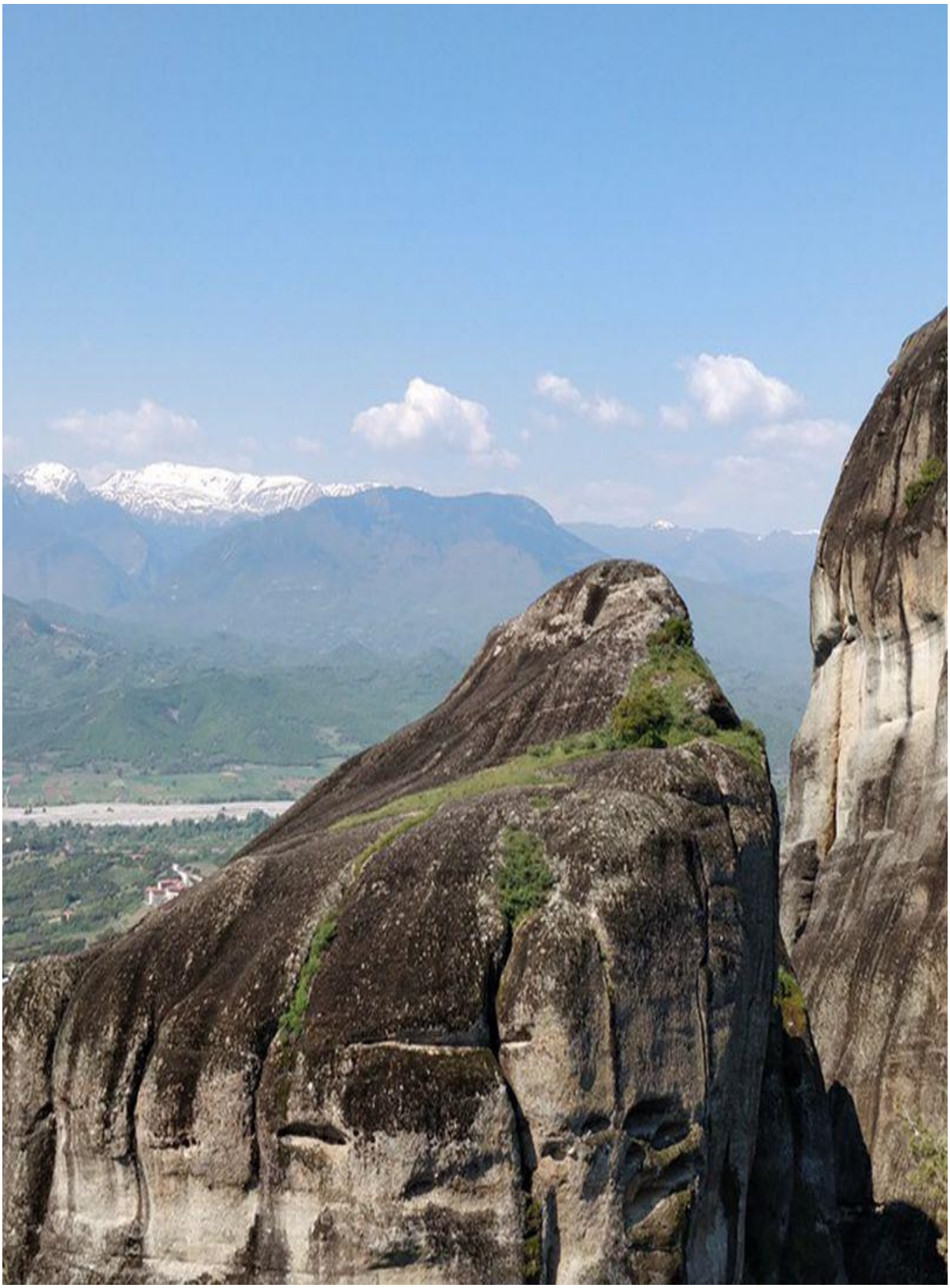

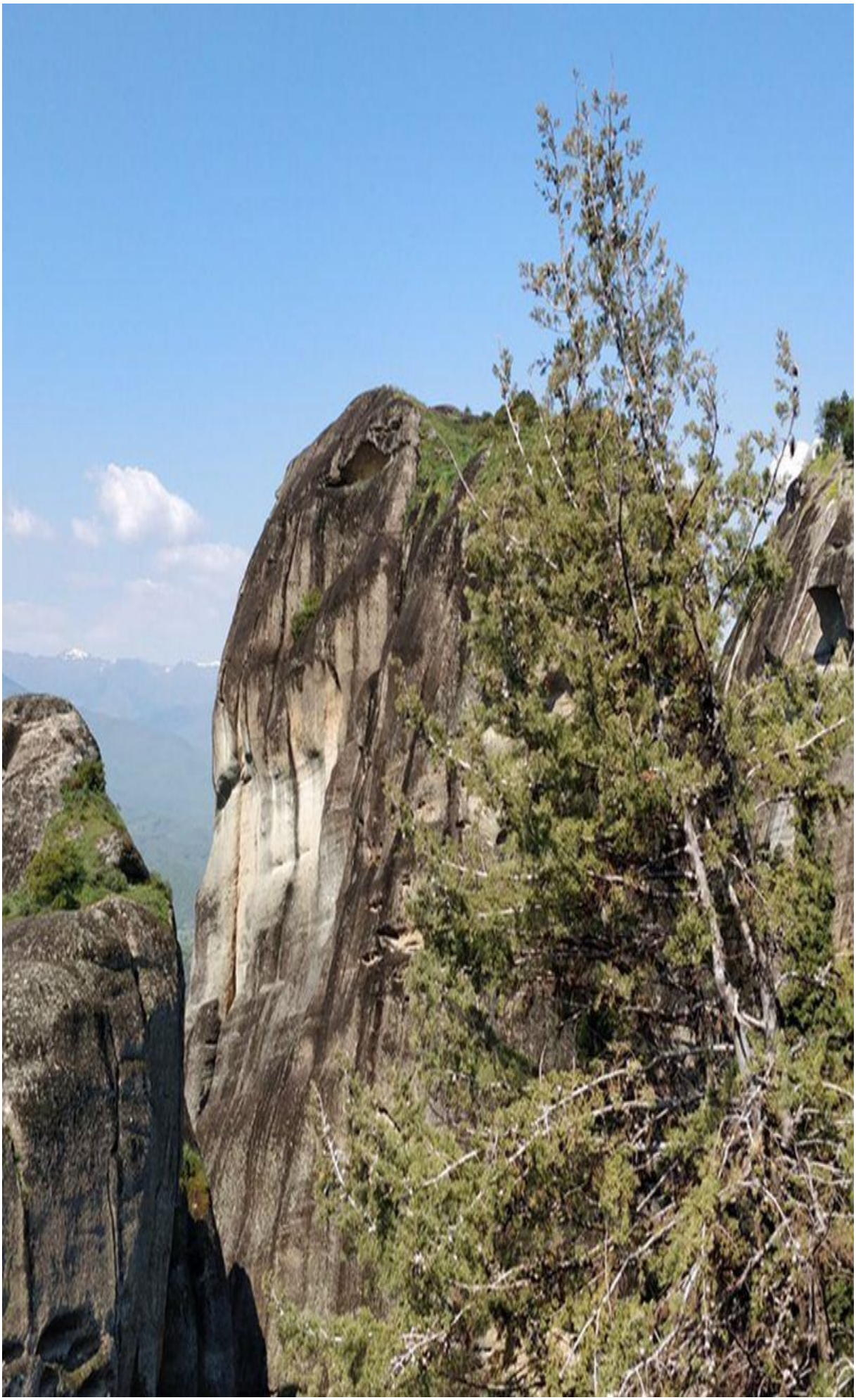

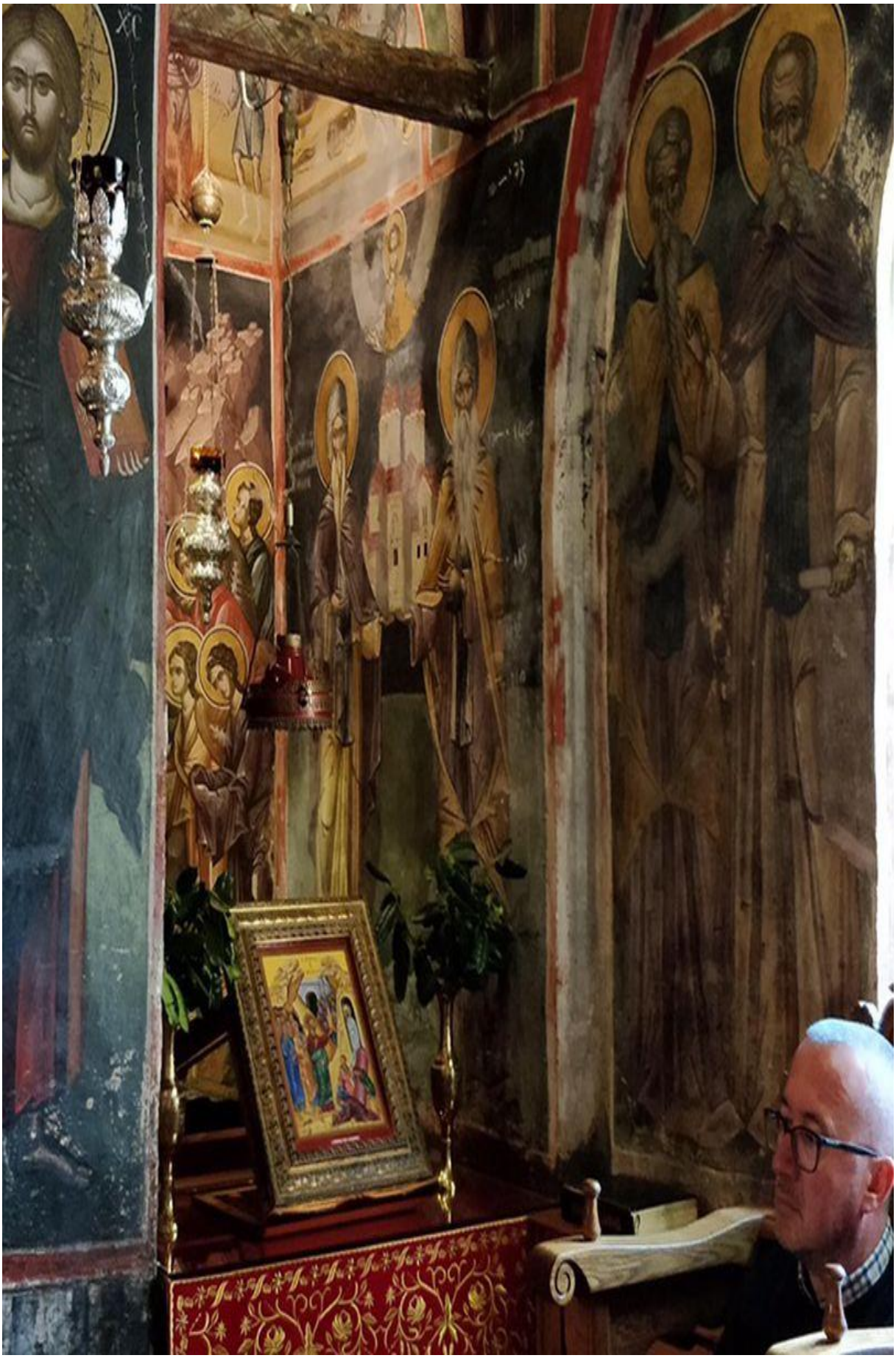

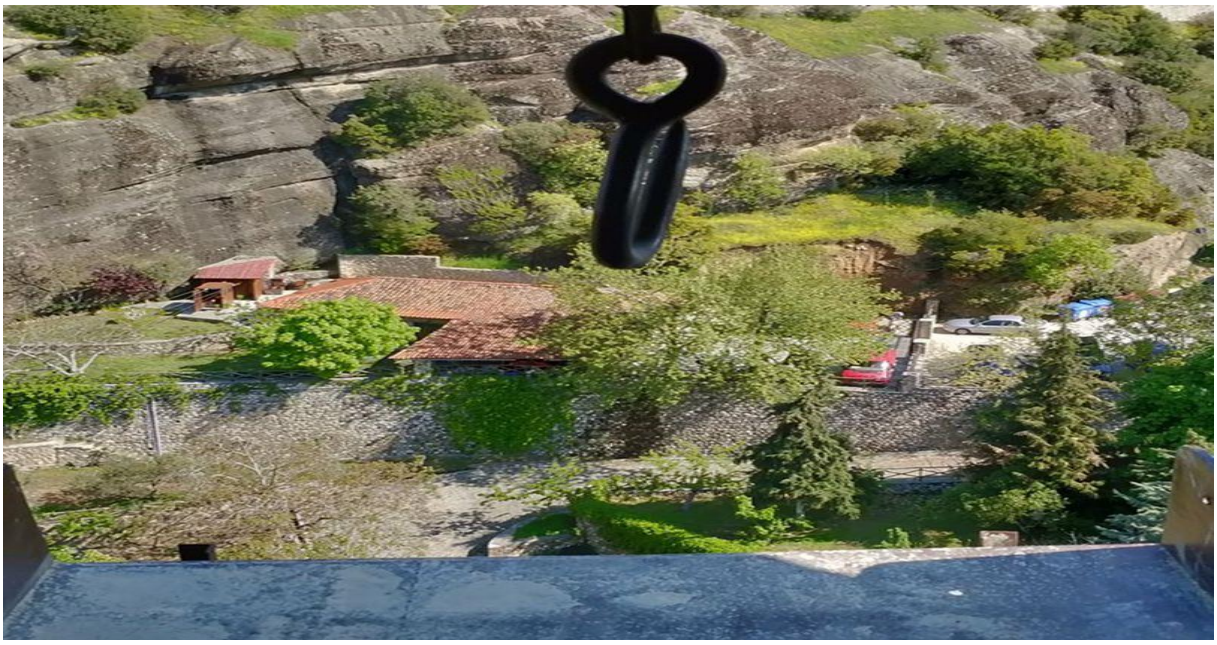

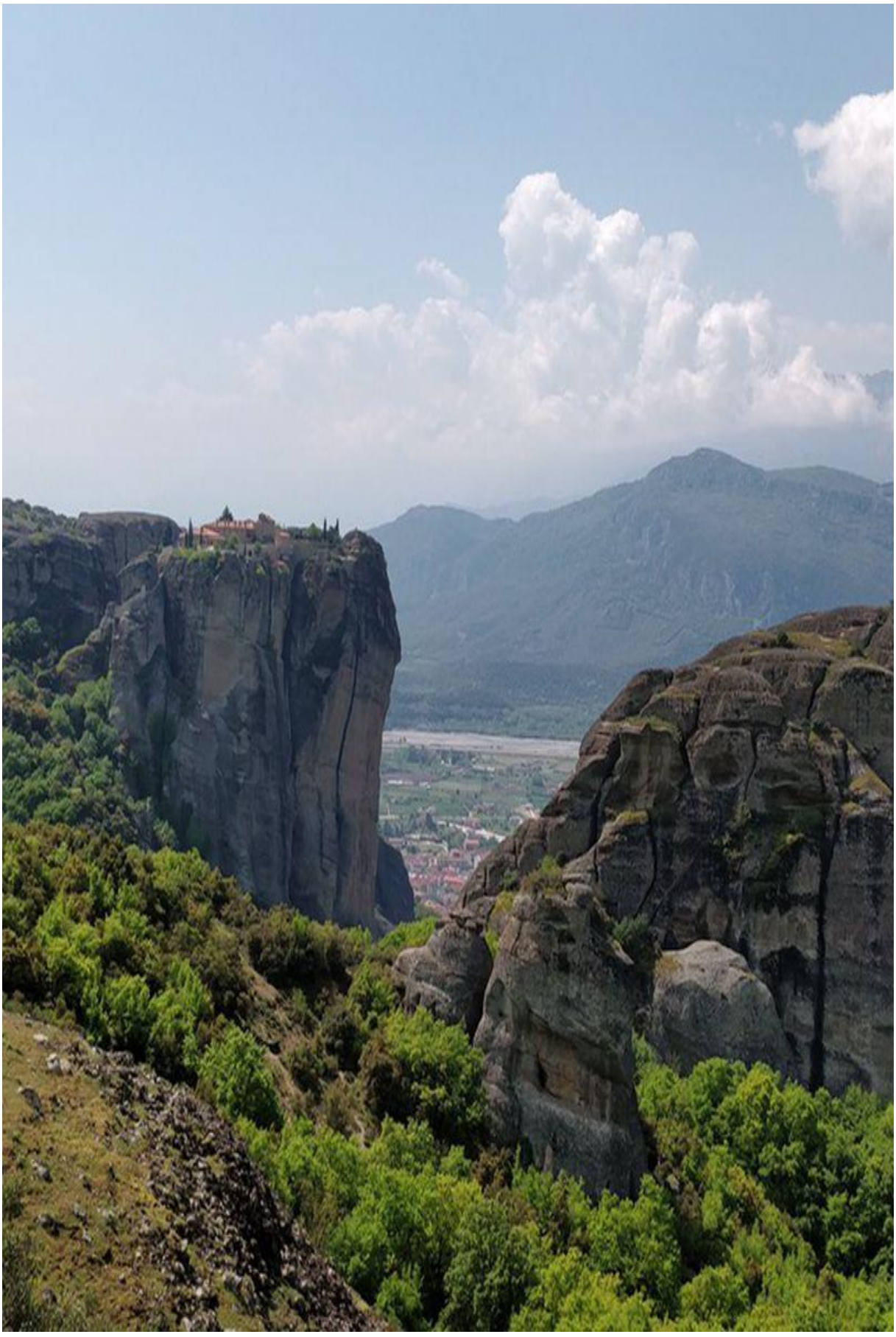

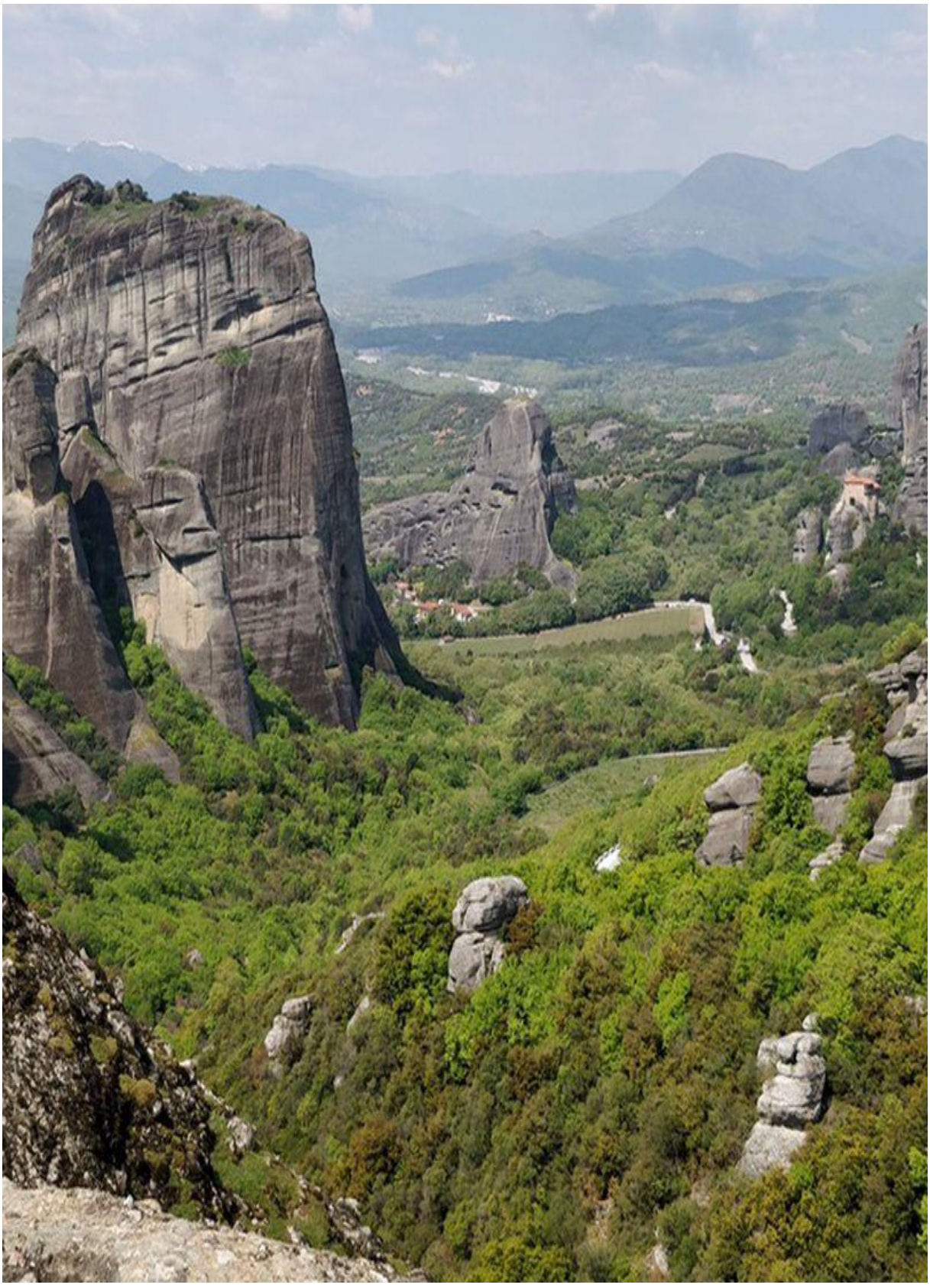

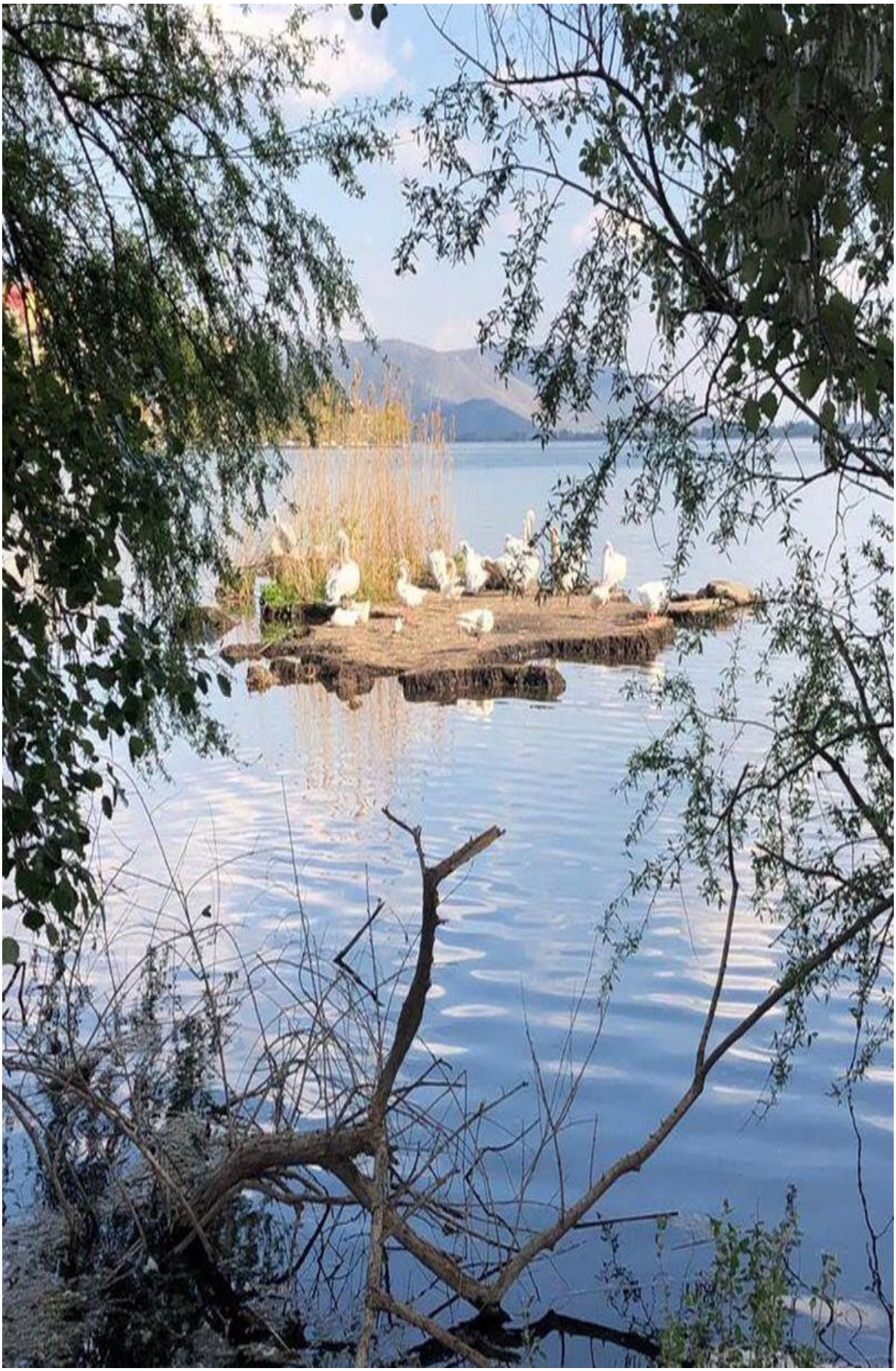

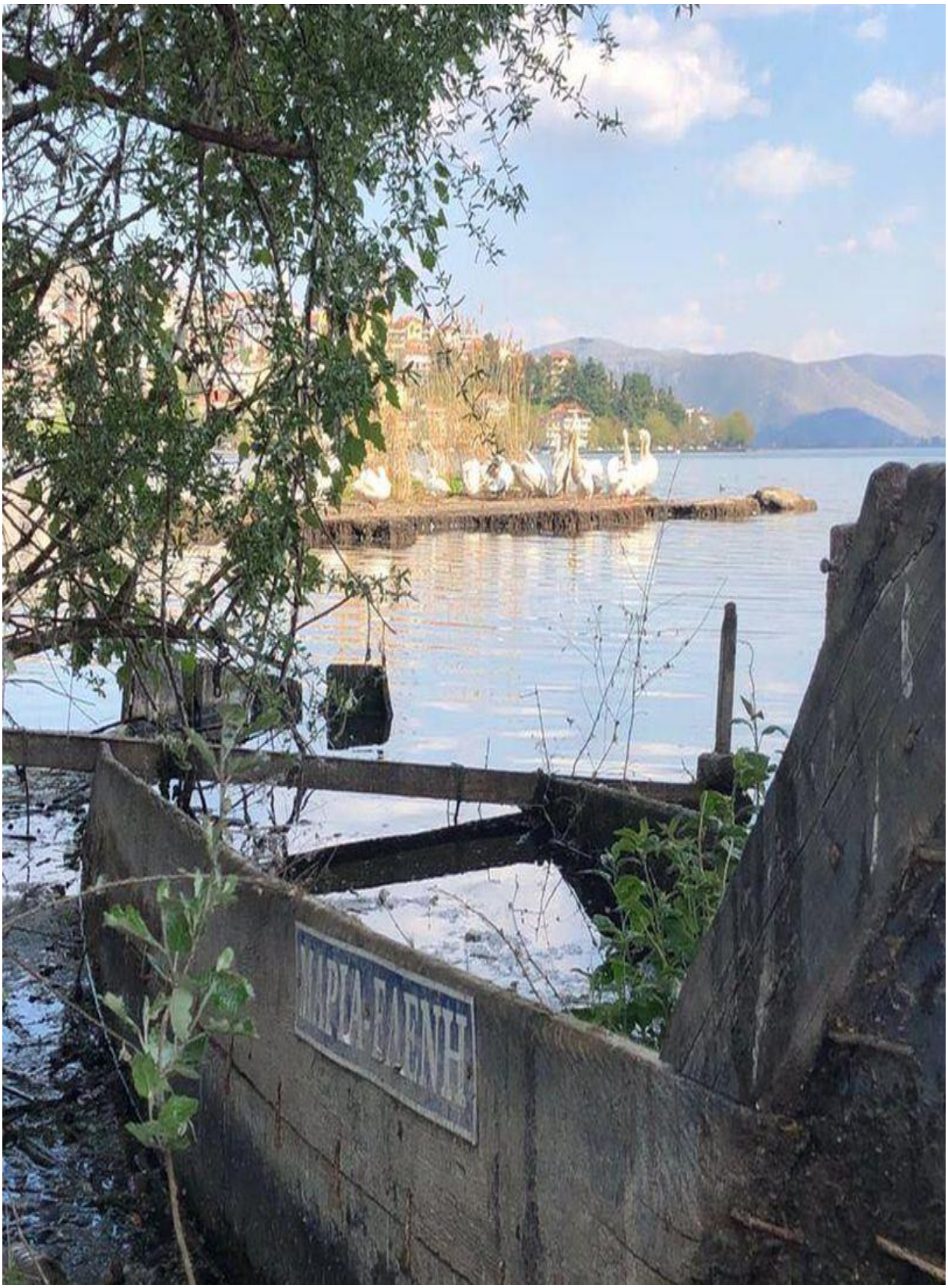

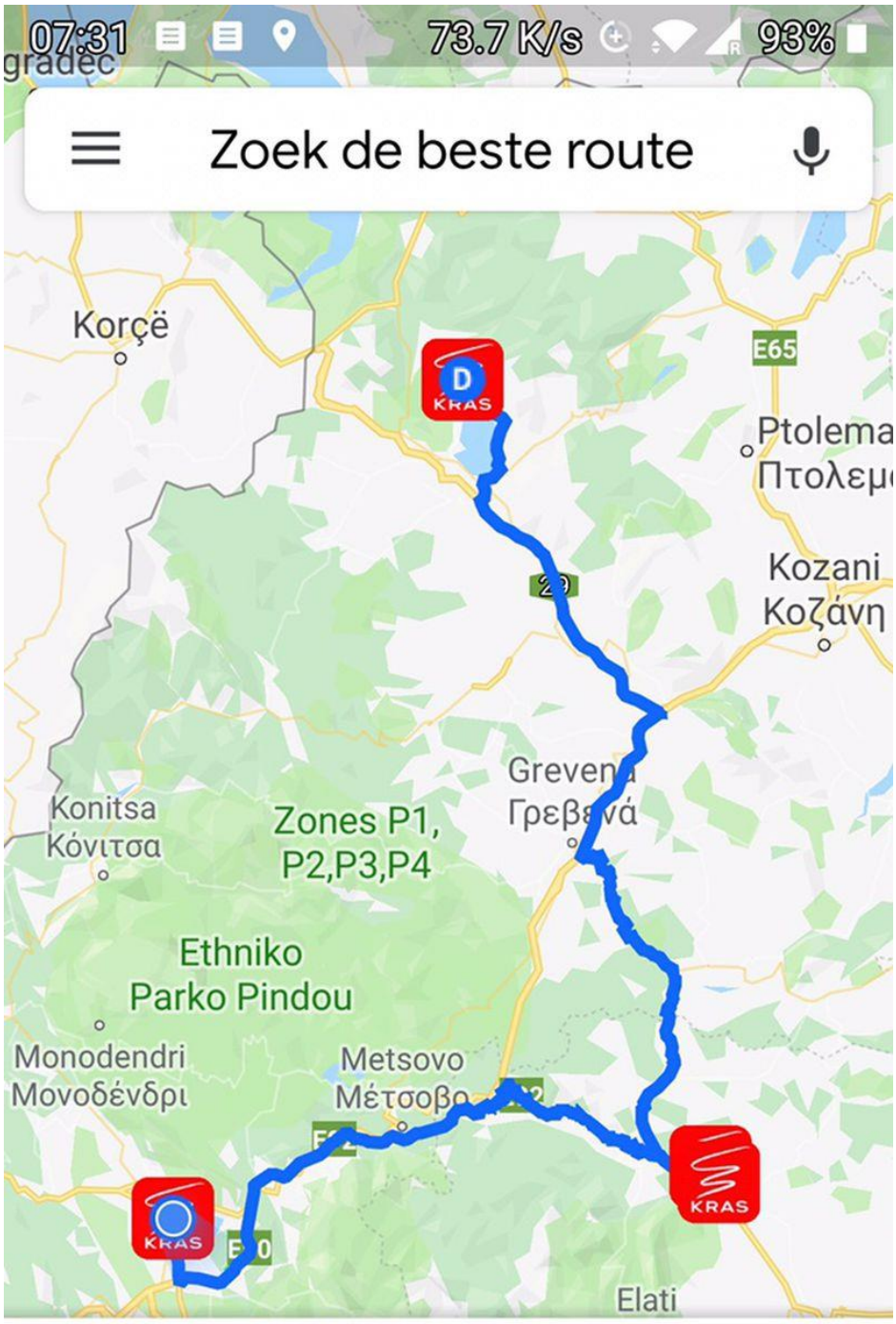

ΜΑΡΙΑ ΓΑΡΝΗ

Dag 12 Verrassend Gr...

Gemaakt: 28 juli 2018

KAARTLEGENDA BEKIJKEN

Duiding van de term Grieks-orthodox

De term Grieks-orthodoxe Kerk wordt, in de algemene zin, gebruikt om al de Kerken van de Byzantijnse ritus aan te duiden. Dit moet gezien worden in het kader van de specifieke geschiedenis van het christendom. Het christendom ontstond in Jeruzalem (Palestina) maar verspreidde zich reeds snel in het Hellenistische oostelijke deel van het Romeinse Rijk. Het Koine Grieks was er de algemene taal. De christelijke geschriften, die later het Nieuwe Testament werden genoemd, zijn in het Grieks overgeleverd; Constantijn de Grote verklaarde bij het edict van Milaan dat het christendom toegestaan werd. Hij maakte Byzantium aan de Bosporus, de nieuwe hoofdstad van het rijk en noemde het Constantinopel. Het Byzantijnse keizerrijk kende een grote bloei zowel op economisch als op cultureel gebied. Grieks bleef de voertaal. Na het Grote Schisma van 1054 gingen de kerk van Rome en de kerken van het Oosten, waaronder die van Constantinopel, definitief uit elkaar. Ze worden Oosters-orthodoxe Kerken genoemd. De "Griekse" voorgeschiedenis verklaart het verkeerdelijk gebruik van de term "Grieks-orthodox" wanneer Oosters-orthodox wordt bedoeld.

De Kerk van Griekenland vormde zich in 1833 toen 36 Griekse bisschoppen zich onafhankelijk verklaarden van het Oecumenisch patriarchaat van Constantinopel en een Heilige synode installeerden. Het autocefale karakter van de Kerk werd door de Patriarch van Constantinopel erkend in 1850. In Griekse grondwet is de speciale positie van de Grieks-orthodoxe Kerk vastgelegd. Haar religie is staatsgodsdienst sinds 1864.

De Kerk van Griekenland wordt geleid door de aartsbisschop van Athene Ieronymos sinds 7 februari 2008 toen Christodoulos overleed. Maar nog steeds zijn er Grieks-orthodoxe gelovigen die vallen onder de verantwoordelijkheid van Constantinopel, zoals de monnikenrepubliek Athos en de Grieken in de diaspora.

In 1911 bekeerde een klein deel van de Grieks-orthodoxen zich tot het Katholicisme. Zij onderwierpen zich aan de paus van Rome. Men behield echter de eigen Goddelijke liturgie in het klassiek Grieks.

De kloof die bestaat tussen de katholieke en de orthodoxe kerk staat bekend als het Grote Schisma. Officieel dateert deze kerkscheuring van 1054, maar ze bestond eigenlijk al veel langer.

Door de eeuwen heen vochten de Katholieken en de Grieks-orthodoxen geregeld conflicten met elkaar uit. Vaak leidde dat tot tijdelijke kerkscheuringen. Zo was de eenheid tussen de Kerk van Rome en die van Constantinopel in de periode 337-843 in totaal 232 jaar verbroken. De wederzijdse banvloeken werden na verloop van tijd steeds weer opgeheven. In het jaar 1054 kwam het tot een splitsing die eeuwen zou voortduren.

Na de splitsing van het Romeinse Rijk in 395 in een westelijk en een oostelijk deel werden de verschillen tussen de Latijnse Kerk en de Griekse Kerk steeds groter. Die verschillen waren niet alleen liturgisch en theologisch van aard, maar hadden ook een politiek karakter. Kerk en staat waren zowel in Oost als West nauw met elkaar verbonden, al was er daarbij wel een groot verschil: in het Latijnse Westen werd de positie van de paus steeds belangrijker, terwijl in het Oost-Romeinse Rijk de keizer zich, in wat we nu Cesaropapisme noemen, het hoogste gezag in de kerk aanmatigde. Toch speelde bij het Oosters Schisma van 1054 de keizer opmerkelijk genoeg geen grote rol. Het was vooral de patriarch van Constantinopel, die in het schisma een groot aandeel had.

De politieke aanleiding tot het grote schisma was, in de 11e eeuw, de kwestie van de heerschappij over Zuid-Italië. De Noormannen hadden daar een aantal Byzantijnse gebiedsdelen weten te veroveren. Keizer Constantijn IX en Argyros, zijn plaatsbekleder in Zuid-Italië, hadden de militaire hulp van de paus ingeroepen om gezamenlijk tegen de Noormannen te strijden. De patriarch van

Constantinopel (Michael Kerullarios) moest echter aanzien dat de paus door deze militaire alliantie zijn kerkelijke gezag uitbreidde naar de Byzantijnse gebieden in Zuid-Italië. De patriarch voelde zich in zijn gezag aangetast en nam tegenmaatregelen. In 1053 liet hij alle Latijnse kerken in Constantinopel sluiten en verdreef hij de monniken die de Byzantijnse Ritus niet wilden aannemen.

De paus reageerde met het sturen van een delegatie naar Constantinopel. De keizer had zich bereid getoond met hen te onderhandelen, maar de patriarch weigerde hen ook maar te spreken. De pauselijke delegatie ontstak daarop in woede en vaardigde op 16 juli 1054 een excommunicatiebul over de patriarch en zijn aanhangers uit. De patriarch sprak op zijn beurt de banvloek over de paus uit.

In 1965 werd het schisma door paus Paulus VI en patriarch Athenagoras I van Constantinopel opgeheven. Dat betekende echter niet dat de Rooms-katholieke Kerk en de Oosters-orthodoxe kerken daardoor één werden. Hoewel de theologische geschillen nagenoeg zijn opgelost, bestaat er bij de orthodoxe kerken nog steeds groot wantrouwen jegens de katholieke kerk.
Meteorakloosters

De Meteorakloosters worden zo genoemd omdat ze als het ware ‘in de lucht zweven’. Het Griekse woord μετέωρος betekent letterlijk ‘in de lucht zwevend’. Het Griekse woord μετέωρο betekent ‘luchtverschijnsel’ en daar komt ons woord meteorologie, de leer van de luchtverschijnselen’ vandaan.

De kloosters zijn gebouwd op hoge, steile rotsen en lijken in de lucht te zweven. Men heeft lang gezocht naar een verklaring voor dit wonderlijke landschap. Volgens de Duitse geoloog Philippson zijn de rotsen ontstaan door gruissteenafzetting. Dit kon doordat een bergstroom uitmondde in de Thessalische vlakte die duizenden jaren geleden nog uit zee bestond.

Deze theorie wordt als de meest waarschijnlijke beschouwd.

Volgens overlevering was de eerste kluizenaar een zekere Barnabas, die zich in 985 in een grot vestigde. Daarna kwamen meer monniken naar deze rotsen om in een leven van gebed en afzondering de orthodoxe geschriften te bestuderen. Voor een goed naleven van de godsdienstige verplichtingen, zoals het Heilig Avondmaal, had men echter elkaar nodig en zo ontstond in de 11e eeuw de eerste kloostergemeenschap van Doupiani, dat behoorde tot het bisdom Stagoi, het tegenwoordige Kalambaka, een naam die de Turken aan het stadje gaven. In dit stadje staat de hoofdkerk van het bisdom waar de kloosters toe behoren. Deze kerk is gewijd aan het heengaan van de Moeder Gods, Koimesis Theotokou. De kerk heeft een prachtige ambon, verhoging voor het preekgestoelte, met aan weerszijden een trap. Er zijn prachtige fresco’s, geschilderd door o.a. door Neophytos, de zoon van de beroemde Kretenzer schilder Theophanes. In de Nartex hangen twee bullen. Een gouden uit 1330 van keizer Andronikos, welke de privileges bevestigd van het bisdom en een uit 1393 van patriarch Antonios van Constantinopel.

In 1334 kwam de monnik Athanasios van Athos naar Meteora. Hij wilde een kloostergemeenschap stichten naar het model van Athos en begon samen met 14 andere monniken op de ‘Πλατύλιτος’ , letterlijk ‘brede steen’ met de bouw van ‘Megalo Meteoro’, of Groot Meteoro. Deze steen heeft een oppervlakte van 60.000 m2. Dit klooster heet tegenwoordig ook Metamorfosi, ‘de Verheerlijking Gods’.

Athanasios stelde ook de wetten en regels op voor het kloosterleven.

In die tijd was een zekere Symeon heerser over Thessalie en Epirus. Hij was een vroom man en steunde de kloosters financieel. Na zijn dood in 1371 zou hij opgevolgd worden door zijn zoon Johannes die op Athos studeerde. Johannes kwam terug naar Thessalie en leerde Athanasios kennen. Hij was zo onder de indruk van deze man dat hij besloot ook monnik te worden onder de naam Joasaph i.p.v. zijn vader op te volgen.

Na de dood van Athanasios zette hij diens werk voort. Hij breidde het klooster uit en liet een ziekenhuis bouwen voor de monniken.

In de loop der tijd ontstond een goed georganiseerde kloostergemeenschap met meer dan 20 kloosters.

Tegenwoordig zijn er nog 6 kloosters bewoond.

1) Agios Nikolaos Anapavsas
Door de vorm van de rots waar het klooster op gebouwd is, bestaat dit kloostercomplex uit verschillende verdiepingen. De hoofdkerk van dit klooster is gewijd aan de heilige Nikolaos. De toevoeging 'Anapavsas' is of de achternaam van de stichter van het klooster of verwijst naar de rustige omgeving van het klooster. Het Griekse woord 'αναπαύση' betekent 'ontspanning'.

De kerk heeft prachtige fresco's van de bekende Kretenzer schilder Theophanes. De Kretenzer school komt oorspronkelijk niet van Kreta, maar van het Byzantijnse Constantinopel van de 14e eeuw. Via Servie, Macedonie en de Peloponnesos kreeg deze schilderkunst zijn definitieve vorm in de 16 e eeuw op Kreta.

2) Roussanou
Van dit klooster is niet met zekerheid bekend hoe oud het klooster is en wie de oprichter(s) is/zijn. Men vermoedt daarom dat het een erg oud klooster is (rond 1388). In dit klooster had men een woon/werkgemeenschap, in tegenstelling tot kloosters waar men in afzondering leefde op de gemeenschappelijke godsdienstoefeningen na. Sinds 1950 wordt het klooster in stand gehouden door een vrouw Evsenia en is het een vrouwenklooster.

Op de middelste verdieping staat de Metamorfosikerk. Deze kerk is gewijd aan de Verheerlijking van Christus. Het Griekse woord 'μεταμόρφωση' betekent gedaanteverandering en verwijst naar het veranderde lichaam van Christus na Zijn verheerlijking.

Het heeft ook prachtige fresco's van de Kretenzer school. Ze zijn in 1560 in opdracht van abt Arsenios geschilderd. De afbeelding van 'Christus Pantokrator' is helaas door vocht aangetast.

3) Varlaam

Dit klooster werd ongeveer in het midden van de 14e eeuw door de kluizenaar Varlaam gesticht. Hij begon met enkele monnikencellen en een kleine kerk, welke hij wijdde aan de 'Τριών Ιεραρχών' de drie kerkvaders. De drie grote kerkvaders van het Oosten zijn: Basilius de Grote, Gregorius van Nazianze en Johannes Chrysostomus.

Begin 16e eeuw kwamen de broers Nektarios en Theophanes en restaureerde de kerk. De kloostergemeenschap begon weer te groeien. Er werd een tweede kerk gebouwd in 1542, die aan Alle Heiligen, Αγίων Πάντων' werd gewijd. De kerk is versierd met prachtige fresco's. De fresco's in

het schip van de kerk zijn van Frangos Katelanos, tevens van de Kretenzer school. De fresco's in de nartex zijn van de broers Frangios en Georgios Sakellarios uit Thebe. In het refectorium, de eetzaal, zijn bijzondere voorwerpen tentoongesteld.

In de bouw van de kerken kan men steeds dezelfde structuur herkennen. Het bestaat uit kruisbouw met boven het kruis een koepel. Boven de nartex, het voorportaal, bevindt zich een kleinere koepel. Doordat de ronde koepel op het vierkant van het kruis rust, bevinden zich in de vier hoeken driehoekige zogeheten 'geren'. Meestal worden hierin de vier apostelen afgebeeld. Zo ook in deze kerk. De lange kant van het kruis wordt het schip genoemd, waarnaast soms ook nog zijbeuken zijn.

4) Metamorfosi (Megalo Meteoro)
Dit grote klooster op een rots van 60.000 m2 is gesticht door de heilige van Athos Athanasios, de 'onsterfelijke'. Hij noemde de rots als eerste 'Meteoro', de 'Zwevende'. Vroeger moest men via een touwladder of in een net naar boven gehesen worden. In 1922/23 werd er een tunnel en een trap van 146 treden in de rots uitgehouwen.

De hoofdkerk is gewijd aan de verheerlijking van Christus, 'Metamorfosi', letterlijk 'Verandering', omdat na de verheerlijking van Christus Zijn lichaam veranderde in een onsterfelijk lichaam. De kerk heeft prachtige fresco's, waarvan de schilder onbekend is. In de bisschopstroon is de inscriptie: 'IC XC NIKI' (Jezus Christus overwint) zichtbaar en het jaartal ZPKE (1616).

Naast de ingang van het klooster is nog de kluizenaarswoning van Athanasios te vinden. Tevens is een kapel van Johannes de Doper aan de zuidkant van de kerk aangebouwd en aan de westkant is er de kapel van de heilige Constantijn en de heilige Helena.

Ook het refectorium, de eetzaal, en de keuken zijn nog bewaard gebleven. De eetzaal is nu als kloostermuseum ingericht.

Ook van het kloosterziekenhuis zijn nog delen overgebleven.

5) Agia Triada
Agia Triada betekent: Heilige Drie-Eenheid, namelijk de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Vanaf deze rots heeft men een prachtig uitzicht over het Piniosdal en in de verte het Pindos gebergte.

Men is niet zeker van de historische bronnen welke vermelden dat het klooster tussen1458 en 1476 is gesticht door de monnik Dometios.

Ook hier zijn 140 traptreden uitghouwen, zodat men makkelijker het klooster kan bereiken.

Op de proskynitario, de standaard waar normaliter de icoon op ligt, ligt een oud evangelieboek dat in Venetië is gedrukt in 1539.

De fresco's werden geschilderd in 1741 door de priester Antonius en zijn broer Nikolaos. In de nartex, het voorportaal staat boven de deur de datum van de bouw (1689) en de beschildering (1692). De schatkamer werd in 1684 gebouwd, maar tijdens de bezetting door de Duitsers door onbekenden geplunderd. In het klooster is nog een klein kapelletje, waar men nog kan zien hoe het klooster door brand werd beschadigd. Het is meestal gesloten voor bezoekers.

6) Agios Stefanos
Het klooster van de heilige Stefanus is het rijkste klooster van de Meteoren. De heilige Stefanus was de eerste christelijke martelaar. Er is een inscriptie met het jaartal 6770 (1192 na Chr.) en de naam 'SΨ IEREMIAS'. In dat jaar moeten de oudste gebouwen er gestaan hebben. Het huidige klooster is rond 1400 gesticht. De grondleggers waren Antonius Katakuzenos en Philotheos uit Siatena.

In 1798 werd de kerk van de heilige Charalampos gebouwd en sindsdien is het klooster gewijd aan de beide heiligen.

In 1850 richtte het klooster op eigen kosten de 'Constantijnschool' op in Kalampaka en schonk 80.000 goud-drachmen voor de bouw van een gymnasium in Trikala.

Sinds 1961 is het een vrouwenklooster en speelt een belangrijke religieuse, culturele en sociale rol. De nonnen, waaronder academici en medici, beoefenen Byzantijnse muziek en schilderen heiligeniconen en geven daar ook les in.

Het klooster Ypapanti
Dit klooster is gewijd aan het offeren van Jezus in de tempel. Het is in een grot in een kloosterwand gebouwd en is bijna altijd gesloten.

De kerk werd in de 14e eeuw gesticht door pater Neilos, abt van het klooster Theotokos Doupiani. In dezelfde rots ligt de ruine van het klooster Agios Dimitrios. Het werd door Ali Pasha van Joannina verwoest, omdat de aanvoerder van de opstandelingen hier zijn hoofdkwartier had.

DAY 13

19.04.21.**zo**

Vanochtend gaan we naar de Prespesmeren, de hoogst gelegen meren van de balkan (850 meter) op de grens van Griekenland, Albanië en Macedonië. Het is een zeer bijzonder natuurgebied, met veel zeldzame vogels waaronder een aantal soorten pelikanen, de dwergaalscholver en de steenarend. Over een loopbrug in het kleine Prespameer komen we op het eilandje Agios Achileios met Byzantijnse en Post-Byzantijnse monumenten. Dan verder naar het grote Prespameer waarin het drielandenpunt Griekenland-Albanië-Macedonië ligt. We maken een boottocht over dit meer met aan de oevers rotsen en grotten met imposante fresco's geschilderd door de asceten die hierheen kwamen in de laat Byzantijnse periode, veilig ver verwijderd van de Turkse overheersers. Vervolgens terug naar het plaatsje Kastoria, mooi gelegen op een landtong in het Orestiada meer. Kastoria heeft een lange geschiedenis wat de bontindustrie betreft. Statige herenhuizen uit de 17e en 18e eeuw getuigen nog van de toenmalige rijkdom van deze stad. Reisafstand ca. 130 km.

ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

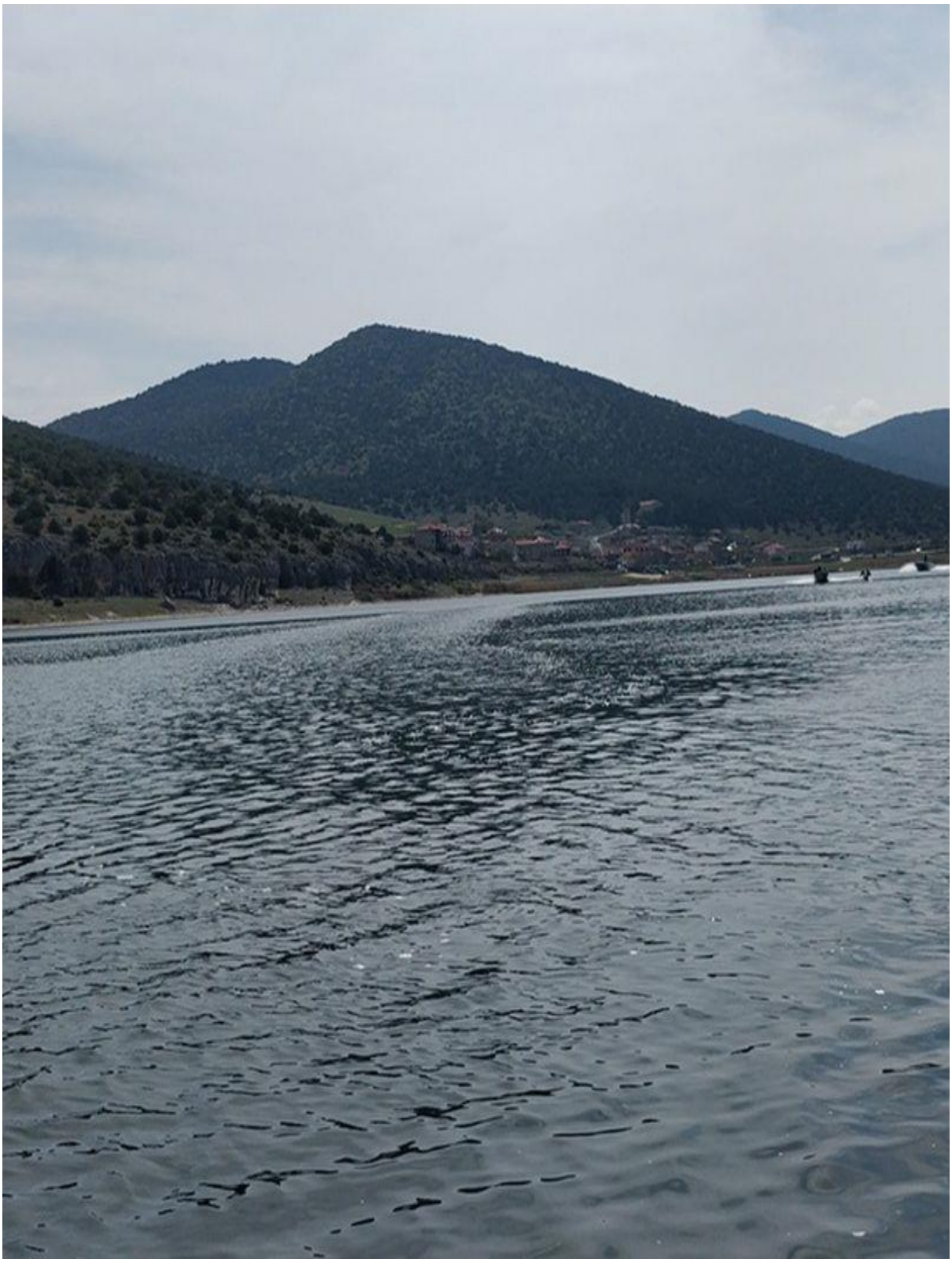

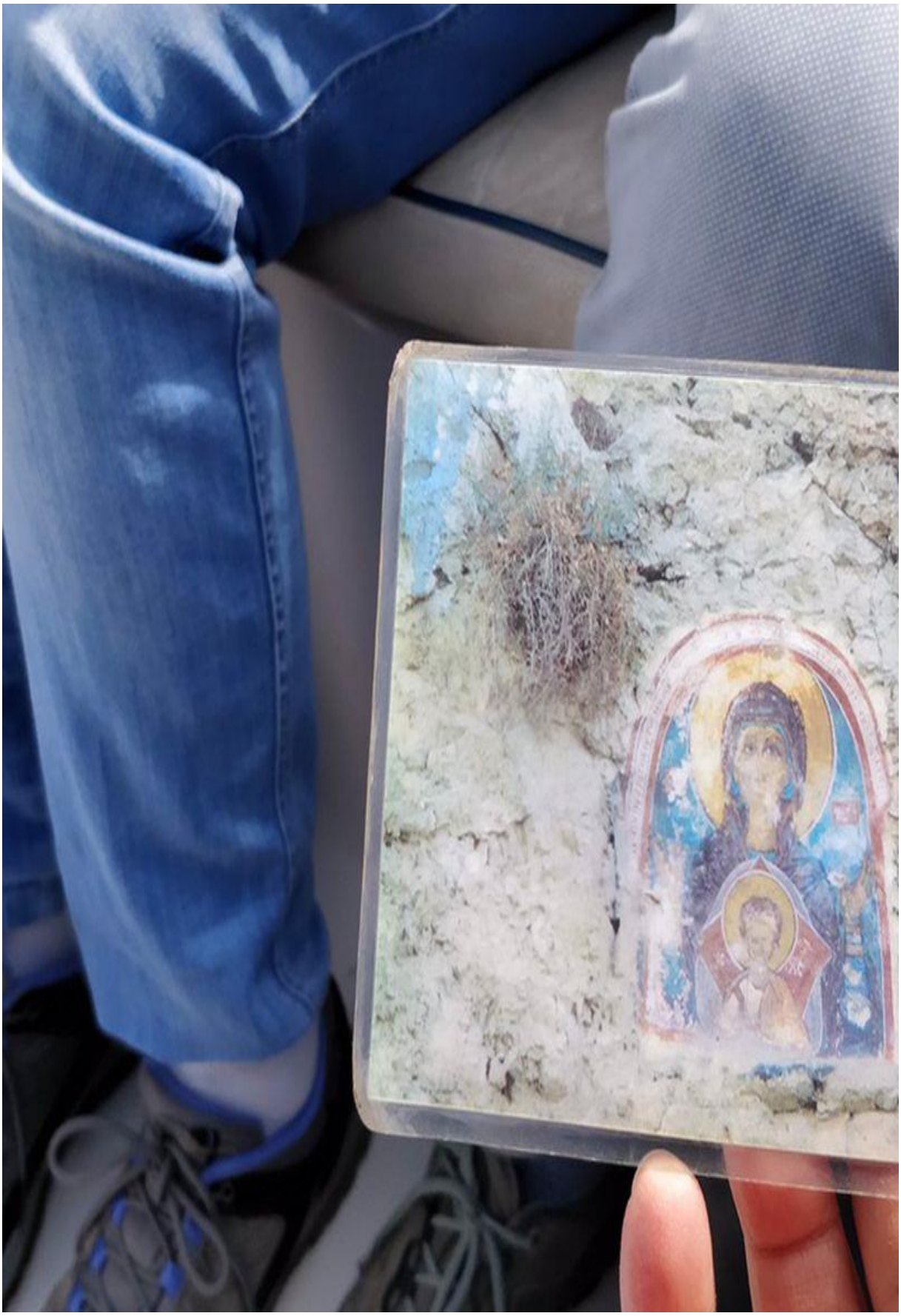

Sporty 19
www.syntrofia-prespes

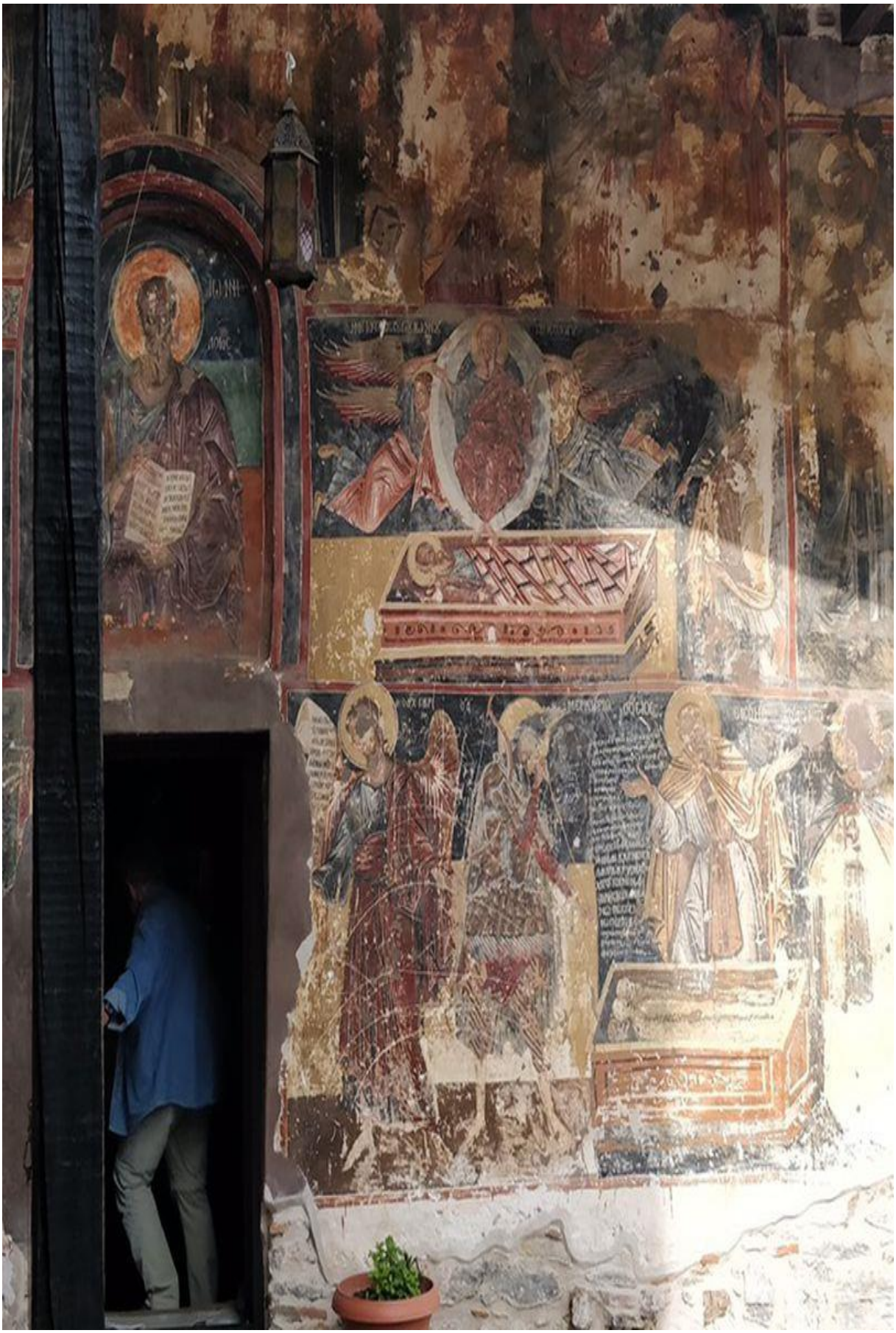

ofia prespes gr

Kastoria en Prespesmeren

Kastoria betekent letterlijk ‘plaats voor bevers’. Kastoria ligt namelijk aan een meer en in dat meer leefden vroeger bevers. De stad is rijk geworden van de bonthandel, want deze bevers hadden mooie vachten, geschikt om te verwerken tot bontmantels en –mutsen. Ondanks dat de bevers er al sinds de 19e eeuw niet meer voorkomen, is Kastoria nog steeds de stad van het bont.
Door de bonthandel was het ook een rijke stad en dat is nog te zien aan de grote herenhuizen uit de 17e en 18e eeuw. Het zijn vaak huizen van drie verdiepingen rond een binnenplaats gebouwd. Alleen de onderste verdieping is van steen, de rest is van hout. In één van deze herenhuizen is nu een volksmuseum gevestigd, waar men kan zien hoe de rijke bevolking in die tijd leefde.

Ook is de stad bekend om zijn vele kerkjes, waarvan er 54 bewaard zijn gebleven. Sommigen staan op de monumentenlijst, zoals het Panagia Koumbelídiki kerkje uit de 11e eeuw. De kerk is zo genoemd vanwege de hoge koepel (kubbe in het Turks). Veel kerkjes liggen verscholen in tuinen en parkjes, want ze zijn gebouwd als privékapelletjes en gesloten voor publiek. In het Byzantijns museumpje zijn mooie iconen uit deze kerkjes te zien.

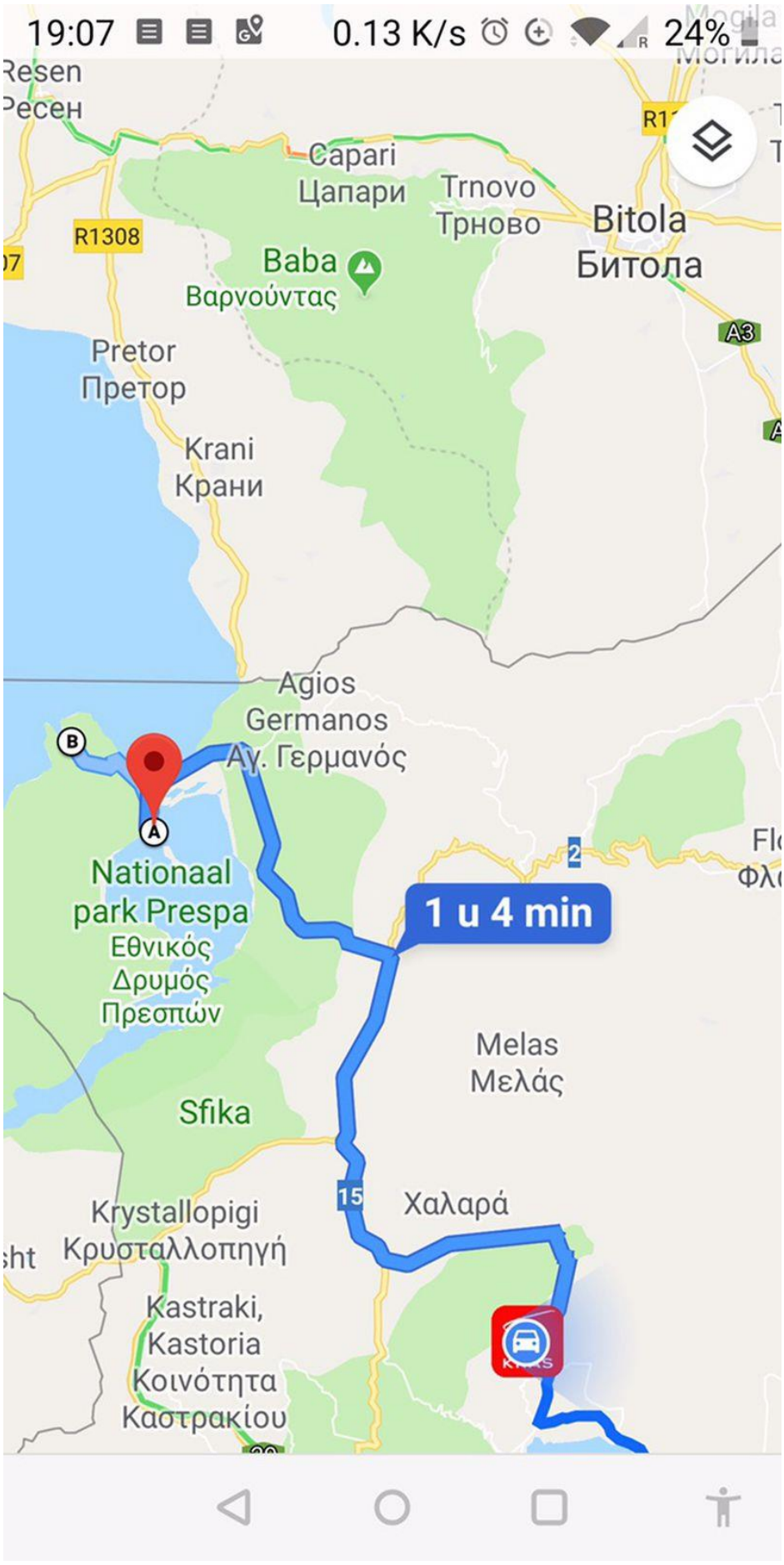
Het is een oude stad, men heeft resten gevonden van nederzettingen uit de prehistorie.

Prespesmeren

Deze meren vormen samen het enige nationale park in Griekenland dat voornamelijk uit water bestaat. Het is een prachtig natuurgebied waar zo'n 1300 verschillende planten voorkomen en zo'n 40 verschillende zoogdieren, zoals beren, wolven, otters, reeën, wilde zwijnen en wilde katten. Het is ook de broedplaats van de kroeskoppelpelikaan, waarvan er wereldwijd nog maar zo'n 1000 paartjes overgebleven zijn. Daarvan broeden er 150 in dit natuurgebied.
Het natuurgebied bestaat uit twee meren, een groot en een klein meer, waartussen een smalle landtong loopt. Er is een speciale vereniging opgericht om de meren te beschermen. Vanwege illegale zandafgravingen dreigen de meren met elkaar verbonden te raken en zo tot één groot meer te worden.

Langs de oevers van het grote meer zijn kluizenaarswoningen te zien en rotsschilderingen uit de 14e eeuw. De kluizenaarswoningen stammen uit de Turkse tijd toen men zich wilde beschermen tegen de Turken. De hermitage Analipsi is een ruïne, maar er zijn nog twee kerkjes, Panagia i Eleousa uit de 15e eeuw en ligt op een hoogte van 30 meter en de Metamorfosi uit de 13e eeuw.
We maken een boottochtje over het meer vanuit het dorpje Psarades. In het meer ligt het drielandenpunt van Albanie, Fyrom en Griekenland.

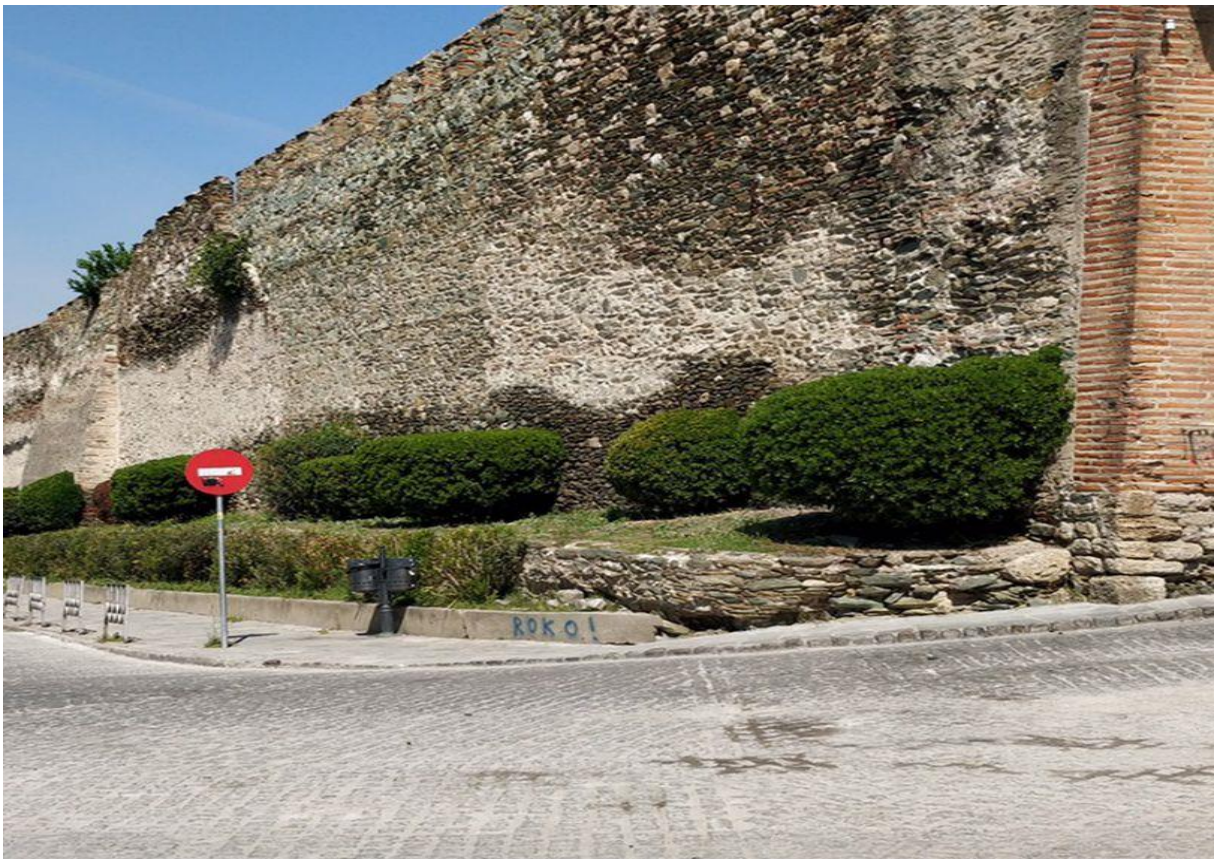
Over een loopbrug in het kleine meer komen we bij het kerkje Agios Achileos. Het ligt 800 meter uit de kust. Het eilandje wordt bewoond door 25 mensen die dus ook een soort kluizenaarsleven leiden. Het kerkje is gebouwd door Czar Samuel die de relieken van deze heilige hier bracht. Oorspronkelijk waren hier 24 kerkjes, zoals de Panagia Porfyra uit de 15e eeuw. Ze zijn overwoekerd door de vegetatie en tot ruines vervallen.

19:07
0.13 K/s
24%
Resen
Ресен
Capari
Цапари
Trnovo
Трново
Bitola
Битола
R1308
Baba
Варнούντας
A3
Pretor
Претор
Krani
Крани
Agios
Germanos
Αγ. Γερμανός
B
A
Nationaal
park Prespa
Εθνικός
Δρυμός
Πρεσπών
1 u 4 min
Melas
Μελάς
Sfika
15
Χαλαρά
Krystallopigi
Κρυσταλλοπηγή
Kastraki,
Kastoria
Κοινότητα
Καστρακίου

DAY 14

19.04.22.**ma**

In de ochtend rijden we naar Thessaloniki, vernoemd naar de halfzuster van Alexander de Grote. Daar maken we een stadstour met bezoek aan de kerk van de Heilige Demetrius, beschermheilige van de stad. Ook maken we een stop bij de oude bovenstad en de stadsmuren waarvandaan u een prachtig uitzicht heeft over de stad. 's Middags heeft u vrije tijd om de stad op eigen gelegenheid te ontdekken. We verblijven 2 nachten in Thessaloniki. Reisafstand ca. 210 km.

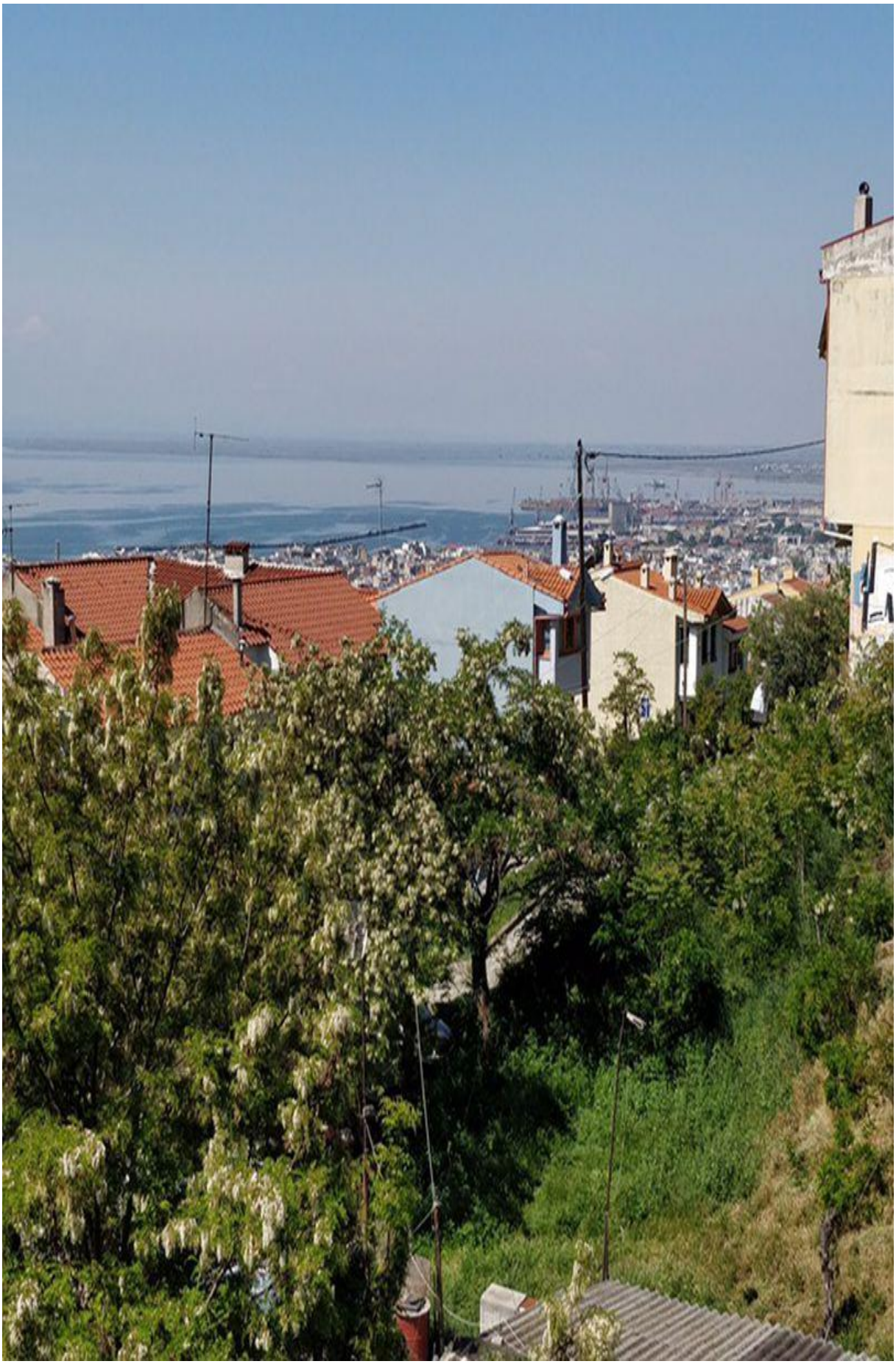

JOAD
TOR

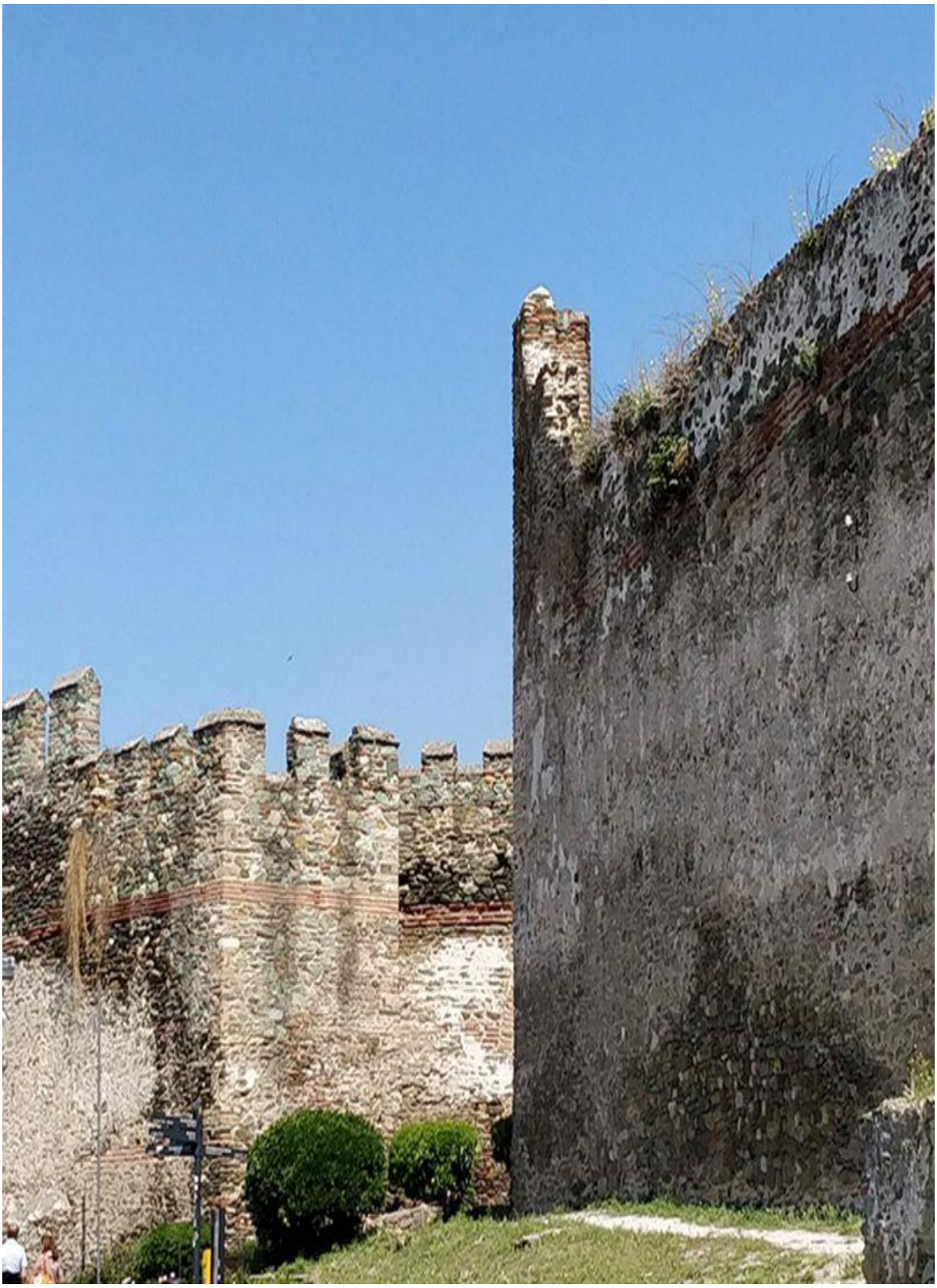

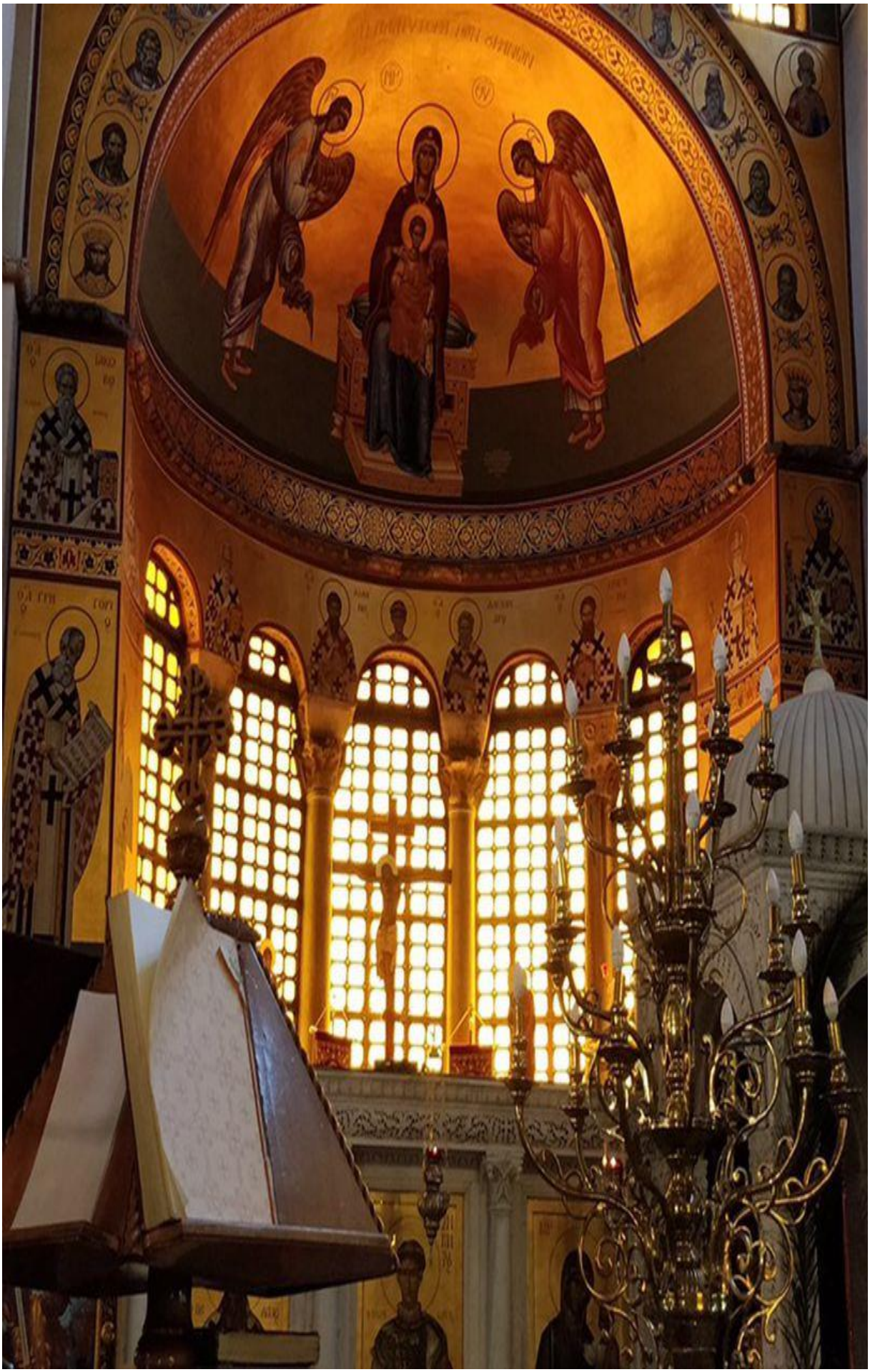

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
Ο ΜΕΓΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
Ο ΜΕΓΑΣ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ

ΣΤΗΝ ΕΡΓΟΔΟΣΙΑ

ΣΤΗΝ ΕΡΓΟΔΟΣΙΑ
11.00 ΑΣ 209ΙΑΣ

ΔΩΡΟ.
ΡΙΖΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΕΡΓΟΔΟΣΙΑ
ΔΕΥΣΕΑΠΡ 11.00 ΑΣ 209ΙΑΣ

ΔΟΥΛΕΥΜΕΝΑ ΣΙΝΑ
ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ
ΖΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΕΡΓΟΔΟΣΙΑ

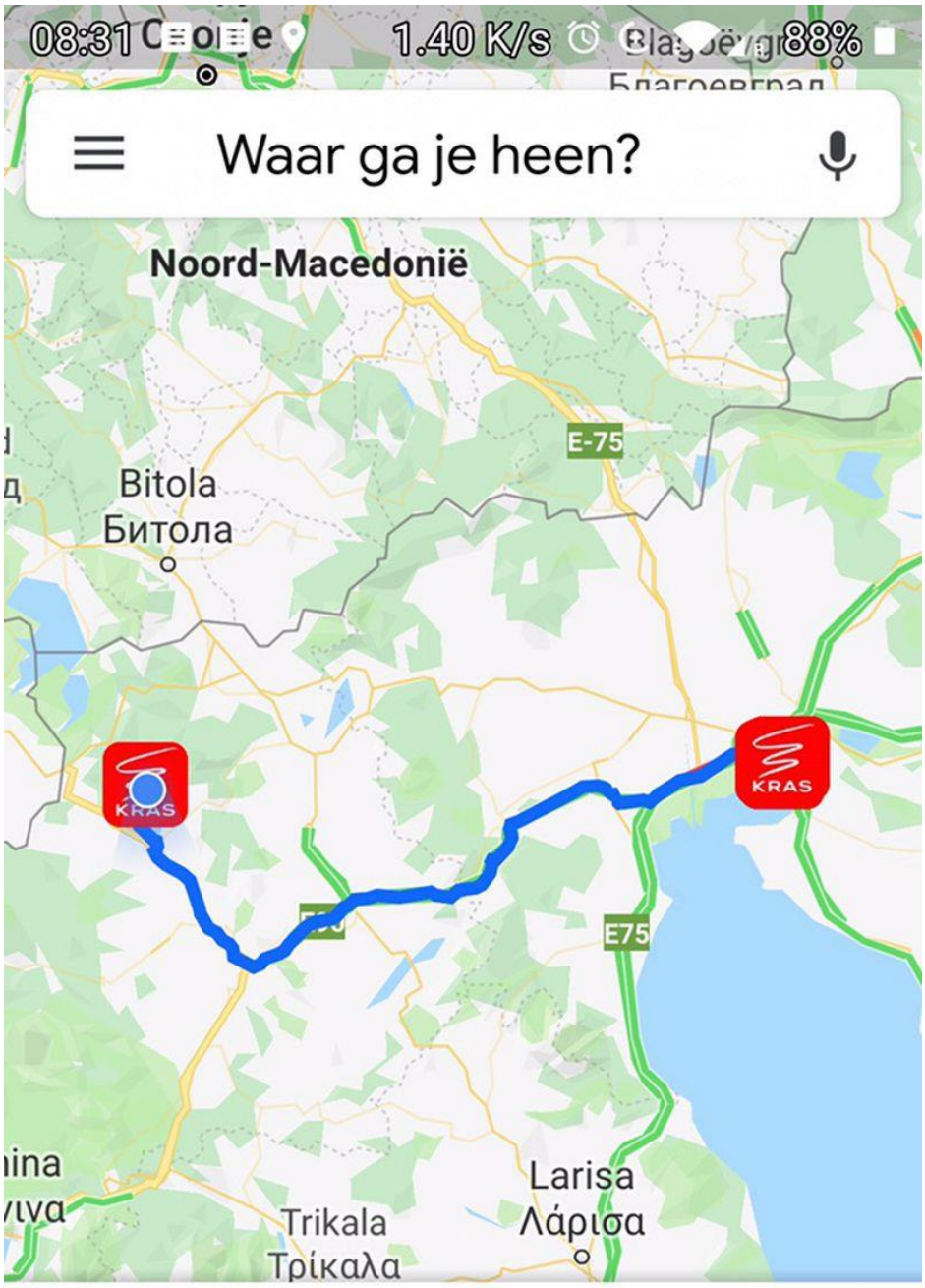

RADIO

Dag 14 Verrassend Gr...

Kastoria - Thessaloniki

Gemaakt: 30 juli 2018

KAARTLEGENDA BEKIJKEN

Thessaloníki
Hoofdstad van de provincie Macedonië en met ca. 1 miljoen inwoners de op één na grootste stad van Griekenland. Gelegen aan de Golf van Thermaïkos, speelt het een belangrijke economische en culturele rol. Elk jaar is er o.a. een Internationale Jaarbeurs en een Filmfestival. Om de stedelijke drukte wat te ontlopen gaan veel stadsbewoners in hun vrije tijd naar Halkidiki.

Halkídiki
Dit schiereiland bestaat uit drie "poten": Kassándra, Sithonia en Agion Oros. Gelegen aan de Aegeïsche Zee en voorzien van brede stranden is deze streek een paradijs voor strandliefhebbers . - Kassándra , de meest westelijke poot, heeft lange zandstranden en een licht heuvelachtig binnenland. Er wordt graan verbouwd.
- Sídonía is bergachtiger (tot 750 m). De herders hoeden hier hun geiten en schapen. Er zijn geen lange stranden, wel baaien. Veel stedelingen hebben hier hun vakantiehuisje of caravan.
- De meest oostelijke landtong van de drie uitlopers is Agion Oros (Heilige Berg). De hoogste top van het gebergte heet Athos (2033 m). Deze autonome monnikenrepubliek werd in de 10e eeuw gesticht. Er zijn zo'n 20 kloosters waarin ca. 1700 monniken verblijven. Ze leven van de landbouw, wijnbouw en bijenteelt, maar doen ook aan iconen schilderen. Het is er helaas verboden voor vrouwen, zelfs kippen mogen er niet rondlopen. Uitzondering: moniken die iconen schilderen mogen kippen houden voor het binden van hun verf met eigeel. Mannelijke bezoekers moeten over een speciaal visum beschikken en worden mondjesmaat toegelaten. De kloosters herbergen grote kunstschatten uit de Byzantijnse periode. Grote schade door een brand in 2004.

Geschiedenis:
Thessaloniki werd in 315v.C. gesticht door Kassandros. Hij noemde de stad naar zijn vrouw Thessaloniki. Zij was de halfzus van Alexander de Grote.
De Macedoniërs doen relatief laat hun intrede in de Griekse geschiedenis. Rond 500 v. Chr. zijn de Atheners en de Spartanen al actief in hun stadstaten doch hier in Macedonië lopen ze dan nog in berenvellen rond. In de oren van de Atheners spraken ze een brabbeltaal maar die taal bleek wel degelijks iets met Grieks van doen te hebben. Het waren dus geen barbaren, zoals de onverstaanbare volken door de „ beschaafde“ Grieken genoemd werden, maar veel moesten ze daar in het zuiden niet van de Macedoniërs hebben.
Er staat een ambitieus man op: Philippus II, koning van Macedonië. Onder hem ontwikkelt Macedonië zich: het leger wordt strak georganiseerd en al gauw lijft hij een aantal gebieden in het noorden in. Philippus trekt zelfs met succes ten strijde tegen de machtige stadstaten Athene en Thebe (ten N-W van Athene).
In 338 v. Chr., tijdens de Slag bij Cherónia (bij Delfi) delven de Atheners en Thebanen het onderspit tegen Philippus en zijn leger. Einde van de rol van de stadstaten. De heerschappij gaat over in de handen van de Macedoniërs: bloeiperiode van Macedonië onder Philippus II.
De zoon van Philippus II, Alexander, wil het succes van zijn vader niet alleen evenaren maar zelfs overtreffen. Hij trekt ten strijde tegen artsvijand Perzië. De Perzen hebben geen verweer tegen de legers van Alexander. Hij helleniseert/vergriekst het hele Midden-Oosten tot aan India toe.
Aanvankelijk was er voor de stad Thessaloniki nog geen belangrijke rol weggelegd. De hoofdstad van het Macedonische rijk was de stad Aegae, het huidige Vergína. Later verhuisde Philippus zijn zetel naar Pella, maar de koninklijke begraafplaats bleef in Aegae.
•Pas onder de Romeinse overheersing werd Thessaloniki de hoofdstad van de, inmiddels Romeinse, provincie (146 n. Chr.). De stad lag toen aan een belangrijke Romeinse weg, die liep van Albanië naar Constantinopel. Van deze weg, de Via Egnatia, zijn in de stad nog stukken plaveisel te zien.
•In 50 en in 56 predikte de apostel Paulus in Thes/niki en stichtte er een kerk (op te zoeken in de Hand. 17: 1-13 van het N.T.). Ook schreef de apostel 2 brieven, „ brieven aan de Tessalonicenzen“ om ze te waarschuwen niet te vervallen in „wellust“ en „lediggang“.
•Tijdens de regering van de Romeinse keizer Galerius (4e eeuw) stierf Demetrius, de latere be¬schermheilige van de stad, de marteldood .

•Justinianus maakte van Thes/niki de tweede stad van het Byzantijnse Rijk, Constantinopel was immers de hoofdstad van Byzantium. Door zijn geografische ligging was de stad een belangrijke toegangspoort tot de Balkan.
•Vanuit Thessaloniki vertrokken de "missionarissen" Cyrillus en Methodius om de Slavische volkeren tot het orthodoxe geloof te bekeren (9e eeuw). Zij ontwikkelden een schrift om de bijbel in te vertalen. Sindsdien gebruikt men in Bulgarijë en Rusland dit Cyrillische schrift.
•Uit de Byzantijnse tijd zijn nog 12 be¬langrijke kerken overgebleven, gedeelten van de stadsmuur en het fort.
•In 1430 bestormden de Turken de stad, die tot 1912 in Turkse handen zou blijven. De Turken gaven haar de naam „Salonika“. Tijdens de Turkokratie kwamen veel joden die uit Spanje gevlucht waren (door toedoen van de Katholieke Koningen) naar hier. Het waren voornamelijk handwerkslieden en handelaren. Zij droegen bij aan de welstand van de stad. In 1910 telt de joodse gemenschap zo'n 65000 zielen. Na WOII was daar slechts een handvol van over.
•De vader van de moderne Turkse staat, en later de eerste president, Mustafa Kemal Atatürk werd in Thessaloniki geboren (1881). Zijn geboortehuis is nog te bezichtigen.
•Een grote brand legde in 1917 een groot stuk van de stad in de as. In 1978 werd de stad getroffen door een aardbeving. Echter, het getroffen gedeelte is weer opgebouwd.
Naam Macedonië:
Volgens een internationale afspraak mocht alleen deze Griekse provincie de naam Macedonië voeren. De voorheen tot Joegoslavië behorende staat Macedonië met hoofdstad Skopje heet voor de Grieken dan ook “Former Yugoslavian Republic of Macedonia“, in Griekenland altijd aangeduid met de afkorting FYROM.

Stadsrondrit:

Byzantijns Museum:
Dit museum is nog niet zovele jaren in bedrijf, maar herbergt een schat aan kostbaarheden, die betrekking hebben op de Byzantijnse periode van de Grieken. Aan de hand van de verschillende zalen, wordt je deelgenoot gemaakt van het reilen en zeilen van de mens in die specifieke, en voor de kunst zeer belangrijke periode. Oa. zaal met ontstaansgeschiedenis christelijke kerkkunst, zaal die verwijst naar de beeldenstorm, een zaal gewijd aan het leven van de `gewone` Byzantijnse man en vrouw en het leven na diens overlijden en natuurlijk een zaal met de prachtigste Byzantijnse ikonen. Het museum is heel sfeervol en ruim en overzichtelijk ingericht, en heeft dan ook met recht een internationale prijs, voor het beste, mooiste museum, gewonnen.

Lefkós Pirgos/ Witte Toren:
•De Witte Toren werd gebouwd als een verdedigingstoren in de Byzantijnse stadsmuur (ZO-zijde). Deze verdedigingswal liep oorspronkelijk helemaal rond de stad. In 1866 werd de muur die de stad van het water scheidde neergehaald waarbij deze toren bleef staan. Hij is 35 m. hoog en gebouwd van natuursteen en baksteen.
•In de 15e eeuw werd de verdedigingdtoren door de Turken omgebouwd en eeuwenlang gebruikt als gevangenis. Het kreeg de bijnaam "bloedige toren", omdat sultan Mahmut II in 1825 hier een groep van opstandige Janitsaren liet vermoorden. Janitsaren waren Griekse jongens die al jong bij hun ouders werden weggehaald om in (onvrijwillige) dienst te treden van de Turkse sultan. Deze bijnaam zinde de Turken niet. Ze besloten om de toren wit te verven en de oorspronkelijke naam te veranderen in "witte toren". Zo is hij nu nog bekend.
•In 1985 is hij helemaal gerestaureerd ter gelegenheid van de 2300e verjaardag van de stad. Je kunt er gratis in en vanaf de top een mooi uitzicht over kust en stad.
Apsída Galeríou/Triomfboog van Galerius:
•Gebouwd als onderdeel van een uitgebreid paleiscomplex. De boog ligt aan de Via Egnatia en vermeldt de overwinning van Galerius in 297 n.C. op de legers van Perzië, Armenië en Mesopotamië (afgebeeld in reliëf op de boog). De zuidelijke pilaar is het best bewaard gebleven.

•Te zien, aan de buitenzijde, van onder af aan: oorlogscènes met olifanten en een leeuw; een offering met Galerius (rechts) en zijn schoonvader Diocletianus (links); de triomf van Galerius; Galerius spreekt zijn soldaten toe. Aan de binnenzijde van de basis: personificaties van Mesopotamië en Armenië die als vrouwen hun onderdanigheid tonen.

Rotunda/(Agios Georgios)
•Fraai voorbeeld van centraalbouw/rondbouw. Aanvankelijk bedoeld als mausoleum voor keizer Galerius (305-311). Onderdeel van een groot complex waar de triomfboog ook toe behoorde.
•Rond bouwwerk van 24 m. doorsnee gedekt door een koepel van 16 m. doorsnee. Hoogte: 30 m.
•In de 5e eeuw, onder Constantijn, werd het mausoleum veranderd in een kerk, gewijd aan de H. Aartsengelen, (Asomati) Toegevoegd werden een apsis op het oosten en prachtige mozaïeken in de koepel (pauwen, tempelgebouwen en martelaarheiligen). Deze mozaïeken staan op de UNESCO-werelderfgoedlijst.
•In de 16e eeuw, tijdens de Ottomaanse peroide, werd de kerk een moskee en kreeg een minaret.
•De aardbeving van 1978 heeft veel schade toegebracht. Nog steeds is men bezig met restauratiewerkzaamheden. (toegang gratis)

Agia Sofia:
•Gebouwd in de 8e eeuw, naar voorbeeld van haar naamgenoot, de Hagia Sofia te Constantinopel.
•De plattegrond van een basilica (middenschip en 2 zijschepen met galerijen erboven) is gecombineerd met de plattegrond van een Grieks kruis (4 even korte armen waarop een koepel rust).
•Ook deze kerk werd door de Ottomanen veranderd in een moskee (zie de basis van een minaret in de noordwesthoek).
•Na de brand van 1917 werden veel versieringen binnen ondergepleisterd. Sommige mozaïeken zijn nog zichtbaar. Ook hier grote schade door de aardbeving van 1978.

Platía Aristotélous:
Het belangrijkste plein van de stad: groot geplaveid voetgangersgebied omzoomd door hotels en cafés. Het plein kijkt aan de zuidzijde uit over de zee. Door vanaf hier de boulevard af naar links te lopen, kom je in 20 min. bij de Witte Toren.

Kendrikí Agorá en Bezesten:
Tussen Ermou en Egnatía ligt de overdekte markt, aan weerszijde van Aristotélous. Een pittoreske bazaar waar men groente, fruit, potten en pannen verkoopt Tevens veel kleine eetstaletjes. Het Ottomaanse gedeelte is de Bestesten, de oude lappenmarkt, gedekt met 6 kleine koepeltjes. Nu chique winkeltjes.
Agios Demetrios:
•belangrijkste kerk van Thes/niki, gebouwd op de plek van het martelaarschap van de H. Demetrius, beschermheilige van de stad. Feestdag 26 oktober (jaarmarkt)
•Demetrios was een soldaat t.t.v. Galerius die zich tot het christendom bekeerde en na een gevangenschap in de thermen, onder de kerk, met lansen werd doorboord.
•De kerk ziet er zwaar en massief uit: hij is dan ook de grootste kerk van Griekenland.
•In 1917 bijna volledig door degrote brand verwoest. Weer opgebouwd volgens het originele bouwplan uit de 7e eeuw. Hierbij werd zoveel mogelijk gebruik gemaakt van oude materialen (anastylosis)
•Interieur: 5 schepige basiliek met dwarsschip. De oude zuilen van groen, wit en rood marmer (spolia) worden gedekt door uitgehakte kapitelen. Het verschil in lengte wordt gecompenseerd door een basis van de juiste hoogte.
•Acher in de kerk, tegen een wand: Florentijnse sarcofaag uit de 15e eeuw

•De enkele bewaarde mozaïeken uit de 7e eeuw zijn bij de wederopbouw opnieuw in het pleisterwerk aangebracht. Ze staan op de UNESCO-werelderfgoedlijst.
•Crypte: is ui de Romeinse tijd. Hier stroomde volgens de legende weldadige olie uit het graf van H. Demetrius, dat zich onder het hoofdaltaar bevond. Het halfronde marmeren bassin met zuilen is waarschijnlijk een gedeelte van een Romeins bad waar Demetrius gevangen werd gehouden voordat hij de marteldood stierf.
•De kerk is gebruikt als moskee van 1493 tot aan 1912. Nu nog steeds als orthodoxe kerk.

Eptapyrgíou en de stadsmuren:
De stadsmuren van Thes/niki zijn na die van Con/opel de best bewaard geble¬ven middeleeuwse verdedigingswerken van het Byzantijnse Rijk. Begonnen in de 3e eeuw v. Chr. werd het stelsel uitgebreid en versterkt t.t.v. keizer Theodosius (379-395) en Justinianus (527-565) (met gracht).
De Byzantijnen breidden de muren uit (14e eeuw) en ook de Ottomanen hebben de stadsmuren verstevigd, met behulp van Venetiaanse architecten.
De bus stopt boven bij de muur en we lopen naar de Dingirli Koulé, de toren van de kettingen (cirkelvormige versiering rondom de toren). Vanaf hier mooi uitzicht over de stad en de zee.
De Eptapirgon, "fort met de 7 torens", vormt een stelsel opzich. Dit fort fungeerde als een voormalige gevangenis, bezongen in rembétika-liederen.

Als je naar beneden rijdt, richting Lefkós Pírgos, kom je wellicht nog door de Via Egnatía. Hier vind je van west naar oost nog de volgende bezienswaardigheden:

Hamza Bey Camii: (camii=moskee) gebouwd in 1467 voor de dochter van Bey Hamza. Een koepel dekt de gebedsruimte. Aan westzijde een porticus met atrium (de naam Alcazar getuigt van de functie als bioscoop). (dicht)
Panagía Chalkéon: kerk van Onze Lieve Vrouw van de kopersmeden. Gebouwd in de 11e eeuw als parochiekerk van de kopersmeden die hier in de buurt hun winkeltjes hadden. Typisch Byzantijns kerkje, gebouwd van baksteen en een grondplan van een Grieks kruis. De naos (publieksgedeelte) wordt door een koepel gedekt. Op het westen een narthex geflankeerd door twee torens. Op het oosten het heiligdom met altaar, met 3 halfkoepels.
Na de Turkse bezetting in 1430 werd het een moskee tot aan 1912 toen de stad bevrijd werd. Bij het schoonmaken van de kerk kwamen er onde de pleisterlaag mooie muurschilderingen naar boven. De kerk kreeg ook nog 2 aardbevingen te verduren, eentje in 1932 en in 1978. (’s middags dicht)
Bey Hamami: Turks badhuis, uit 1444. Het grootste in Griekenland. Zowel mannen als vrouwen konden zich hier baden, uiteraard wel via gescheiden entrees. Het mannengedeelte is versierd met stalactieten. In gebruik geweest tot 1968. (dicht)
Panagía Acheiropoietos: kerk van de Heilige Maagd "niet gemaakt door menselijke handen". Dat is de naam van een zeer aanbeden icoon uit de 5e eeuw. De kerk stamt ook uit de 5e eeuw, te zien aan de basilicale vorm. De kerk werd op de resten van een Romeins bad aangeleg. Ook deze kerk werd tijdens de Turkse bezetting een moskee (vanaf 1430). Al de versiering werd van de muren gestript dus hier geen mozaïeken of fresco's. Nu weer gebruikt als kerk. (’s middags dicht)

DAY 15

19.04.23.**di**

Vandaag heeft u talloze mogelijkheden om uw vrije dag door te brengen. Bezoek bijvoorbeeld het Archeologisch museum of het Byzantijns museum, beide met prachtige tentoonstellingen. Gaat u hierna heerlijk even ontspannen op een van de vele terrasjes aan de gezellige boulevard met de kenmerkende Witte Toren. Vroeger was dit een gevangenis, nu is het een museum. Of ga heerlijk winkelen in de bekende Tsimiski-straat. Al wandelend door de stad zult u nog veel meer historische gebouwen zien, zoals de Rotonda, de Galeriusboog en de Romeinse Agora.

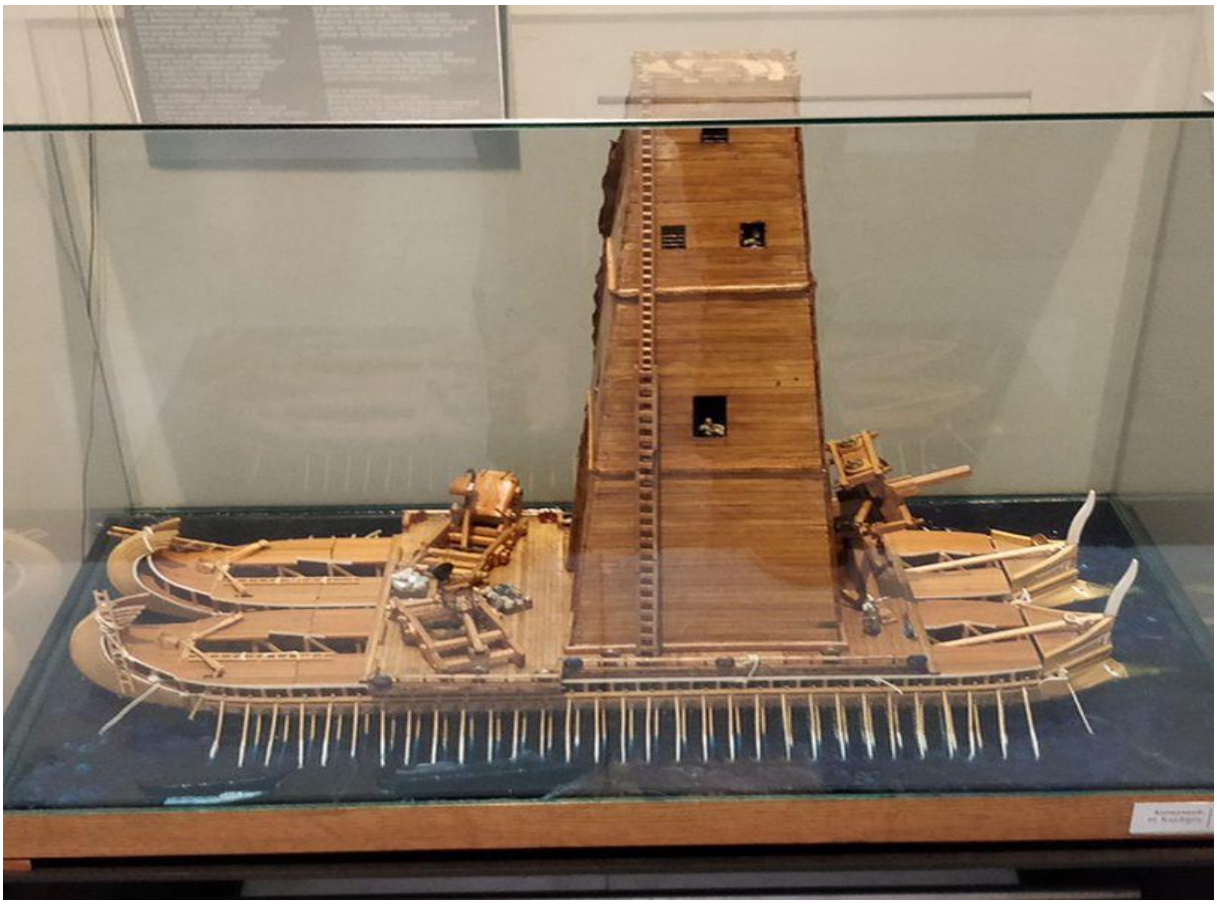

abc
HOTEL

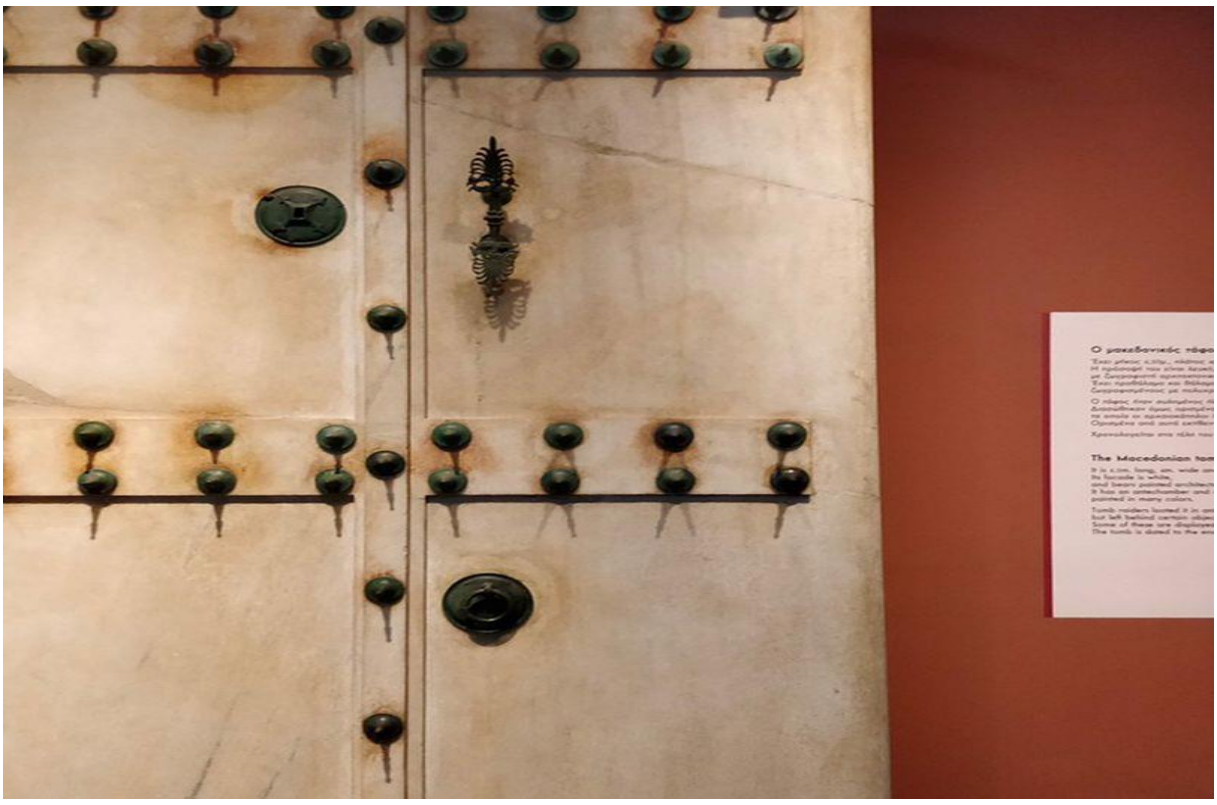

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
pixels

Πέλλα
πρωτεύουσα από το 400 π.Χ.,
γενέτειρα του Μ. Αλεξάνδρου
Δίον
η ιερή πόλη
των Μακεδόνων
Pella
capital since 400 B.C.,
birthplace of Alexander the Great
Dion
the sacred city of
the Macedonians

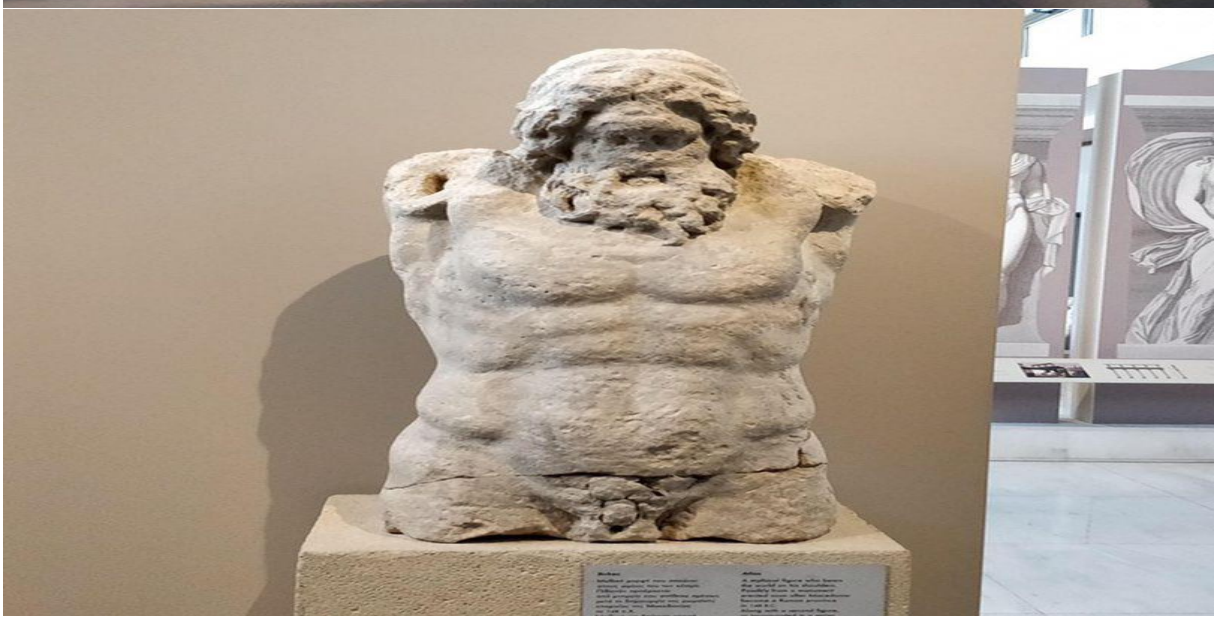

Sindos, tomb 115
Circa 520 B.C.

Decorative accessories from a formal chariot,
intended for parades and public appearances.
The goddess is depicted as Promachos,
i.e. with an aegis and helm bearing Medusa,

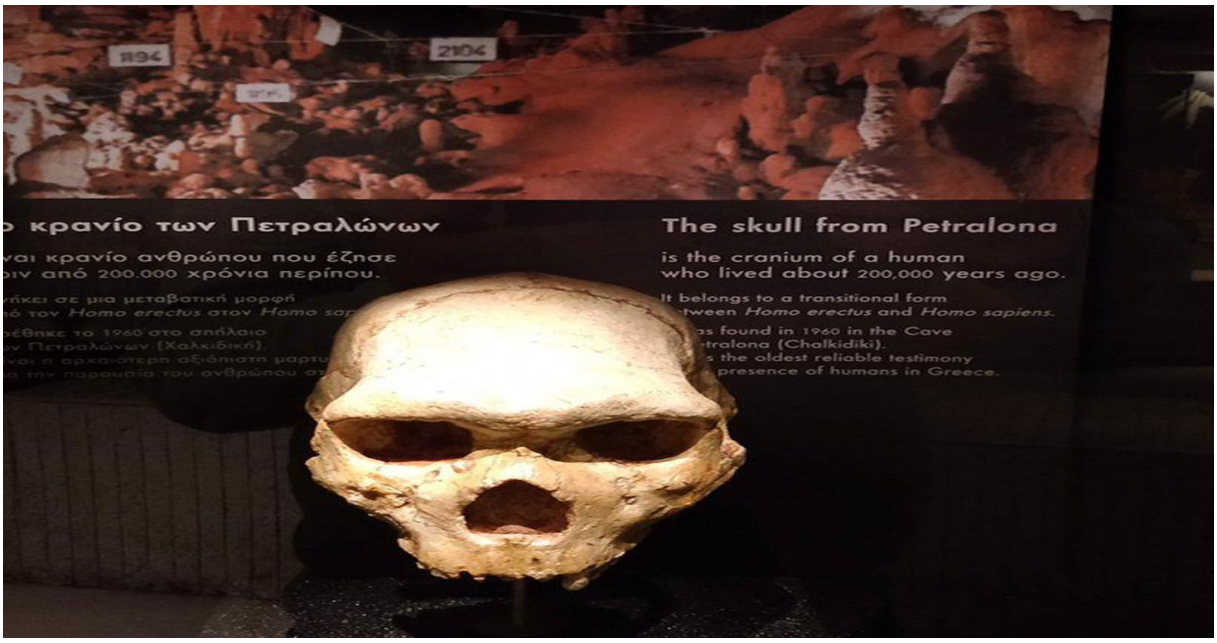

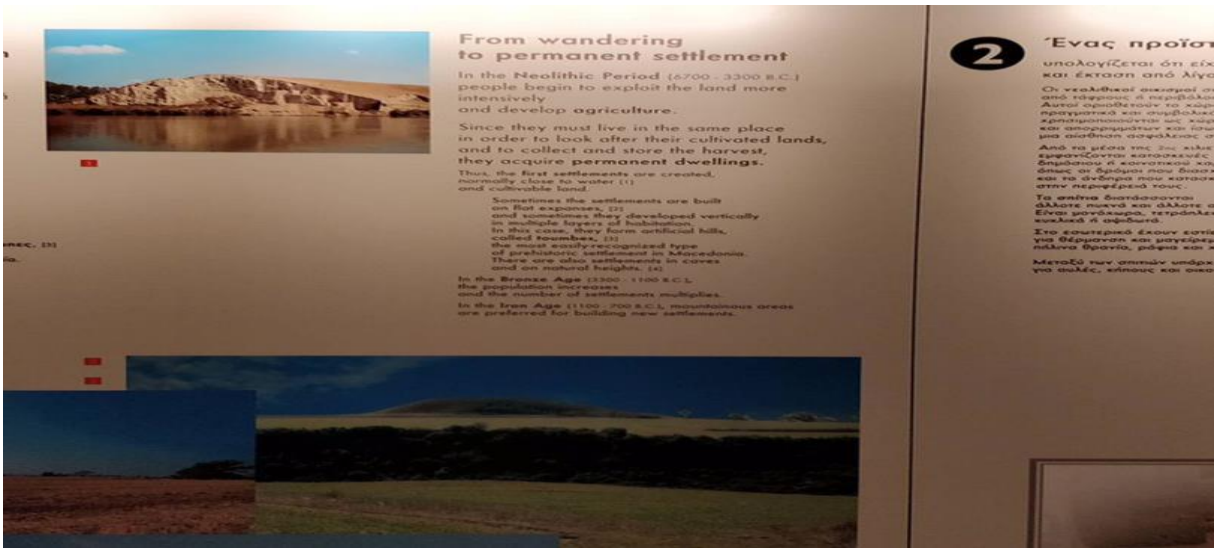

1
2
3

ΚΕΣ ΘΕΣΣΕΙΣ ΣΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ • PREHISTORIC SI
5. Σκοπός / Skopos · 6. Άγιος Παντελεήμονας / Agios Panteleimonas · 7. Βεγόρα / Vegora · 8. Φανός / Fanos · 9. Βαρικό / Variko · 10. Δισπηλιό / Dispilio
20. Αρχοντικό / Archontiko · 21. Σπήλαιο Ροδοχωρίου / Rodochori Cave · 22. Πολυπλάτανος / Polyplatanos · 23. Αγγελοχώρι / Angelochori · 24. Νέα
31. Μικρή Σάντα / Mikri Santa · 32. Σφηκιά / Sfikia · 33. Βεργίνα / Vergina · 34. Βασιλόρα Ράχη / Vassilara Rachi · 35. Σέρβια / Servia · 36. Γούν
Agios Dimitrios · 43. Ακρινή / Akrini · 44. Ποντοκώμη / Pontokomi · 45. Πλατανιά-Μπουμπούστη / Platania-Boubousti · 46. Μακρύγιαλος / Makrygialos
Agios Panteleimonas-Platamonas · 53. Κρανιά / Krania · 54. Καστανάς / Kastanas · 55. Αξιοχώρι-Βαρδαρόφτασα / Axiochori-Vardaroftsa · 56. Λαγκά
63. Σίνδος / Sindos · 64. Βιομηχανική Περιοχή Σίνδου-«Βαλκάν» / Sindos Industrial Area-«Balkan Export» · 65. Σταυρούπολη / Stavroupoli · 66.
Λητή / Lete · 72. Θέρμη / Thermi · 73. Βασιλικό / Vasilika · 74. Μεσημέρι / Messimeri · 75. Μεσημεριανή Τούμπα Τριλόφου / Messimeriani Toumba,

κρανίο των Πετραλώνων
The skull from Petralona
is the cranium of a human
who lived about 200,000 years ago.

From wandering
to permanent settlement
In the Neolithic Period (6700 - 3300 B.C.)
people begin to exploit the land more
intensively
and develop agriculture.
Since they must live in the same place
in order to look after their cultivated lands,
and to collect and store the harvest,
they acquire permanent dwellings.
2

DAY 16

19.04.24.**wo**

Transfer naar de luchthaven van Thessaloniki voor de terugvlucht naar Nederland.
Reisafstand ca. 15km.